

ANTHOLOGIA

VETERUM LATINORUM

EPIGRAMMATUM ET POEMATUM.

EDITIONEM BURMANNIANAM

DIGESSIT ET AUXIT

HENRICUS MEYERUS

TURICENSIS.

TOMUS II.

LIPSIAE,

APUD GERHARDUM FLEISCHERUM 1835.

IN COMMISSIS APUD AD. FROHBERGER.

ANTHOLOGIAE LATINAE

TOMUS SECUNDUS.

Liber Tertius.

876.

In Graeciae ruinam.

Graecia bellorum longa succussa ruina
Concidit, immodice viribus usa suis.
Fama manet, fortuna perit; cinis ipse iacentis
Visitur, et tumulo est nunc quoque sacra suo.
Exigua ingentis retinet vestigia famae,
Et magnum infelix nil nisi nomen habet.

877.

In Athenas.

Quisquis Cecropias hospes cognoscis Athenas,
Quae veteris famae vix tibi signa dabunt;
Hasne dei, dices, caelo petiere relicto?
Regnaque partitis haec fuit una deis.
Idem, Agamemnonias, dices, cum videris arces:
Heu victrix victa vastior urbe iaces!
Hae sunt, quas merito quondam est mirata vetustas.
Magnarum rerum magna sepulcra vides.

878.

In urbem Romam.

Quisquis ad ista moves fulgentia limina gressus,
Priscorum hic poteris venerandos cernere vultus,
Hic pacis bellique viros, quos aurea quondam
Roma tulit coeloque pares dedit inclita virtus.
Grandia si placeant tantorum gesta virorum,
Pasce tuos inspectu oculos et singula lustra.

879.

De ruina urbis Romae.

Vix scio, quae fuerim, vix Romae Roma recordor,
  Quae populo regnis moenibus alta fui.
Cesserunt arces, cecidere palatia divum,
  Iam servit populus, degeneravit eques.
Quae fueram totum quondam celebrata per orbem,
  Vix sinor occasus vel meminisse mei.

880.

Postquam militia et belli sudore vacabant
  Romani, et nusquam bella vel hostis erat:
Desidia et luxu robur Romana iuventus
  Perdidit. Hoc cecidit inclita Roma modo.

881.

Roma vetus, veteres dum te rexere Quirites,
  Nec bonus inmunis nec malus ullus erat.
Patribus extinctis successit prava iuventus,
  Quorum consiliis praecipitata ruis.

882.

De ruinis villae Luculli.

Hic tibi surgebant celebres, Luculle, penates,
  Pro quibus heu! vasta mole ruina iacet.
Ipse tamen paries priscae vestigia formae
  Servat, et eversum grande superbit opus.
Omnia quae diro confringant dente, parabant
  Exitium saxis tempora, fama negat.

883.

De villae Ruffinae fonte.

Rupe sub hac vaga lympha fui sine nomine, sed nunc
  Ruffina e domini nomine lympha vocor.
Ille etenim sparsos latices collegit, et undas
  Auxit et extructo fornice clausit aquas.

884.

In Asulam castellum.

Asula sum muris circumdata pulcra duobus,
  Asula praestanti splendida facta manu.
Desine, dux belli, de me sperarè triumphum.
  Frange opus hoc: hominum pectora murus erunt.

885.

De Treveris.

Nini Semiramis, quae tanto conjuge felix
Plurima possedit, sed plura prioribus addit,
Non contenta suis nec totis finibus orbis
Expulit a patrio privignum Trebeta regno,
Insignem profugus nostram qui condidit urbem.

886.

De urbe Albingauno a Constantio Comite restaurata.

Constanti virtus studium victoria nomen
  Dum recipit Gallos, constituit Ligures.
Moenibus ipse locum cinxit duxitque recenti
  Fundamenta solo iuraque parta dedit.
Cives tecta forum portus commercia portas
  Conditor extructis aedibus instituit.
Dumque refert orbem, me primam protulit urbem,
  Nec renuit, titulos limina nostra loqui,
Et rabidos contra fluctus gentesque nefandas
  Constanti murum nominis opposuit.

887.

Inscriptum statuae viri illustris.

Hic nunc Campanas moderator sublevat urbes,
Unde ergo et populi statuam tribuere Suessae.

888.

In ponte Salario in honorem Iustiniani Imp.

Quam bene curvati directa est semita pontis,
  Atque interruptum continuatur iter.
Calcamus rapidas subiecti gurgitis undas,
  Et libet iratae spernere murmur aquae.

Ite igitur faciles per gaudia vestra Quirites,
Et Narsim resonans plausus ubique canat.
Qui potuit rigidas Gothorum subdere mentes,
Hic docuit durum flumina ferre iugum.

889.
De fonte.

Quod blando facilem producit murmure somnum,
Quae cadit et tremulos efficit unda lacus;
Quod sumis puros haustus nitideque lavaris,
Instauratori gratia habenda Lupo.
Acs animumque suum spectans dic Romule, verum:
An minus hic pater est, quam Lupa mater erat?

890.
In ursum Togatum pilicrepum.

Ursus Togatus, vitrea qui primus pila
Lusi decenter cum meis lusoribus,
Laudante populo maximis clamoribus,
Thermis Traiani, thermis Agrippae et Titi,
Multum et Neronis, si tamen mihi creditis,
Ego sum. Ovantes convenite, pilicrepi,
Statuamque amici floribus, violis, rosis
Folioque multo, atque unguento marcido
Onerate amantes, et merum profundite
Nigrum Falernum aut Setinum aut Caecubum
Vivo ac volenti de apotheca dominica,
Ursumque canite voce concordi senem
Hilarem, iocosum, pilicrepum scholasticum,
Qui vicit omnes antecessores suos
Sensu, decore adque arte suptilissima.
Nunc vera versu verba dicamus senes:
Sum victus ipse, fateor, a ter consule
Vero patrono, nec semel sed saepius,
Cuius libenter dicor exodiarius.

891.
De circo.

Circus imago poli, formam cui docta vetustas
Condidit ad numeros limitis aetherei.

Nam duodeannigenas ostendunt ostia menses,
Quaeque meat cursim aureus astra iubar.
Tempora cornipedes, referunt elementa colores.
Auriga, ut Phoebus, quatuor aptat equos.
Cardinibus propriis includunt septa quadrigas,
Ianus vexillum qua iubet ire levans.
Ast ubi panduntur funduntque repagula cursus,
Unus et ante omnes cogitat ire prior,
Metarum tendunt circumdare cursibus orbes:
Namque axes gemini ortum obitumque docent.
Atque his curipus quasi magnum interiacet aequor,
Et medius centri summa obeliscus adit.
Septem etiam gyris claudunt certamina palmae,
Quod coelum stringunt cingula sorte pari.
Lunae biga datur semper, solique quadriga,
Castoribus simpli rite dicantur equi.
Divinis constant nostra spectacula rebus,
Gratia magna quibus crevit honore deûm.

892.

De thermis Alianarum.

Tranquillo Nymphae decurrite fluminis ortU.
Huc proba flagranti succedite numina PhoebO,
Rupibus excelsis ubi nunc fastigia surgunT,
Aequanturque polo totis praecelsa lavacrA
Sedibus. Hic magnis exardent marmora signiS,
Ardua sublimes praecingunt culmina thermaE,
Muneraque eximius tanti dat luminis auctoR
Unica continuae praenoscens praemia famaE.
Non hic flamma nocebo tandem discite carmeN
Discite, vel quanto vivat sub gurgite lymphA.
Vandalicum hic renovat clarum de semine nomeN,
Sub cuius titulo meritis stat gratia factiS.

893.

Exultent Apono Veneti, Campania Baiis,
Graecia Thermopylis, his ego balneolis.

894.

In balnea Bellatoris.

Hic ubi Baiarum surrexit grata voluptas,
Et rudibus splendens molibus extat opus:
Rura prius nullum domino praestantia quaestum,
Nullaque tecta tulit glebula frugis inops.
Haec nunc. Bellator multo sublimis honore
Vestivit cameris balnea pulchra locans.
Prospera fata viri naturae munera mutant,
Cum salsum salubri litus abundat aqua.
Alpheum fama est dulcem per Tethyos arva
Currere nec laedi gurgitibus pelagi.
Dant simile exemplum nostri miracula fontis:
Vicinum patitur nec sapit unda salum.

895.

De thermis.

Delectat variis infundere corpora lymphis,
Ut mutare magis, saepe fluenta libet.
Nam ne consuetae pariant fastidia thermae,
Hinc iuvat alterno tinguere membra lacu.

896.

Tecta novem Phoebi nuper dicata Camenis
Nunc retinet Bacchus et sua tecta vocat.
Namque ubi tot veterum manserunt scripta virorum,
Hic potat laeta dulcia vina Cypris.
Cognato semper lustrantur numine sedes;
Quas coluit Phoebus, has colit et Bromius.

897.

De balneis.

Adspice fulgentes tectis et gurgite Baias,
Dant quibus haud parvum pictor et unda decus.
Namque gerunt pulchras splendentia culmina formas,
Blandaque perspicuo fonte fluenta cadunt.
Gaudia qui gemino gestit decerpere fructu
Et vita novit praetereunte frui,

Hic lavet, hic corpus reparans mentemque relaxans
Lumina picturis, membra fovebit aquis.

898.

T. T. Coccei Gaa et Patiens quaestores III.

Mensam quadratam in trichila, abacum cum basi, horologium, labrum cum fulmentis marmoreis, puteale, crustas supra parietem itineris medii cum tegulis, columellam sub horologio, Tiburtina, protectum ante porticum, trutinam et pondera decurionum sententia posuerunt, et locum post maceriam ulteriorem emendum ustrinasque de consaepto ultimo in eum locum traiciendas, et iter ad eum locum, ianuamque beneficio et liberalitate Titi patroni faciendam curaverunt; idemque vitium pomorumque et florum viridiumque omnium generum seminibus ea loca, quae Titus patronus decurionibus suis adtribuerat, ex pecunia publica adornaverunt.

Sisenna Tauro L. Scribonio Libone cos.

Impensae causam, titulum qui perlegis, audi,
Et iustam, quaeso, pietatis percipe curam.
Quis vera, ut cupiant concorde vivere, mens est,
Hos animos spectent atque haec exempla sequantur.
Haec loca, dum vivent, libeat bene culta tueri,
Post obitumque suum tradant tum deinde futuris,
Ne deserta vacent ignotis devia busta,
Sed tuta aeterno maneant, si dicere fas est.

899.

Fausta novum domini condens Fortuna lavacrum
Invitat fessos huc properare viros.
Laude operis fruitur capit et sua gaudia praesul,
Hospes dulciflua dum recreatur aqua.
Condentis monstrant versus primordia nomen
Auctoremque facit littera prima legi.
Lustrent pontivagi Cumani litoris antra,
Indigenae placeant plus mihi deliciae.

900.

Quisquis Cumani lustravit littoris antra
Atque hospes calidis saepe natavit aquis,
Hic lavet, insani vitans discrimina ponti.
Baiarum superant balnea nostra decus.

901.

Flammea perspicuis cocunt hic lumina lymphis
Dantque novum mixti Phoebus et unda diem.
Denique succedit nostris lux tanta lavacris,
Ut cernas nudos erubuisse sibi.

902.

Infundit nostris Titan sua lumina Baiis,
Inclusumque tenet splendida cella iubar.
Subiectis caleant aliorum balnea flammis,
Haec reddi poterunt, Phoebe, vapore tuo.

903.

De balneis cuiusdam pauperis.

Vita opibus tenuis, sed parvo in cespite sollers
Fundavit gemino munere delicias.
Nam nova in angusto erexit balnea campo,
Edulibusque virens foetibus hortus olet.
Quae natura negat, confert industria paucis.
Vix sunt divitibus, quae bona pauper habet.

904.

De balneo Urbani.

Parvula succinctis ornavit iugera Baiis
Urbanus, callens fundere vita locos.
Hic quoque pomiferum coniunxit sedulus hortum,
Qui vario auctorem germine dives alat.
Rus gratum domino duplici iam munere constat.
Hinc capitur victus, sumitur inde salus.

905.

Una salus homini est, calidum captare lavacrum,
Ne tepidus reddat morbida membra vapor.

906.

De bono vitae humilioris.

Est mihi rus parvum, fenus sine crimine parvum:
Sed facit haec nobis utraque magna quies.
Pacem animus, nulla trepidans formidine, servat,
Nec timet ignavae crimina desidiae.
Castra alios operosa vocent sellaeque curules,
Et quidquid vana gaudia mente movet.
Pars ego sim plebis, nullo conspectus honore,
Dum vivam, dominus temporis ipse mei.

907.

Vive, et amicitias regum fuge. Pauca monebas.
Maximus hic scopulus, non tamen unus erat.
Vive, et amicitias nimio splendore nitentes,
Et quidquid colitur perspicuum, fugito.

908.

Ingentes dominos et famae nomina clarae
Illustrique graves nobilitate domos
Devita, et longe vivus fuge: Contrahe vela,
Et te littoribus cymba propinqua vehat.

909.

In plano tua sit semper fortuna, paresque
Noveris: ex alto magna ruina venit.
Non bene cum parvis iunguntur grandia rebus;
Stantia namque premunt, praecipitata ruunt.

910.

Vive et amicitias omnes fuge; verius hoc est,
Quam regum solas effuge amicitias.
Est mea mors testis; maior me adflixit amicus
Deseruitque minor. Turba cavenda simul.
Nam quicumque pares fuerant, fugere fragorem,
Necdum collapsam deseruere domum.
I nunc, et reges tantum fuge! Vivere doctus
Uni vive tibi: nam moriere tibi.

911.

Quod tua mille domus solidas habet alta columnas,
Quod tua marmoreo ianua poste nitet,
Aurea quod summo splendent laquearia tecto,
Imum crusta tegit quod pretiosa solum,
Atria quod circa dives tegit omnia cultus,
Hoc animos tollit nempe, beate, tuos.
Aedibus in totis gemmae licet omnia claudant,
Turpe est, nil domino turpius esse suo.

912.

Nil artes, nil pura fides, nil gloria linguae,
Nil fons ingenii, nil probitas sine re.
Nullus inops sapiens; ubi res, ibi copia sensus.
Res sapiunt, pauper nil nisi pauper erit.
Nec iam divitibus tollunt sua crimina numi,
Sed quos lex damnat, gratia solvit opum.
Hinc est, quod populus aurum quasi numen adorans
Audet in ignotum sponte venire nefas,
Speque lucri toties excedere ius et honestum
Sustinet, ut gratis nunc iuvet esse reum.
Ius ruit, ordo perit, sceleri placet ora manusque
Vendere; quamque inopem, tam pudet esse probum.
Non ergo mirum, si quisquam pravus et excors
Divinos vates nullius esse putat.

913.

De vitae privatae commodis.

Ante rate e Siculo discurrent aequore pisces
Et deerit Libycis putris arena vadis,
Ante nives calidis demittent fontibus amnes
Et Rhodanus nullas in mare ducet aquas,
Ante mari gemino semper pulsata Corinthos
Confundet fluctus pervia facta duos,
Ante feri cervis submittent colla leones
Saevaque dediscet praelia torvus aper,
Medus pila geret, pharetras Romana iuventus,
Fulgebit rutilis India nigra comis,

Quam mihi displiceat vitae fortuna quietae
Aut credat dubiis se mea puppis aquis.

914.

De tabula.

Discolor ancipiti sub iactu calculus adstat
Decertantque simul candidus atque rubens:
Et quamvis parili scriptorum tramite currant,
Is capiet palmam, quem bona fata iuvant.

915.

In parte alveoli pyrgus velut urna resedit,
Qui vomit internis tesserulas gradibus,
Sub quarum iactu discordans calculus exit
Certantesque fovet sors variata duos.
Hic proprium faciunt ars et fortuna periclum,
Haec cavet adversis casibus, illa favet.
Composita est tabulae nunc talis formula belli,
Cuius missa facit tessera principium.
Ludentes vario exercent praelia talo,
Russeus an nitidus praemia sorte ferat.
Pascitur a multis avide damnosa voluptas,
Ne foedet gliscens otia segnities.
Hoc opus inventor nimium Palamedes amavit,
Et parili excellens Mucius ingenio.

916.

De amphitheatro vicino mari.

Amphitheatrales mirantur rura triumphos,
Et nemus insignes cernit adesse feras.
Spectat arando novos agrestis turba labores,
Nautaque de pelago gaudia mixta videt.
Foecundus nil perdit ager, plus germina crescunt,
Dum metuunt omnes hic sua fata ferae.

917.

De tabula.

Has acies bello similes cano, quas Palamedes
Constituit. Casu vario paribusque periclis

Inscius ac sollers sistentes: namque superbis
Vana supervacue crescunt mendacia buxis,
Et se sollertes punctis faventibus inflant.
En proceres Fridas sectae laurusque magister
Hac siduit similes mittuntur semper in imo.
Adque deus dedit se praefert inscius artis
Quid labor ingeniumque iuvat, cur pallidus extat
Atque iners dubitat? securus ludat amator,
Nummos quisquis habet; discedat lividus hospes,
Sed doctum iactans, quod si repertor adesset,
Princeps ac sollers, victum se saepe vocasset.
Adversis punctis doctum se nemo fatetur.
Vulnera plus crescunt punctis quam bella sagittis.

918.

De tabula picta.

Hunc, quem nigra gerens tabella vultu
Clarum linea quae more vis notavit,
Mox pictor varios domans colores,
Callenti nimium peritus arte
Formavit similem probante Vero
Ludentem propriis fidem figuris.
Ut quoscumque manu repingat artus,
Credas corporeas habere sensus.

919.

De desidia et labore.

Desidiam nolis, sed nec labor improbus omni
  Adridet: dulce est inter utrumque nihil.
Ignavum scabies, luctantem iniuria perdit,
  Ille sui, alterius perdidit iste decus.

920.

Elegia de fortunae vicissitudine.

Tempore qui laeto sortem ridemus amaram,
  Certa velut stabiles non dea verset equos,
Cur iidem adverso laetam veneramur in aestu?
  Ah mea tam bene quod cognita causa mihi est!
O qui carorum caput, o carissime quondam,

An potes et miseri nunc meminisse tui?
Est equidem in laetis nemo non promptus amicus;
Ipsa homini adversis umbra inimica sua est.
Tantalus infelix, (dicunt), conviva deorum
Nunc quoque apud manes victima sacra Iovi es.
Usque adeo poenas non delent ultima fata:
Qui cecidit divis, surgere nemo valet.
Scilicet et nobis, qui functo corpore nuper
Dura per antiqui busta fugamur avi,
Perfida felices ostendit regula divos,
Et voluit sanctis partem aliquam esse locis,
Non alio exemplo, nisi ut eruta turbine diro
Desereret media nos rota fracta viâ.
Ah mihi praeteritos referant si numina vultus
(Non etenim veterem, te, nova plaga, queror),
Ut facili amissos adblandiar ore favores,
Tura ferens dignis, carmina laeta, divis.
Ut gravis hiberno torrens de monte volutus
Obvia non magna arbuta verrit ope,
Saepe domos etiam, saepe addita moenia raptat,
Currens praecipiti per iuga longa viâ,
Sic simul atque uno nos abstulit inprobus ictu,
Mentem etiam et Musis pectora nota, furor.
Altus eram certe: sortis furor omnia vincit,
Obvius ut quisque est, tu mihi, clamo, veni!
Improbus est, quisquis non haec spectacula cernens
Fortuna instabili se quoque stare putat.
En ego nec caros habeo miserandus amicos,
A quibus auxilio verbave remve petam.
Unicus est, qui me non plane spernit egentem,
Cetera contemto supplice turba fugit,
Quid faciam infelix? Quae non nisi in omnibus uni est,
Sollicitem longo carmine saepe fidem?
Fracta fides crebro est precibus lugentis amici,
Hac tamen amissa non mage tristis ero?
Vos superi, et quorum es merito mihi numinis instar,
Quem numquam posthac spero videre, parens,
Unius in gremio spes nostra abiecta sodalis

Tabet et absentis perdita verba sonat.
Ille iuvet forsan, sed verba immensa locutis
Facta brevi constant non repetenda modo.
Scilicet in somnis quae poscunt plurima divos,
In fratrum auxiliis experietur inops.
Nos ubi praeteritis componimus orsa secuti
Temporis, his etiam credere fata vetant.
Interea rapit hora, nec est reparabilis, horam,
Nos lenta placuit tabe perire deo.
Ut pereunt miseri, quos vitae fructus ademptus
Deseruit, nulla post reparandus ope.
Tempore non illo Priamum periisse putabis,
Quo iacuit Teucro littore truncus iners,
Verum ut Thessalicis circum sua moenia funus
Hectoreum rapuit fortior hostis equis?
Non ea post ductos victo ex Oriente triumphos
Extinxit Magnum, quae tulit, hora, caput,
Illa illum extinxit, campis congressa Philippis
Caesarea populum quae ruit, hora, manu.
Scilicet hic vitae finis, qui finis honorum est,
Cumque sua pereunt prosperitate viri.
Sic quod heri vixi, quia iam nox altera praesto est,
Non illud tempus, quod modo duco, vocem.
Quaeque dies sibi vita sua est; cum transiit illa,
Hesternae non est lux hodierna memor.
Quare quem fructus vivendi, vita relinquit:
Nempe quid hoc dempto mors nisi moesta venit?
Undique quae laetis si se tristissima monstrat,
Quid miseris censes nolle parare mali?
Saepe ferunt venti, saepe est firmissima navis;
Mutarunt venti flamina, navis obit.
Dum cavet hos scopulos, alios incurrere nauta
Sentit, et est damno saevior arte suo.
Structa quid in magno sunt propugnacula saxo?
Humano maius saepe labore ferunt.
Internis calidus se spiritus ingerit antris,
Cum posita rupes sic gravis arce iacet.
Tuta nec in solido rerum fortuna favore est,

Cum minime credas, inpulit illa rotam.
Tum quoque cum nitido ridet placidissima vultu,
Turpis in adverso pectore fucus inest.
Elevat incautum, sperantem maxima nutu
Proiicit, adscendit cetera turba tamen.
Haec ego qui possum miseris miser ipse referre,
Non poteram dictis olim adhibere fidem,
Stulta quia et votis tam credula turba beata est,
Rideat ut miseri magna monentis opem.
Saepe mihi dixit Peligni Musa poetae,
Nunc ego mutata quod vice dico tibi.
Credite, quis fidum fortuna videtur asylum,
Non erit haec vobis, non fuit illa mihi.
Pendet ab axe suo vitae variabilis ordo,
Nulla sui certa est, hora nec ulla fuit;
Cumque nihil possit longi fuga mobilis aevi,
Se tamen hac semper mobilitate fugit.
Sed vitam incertam sequitur miserabile letum,
Humanas inter sola ea certa via est.
Stultus et indoctus, qui, cum non nesciat, illo
Eximi ab innumeris tempora lassa malis,
Hoc tamen extremo timet et fugit undique nisu,
Quod sequitur fortem, quod timidumque premit.
Vita tamen dulcis: quid si magis altera restat
Mors gravis? an scimus non graviore premi?
Altior at miseris cura est, dolor ossibus haeret.
Verba cadunt pulcre, pectora moeror edit.
Sic ego, qui medicas aliis dare molior herbas,
Nullius credam vulnera nostra manu.
Una sed in cunctis data sunt solatia curis,
Sustineant lapso quae mihi membra pede.
Nulla, licet tenuis linquat spiramina vitae,
Absque intervallo sors truculenta fuit:
Nempe quia est miseris aliquod quoque numen amicum.
Qui patitur, nullis spernitur ille deis.
Venit ubi ad summum, non progressura ruina est,
Sed stetit et retro est viribus acta suis.
Ipsa quoque e bustis extollier ossa videmus,

Cum patria coluit religione Nepos.
Diruta murali tormento saxa feruntur,
Erigit his alio moenia Marte labor.
Infelix quisquis nocet infelicibus umquam,
Hic meruit nullo tristia fine pati.
Omne quod hic cernis, tenuis modo corporis umbra est,
Vix macie exesis artubus ossa traho.
Varus aperta movet procul internodia poples,
Consedit genubus tractus ab ore tremor.
Sordibus et multo similis squalore sepultis
Vix inter vivos larva videnda vagor.
Non tamen hoc hostes, non hoc mala numina possint,
Ut valeat pronum nox pepulisse caput.
Anguibus Alcides et caesa languidus hydra
Non hostes timuit, grus homicida, tuos.
Briseis ut rapta est, amor atrum inclusit Achillem,
Non metus Hectoreae Memnoniaeve facis;
Ille sed extincto rediit vigor acer amico,
Reddidit ut iustus deposita arma dolor.
Me quoque sors mihi restituet moribundaque membra
Viribus ire suis splendida fata dabunt.
Tum trucis invidiae furiis ultricibus horrens
Involvam positis arma virumque malis.
Interea, ut libitum est, absentibus utere divis,
Livor, et in nostro gaudia quaere rogo.

921.

De ratione vitae constituendae.

Formula vivendi praesto est tibi. Pauca loquaris,
Plurima fac. Sit utrique comes modus, utile, pulchrum.
Sobrius a mensis, a lecto surge pudicus.
Obsequiis instes, ea pro te praemia poscant.
Ut decet ac prodest, et amabis et oderis idem.
Stans casum metuas, speres prostratus, et illum,
Quem colis in titulis, miserum abiectumque tuere.

922.

De universo.

Quod cernunt oculi, deus est: fons nempe deorum est,
Maiestas coeli vertitur orbe suo.
Terra gerit gremio sese coelique suoque
Et finem ingentis monstrat uterque globi.
At quae se pelago tradit natura videndam,
Luminibus dicit: non ego finem habeo.
Omnia me circum, super omnia fundit aquae lex,
Sic nusquam inmensi terminus Oceani est.
Hic oculos igitur rerum in primordia mittis,
Exspirant omnes hic numeri atque notae.
Nascitur hinc, quidquid moritur, retroque recedit,
Huc redit, aeterno quidquid in orbe perit.
Hoc perimit flammas elementum, alit, evocat, auget,
Omnis abest sapiens aque Thalete procul.

923.

In partes humani corporis.

Cor non laudo hominis: nam perfidum et exitiale.
Non laudo os: namque est vaniloquum et fatuum.
Non oculos: etenim sunt lusci oculi atque patrantes.
Non barbam: rufa est. Non cilia, haud cilia.
Non mihi laudanturque manus: hae namque rapaces;
Et non laudatur mentula: merdacea est.
Non nares: patulae; genua et non laudo: maligna.
Et non laudo pedes: pes geminusque fugax.
Non frontem: effrons est; non ventrem: gurgulionis.
Lumbos: elumbos; renem: ubicumque malus.
Non nomen calvitoris: nam est omine nomen
Tetrum, ut cor multis exitiale bonis.
Ecquid laudo igitur de hoc corpore? laudo capillos,
Tam foeda a calva qui modo profugerint.

924.

De funambulo.

Vidi hominem pendere cum via, cui latior erat
Planta quam semita.

925.

De electione coniugii.

Moribus et vultu mulier quaeratur habenda.
Horrida nam facies nullo celatur ab auro.
Si quis erit sponsus, talem qui ducat avarus,
Ipse suam horrebit: feritas dissolvet amorem.
Illa calens veniet, dorsum dabit iste calenti,
Cogeturque suo clunem submittere asello,
Concubitu turpi monstrum paritura biforme,
Quemque suum mater timeat contingere natum.
Discite, formosas aurum superare puellas.

926.

De Cythera.

Forte erat Aurorae tempus, Solisque quadriga
Fecerat adventu sonitum per nobile marmor
Adstantis pueri, cum te, mea bella Cythere,
Agnosco venientem, et tu mea limina grato
Introitu dignata rosas et lenis amomi
Delicias miras tecum adlicis, unde secutae
Palladis et frondes nulliusque inscia laurus.
Atria nostra virent et agunt in limine primo
Radicem platani, ad portam venit arbutus ipsam,
Felix multa arbos imitans umbracula Pindi,
Quam non delebit livor nec sera vetustas.
O iucunda nimis, tenui quae visa poetae,
Dum credis vitium, non auscultare Camenis.

927.

Qui splendere cupis claro tenuique lavacro,
Pontica succedas in balnea nobilis undae,
Quam nec Alexandri mater sub sole cadenti
Emeruit, non si varia se adspergine Gaii
Effundat per aperta latex e sedibus imis
Cum Syrio unguento, cui semper roscidus humor
Hic femora et suras et brachia molliter ambit,
Et rigat in pluviam, sensimque ad colla resultans

Tangit odore levi et grato spiramine nares,
Lenis et externas admittere nescius artes.
Huc ades, o Florens, et festa luce relaxa
Mentis onus nebulasque fuga, quae frontis honorem

928.

De luco amoeno.

Hic, Cytherea, tuo poteras cum Marte iacere:
Vulcanus prohibetur aquis, Sol pellitur umbris.

929.

De fortuitis casibus.

Omnia casus agit, fatum consulta sequuntur.
Cedamus fatis. Omnia casus agit.

930.

In diptycho.

Munera parva quidem pretio, sed honoribus alma.
Flavius Petrus Sableatus Iustinianus Vir illustris.

931.

Indica materies blandum certamen amicis
Offert, sed belli fert simulacra tamen.
Namque acie aequali concurrit russeus albo,
Ut gravibus damnis se domet alteruter.
Contorquet varios alternans tessera missus
Fataque ludentum collis et ima probant.
Pax et pugna simul ludo iunguntur in unum,
Cum victi spoliis victor amicus ovat.

932.

Elegia de spe.

Spes fallax, spes dulce malum, spes summa malorum,
Solamen miseris, qua sua fata trahunt.
Credula res, quam nulla potest fortuna fugare:
Spes stat in extremis officiosa malis.
Spes vetat aeternis mortis requiescere portis,
Et curas ferro rumpere sollicitas.

Spes nescit vinci, spes pendet tota futuris;
  Mentitur, credi vult tamen illa sibi.
Inproba, mentis inops, rebus gratissima laesis,
  Quas fovet et verti fata subinde docet.
Sola tenet miseros, invitos sola moratur,
  Sola perit numquam; nec perit, atque redit.
Saepe bono rursusque malo blandissima semper,
  Et quos decepit, decipit illa tamen.
Instabilis, dubio devexa ad tempora motu,
  Audax, et clausum quae putet esse nihil.
Omnia promittit nota levitate deorum,
  Nil fixum et casus admonet esse leves.
Naufragus hac cogente natat per feta procellis
  Aequora, cum mersas viderit ante rates.
Captivus duras illa solante catenas
  Perfert, et victus vincere posse putat.
Noxius infami districtus stipite membra
  Sperat et a fixa posse redire cruce.
Spem iussus praebere caput paloque ligatus,
  Cum micat ante oculos stricta securis, habet.
Sperat et in saeva victus gladiator arena,
  Sit licet infesto pollice turba minax;
Et cui descendunt iugulo tinctoria toto,
  Spem, quamvis lecto iam referatur, habet.
Spem recipit carcer foribus praeclusus ahenis,
  Spes et in horrendo robore parva manet.
Spes Marium movit turpi se credere limo,
  Et tantum furto vivere velle virum.
Haec illum Libyae penetrare in littora victae
  Iussit, et o superi, quis fuit ille dies,
Quo Marium vidit suppar Carthago iacentem!
  Tertia par illis nulla ruina fuit.
Spes Magnum profugum toto discurrere in orbe
  Iusserat et pueri regis adire pedes.
Spes uni numquam potuit dare verba Catoni,
  Mendacisque deae non tulit ille dolos.
Quid non spes audet? Priamo post Hectora mansit,
  Spes fuit uxori, Protesilāe, tuae.

Orpheus infernas speravit tollere leges,
  Tartareum et cantu flectere posse canem.
Spe duce per medias enavit Daedalus auras
  Et nova mirantes terruit ales aves.
Pasiphaë (quid non homini sperare libebit?)
  Speravit torvo posse placere bovi.
Sperat, qui curvo sulcos perrumpit aratro,
  Sperat, qui ventis vela ferenda dedit.
Spes hamis pisces, laqueo captare volucres
  Erudit, haec orbem bella cruenta docet.
Spes sequitur gravibus rastris mala rura domantem,
  In nova se nulla cum ratione parat.
Semper adulatur, semper malefida vagatur
  Et populos, urbes totaque regna capit.
Desertos medicis spes numquam deserit aegros,
  Confessi numquam spem posuere rei.
Spes est, quae classes diverso ex hoste coactas
  Ducit; spes cupidos trudit in arma viros,
Et dicit: Dura, nec te praesentia vincant!
  Fors varias mutat mobilitate vices.
Incerto ludit casu fortuna per orbem,
  Et semper contra quae fugit atque redit.

933.

De vino et laetitia.

Vince mero curas, et quidquid forte remordet,
  Comprime, deque animo nubila pelle tuo.
Nox, curam si prendit, alit: male creditur illi
  Cura, nisi a multo marcida facta mero.

934.

Balnea, vina, Venus corrumpunt corpora nostra:
  Sed vitam faciunt balnea, vina, Venus.

935.

De uvis.

Vindicat ipsa suos, quos pertulit, uva labores,
  Quae, pede quod premitur, subtrahit ipsa pedem.

936.

Iratus recolas, quod nobilis ira leonis
In sibi prostratos se neget esse feram.

937.

Septem sapientium sententiae.

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre, doces cuncta et meditanda.
Tempus nosce, inquit Mitylenis Pittacus ortus;
Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus,
Milesiusque Thales sponsori damna minatur.
Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedaemone cretus:
Cecropiusque Solon, ne quid nimis, induperavit.

938.

Monosticha de moribus.

Utilibus monitis prudens adcommodet aurem.
Non laeta extollant animum, non tristia frangant.
Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una.
Grande aliquid caveas timido committere cordi.
Numquam sanantur deformis vulnera famae.
Naufragium rerum est mulier malefida marito.
Tu si animo regeris, rex es; si corpore, servus.
Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.
Nullus tam parcus, quin prodigus ex alieno.
Audit, quod non vult, qui pergit dicere quod vult.
Non placet ille mihi, quisquis placuit sibi multum.
Iuri servitium defer, si liber haberis.
Vel bona contemni docet usus vel mala ferri.
Ex igne ut fumus, sic fama ex crimine surgit.
Improbus officium scit poscere, reddere nescit.
Irridens miserum, dubium sciat omne futurum.
Mortis imago iuvat somnus, mors ipsa timetur.
Quanto maior eris, tanto moderatior esto.
Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore.
Criminis indultu secura audacia crescit.
Quemlibet ignavum facit indignatio fortem.

Divitiae trepidant, paupertas libera res est.
Haud homo culpandus, quando est in crimine casus.
Fac quod te par sit, non alter quod mereatur.
Dissimilis cunctis vox, vultus, vita, voluntas.
Ipsum se cruciat, te vindicat invidus in se.
Semper pauperies quaestum praedivitis auget.
Magno conficitur discrimine res memoranda.
Terra hominis patria est, qua nascimur et tumulamur.
Aspera perpessu fiunt iucunda relatu.
Acrius adpetimus nova, quam iam parta tenemus.
Labitur ex animo benefactum, iniuria durat.
Tolle mali testes, levius mala nostra feremus.

939.

In garrulitatem.

Lingua brevis, brevitate levis, levitate movetur,
Mobilitate loquax, garrulitate nocens.

940.

Postulatio muneris.

Sic tibi florentes aequaevo germine nati
Indolis aetheriae sidere celsa petant;
Sic priscos vincant atavos clarosque parentes
Exuperent meritis seclaque longa gerant;
Sic subolis numerum transcendat turba nepotum
Nobilibusque iuges gaudia tanta toris.
Ne sterilem praestes indigno munere Musam,
Utque soles, largus carmina nostra fove,
Imperiis ut nostra tuis servire Thalia
Possit et in melius personet icta chelys.

941.

In malevolum.

Invisus tibi sum: peream, si, Maxime, miror.
Odi te, et, si vis, accipe, cur faciam.
Famam tentasti nostram sermone maligno
Laedere fellitis, invidiose, iocis.
Contra rem nuper pugnasti, livide, parvam;
Tu tamen in magnis te nocuisse putas.

Hei peream, nisi sunt nimiae iam, Maxime, causae!
Odi, nec mentem res magis ulla iuvat.
Inque vicem ut facias, oro, pereoque timore,
Ne minus invisus sim tibi quam videor.

942.

Fenc Adrumentanus nostrum processit ad axem,
Et piceo gaudet corpore verna niger.
Quem nisi vox hominem labris emissa sonaret,
Terrerent visos horrida labra viros.
Dira, Adrumenta, tuum rapiant sibi Tartara monstrum;
Custodem hunc Ditis debet habere domus.

943.

De Aegyptio.

Exoriente die Noctis processit alumnus,
Sub radiis Phoebi solus habet tenebras.
Corvus, carbo, cinis concordant multa colori;
Quod legeris nomen, convenit Aethiopi.

944.

In clamosum Pygmaeum corpore et furiosum.

Corpore par querulis es vel clamore cicadis;
Hinc potior, quod te tempora nulla vetant.
Dum loqueris, quaerunt cuncti, vox cuius oberret,
Atque sonum alterius corporis esse putant.
Miramur, tantum capiant quae membra furorem,
Ut sit forma levis, clamor et ira gravis.

945.

Callidus Afer eris semper, Romane disertus,
Semper Galle piger, semper Ibere celer.

946.

De Arzugitano vate.

Praecisae silicis cautibus edite,
Silvestri iuvenis durior arbuto,
Trunco cum stupeas horridior, cupis
Formare propriis carmina versibus

Et metri variis ludere legibus.
Sed quis te docilem iudicet artium,
Quas natura dedit cordis acutior?
Solus ligna dolans fortibus asciis
Et duri resecans robora pectoris
Vatem te poterat reddere ligneum,
Qui vaccam trabibus lusit adulteris,
Vel qui struxit equum fraudis Achaicae.

947.

De lenone uxoris suae.

Graecule, consueta lenandi callidus arte,
Coepisti adductor coniugis esse tuae,
Et quem forte procax penitus conroserat uxor,
Consueras propria praecipitare domo.
Sed praetensa catus derisit retia quidam,
Teque tuis miserum depulit e laribus.
Solus vera probas iucundi verba poetae:
Cum iugulas hircum, factus es ipse caper!

948.

Ad lenonem comitiacum.

Militiae cultus et nigri tegmina panni
Cur magis exoptes, dissere, leno, mihi.
Exiguone tibi crescebat cellula quaestu,
Cum gravis adducta virgine saccus erat?
An nescis, populi fastum sibi tollere paucos,
Unde miser fisco paupere miles eget?
Effuge vitandos, si qua potes arte, labores,
Ut valeas tenso vivere, leno, pede.
Nam si formosas redeas lenare puellas
Et dederit quaestus quotidiana Venus,
Non iam miles eris humilis, sed divite numo
Fies militiae mox utriusque comes.

949.

In Martium cinaedum.

Quid prodest Martis nomen de nomine dictum,
Pruriat infami cum tibi clune Venus.

Sors fuerat melior, Cypridos ut nomen haberes,
Aut natura daret Martia membra tibi.
Nunc utroque carens ignoti fabula sexus;
Femina cum non sis, vir tamen esse nequis.

950.

De caballina meretrice.

Caballina furens, amanda nulli
Excussis modo calcibus fremebat,
Quae quamvis facie micet rubenti,
Et vibret Parium nitens colorem,
Hirsutis tamen est petenda mullis,
Qui possint pariles citare iunctas.

951.

De viro, quem mulier caedebat.

Cum te Barbati referas de sanguine cretum,
Ut tibi cognatus sit Varitinna ferox,
Cur tua femineo caeduntur tempora socco
Infamique manu barbula vulsa cadit?
Desine iam, tibimet auctores fingere fortes,
Vimque tuis membris stirpis inesse ferae.
Illa Salautensis magis est de stirpe creata,
Audet quae proprium sternere calce virum.

952.

De eunucho.

Quem natura marem dederat, fit femina ferro;
Nam tener inpubes viribus exuitur.
Hinc iuvenem cernis tanto sub robore mollem
Et dubii pulcher corporis extat homo.
Coniugibus cautis placita est monstrosa voluptas:
Fidus enim est custos, qui sine teste datur.

953.

De eunucho.

Incertum ex certo sexum fert pube recisa,
Quem tenerum secuit mercis avara manus.

Namque ita femineo eunuchus clune movetur,
Ut dubites quid sit, vir magis an mulier.
Omnem grammaticam castrator sustulit artem,
Qui docuit neutri esse hominem generis.

954.

De pantomimo.

Mascula femineo derivans pectora flexu
Atque aptans lentum sexum ad utrumque latus,
Ingressus scenam populum saltator adorat,
Sollerti spondens prodere verba manu.
Nam cum grata chorus diffundit cantica dulcis,
Quae resonat cantor, motibus ipse probat.
Pugnat, ludit, amat, bacchatur, vertitur, adstat,
Inlustrat verum, cuncta decore replet.
Tot linguae, quot membra viro: mirabilis ars est,
Quae facit articulos ore silente loqui.

955.

De citharoedo.

Musica contingens subtili stamina pulsu
Ingreditur, vulgi auribus ut placeat.
Stat tactu cantuque potens, cui brachia linguae
Concordant sensu conciliata pari.
Nam iura aequali amborum moderamine librat
Atque oris socias temperat arte manus,
Ut dubium tibi sit gemina dulcedine capto,
Vox utrumne canat, an lyra sola sonet.

956.

De funambulo.

Stuppea suppositis tenduntur vincula lignis,
Quae fido adscendit docta iuventa gradu.
Quae super aërius protendit crura viator
Vixque avibus facili tramite currit homo.
Brachia distendens gressum per inane gubernat,
Ne lapsa e gracili planta rudente cadat.
Daedalus adstruitur terras mutasse volatu

Et medium pinnis persecuisse diem.
Praesenti exemplo firmatur fabula mendax.
Ecce hominis cursus funis et aura ferunt.

957.

De citharoedo.

Doctus Apollineo disponere carmina plectro,
Gaudet multifidam pectore ferre chelyn,
Quam mox linguato percurrens pollice cogit,
Humanum ut possit chorda canora loqui.
Amphion cithara Thebarum moenia sepsit,
Aurita ad muros currere saxa docens.
Nec minus hac valuit repetitor coniugis Orpheus,
Inpia cum flexit Tartara dulcis amor.
Ars laudanda nimis, cuius moderamine sacro
Unum ex diversis vox digitique canunt.

958.

De basterna.

Aurea matronas claudit basterna pudicas,
Quae radians latum gestat utrumque latus.
Hanc geminus portat duplici sub robore burdo,
Provehit et modico pendula septa gradu.
Provisum est caute, ne per loca publica pergens
Fuscetur visis casta marita viris.

959.

De pyrrhicha.

In spatio Veneris simulantur praelia Martis,
Cum sese adversum sexus uterque venit.
Femineam maribus nam confert pyrrhicha classem
Et velut in morem militis arma movet.
Quae tamen haud ullo chalybis sunt tecta rigore,
Sed solum reddunt buxea tela sonum.
Sic alterna petunt iaculis clipeisque teguntur,
Nec sibi congressu vir nocet aut mulier.
Lusus habet pugnam, sed habent certamina pacem:
Nam remeare iubent organa blanda pares.

960.

De homine, qui per se molat.

Cum possis parvo sumptu conducere asellum,
Qui soleat teretes volvere rite molas,
Cur numi cupidus sic te contemnis, amice,
Ut cupias duro subdere colla iugo?
Linque precor gyros: poteris pistore ministro
Candentis quadrae munus habere sedens.
Per te namque terens Cererem, patiere labores,
Quos quaerens natam pertulit ipsa Ceres.

961.

De equa Philagri advocati.

Caussidicus pauper media sub nocte lucubrans
Cornipedis voluit terga fricare suae.
Sed cum corpus equae dextra famulante titillat,
Invasit iuvenem prodigiosa Venus.
Nam qua longa solet quadrupia carpere sessor,
Subducens durae pendula crura viae,
Hanc fovet amplexu molli, tergumque caballae
Adterit assidue pene fututor hebes.
Concubitus Cressa legitur quaesisse iuvenci,
Quam gravis ira deae iussit amare pecus.
Par crimen flammis nostris fors intulit annis:
Pasiphae tauro, Philager arsit equa.

962.

De eodem.

Defensor probe tristium reorum,
Cuius voce sacrum tonat tribunal
Et palmas capiunt lares virentes,
Cur post athla fori togaeque pompam,
Gaudens monstrifero calere luxu,
Vectricis propriae furens in usus,
Fessae cornipedis fricas meatum,
Verso et munere dignitatis optas
Admissarius esse quam patronus?
Expellas animo nimis, rogamus,

Mores inlicite libidinantes.
Horrendum vitium est in advocato,
Orando solitum movere caulas,
Subantis pecudis tenere gambas.

963.

De discipulo medici.

Discipulum medicus quidam suscepit adultum,
Traderet ut iuveni dogma salutiferum,
Qui primo ut iussum nosset tolerare magistri,
Publica selliferum per loca duxit equum.
Artis prolixae breviavit tempora doctor,
Incepto puerum reddidit Hippocratem.

964.

Votum de amore.

Sic tua sit, quamcumque tuam vis esse puellam,
Sic, quamcumque voles, mutuus ignis edat,
Sic numquam dulci careant tua pectora flamma,
Et sic laesuro semper amore vacent.

965.

Quod non severa carmina scribat.

Iam libet ad lusus lascivaque furta reverti.
Ludere, Musa, iuvat; Musa severa vale.
Nunc mihi narretur tumidis Arethusa capillis,
Nunc astricta comas, nunc resoluta comas,
Et modo nocturno pulsans mea limina signo,
Intrepidos tenebris ponere docta pedes;
Nunc collo molles circum diffusa lacertos
Ut flectat niveum semisupina latus,
Inque modos omnes, dulces imitata tabellas,
Transeat, et lateri pendeat illa meo.
Nec pudeat quidquam, sed me quoque nequior ipso
Exultet toto non requieta toro.
Non deerit, Priamum qui defleat, Hectora narret.
Ludere, Musa, iuvat. Musa severa vale.

966.

Excusatio severioris materiae.

Esse tibi videor demens, quod carmina nolim
Scribere patricio digna supercilio,
Quod Telamoniaden non aequo iudice victum
Praeteream et pugnas, Penthesilea, tuas;
Quod non aut magni scribam primordia mundi,
Aut Pelopis currus aut Diomedis equos,
Aut ut Achilleis infelix Troia lacertis
Quassata, Hectoreo vulnere conciderit.
Vos mare tentetis, vos detis lintea ventis,
Me vehat in tutos parva carina lacus.

967.

Insanus vobis videor, nec deprecor ipse,
Quo minus hoc videar. Cur tamen hoc videor?
Dicite nunc. Quod semper amas, quod semper amasti.
Hic furor, hic, Superi, sit mihi perpetuus!

968.

De ea, quae me amat.

Quaedam me, si credis, amat; sed dissilit, ardet
Non sic, non leviter, sed perit et moritur.
Dum fugiet, gratis quaedam simul atque rogabit,
Ostendam, quam non semper amatus amem.

969.

Ad Gallam.

Iuratum tibi me cogis promittere, Galla,
Ne narrem. Iura rursus et ipsa mihi,
Ne cui tu dicas (nimium est lex dura, remittam)
Praeterquam, si vis dicere, Galla, viro.

970.

Sic me custodi, Coscònia, neve ligata
Vincula sint nimium, neve soluta nimis.
Effugiam laxata nimis, nimis aspera rumpam.
Sed neutrum faciam, commoda si fueris.

971.

Semper munditias, semper, Basilissa, decores,
Semper compositas arte decente comas,
Et comtos semper cultus unguentaque, semper
Omnia sollicita comta videre manu
Non amo. Neglectim, mihi se quae comit, amica,
Se det: inornata simplicitate valet.
Vincula nec cures capitis discussa soluti
Et coram faciem: mel habet illa suum.
Fingere se semper non est confidere amori.
Quid, quod saepe decor, cum prohibetur, adest?

972.

In recusantem.

Ante dies multos nisi te, Basilissa, rogavi,
Et nisi praemonui, te dare posse negas.
Ut subito crevere, solent ex tempore multae
Quam scriptae melius cedere deliciae.

973.

Cur differs, mea lux, rogata semper?
Cur longam petis advocationem?
Primum hoc artificis scelus puellae est.
Deinde est difficile et laboriosum,
In tentigine tam diu morari.
Nil est praeterea, puella, nil est.
Deprensa mel . . .

974.

De tinnitu auris ad Deliam.

Garrula quid totis resonas mihi noctibus auris?
Nescio quem dicis nunc meminisse mei?
Hic quis sit, quaeris? resonant tibi noctibus aures,
Et resonant totis. Delia te loquitur.
Non dubie loquitur me Delia; mollior aura
Venit et exili murmure dulce fremit.
Delia non aliter secreta silentia noctis
Submissa ac tenui rumpere voce solet,

Non aliter teneris collum complexa lacertis
Auribus admotis condita verba dare.
Agnovi: verae venit mihi vocis imago,
Blandior arguta tinnit in aure sonus.
Ne cessate, precor, longos gestare susurros.
Dum loquor haec, iam vos obticuisse queror.

975.

Sit nox illa diu nobis dilecta, Nealce,
Quae te prima meo pectore composuit;
Sit torus et lecti genius secretaque sponda,
Queis tenera in nostrum veneris arbitrium.
Ergo age duremus, quamvis adoleverit aetas,
Utamurque annis, quos mora parva teret.
Fas et iura sinunt veteres extendere amores:
Fac, cito quod coeptum est, non cito desinere.

976.

De divite formosa, generosa, inpudica.

Formosa es, fateor, dives, generosa, venusta.
Confitear, si vis, omnia. redde vicem.
Nempe parum casta es, nempe es deprensa: negabis?
Res venit ad lites; rursus et illa nego.
Dic potius: sed nempe semel, sed nempe puella;
Et cum deprensa quis nisi frater erat?
Frater erat? nihil est; fecit quod Iupiter. Illud
Sed, quod non fecit Iupiter, hoc facitis.

977.

Ad Cupidinem.

Lecto compositus vix prima silentia noctis
Carpebam, et somno lumina victa dabam,
Cum me saevus amor prensat, sursumque capillis
Excitat, et lacerum pervigilare iubet.
Tu, famulus meus inquit, ames cum mille puellas,
Solus, io solus, dure, iacere potes.
Exsilio et pedibus nudis tunicaque soluta
Omne iter expedio, nullum iter expedio.

Nunc propero, nunc ire piget rursumque redire
Poenitet, et pudor est stare via media.
Ecce tacent voces hominum strepitusque viarum
Et volucrum cantus turbaque fida canum.
Solus ego ex cunctis paveo somnumque torumque,
Et sequor imperium, magne Cupido, tuum.

978.

Ad Deliam.

Te vigilans oculis, animo te nocte requiro,
Victa iacent solo cum mea membra toro.
Vidi ego me tecum falsa sub imagine somni.
Somnia tu vinces, si mihi vera venis.

979.

De malis aureis amatori ab amata missis.

Aurea mala mihi, dulcis mea Marcia, mittis,
Mittis et hirsutae munera castaneae.
Omnia grata putem, sed, si, magis, ipsa venires,
Ornares donum, pulchra puella, tuum.
Tu licet adportes stringentia mala palatum,
Tristis mandenti est melleus ore sapor;
At si dissimulas, multum mihi cara, venire,
Oscula cum pomis mitte, vorabo libens.

980.

De malis Matianis.

Haec poterant celeres pretio tardare puellas,
Haec fuerant Veneri iudice danda Phryge.
Nam sic ingenuo flavescunt mala colore,
Ut superent auro vera metalla suo.

981.

De malis Matianis. Laus.

His constat Veneri praelatae gratia formae,
Haec moriente sacrum perdidit angue nemus.

982.

De malis Matianis. Vituperatio.

His contemta deum tenuit discordia mensam,
  Prodidit atque urbem his Briseida suam.

983.

Ad Deliam.

Si Phoebi soror es, mando tibi, Delia, causam,
  Scilicet ut fratri, quae peto, verba feras.
Marmore si Pario struxi tibi, Delphice, templum,
  Et levibus calamis candida verba dedi:
Nunc si nos audis, atque es divinus Apollo,
  Dic mihi, qui numos non habet, unde petat.

984.

De Hesperiae fascia.

Hoc sibi lusit opus de stamine floricolore
  Hesperie, teneras officiosa manus,
Et pulchro pulchras strophio protecta papillas
  Gaudet utrumque sui pectoris esse decus.

985.

Hesperie lateri redimicula nectit eburno
  Facta suis manibus, pectore digna suo.
Iam veteres iras Venus et Tritonia ponit:
  Pectora nam Veneris Palladis ambit opus.

986.

Intertexta rosa Tyrii subtemine fuci
  Involvet quoties mobile zona latus,
Ambrosium gemino potabit ab ubere rorem,
  Et vere roseo fiet odore rosa.

987.

Ad Laidem.

Formosissima Lai feminarum,
Dum noctis pretium tuae requiro,
Magnum continuo petis talentum.
Tanti non emo, Lai, poenitere.

988.

Ad Iuliam.

Me nive candenti petiit modo Iulia. Rebar
Igne carere nivem; nix tamen ignis erat.
Quid nive frigidius? Nostrum tamen urere pectus
Nix potuit, manibus, Iulia, missa tuis.
Quis locus insidiis dabitur mihi tutus amoris,
Frigore concreta si latet ignis aqua?
Iulia, sola potes nostras extinguere flammas:
Non nive, non glacie, sed potes igne pari.

989.

Ad Lydiam.

Lydia, bella puella, candida,
Quae bene superas lac et lilium
Albamque simul rosam rubidam
Aut expolitum ebur Indicum.
Pande, puella, pande capillulos
Flavos lucentes ut aurum nitidum.
Pande, puella, collum candidum
Productum bene candidis humeris.
Pande, puella, stellatos oculos
Flexaque super nigra cilia.
Pande, puella, genas roseas
Perfusas rubro purpurae Tyriae.
Porrige labra, labra corallina,
Da columbatim mitia basia:
Sugis amentis partem animi.
Cor mihi penetrant haec tua basia.
Quid mihi sugis vivum sanguinem?
Conde papillas, conde gemipomas,
Compresso lacte quae modo pullulant.
Sinus expansa profert cinnama,
Undique surgunt ex te deliciae,
Conde papillas, quae me sauciant
Candore et luxu nivei pectoris.
Saeva non cernis, quod ego langueo?
Sic me destituis iam semimortuum?

990.

O Roma nobilis orbis et domina,
Cunctarum urbium excellentissima,
Roseo martyrum sanguine rubea,
Albis et virginum liliis candida,
Salutem dicimus tibi per omnia,
Te benedicimus salve per saecula.

Petre, tu praepotens caelorum claviger,
Vota precantium exaudi iugiter!
Cum bis sex tribuum sederis arbiter,
Factus placabilis iudica leniter
Teque precantibus nunc temporaliter
Ferto suffragia misericorditer!

O Paule, suscipe nostra peccamina!
Cuius philosophos vicit industria:
Factus oeconomus in domo regia
Divini muneris appone fercula,
Ut, quae repleverit te sapientia,
Ipsa nos repleat tua per dogmata.

991.

O admirabile Veneris idolum,
Cuius materiae nihil est frivolum;
Archos te prolegat, qui stellas et polum
Fecit et maria condidit et solum;
Furis ingenio non sentias dolum,
Clotho te diligat, quae baiulat colum.

Saluto puerum non per hypothesim,
Sed serio pectore deprecor Lachesim.
Sororum Atropos ne curet haeresim, (? sic)
Neptunum comitem habeas (perpetim?)
Cum vectus fueris per fluvium Athesim.
Quo fugis, amabo, cum te dilexerim?
Miser, quid faciam, cum te non viderim?

Dura materies ex matris ossibus
Creavit homines iactis lapidibus,
Ex quibus unus est iste puerulus,

Qui lacrimabiles non curat gemitus.
Cum tristis fuero, gaudebit aemulus,
Ut cerva fugio, cum fugit hinnulus.

992.

De amoris voluptate.

Foeda est in coitu et brevis voluptas,
Et taedet Veneris statim peractae:
Non ergo ut pecudes libidinosae
Caeci protinus irruamus illuc.
Nam languescit amor peritque flamma.
Sed sic, sic sine fine feriati,
Et tecum iaceamus osculantes.
Hic nullus labor est ruborque nullus,
Hoc iuvit, iuvat, et diu iuvabit,
Hoc non deficit incipitque semper.

993.

Accusare et amare tempore uno
Ipsi vix fuit Herculi ferendum.

994.

De cretata Sertoriae facie.

Dum cretam sumit, faciem Sertoria sumit.
Perdidit ut cretam, perdidit et faciem.

995.

De pueri amore.

Quid saevis, Sybari? domiti modo terga iuvenci
Quid premis et tenerum currere cogis equum?
Dum stupet ac novus est, et adhuc non novit amorem,
Parce: premendus erit, cum veteranus erit.

996.

De puero amato.

O sacros vultus Baccho vel Apolline dignos,
Quos vir, quos tuto femina nulla videt.
O digitos, quales pueri vel virginis esse,
Vel potius credas virginis esse deae.

Felix, si qua tuum corrodit femina collum,
Felix, quae labris livida labra facit,
Quaeque puella tuo cum pectore pectora ponit
Et linguam tenero lassat in ore suam.

997.

Pasiphaes fabula

(ex omnibus metris Horatianis.)

Filia Solis
Aestuat igne novo,
Et per prata iuvencum
Mentem perdita quaeritat.
Non illam thalami pudor arcet,
Non regalis honos, non magni cura mariti.
Optat in formam bonis
Convertier vultus suos
Et Proetidas dicit beatas
Ioque laudat, non quod Isis alta est,
Sed quod iuvenca cornua in fronte elevat.
Si quando miserae copia suppetit,
Brachiis ambit fera colla tauri,
Floresque vernos cornibus inligat
Oraque iungere quaerit ori.
Audaces animos efficiunt tela Cupidinis;
Iliceisque gaudet
Corpus includi tabulis, effigians iuvencam,
Et amoris pudibundi malesuadis
Obsequitur votis, et procreat (heu nefas!) bimembrem,
Cecropidae iuvenis quem perculit fractum manus,
Filo resolvens Gnosiae tristia tecta domus.

998.

De Marco filium amante.

Marcus amans puerum natum mentitur amare,
Vultque pater dici, nescius esse pater,
Et pietate nefas et amorem velat amore,
Se pietas umbram criminis esse dolet.
Nate! dies audit, nox et torus audit amice!

Et pro temporibus nomina mutat amor.
Stulte, quid ignaro non dicit Cynthia fratri?
Ne credas noctis furta latere diem.
Qui pater est, huic filius est: a lumine primo
Filius, a thalamis incipit esse puer.

999.

De Venere Praxitelis.

Praxitelis Venerem lapidosa per oscula multi
Stuprarunt: quin sub marmore viva fuit.
An mirum, hos gelido e saxo prodisse calores?
Mirare exustos lampade solis agros!

1000.

Ad aquilam.

Mitte, aquila, hunc puerum; mitte, inquam, si sapis, inquam,
Aut tibi per medium missile corpus agam.
Non mittis? Sed non moveor stridoribus ullis.
Quid gemis? at culpae est, ingemis? auctor Amor.
Mirus amor si credibilis volucrisque hominisque,
Sed quantum, oro, homini convenit et volucri!
Et si remigio alarum rostroque superba es,
O aquila, ast omni est alite maior homo.
Naturam accusa, quae corpus pectore dispar,
At qui dat dispar corpore pectus Amor.
Quidquid formosum est, penetrat, trahit, adripit ad se.
Nempe est de Veneris sanguine natus Amor.

1001.

De columbarum nido in galea.

Militis in galea nidum fecere columbae.
Adparet, Marti quam sit amica Venus.

1002.

In imaginem puellae formosae.

Cernitur hic, quidquid potuit natura deusque,
Delicias coeli parva tabella gerit.

1003.

In imaginem puellae.

Subrides si, virgo, faces iacularis ocellis,
Et tua nescio quo murmure labra sonant,
Cur non ora mihi iam dudum in verba resolvis?

— — — —

1004.

Dum semihiulco savio
Meum puellum savior
Dulcemque florem spiritus
Duco ex aperto tramite,
Animula aegra et saucia
Cucurrit ad labias mihi,
Rictumque in oris pervium
Et labra pueri mollia,
Rimata itineri transitus,
Ut transiliret, nititur.
Tum si morae quid plusculae
Fuisset in coetu osculi,
Amoris igni percita
Transisset et me linqueret;
Et mira prorsum res foret,
Ut ad me fierem mortuus,
Ad puerum ut intus viverem.

1005.

Epithalamium.

Ite, verecundo coniungite foedera lecto,
Atque Cupidineos discite ferre iocos;
Concordesque tegat cum maiestate benigna,
Quae regit Idalium, quae Cnidon alma regit.
Adliget amplexus tenerorum mater Amorum,
Constituat patres et cito reddat avos.

1006.

De Ursidio.

Cogitat Ursidius sibi dote iugare puellam:
Ut placeat domino, cogitat Ursidius.

Cogitat Ursidius heredem tollere parvum:
  Ut placeat domino, cogitat Ursidius.
Cogitat Ursidius domino quacumque placere,
  Virgine vel puero. Quam sapit Ursidius!

1007.

In Iulianum castratum.

Virginis insano Iulianus captus amore
  Femina fit cultu dissimulatque virum,
Et sic indutus muliebriter intrat ad illam.
  Res patet, abscindit membra pudenda pater.
Femina virque prius nec vir nec femina nunc est.
  Fit neutrum, credi femina dum voluit.

1008.

Vervex et pueri puer unus, sponsa, maritus
  Cultello, limpha, fune, dolore cadunt.

1009.

Senis poetae ad puellam.

Candida iam nostris aptentur colla lacertis,
  Suspenso maneat poplite noster amor.
Lusibus optatis noctis luctemur in umbris,
  Pervigiles laudet iam rubicunda dies.
Fulgidus ardenti iungatur sapphyrus auro,
  Floribus in thalamos cincta cupressus eat.
Exultent nostro magnae certamine Nymphae,
  Tactibus exultes tuque puella meis.

1010.

Puellae responsio.

Conspicuam primum speciem, quam fata bearunt,
  Desine pompifero tu violare toro;
Absit ut albiplumem valeat calcare columbam
  Inter tot niveas rustica milvus aves,
Nec rubeis carduus succrescat rure rosetis,
  Lilia nec campis vana cicuta premat,
Nec miser eximiae cervae iungatur asellus,
  Quem stimulis crebris sarcina saeva domat.

1011.

In senectutem amori inertem.

Utilis es nulli, cunctis ingrata senectus,
Te Stygio peperit cana Megaera deo.
Nil adeo firmum est, quod non tua robora frangant,
Arma, stilos, chartas, saxa, metalla, decus.
Carmina vivaci membranis illita suco
Annorum serie debilitata cadunt.
Ipsa, mihi pugnas quae nectere mille solebat
Aequales inter maxima dicta suas,
Numquam sueta nisi iugulato cedere ab hoste
Inque imis mortes quaerere visceribus,
Virgineis ambita choris, adamata puellis,
Quamque hostes etiam caram habuere sui,
Illa caput roseum florenti sandice cincta,
Languida caeruleo mentula victa situ est.

1012.

Sint tibi deliciae, sint ditis prandia mensae,
Munera post Bacchi sit tibi pulchra Venus;
Vincere nec libeat villosa beste rigorem,
Sed iungat calidum fervida virgo latus.

1013.

Verba amatoris ad pictorem.

Pinge, precor, pictor, tali candore puellam,
Qualem finxit Amor, qualem meus ignis anhelat.
Nil pingendo neges, tegat omnia serica vestis,
Quae totum prodat tenui velamine corpus.
Te quoque pulset amor, crucient pigmenta medullas,
Si bonus es pictor, miseri suspiria pinge.

1314.

Amans amanti.

Quicquid agis, formosa Venus, si nescis amanti
Ferre vicem, perit omne decus, dum deperit aetas.
Marcent post rorem violae, rosa perdit odorem,

Lilia post vernum posito candore liquescunt.
Haec metuas exempla, precor, et semper amanti
Redde vicem, quia semper amat, qui semper amatur.

1015.

Rescriptum.

Non redit in florem, sed munus perdit amantis,
Quicquid vile iacet: dulce est quodcumque negatur;
Nam si formosa facile penetratur amore,
Fecit adulterium et munus perdit amantis.

1016.

Arbor de se et Nympha.

Frondibus his spectanda meis haec forma virescit
Frontibus: haec lacrimis gaudet amantis amans.
Si pictas volucres, miseros haec captat amantes,
Tanta est his oculis Gratia, tanta Venus.

1017.

Hos habita lucos, errantem quisquis Amorem
Quaeris: in hoc matris nunc cubat ille sinu.

1018.

Hos domino flores Amor educat almus amanti
Perpetuasque dedit carpere delicias.

1019.

Gaudia quisquis amas, vernantes collige flores,
Dum licet, et verno munere disce frui.

1020.

De rosis.

O quales ego mane rosas procedere vidi!
Nascebantur adhuc, neque erat par omnibus aetas.
Prima papillatos ducebat *tecta* corymbos,
Altera puniceos apices umbone levabat,
Tertia non totum calathi patefecerat orbem,
Quarta simul nituit mutato tegmine floris.

Dum levat una caput, dumque explicat altera nodum,
Huic dum virgineus pudor exsinuatur amictu,
Ne pereant, lege mane rosas: sic virgo senescit.

1021.

De rosa.

Aut hoc risit Amor, aut hoc de pectine traxit
Purpureis Aurora comis, aut sentibus haesit
Cypris et hic spinis insedit sanguis acutis.

1022.

De rosis.

Hortus erat Veneris roseis circumdatus herbis,
Gratus ager dominae; quem qui vidisset, amaret.
Dum puer hic passim properat decerpere flores
Et velare comas, spina libavit acuta
Marmoreos digitos; mox, ut dolor adtigit artus
Sanguineamque manum, tinxit sua lumina gutta.
Pervenit ad matrem frendens defertque querelas.
Unde rosae, mater, coeperunt esse nocentes?
Unde tui flores pugnare latentibus armis?
Bella gerunt mecum. Floris color et cruor unum.

1023.

Idyllium de rosa.

Ver erat, et blando mordentia frigora sensu
Spirabat croceo mane revecta dies.
Strictior Eoos praecesserat aura iugales,
Aestiferum suadens anticipare diem.
Errabam riguis per quadrua compita in hortis
Maturo cupiens me vegetare die.
Vidi concretas per gramina flexa pruinas
Pendere aut olerum stare cacuminibus,
Caulibus et patulis teretes colludere guttas
Et coelestis aquae pondere tunc gravidas.
Vidi Paestano gaudere rosaria cultu
Exoriente novo roscida Lucifero.
Rara pruinosis canebat gemma frutetis

Ad primi radios interitura die.
Ambigeres, raperetne rosis Aurora ruborem,
An daret et flores tingeret orta dies.
Ros unus, color unus et unum mane duorum:
Sideris et floris nam domina una Venus.
Forsan et unus odor, sed celsior ille per auras
Difflatur, spirat proximus iste magis.
Communis Paphie dea sideris et dea floris,
Praecipit, unius muricis esse habitum.
Momentum intererat, quo se nascentia florum
Germina disparibus dividerent spatiis.
Haec viret angusto foliorum tecta galero,
Hanc tenui folio purpura rubra notat;
Haec aperit primi fastigia celsa obelisci,
Mucronem absolvens purpurei capitis.
Vertice collectos illa exsinuabat amictus,
Iam meditans foliis se numerare suis.
Nec mora, ridentis calathi patefecit honorem
Prodens inclusi semina densa croci.
Haec modo, quae toto rutilaverat igne comarum,
Pallida collapsis deseritur foliis.
Mirabar celerem fugitiva aetate rapinam,
Et dum nascuntur, consenuisse rosas.
Ecce et defluxit rutili coma punica floris,
Dum loquor, et tellus tecta rubore micat.
Tot species tantosque ortus variosque novatus
Una dies aperit, conficit una dies.
Conquerimur, natura, brevis quod gratia florum est,
Ostentata oculis illico dona rapis.
Quam longa una dies, aetas tam longa rosarum,
Quas pubescentes iuncta senecta premit.
Quam modo nascentem rutilus conspexit Eous,
Hanc rediens sero vespere vidit anum.
Sed bene, quod paucis licet interitura diebus
Succedens aevum prorogat ipsa suum.
Collige, virgo, rosas, dum flos novus et nova pubes,
Et memor esto, aevum sic properare tuum.

Liber Quintus.

1024.

Versus in laudem solis.

Dum mundum natura potens terramque dicaret,
Sol dedit ipse diem ac horrentia nubila coelo
Dispulit et faciem roseo diffudit in orbe.
Pulchra serenigero fulserunt sidera motu,
(Nam chaos est sine sole dies) tum discere lumen
Coepimus et croceum coeli sentire teporem.
Gurgite de croceo surgunt ex more iugales,
Naribus elatis efflant e pectore lucem.
Sol rumpit tenebras; rutiloque ubi fulget ab ortu,
Spargit in aetherios flammantia lumina campos:
Hinc homines, armenta simul et semina rerum,
Alitis hinc pecudes vivit genus omne natantum,
Quod coelum, quod terra tenet, quod sustinet aequor.
Hinc calor infusus, totum qui continet orbem.
Cuncta patent, quaecumque tamen nox clauserit atra.
Mox silvae campique virent et florea rura.
Tunc placidum iacet omne mare et vernantibus undis
Flumina; per tremulos currit lux aurea fluctus.
Hic regit imperium mundi, hic tempora sancit,
Fluctibus hic nitidum tollit caput aethera in altum.
Mox tamen alipedum gemmantia lora rigescunt.
Aureus aequis inest currus, ardescit ab Euro
S ptio fulgens imitatur lumine Phoebi
c solus vicit orbe deus, quem cernere nobis
per florea rura
opus quod flamma gubernat
igne sua praestat cum lumine sensus
hinc vita redit, hinc cuncta reguntur.
que docet Phoenix istis reparata favillis,
Omnia Phoebeo vivescere corpora tactu;
Haec vitam de morte petit, post fata vigorem,
Nascitur, ut pereat; perit, ut nascatur ab igni,
Una cadit toties, surgitque ac deficit una,
Rupe sedet, capitur radiis, et lumine Phoebi
Suscipit immensum recidiva morte calorem.

1025.

De sole.

Sol, qui purpureo diffundit lumine terras.
Sol, cui vernantur tellus respirat odorem.
Sol, cui picta virent fecundo gramine prata.
Sol speculum coeli, divini numinis instar.
Sol semper iuvenis, rapidum qui dividis axem.
Sol facies mundi coelique volubile templum.
Sol Liber, Sol alma Ceres, Sol Iupiter ipse,
Sol labor et ribice, insunt cui nomina mille.
Sol, qui quadriiugo diffundit lumina cursu.
Sol et Hyperboreo fulget matutinus in ortu.
Sol reddit cum luce diem, cum pingit Olympum.
Sol aestas, autumnus, hiems, Sol ver quoque gratum.
Sol, cui mergenti servat maris unda teporem.
Sol seclum mensisque, dies, Sol annus et hora.
Sol globus aethereis, haec est lux aurea mundi.
Sol bonus agricolis, nautis quoque prosper in undis.
Sol repetit, quaecumque potest transcendere, semper.
Sol, cui sereno pallescunt sidera motu.
Sol, cui tranquillo splendescit lumine pontus.
Sol, cui cuncta licet rapido lustrare calore.
Sol mundi lucisque decus, Sol omnibus unus.
Sol, cui surgenti resonat liba blanda canorem.
Sol noctis lucisque decus, Sol finis et ortus.

1026.

De occasu solis.

Iam nitidum liquidis Phoebus iubar intulit undis,
Emeritam renovans Tethyos amne facem,
Astra subit niveis Phoebe subvecta iuvencis,
Mitis et aetherio labitur axe sopor.
Adludunt pavidi tremulis conatibus agni,
Lacteolasque animas lacteus humor alit.

1027.

De nocte et conticinio.

Sera dedit Phoebo fugiente crepuscula vesper.
Conticuit mediam rerum confectio noctem.

Exoriens tenebris dilucula restituit sol.
Tempora sol revehit, nox cedit tempora delens:
Nox accensetur soli ceu luna diei.

1028.

Primus adest aries obscuro lumine labens,
Inflexoque genu proiecto corpore taurus,
Et gemini clarum iactantes lucibus ignem.
Aestifer est pandens ferventia sidera cancer.
Hunc subter fulgens cedit vis torva leonis,
Quem rutilo sequitur conlucens corpore virgo.
Exin proiectae claro cum lumine Chelae,
Ipsaque consequitur lucens vis magna Nepaï.
Inde Sagittipotens dextra flexum tenet arcum,
Post hunc ore fero capricornus vadere pergit.
Humidus inde loci conlucet aquarius orbe,
Exin squamiferi serpentes ludere pisces.

1029.
De planetis.

Sortitos celsi replicant amfractibus orbes.
Vicinum terris circumvolat aurea Luna.
Quam super invehitur Cyllenius. Alma superni
Nectareum ridens late splendet Cytherea.
Quadriiugis invectus equis Sol igneus ambit
Quartus et aetherias metas, quem deinde superne
Respicit Omnipotens. Sextus Phaethontius ardor
Suscipit excelsum brumali frigore sidus.
Plectricanae citharae septem discriminibus quos
Adsimilans genitor concordi examine iunxit.

1030.

Me legat, annales cupiat qui noscere menses,
Tempora dinumerans aevi vitaeque caducae.
Omnia tempus agit, cum tempore cuncta trahuntur.
Alternant elementa vices et tempora mutant.
Accipiunt augmenta dies noctesque vicissim.
Tempora sunt florum, retinet sua tempora messis.

Sic iterum spisso vestitur gramine campus.
Tempora gaudendi, sunt tempora certa dolendi,
Tempora sunt vitae, sunt tristia tempora mortis.
Tempus et hora volat: momentis labitur aetas.
Omnia dat, tollit minuitque volatile tempus.
Ver, aestas, autumnus, hiems, redit annus in annum.
Omnia cum redeunt, homini sua non redit aetas.

1031.

De XII. signis adversis in zodiaco.

Exurgens Chelas Aries demergit in ima.
Scorpion aurati submergunt cornua Tauri.
Dum subit Arcitenens Geminis surgentibus aequor.
Dum surgit Cancer, Capricornus mergitur undis.
Portitor urceoli formidat terga Leonis.
Virgo fugat Pisces, redit et victoria victis.

1032.

De planetis et eorum circulis.

Bissex signiferae numerantur sidera sphaerae,
Per quae planetae dicuntur currere septem.
Pollucis proles ter denis volvitur annis.
Fulmina dispergens duodenas lustrat aristas,
Bellipotens genitor mensem pensare bilibri.
In medio mundi fertur Phaethontia flamma
Ter centum soles, bis denos, adde quadrantem.
Ter senas partes plus his, Cytherea, retorques,
Lustrando totum praeclaro lumine mundum.
Terque dies ternos puro de vespere tollens
Semonis divi completur circulus anni.
Horas octo, dies ternos servato novenos,
Proxima Telluri dum curris, candida Phoebe.

1033.

Anni divisio.

Bis duo tempora sunt anno, menses duodeni,
Hebdomadae decies quinque duaeque simul.
Ter centum decies senos cum quinque diebus

In se collectos quilibet annus habet.
Horae sunt centum per septem, mille per octo,
Sex per denarium, si numerando probes.

1034.

De quatuor temporibus anni.

Ver, aestas, autumnus, hiems sunt quatuor anni
Tempora, quae currus lustrat, Apollo, tuus.
Ver sua grana serit, fovet aestas semina, fota
Colligit autumnus, lecta recondit hiems.

1035.

In picturam quatuor temporum.

Carpit blanda suis ver almum dona rosetis.
Torrida collectis exultat frugibus aestas.
Indicat autumnum redimitus palmite vertex.
Frigore pallet hiems, designans alite tempus.

1036.

De quatuor anni tempestatibus.

Aestatis Maius Tauro primordia prodit,
Iunius aestivo Geminorum cardine surgit,
Iulius aestivas Cancro secat alter aristas.
Autumni caput Augustus parat ore Leonis.
Autumnas uvas September Virgine curat.
Libra sub Autumno Octobri dat semina sulco.
Scorpius innectit tempus brumale Novembris.
Arcitenens hiemis Capricorni sidere frigens.
Inducit Februo ver udus Aquarius urna.
Mars flores vernos nemori sub Piscibus edit.
Aprili vernante novans Aries micat annum.

1037.

Mensium descriptio.

Dira patet Iani Romanis ianua bellis.
Vota deo Diti Februa mensis habet.
Incipe Mars anni felicia fata reducti:

Tunc Aries Veneri lutea serta tegit.
Dulcia, Maie, tuis duces exagona Nonis.
Arce poli Geminos Iunius ecce locat.
Iulius ardenti devertit lumina soli
Aëre: flammigero cuncta Leone calent.
[Fervet Titanis Augustus caumate mensis,
September calido prosequiturque polo.]
Poma legit Virgo maturi mitia Solis,
Fundit at October vina Falerna lacis.
Aret tota soli species vi dura Nepaï.
Ude December, amat te genialis hiems.

1038.

In eorundem mensium picturas.

Ianuarius.

Hic Iani mensis sacer est. En adspice, ut aris
Tura micent, sumant ut pia tura Lares.
Annorum seclique caput, natalis honorum,
Purpureos fastis qui numerat proceres.

1039.

Februarius.

At quem caeruleus nodo constringit amictus,
Quique paludicolam prendere gaudet avem,
Daedala quem iactu pluvio circumvenit Iris,
Romuleo ritu februa mensis habet.

1040.

Martius.

Cinctum pelle lupae promptum est cognoscere mensem.
Mars olli nomen, Mars dedit exuvias.
Tempus vernum hoedus petulans et garrula hirundo
Indicat et sinus lactis et herba virens.

1041.

Aprilis.

Contectam myrto Venerem veneratur Aprilis.
Lumen turis habet, quo nitet alma Ceres;
Cereus et dextra flammas diffundit odoras.
Balsama nec desunt, quis redolet Paphie.

1042.
Maius.

Cunctas veris opes et picta rosaria gemmis
Liniger in calathis, adspice, Maius habet.
Mensis Atlantigenae dictus cognomine Maiae:
Quem merito multum diligit Uranie.

1043.
Iunius.

Nudus membra dehinc solares respicit horas
Iunius, ac Phoebum flectere monstrat iter.
Lampas maturas Cereris designat aristas,
Floralesque fugas lilia fusa docent.

1044.
Iulius.

Ecce coloratos ostentat Iulius artus,
Crines cui rutilos spicea serta ligant.
Morus sanguineos praebet gravidata racemos,
Quae medio Cancri sidere laeta viret.

1045.
Augustus.

Fontanos latices et lucida pocula vitro
Cerne ut demerso torridus ore bibat.
Aeterno regni signatus nomine mensis,
Latona genitam quo perhibent Hecaten.

1046.
September.

Surgentes acinos, varias et praesecat uvas
September, sub quo mitia poma iacent:
Captivam filo gaudens religasse lacertam,
Quae suspensa manu mobile ludit opus.

1047.
October.

Dat prensum leporem cumque ipso palmite foetus
October; pingues dat tibi ruris aves.

Iam Bromios spumare lacus et musta sonare
Adparet. Vino vas calet ecce novo.

1048.

November.

Carbaseo post hunc artus indutus amictu,
Memphidos antiquae sacra deamque colit.
A quo vix avidus sistro compescitur anser,
Devotusque sacris incola Memphidiis.

1049.

December.

Annua sulcatae coniecta en semina terrae
Pascit hiems, Pluvio de Iove cuncta madent.
Annua nunc revocet Saturno festa December.
Nunc tibi cum domino ludere, verna, licet.

1050.

Mensium pictura.

Fulget honorificos indutus mensis amictus,
Signans Romuleis tempora consulibus.
Rustica Bacchigenis intentans arma novellis
Hic meruit Februi nomen habere dei.
Martius in campis ludens simulacra duelli
Ducit Cinyphii lactea dona gregis.
Sacra Dioneae referens sollemnia matri
Lascivus crotalis plaudit Aprilis ovans.
Maius Atlantiados gnatae dignatus honore
Exspoliat pulchris florea serta rosis.
Sanguineis ornans aestiva prandia moris
Iunius: huic nomen fausta iuventa dedit.
Quintilis mensis Cereali germine gaudens,
Iulius a magno Caesare nomen habet.
Augustum penitus torret Phaethontius ardor,
Quem recreat fessum gillo, flabella, melo.
Aequales Librae September digerit horas,
Cum botruis captum rete ferens leporem.
Conterit October lascivis calcibus uvas,

Et spumant pleno dulcia musta lacu.
Arva November arans foecundo numine Vestae,
Cum teretes sentit pinguis oliva molas.
Pigra suum cunctis commendat bruma Decembrem,
Cum sollers famulis tessera iungit heros.

1051.

Principium Iani sancit Tropicus Capricornus.
Mense Numae in medio Sol distat sidere Aquari.
Procedunt duplices in Martia tempora Pisces.
Respicis Apriles, Aries Phrixee, Calendas.
Maius Agenorei miratur cornua Tauri.
Iunius aequatos coelo videt ire Laconas.
Solstitio ardentis Cancri fert Iulius astrum.
Augustum mensem Leo fervidus igne perurit.
Sidere, Virgo, tuo Bacchum September opimat,
Aequat et October sementis tempore Libram.
Scorpion hibernus praeceps iubet ire November.
Terminat Arcitenens medio sua signa Decembri.

1052.

De mensibus anni.

Primus Romanas ordiris, Iane, Calendas.
Februa vicino mense Numa instituit.
Martius antiqui primordia protulit anni.
Foetiferum Aprilem vindicat alma Venus.
Maiorum dictus patrum de nomine Maius.
Iunius aetatis proximus est titulo.
Nomine Caesareo Quintilem Iulius auget.
Augustus nomen Caesareum sequitur.
Autumnum Pomona tuum, September, opimat.
Triticeo October foenore ditat agros.
Sidera praecipitas pelago intempesta, November.
Tu genialem hiemem, feste December, agis.

1053.

De X. mensibus.

Si novus a Iani sacris numerabitur annus,
Quintilis falso nomine dictus erit.

Si facis, ut fuerant, primas a Marte Calendas,
Tempora constabunt ordine quaeque suo.

1054.

Versus septem dierum.

Prima dies Phoebi sacrato nomine fulget.
Vendicat educens feriam sibi Luna secundam.
Inde dies rutilat iam tertia Martis honore.
Quartam Mercurius splendentem possidet altus.
Iupiter inde sequens quintam sibi iure dicavit.
Concordat Veneris magnae cum nomine sexta.
Emicat alma dies Saturno septima summo.

1055.

De Oceano.

Undarum rector, genitor maris, arbiter orbis,
Oceane, o placido complectens omnia . . .,
Tu legem terris moderato limite signas,
Tu pelagus quodcumque facis fontesque lacusque,
Flumina quin etiam; te norunt omnia patrem,
Teptant nubes, ut reddant frugibus imbres.
Cyaneoque sinu celi tu diceris oras
Partibus et cunctis inmenso cingere nexu.
Tu fessos Phoebi reficis si gurgite currus,
Exhaustisque die radiis alimenta ministras,
Gentibus ut clarum referat lux aurea Solem;
Si mare, si terras, coelum mundumque gubernas,
Me quoque cunctorum partem, venerabilis, audi,
Alme parens rerum, supplex precor. Ergo carinam
Conserves, ubicumque tuo committere ponto
Hanc animam, transire fretum et discurrere cursus
Aequoris horrisoni sortis fera iussa iubebunt.
Tende favens glaucum per levia dorsa profundum,
Ac tantum tremulo crispentur caerula motu,
Quantum vela ferant, quantum sinat otia remis;
Sint fluctus, celerem valeant qui pellere puppem,
Quos numerare libens possim, quos cernere laetus;
Servet inoffensam laterum pars linea libram.

Te sulcante viam rostro submurmuret unda.
Da pater, ut tute liceat transmittere cursum;
Perfer ad optatos securo in littore portus
Me comitesque meos: quod cum permiseris ipse,
Reddam, quas potero, pleno pro munere grates.

1056.

Versus de duodecim ventis.

Quatuor a quadro consurgunt limite venti:
Hos circum gemini dextra laevaque iugantur,
Atque ita bis seno circumdant flamine mundum.
Primus Aparctias Arctoo spirat ab axe:
Huic nostra nomen lingua est septentrio factum.
Circius huic dexter gelido circumtonat antro:
Thrasciam Graii propria dixere loquela.
Hinc laevus Boreas glaciali turbine mugit:
Frigidus hic aquilo nostris vocitatur in oris.
At subsolanus medio flat rectus ab ortu,
Graecus apelioten apto quem nomine signat.
Hinc Vulturnus adest, dextra qui parte levatur,
Attica Caecian Graiis quem littera signat.
Nubifero flatu laevum latus inrigat Eurus,
Dorica quem simili designat nomine lingua.
At Notus e medio solis dat flamina cursu:
Austrum rite vocant, quia nubila flatibus haurit.
Euronotus cui dexter adest, quem nomine mixto
Euroaustrum Latia dixerunt voce Latini.
Libonotus laevam calidis attaminat auris,
Aestibus inmensis ardens Austroafricus hic est.
Solis ab occasu flores Zephyri tuba servat,
Ex Itala nomen cui fixum est voce Favoni.
Huic dextram tangit dictus Libs Atthide lingua.
Africus hic propria veniens regione vocatur.
At tu, Core, fremis Zephyri de parte sinistra,
Argesten quem Graia suo vocat ore Camena.

1057.

Problema.

Est ubi non imber, non ros dilabitur umquam.

Est ubi nec nix est, nec glacialis hiems.
Est sine vite solum, quaedam est sine matre propago.
Est sine rege tribus et sine nave fretum.
Non sine mors gemitu, non partus et absque dolore,
Non nix absque gelu, non Notus absque sono.
Absque calore focus non est, nec amore puella,
Non sine carne pilus, non sine pelle caro.
Non sine matre puer, non est sine vite Lyaeus,
Non sine pisce lacus, non sine sorde palus.
Non sine laude pius, non est sine crimine latro,
Non sine fraude forum, non sine mure penus.
Non urbs absque malo, non scortis absque lupanar,
Non sine voce sonus, non sine luce dies.
Dulce sopor fessis et terris flumina siccis,
Dulce patri proles divitibusque gaza.
Tela viri decus est, peplumque colusque puellae.
Laus sine lite domus, laus sine fure locus.

1058.

Problema.

Mira loquar sine re fit causa, dies sine sole.
Ver sine flore, quies sine pace, pater sine prole.
Fit sine spinetis rosa, fit ventus sine flatu.
Fit sine fraude dolus, et culpa fit absque reatu.
Saepe tuli coelum sine sideribus, sine signis.
Saepe focum feci sine fomentis, sine lignis.

1059.

Problema arithmeticum.

Ut tot emantur aves, bis denis utere nummis,
Perdix, anser, anas empta vocetur avis.
Sit simplex obolus pretium perdicis, ematur
Sex obolis anser bisque duobus anas.
Ut tua procedat in lucem quaestio, mentem
Consulo. Sic loquitur pectoris arca mihi.
Sint anates tres atque duae, simplex erit anser,
Accipe perdices quattuor atque decem.

1060.
Aenigmaticum.

Pulcra domus terris fuerat sub tempore prisco,
Partibus in quadris digno fundata decore.
Unius ob meritum cantas reboando sonorum
Haec eadem roborata minis sub tegmine clavis
Flatus octonos a se spirabat honestos,
Auriferi solis radius cum spargeret umbras.
Horum quippe duo dulci modulaminis oda
Vivendi modulo quoniam senos superarunt,
Bini pro meritis senos comedere superni.
Hoc legat et lectis quivis sensum mihi pandat.

1061.
Problema arithmeticum.

Quidam nocte niger Dux nomine, candidus alter,
Forte subintrarunt unica tecta simul.
Extiterat numero quindenus candidus ipse,
Totque videt nigros more colore pares.
Candide, de nostris primus quis, dixerat alter,
Providet excubias? Nam tua dicta sequar.
E contra placido respondit candidus ore:
Iudicio nolo quemque gravare meo,
Ne nova lis socios per me conspiret in arma;
Sed tibi consilium nunc removebo meum.
Ordine disponam socios discumbere cunctos,
Quos sors nona legat noctis in excubias.

1062.
Problema.

Uxor abit duplex, redit una, meat quoque duplex.
Una redit, geminus vir abit, redit uxor et unus.
Vir geminus vehitur, redit una, duaeque vehuntur.
Vir redit et plena rate transmeat unus et una.

1063.
Problema de columbis.

Aedificat centum graduum collectio scalam.
In primo residet sola columba gradu,

Post binae volucres, tres postea, quattuor inde.
Centenos numerus ordinat iste gradus.
Consului summam. Cum quinquaginta columbis
Quinque columbarum millia summa tenet.

1064.

Aliud de columbis.

In lauro residens bis sex volitare columbas
Aspiciens, dedit hunc forte columba sonum.
Si numerus duplici bis cresceret ordine vester,
Essetis centum me volitante simul.
Ut te non lateat volitantis summa cohortis,
Ex triginta tribus extitit illa cohors.

1065.

Problema de convivis.

Bis sex convivis bis senos divide panes,
Cleris, agricolis militibusque simul.
Liba duo clerum, libi pars quarta colonûm,
Dimidius panis militis ora cibat.
Ut tot sint homines, quot panes, sunt ibi quinque
Cleri, ruricolae ter duo, solus eques.

1066.

De libra et partibus eius.

Libra vel as ex unciolis constat duodenis.
Uncia de libra linquit subtracta deuncem,
Et sextans, hoc est eadem geminata, deuncem.
Hinc quadrans haec scilicet ipsa retracta dodrantem
Inde triens ipsius quadruplicatio bessem,
Quincunx septuncem, quae sat sua pondera produnt,
Semis semissem medium dum dividit assem,
Nec vacat unciolae mediam secuncia iungens.

1067.

De uncia et partibus eius.

Uncia viginti scripulos et quattuor ambit.
Dimidium staterae semuncia dicitur eius,

Terna duc seseclae par est eademque duella,
Quarta siclus vel sicilicus vel denique sicel,
Sextula sexta modo solet et modo sescla vocari,
Octavam appellant dragmam vel rarius olcen.
Et duodenariam mediam sesclam vocitarunt.
Vigenam quartam scripulus seu gramma retentant.

1068.

De scripulo et partibus eius.

Unus item scripulus calcis componitur octo.
Dimidium scripuli obolus pars quarta ceratos,
Hic sextam fingi placuit siliquamque vocari,
Ultimus est calcus ciceris duo granula pensans.

1069.

De rustico ebrio.

Rusticus ad tectum gressus referebat ab urbe
  Errans ac titubans, pectus agente mero.
Sistit iter, potum geminat. Furor occupat artus,
  Exulat a sensu mentis, aitque sibi:
Stulte quid egisti? vas istud proiice: certe
  Fortior est pedibus cantharus iste tuis.
Tres habet iste pedes, at tu gemino pede constas.
  Quo merito tripedem devehit ergo bipes?
Finierat; vas deponit, cui sic ait, audi,
  Amphora, curre, trium diceris esse pedum.
Tu me fortior es. Quid ais? iuro tibi, clava,
  Si cito non properes, es luitura moram.
Dixerat; illa silet, stat; stultus concipit iram.
  Insanas armat ebria clava manus.
Percutit et frangit vas, vinum defluit, ansa
  Stricta fuit, glut glut murmurat unda sonans.
Credit glutonem se rusticus inde vocari.
  Dedecus inpositum noluit ergo pati.
Totum vas minuens manus ebria duplicat ictus;
  Ad finem glut glut duplicat unda sonum.
Mentis inops exulque sui, post omnia stultus,
  Ad tectum fracto vase reduxit iter.

1070.

Gillo vomit gelidum vastis singultibus amnem,
Vis aliena cui frigoris addit opem.
Nam tepidum laticem curamus claudere testa,
Ut mersa imbrigenis unda nivescat aquis.

1071.

Perdiderat laticum longaeva incuria cursus,
Quos tibi nunc pleno cantharus ore vomit.

1072.

Caesaris ad valvas sedeo, sto nocte dieque,
Nec datur ingressus, quo mea fata loquar.
Ite, deae faciles, et nostro nomine saltem
Dicite divini Caesaris ante pedes:
Si nequeo placidas affari Caesaris aures,
Saltem aliquis veniat, qui mihi dicat, abi.

1073.

Item.

Spemque metumque inter rebus male natus agendis,
Sic totos multo perdo labore dies.
Mane salutator; cum sol se condit in undas,
Nocturnus subeo regia tecta cliens.
Incipio effari, mediaque in voce resisto,
Et premit ingenuus verba parata pudor.
Iam satis est: finem, o Caesar, pro munere posco,
Remque meam, seu das, perfice, sive negas.

1074.

Invitatio ad convivium.

Dulcis amice, bibas gratanter munera Bacchi:
Sic vivas totum, dulcis amice, bibas.
Fercula sume libens allata ex viscere cervi;
Sin, Actaeonis mors sit acerba tibi.
Dente timendus aper tibi ponitur, accipe laetus:
Si non, te findat dente timendus aper.

Sic tibi non oculos nox atra pro grue claudat:
Fercula sume libens, dulcis amice, gruis.
Unda marina tibi quod misit, sume libenter:
Si non, vitam adimat unda marina tibi.
Unguibus accipitris captam, rogo, percipe praedam:
Si non, scindaris unguibus accipitris.
Clara coloris aqua tribuit quos, tu cape pisces:
Si non, te perimat clara coloris aqua.
Quod meus hortus habet, gratanti suscipe mente;
Sic fruaris laetus, quod tuus hortus habet.
Si tua perpetuus non claudat lumina somnus,
Non dedigneris dicere, misce puer!

1075.

De ebrioso.

Phoebus me in somnis vetuit potare Lyaeum.
Pareo praeceptis: tunc bibo, cum vigilo.

1076.

De littera Y.

Littera Pythagorae, discrimine secta bicorni,
Humanae vitae speciem praeferre videtur.
Nam via virtutis dextrum petit ardua callem
Difficilemque aditum primum spectantibus offert,
Sed requiem praebet fessis in vertice summo.
Molle ostentat iter via lata, sed ultima meta
Praecipitat captos volvitque per aspera saxa.
Quisquis enim duros casus virtutis amore
Vicerit, ille sibi laudemque decusque parabit.
At qui desidiam luxumque sequetur inertem,
Dum fugit oppositos incauta mente labores,
Turpis inopsque simul miserabile transiget aevum.

1077.

De vitii virtutisque natura,
ex Hesiodo.

Tota simul facili vitia ipsa assumere captu
Concessum est; brevis est via, quae deducit ad illa,

Quam semper nobis vicina cubilia iungunt.
Sudorem prae se fert virtus mente deorum:
Est ad eam longus rectusque per ardua callis,
Asper et imprimis; ubi in alta cacumina ventum est,
Mollis adest, quae visa fuit durissima quondam.

1078.

De aetatibus animalium,
ex Hesiodo.

Ter binos deciesque novem super exit in annos
Iusta senescentum quos inplet vita virorum.
Hos novies superat vivendo garrula cornix,
At quater egreditur cornicis secula cervus.
Alipedem cervum ter vincit corvus, et illum
Multiplicat novies Phoenix, reparabilis ales.
Quam vos perpetuo decies praevertitis aevo
Nymphae Hamadryades, quarum longissima vita est.
Hi cohibent fines vivacia fata animantum.
Cetera secreti novit deus arbiter aevi
Tempora, quae Stilbon volvat, quae saecula Phaenon,
Quos Pyrois habeat, quos Iupiter igne benigno
Circuitus, quali properet Venus alma recursu,
Qui Phoeben, quanti maneant Titana labores,
Donec consumto, magnus qui dicitur, anno
Rursus in antiquum veniant vaga sidera cursum,
Qualia dispositi steterant ab origine mundi.

1079.

De vocibus animalium.

Quis volucrum species numeret, quis nomina discat?
Mille avium cantus, vocum discrimina mille,
Nec nostrum fateor tantas discernere voces.
Hinc titiare cupit diversa per avia passer,
Garrula versifico tignis mihi trissat hirundo.
Accipitres piplunt, longoque ciconia collo
Gloctorat et ranas grandi rapit inproba rostro.
Zinzilat et laetis parrus nunc tinnipat arvis.
Haec inter merulae dulci modulamine cantus;

Faccilat hic volitans turdus, gallina cacillat.
Dum milvus iugilat, trinnit tunc inprobus anser.
Interea perdix cacabat nidumque revisit.
Nauculus cantans scottos iter ire perurget.
Nec minus interea pecudum genus omne ferarum
Musitat et proprias norunt animalia voces.
Sic ululare lupos certum est hircareque lynces.

1080.

De elephante.

Monstrorum princeps, elephas proboscide saevus
Horret mole nigra, dente micat niveo.
Sed vario fugienda malo cum belua gliscat,
Est tamen ex certis mors pretiosa feri.
Nam quae conspicimus montani roboris ossa,
Humanis veniunt usibus apta satis.
Consulibus sceptrum, mensis decus, arma tablistis,
Discolor et tabulae calculus inde datur.
Haec est humanae semper mutatio sortis:
Fit moriens ludus, qui fuit ante pavor.

1081.

De eodem.

Horrida cornuto procedit belua rostro,
Quam dives nostris India misit oris.
Sed licet immani pugnet proboscide barrus,
Spondeat et saevis dentibus interitum,
Fert tamen edomitus residentis iussa magistri,
Quoque velit monitor, cogitur ire ferus.
Vis humana potest rabiem mutare ferinam.
Ecce hominem parvum belua magna timet.

1082.

De hippopotamo et crocodilo.

Utraque fecundo nutritur belua Nilo,
Quaeque vorat morsu, quaeque sub ore fremit.

1083.
De aquila.

Mensa coloratis aquilae sinuatur in alis,
Quam floris distinguit honos, similisque figura
Texitur; inplumem mentitur gemma volatum.

1084.
De psittaco.

Indica purpureo genuit me littore tellus,
Candidus accenso qua redit orbe dies.
Hic ego divinos inter generatus honores
Mutavi Latio barbara verba sono.
Iam dimitte tuos, Paean o Delphice, cycnos;
Dignior haec vox est, quae tua templa colat.

1085.
De pica, dialogismus,
albedo, nigredo, pica, natura.

A. Sis mea candida, sis. *Nig.* Non, sed mea nigra voceris.
Nat. Candida nec dici, nigra nec esse potest.
A. Es mea. *P.* Non. *Nig.* Mea. *P.* Non: naturam consulo. *Nat.* Libram
Dirigo. Respondet pondere libra pari.
Nec tua, nec tua sit; dubius color errat in illa,
Qui divisorem nescit habere suum.

1086.
De ansere.

Aedibus in nostris volitans argenteus anser
Dulcisono strepitu colla canora levat.
Ales grata bono duplici: nam fercula mensae
Complet, et adservat nocte silente domum.
Solus Tarpeia canibus in rupe quietis
Eripuit Gallis Romula tecta vigil.

1087.
De ansere, qui intra se capit cupedia prandii.

Eminet inpletus pullorum carnibus anser,
Et varias mensae torridus ambit opes.

Inguinibus nam portat olus ventrisque soluti
  Truditur e medio esiciata nitens.
Fulcit utrumque latus turdus cum turture pinguis
  Multaque penniferum corpore pandit opus.
Quis non credat equum Graiam celasse phalangem,
  Si parvus tantas anser habet latebras?
Plura saginato conclusit fercula capso,
  Aucupia et pulpas ducere docta, manus.
Intus inest quodcumque placet, crescitque voluptas,
  Cum scisso multas pectore prodit opes.
Cedat Cecropii lascivans bucula fabri,
  Qua consuerat Amor claudere Pasiphaen.
Cedat et ille, dolo solers quem struxit Epëus,
  Qui gravidus bellis Pergama solvit equus.
Maiorem parva haec demonstrat fabrica technam:
  Una capit totas anseris arca dapes.

1088.
De esiciata.

Amisit proprias vacuato corpore carnes,
Accepitque novas; dedit ac tulit, et grave lucrum
Perdendo adquirit, damno bene crevit in illo.

1089.
De pressa.

Turgida sum moriens solertique arte refixa,
  Crescens decresco, nomine pressa vocor.

1090.
De misovostu.

Perna, lepus, turtur, perdix, Iunonius ales,
Agnus, porcellus iunguntur, candidus anser.
Aethera quod pontusque, altrix quod terra creavit,
Cernimus esciferum paulatim sumere ventrem.

1091.
De pastilli coctu.

Blandum mellis opus solerti fingitur arte;
  Faucibus hoc dulce est, dentibus interitus.

1092.

De conviviis barbaris.

Inter citz Gothicum, scapiamatzia iadrincam
Non audet quisquam dignos educere versus.
Calliope madido trepidat se iungere Baccho,
Ne pedibus non stet ebria Musa suis.

1093.

De catto, qui comedens picam mortuus est.

Mordaces morsu solitus consumere mures
Invisum et domibus perdere dente genus,
Cattus in obscuro cepit pro sorice picam,
Multiloquumque vorax sorbuit ore caput.
Poena tamen praesens praedonem plectit edacem:
Nam claudunt rabidam cornea labra gulam.
Faucibus obsessis vitalis semita cessit
Et satur escali vulnere raptor obit.
Non habet exemplum volucris vindicta peremtae:
Hostem pica suum mortua discruciat.

1094.

De catto, cum soricem maiorem vorasset, apoplexen passus occubuit.

Immensi soricis cattus dum membra vorasset,
Deliciis periit crudior ille suis.
Pertulit adsuetae damnum per viscera praedae:
Per vitam moriens concipit ore necem.

1095.

De chimaera.

Ore leo, tergoque caper, postremaque serpens
Belua tergemino mittit ab ore faces.

1096.

De Sphinge.

Ales, virgo, leo crevit de sanguine Laii,
Thebano nascens et peritura malo.

Haec fecit thalamos Idipum conscendere matris,
Ut prolem incestam mutua dextra necet.

1097.

De vipera.

Accensa in venerem serpens genitalibus auris
Sic coit, ut perimat, sic parit, ut pereat.
Hi sunt affectus, haec oscula digna venenis,
Coniugioque Venus, semper amore nocens.

1098.

De formica.

Verrit tetra boum gratos formica labores,
Et caveis fruges turba nigella locat.
Quae, licet exiguo videatur corpore, sollers,
Quod legat hibernae commoda grana fami.
Hanc iuste famulam nigri iam dixeris Orci,
Quam color et factum composuit domino.
Namque ut Plutonis rapta est Proserpina curru,
Sic formicarum vertitur ore Ceres.

1099.

De capris.

Lenaeos latices hircorum tergora gestant,
Fitque caper Bromio, fuerat quae victima, carcer.

1100.

Aliter.

Barbati pecoris vulgus per rura vagatur,
Pampineum gaudens laedere dente nemus.
Omnibus hinc aris Baccho caper hostia fertur,
Puniturque sacro munere culpa gregis.

1101.

Aliter.

Sanguine Cinyphio placantur templa Lyaei,
Caprigenum cui fit victima iusta pecus.

Sed licet ulcisci nequeant animalia divos,
Nec possit reddi talio numinibus:
Ut vindicta capris, cassatur nomine Liber,
Cum hircino adversus clauditur utre deus.

1102.

De Alcyonibus.

Stat domus exerrans constructa limphis et ultra,
Fervet amor limphis liquescunt ova tepore.
Exposito partu natus non cernitur ullus.
Albus in albo manens, rursus succendor ab albo,
Miraturque novos foetus consurgere ab undis,
Alcyon cui totus pelagus sunt parvoli nidus.

1103.

De sepia.

Femineo geminum designat nomine sexum,
Et candens piceum sepia claudit onus.
Utilior nullus piscis per caerula oberrat,
Cui pretium capto debuit esse duplum.
Praestat carne cibos, apicum dat felle figuras,
Et brevi specie usum ad utrumque facit.
Hanc potius doctos adsumere convenit escam,
Quae sapit in morsu et probat articulos.

1104.

In equum mirae pernicitatis.

Te cuperet Phoebus roseis aptare quadrigis,
Sed fieret brevior te properante dies.

1105.

De equis aeneis.

Quae manus hos animavit equos, quibus aere rigenti
Currere velle dedit et in aethere quaerere cursus?
Spirant aërias involvere cursibus auras
Arte citi, sed mole graves, properante metallo.

1106.

De ursa aenea, in qua serpens fuit, ubi inscius puer manum immisit.

Aere cavo falsam serpens impleverat ursam,
Addidit et morsus et iubet esse feram.
. . . . . .
Implevit serpens quod minus artis erat.

1107.

In Iuvenalem venatorem.

Excipit ingentem Iuvenalis fortior aprum,
Incumbens humero, laevo pede pronior instat,
Et spumantis adhuc morsum de vulnere fraudat.

1108.

Item de apro.

Invadunt post terga suem. Stat torvus in ira,
Creticus excutitur lunato dente rebellis,
Quem socius morsu auxilians defendit in hoste.

1109.

Vacca de cauda per congelationem amissa.

Cum superest, nihil est, nihiloque minus, quod habemus:
Cedat, et est magnum, quod fuit ante nihil.
Nil mea cauda fuit, mihi dum coniuncta maneret,
Maxima sed, postquam desiit esse, fuit.

1110.

Epitaphium vaccae ex muscis morientis, quod cauda caruit.

Quae dum stulta fuit, doctos docuisse probatur:
Haec postquam sapuit, vermibus esca datur.

1111.

De ancla.

Fundit et haurit aquas, pendentes evomit undas,
Et fluvium vomitura bibit, mirabile factum!

Portat aquas, portatur aquis: sic unda per undas
Volvitur, et veteres haurit nova machina limphas.

1112.

In anclas.

Vandalarice potens, gemini diadematis heres,
Ornasti proprium per facta ingentia nomen.
Belligeras acies domuit Theodosius ultor
Captivas facili reddens certamine gentes.
Adversos placidis subiecit Honorius armis,
Cuius prosperitas melior fortissima fecit.
Ampla Valentiniani virtus coguita mundo
Hostibus addictis ostenditur arce nepotis.

1113.

De pectine.

Crinibus ambrosiis Veneris decus addidit, ut se
Pulchras iactarent Pallas vel pronuba Iuno.

1114.

De citrio.

Septa micant spinis felicis munera mali,
Quae tulit ut citri aureus ora tumor.
Hippomenes tali vicit certamina malo,
Talia poma nemus protulit Hesperidum.

1115.

Aliter.

Stat similis auro citri mirabilis arbor,
Omnibus autumni anteferenda bonis.
Haec ornant mensas, haec praestant poma medelam,
Cum quatit incurvos tussis anhela senes.

1116.

Aliter.

Omne genus mali dignum est adsurgere citro,
Vis cui multa subest corticis et medii.

Unumquemque suum referunt pomuscula sucum,
Ternus ab hoc semper carpitur ore sapor.

1117.
De cicindelo.

Igniculus tenuis pingui fulcitur olivo,
Ut frangat tenebras luminis igne sui.

1118.
De cereo.

Lenta paludigenam vestivit cera papyrum,
Lumini ut accenso dent alimenta simul.

1119.
Aliter.

Ut devota piis clarescant lumina templis,
Niliacam texit cerea lamna budam.
Congrua votiferae submittit pabula flammae,
Quae castis apibus praebuit ante domos.

1120.
De cereo.

Flora venit. Quae Flora? Dea. An de gente Latina?
Non reor, at Chloris dicta per arva fuit.
Huius in adventum radiant de nocte lucernae,
Nam nitet atque hilarat lumine cuncta suo.
Cerea materies apibus debetur amicis;
Floribus atque hortis sit, precor, aequa meis,
Non ut mel rapiam, cuius non tangor amore,
Sed cera in talem fiat ut alba diem.

1121.
Ad Maximum.

Dulcia dona mihi tu mittis, Maxime, semper,
Et quidquid mittis, mella vocare decet.

1122.
De Dulcio.

Suave tibi nomen, sed, si te talia tangunt,
Moribus atque animo postea dulcis eris.

1123.

In Porcium.

Porcius octophoro fertur resupinus ad aedem
Iunonis Triviae priscaque templa Deae,
Et circum Phoebi: merito stupet inscia turba,
Atque ait: an horum victima porcus erit?

1124.

De Bumbulo.

Nominis et formae pariter ludibria gestans
Conventus nostros, Bumbule, parvus adis.
Sed ratio est: mixtus longis Pygmaeus in armis,
Ne te deprensum grus peregrina voret.
Nec frustra ostendis proprio placuisse parenti,
Quod turpis nomen sumseris Heniochi.
Ille habuit doctas circi prostare puellas,
Te duce lascivae nocte fricantur anus.

1125.

Aliter.

Dum sis patris heres, teneas et, Bumbule, censum,
Utile nec tibi sit, pietas si laesa probetur,
Das operam proprio auctori adversus haberi.
Discordat multum contra suscepta voluntas,
Dilexit genitor Prasinum, te russeus intrat.

1126.

In clericum.

Militis uxorem chlamidis mercede subegit
Clericus, et piperis clam tulit inde molam.
Mane redit, redditque molam praesente marito,
Et dixit: tunicam redde, reporto molam.
Redde, maritus ait; et dixit femina: reddam,
Sed magis ad nostram non molet ille molam!

1127.

De Theo.

Inguine suspensam gestas sub ventre lagenam,
Quae tibi fit turgens amphora flante noto.

Vectigal poteras figulorum reddere fisco,
Quorum tam tereti ramice vincis opus.

1128.
Aliter.

Moles tanta tibi pendet sub ventre, Siringi,
Ut te non dubitem dicere bicipitem.
Nam te si addictum mittat sententia campo,
Vispillo ignorat, quod secet ense caput.

1129.
De Perpetuo.

Parce rapax epulis, vehemens, Perpetue, gluto
Mensarumque vorax, omnis cui Sicula cessit
Stultia qui madidas furto subducis ofellas.

1130.
De Tautano.

Tautano infamem nulla quem coniuge captum
Spiritus immundus subito praecordia torsit
Vendere mancipium pulchrum commune theatro.

1131.
De Crescentino.

Crescentine ferox, ne quid tibi dorsa flagellis
Conscindat coniux, iunctis tu pedibus adstas.

1132.
De Abcare servo dominico.

Regius est Abcar servus, palus, hispidus ursus,
Rana, nanus, strophilus, palmus, zeloceca, cylindrus,
Piperis exigui formam vix corpore comples,
Pulicis ex corio vestit te gunna profusa;
Ad maratros dabitur grandis formica caballus.
Pulveris ut pilula brevis es, ut glomus hic erras.
Ast ubi dormieris, caveat castissima coniux,
Erres ne subito mixtus sub nocte tomento.

Lendis forma tibi, statu non transilis ova,
Aequalis piperi, par est tibi forma cumini,
Fasciarii pondus, longi pars summa telonis.
Sic sepiam pelagus crispanti vertice gestat,
Sic niger impellit pilulas de stercore zinzar,
Araneasque leves, pendens in stamine bulla.

1133.

De servando medico.

Servandum spurcum medicum nostumque medeurum
Qui se Tartareo missum de carcere finxit,
Auctoritate tumens Orci cui tempora mittit
Imperitus iners ausus terrae repetam
Cum staret in medio, mox illi voce superba
Burdonum rector, paleas nam forte gerebat,
Servande infamis, servande Zabule, pestis
Aiebat, servande canis, servande catenis
O servande meis, semper servande flagellis,
Servande in parte misera nabractanos aesis
Vitivalas valmam vitriduis fanda vitritam
Copia fers gibatus enim transire volebat.

1134.

De castellano.

Castellane, sorex cloacae, pressura tuorum
Horrida, caeca fames, coenum tibi bullit in ore,
Putredo et cancer trivit dentesque molasque,
Accipe nariputens oris latrina, Philippe,
Lividus in rubro color est tibi, cepula vultus,
Obscenitas frontem mortis sulcavit aratro.
Fistula sunt oculi, polypus de naribus horret.
En manes patitur putrido sub coniuge coniux,
Ac viduam simul facit fortuna suorum.
Qua tu cumque moves os, culum porrigis ultro:
Nam torpes foetore gravi, si forte loquaris;
Si taceas, binis secessum naribus efflas,
Lasanus es plenus guttur tibi grande fusorius est.

1135.

De potentum precibus.

Est orare ducum species violenta iubendi,
Et quasi nudato supplicat ense potens.

1136.

Fides ficta.

Qui se multorum fidei committere curat,
Auguror, hunc leviter posse carere fide.
Menstrua quaeque fides faciem cum tempore mutat.
. . . .

1137.

Indigna promotio asinorum.

Regna licet teneat sceptrumque leonis asellus,
Iuraque det populo, semper asellus erit.
Asperior tamen est, in sede leonis asellus
Si positus fuerit, quam fuit ipse leo.

1138.

Indigni mores huius seculi.

Fit de nocte dies, tenebrae de luce serena,
De stulto sapiens, de sapiente nihil.
Fit Cato mentis hebes, linguam facundus Ulysses
Perdidit: instabiles nunc habet aura vices.

1139.

De promotis ad dignitates.

Optimus esse soles: te fecit honor meliorem;
Aestimo, quod fies de meliore bonus.

1140.

Ad poetas.

Discite pro numeris numeros sperare, poetae:
Mutare est animus carmina, non emere.

1141.

Quis deus hoc medium flammavit crinibus aurum,
Iussit et in duris sentibus esse rosam?
Aspicis, ut magni coeant in foedus amantes.
Mortem spina refert: flos Veneris pretium est.
Quid tibi cum magnis puer est lascive sagittis?
Hoc melius telo pungere corda potes.
Nec flammis quaeras neque alti pectoris ignes,
Sed tibi vernantum praebeat ista facis.
Pallens herba viret; color est hic semper amantum.
Tam fugitiva rosa est quam fugitivus amor.
Nam quod floricomis gaudet lasciva metallis,
Aurum significat vilius esse rosa.

1142.

De somniis.

Ut placidus noctu tibi Morpheus adsit, oportet
Ut faciant laetum sobria vina diem.
Qui laesere diem, laesere tyrannida somni.
Hic furias, quo se vindicet ultor, habet.
Casta placent somno; mala sunt insomnia praesto,
Ebria lux foedis cum fuit acta iocis.

1143.

Epithalamium Laurentii et Mariae.

Inprimis te, sponse, precor, patiare canentem,
Tuque, puella, magis tacito mihi carmine parcas.
Scimus enim, scimus vobis nunc carmina nostra
Doctiloquique etiam linguam solidare Maronis.
Sed breviter strictimque duos dicemus amantes.
Maria . plus quaerat . pauca loquemur.
Principio generis simili vos stirpe creatos
Florenti Florique patris sat nomina produnt;
Matribus et pariter respondet fetus uterque.
Nam decuit Mariam sapientem fundere . .
Calliopenque simul iuvenem proferre . . .
O similes multamque pares, te prima iuventus

Insignem vegetumque tenet . . . . .
Florigenas plenaque decens lanugine malas
Mollia votifero dempsisti vellera ferro,
Egregio fulges cultu totusque decorus
Et facie mores patriamque ex nomine paudens.
Nam quae primates quondam genuere Latinos,
Antiquaeque urbi proprium tribuere vocamen,
Dant tibi, Laurenti, Laurentes nomina Nymphae.
Quid memorem mores iuvenili in corde seniles
Atque Italum ingenium Romana fervere lingua?
Tu fora, tu leges celebras sanctumque tribunal
Promptaque impavidus tu suetus dicere dextra,
Te insontes palmam semper tribuere patrono,
Te contra adstantem semper timuere nocentes.
Prorsus habes iuvenis totum, quod Tullius auctor
Causidicos retinere iubet: nam fultus utroque
Vir bonus es nimium
Ad te non breviter (nam sic te velle putamus)
Verba, puella, feram, pulchro formosa colore.
Lilia ceu niteant rutilis commixta rosetis,
Sic rubor et candor pingunt tibi, florida, vultus.
Denique miramur, quid colla monilia gestent,
Ex humeris frustra phaleras imponis eburnas.
Nam tibi non gemmae, sed tu das lumina gemmis,
Atque alias comit, per te componitur aurum.
scriptique tenax veloxque legendi
talis fueris praesaga mariti
Musaea tuis insedit cura medullis.
Nec minus in propriis studium: nam vellera lanae
Textilibus calathis semper tractare perita
Inque globos veteres coeuntia vellera pensa,
Compositas tenui suspendis stamine telas.
Quas cum multiplici frenarunt licia gressu
Traxeris et digitis tum mollia fila gemellis,
Serica Arachneo densentur pectine texta,
Subtilisque seges radio stridente resultat.
Sed iam sufficiat de magnis pauca locutum;
Non sinit hoc tempus totas effundere vires.

Quin magis, o pueri, vosque exaudite, puellae,
Quos optare pares thalamos taedasque iugales
Sensibus ex imis suspiria ducta fatentur.
Consertas prensate manus, magnumque per orbem
Dextra liget laevam, festos celebrate hymenaeos,
Ac modulante melo, pariter caeso pavimento
Cum pede vox resonet, persultent atria larga,
Quae virides cingunt hederae laurique coronant
Votigerique ignes, stellantia lumina, complent.
Tympana, chorda simul, symphonia, tibia, buxus,
Cymbala, bambalium, cornus et fistula, sistrum,
Quaeque pererratas inspirant carmina voces,
Huia folligeris exclamant organa vocis.
Surge, age iam, iuvenis, dextram complectere spousae,
Tuque, puella, caput niveo velamine tecta,
Non cunctante gradu gressum comitare mariti.
Tuque etiam paucis monearis, Pronuba, verbis:
Quum fuerit ventum ad thalamos primumque cubile,
Sit tibi cura ingens innoxia reddere membra
Virginis, ut totum, quod possit laedere, demas.
Nullum sit capiti, quo crinis comitur, aurum,
Nec collo iaceant, nisi quae sunt levia fila,
Anulus et digitis tollatur mollibus asper,
Ac niveos auro propera spoliare lacertos;
Ne, dum . . atque oscula dulcia iactant,
Exercentque toris Veneris luctamen anhelum,
Cuncta per amplexus foedentur membra mariti,
Atque invita viri maculet, quae diligit, ora.
Ite pares: tandemque toro recubate potito.
Mellea tunc roseis haerescant basia labris.

. . . . . .

Dextera cervicem niveam subiecta retentet,
Stringentesque simul constringat laeva papillas.
Vivite felices, quam longaque carpite saecla!
Vivite concordes, donec premat una senectus,
Multorumque onerent natorum iura nepotes.

Liber Quartus.
Carmina Sepulcralia.
Virorum.

1144.
In fratres Cascas.

Occidere simul Cascae, simul occubuere,
Dextra quisque sua, qua scelus ausus erat.
Castra eadem fovere; locus quoque vulneris idem;
Partibus afflictis victus uterque iacet.
Quanta fuit mentis, tanta est concordia fati,
Et tumulus cinerem parvus utrumque tegit.
Par fratrum multo celebrandum carmine vatum,
Una si fierent parte minus gemini.

1145.

Urna brevis geminum quamvis tenet ista cadaver,
Attamen in coelo spiritus unus adest.
Viximus unanimes Luciusque et Flavius. Idem
Sensus, amor, studium, vita duobus erat.

1146.
Aemilii.

Quintilio victus iacet hic Aemilius igne,
Materiam fati cui dedit acer amor.

1147.
Q. Caetronii Q. F. Passeris.

Vixi, quod volui, semper bene, pauper honeste:
Fraudavi nullum, quod iuvat ossa mea.

1148.
Helvidii oratoris.

Hic iacet Helvidius fatis extinctus iniquis,
Egregius iuvenis, causarum orator honestus.

1149.
Blasani Novii.

Blasanus hoc Novius requiem sortitus in aevum,
. . .

Cuncta locus sanctus, plausu qui excepit agresti,
Cum primum fundo venerat hic dominus.
Parebat nemo, Fauni Nymphaeque sonabant,
Laetitiam divom sensit et ipse locus.
Hic olim statuis urbem decoravit et orbem:
Nomen habet populus, corpus habet tumulus.

1150.

C. Rubrii Urbani.

Qui, dum vita data est, semper vivebat avarus,
Heredi parcens, invidus ipse sibi,
Hic accumbentem sculpi genialiter arte
Se iussit docta post sua fata manu,
Ut saltem recubans in morte quiescere posset
Securaque iacens ille quiete frui.
Filius a dextra residet, qui castra secutus
Occidit ante patris funera moesta sui.
Sed quid defunctis prodest genialis imago?
Hoc potius ritu vivere debuerant.

1151.

Apicii.

Qui patrias consumsit opes ventrique dicavit,
Hic situs, ignavae gloria prima gulae;
Quique sibi iugulum secuit, ne paupere mensa
Factus inops tristes duceret inde dies.
Sparge mero dapibusque igitur, non thure sepulcrum,
Hoc Apici redeat priscus in ossa calor.

1152.

Petronio Birronio.

Parva quidem monumenta tibi pro munere vitae
Fecimus, et tumulo teximus ossa levi.
Sed quoniam tacitis adsunt sua praemia votis,
Testatur titulus pignus amicitiae.
Si datur extinctis mentem retinere priorem,
Respice, Birroni, munus amicitiae.

1153.

L. : : Prudens C. Minucius C. L. Chrestus Pudenti.
Ulterius nihil est morte neque utilius.

1154.

O tu, qui multas, hospes, lustraveris urbes,
Dic, quo vidisti stemmata plura loco?

1155.

Curtii Vilani.

Acceleres quamvis, orat te flebile saxum,
Conspicias, quis sit conditus hoc tumulo.
Curtius hic situs est, pietate insignis et annis
Vilanus, superis reddidit ast animam.
Ne pudeat, nostrum tu qui legis, advena, nomen,
Dicere: Vilano sit, precor, alma quies.

1156.

Hic situs est iustus . . laudator et aequus,
Sassina quem genuit, nunc Aquileia tenet;
Optime qui cohortis centuriam reguit,
Praetoriae fidus, non barbaricae legionis.
Manilius hic Valerianus nomine dictus.
Sextilius frater quia meritus posuit.

1157.

Quid tibi nunc prodest, stricte vixisse tot annis?
Heredum ratio nuntiat *ipsa* tibi.
Prima fuit litis vicesima parte soluta,
Deinde rudes homines *in colle* Saturno
Morantes delati sunt attamen hoc sub iudice iusto
Pendet sed longis protractibus *arte* maloru.
Vici quidem domine victor cum palma relatus
Semanimis . . . medici male membra secarunt
Corpori quod superest tumulum tibi feci libenter
Non mihi mandasti sed vivos saepe voleba . . .

1158.

Stallius Gaius has sedes Hauranus tuetur,
Ex Epicureio gaudivigente choro.

1159.

Nardu' poeta Pudens hoc tegitur tumulo.

1160.

Vixi, edi atque bibi, lurco merus atque popino.
Haec mihi quot curis vita peracta fuit!
Qui legis haec, divae bona verba precare Vacunae,
Nunc saltem vacuo donet ut esse mihi.

1161.

Epitaphium inpostoris.

Faex hominum, fraus totus homo iacet: ecce iacenti
Nocte dat excubias noctua, luce canes.

1162.

Diis si qua est caelo pietas, quae talia curet,
Persolvat dignas grates et praemia reddat.

1163.

Vivere post obitum vatem vis nosse, viator?
Quod legis, ecce loquor. Vox tua nempe mea.

1164.

Q. Virii Severini.

Raptus ego superis patribusque ablatus inique.
Cum frui debueram aetate, horrida fata negarunt.
Praecipitem memet superi mersere sub undas
Ac tumulo clausere gravi. Iam partus et usus,
Arsque mihi fuerat studioso corde reperta
Maxima quadrupedum, studia et quoque plura fuerunt.
Ingenio semper plenus, probitate beatus:
Et quandoque simul finito lumine vitae
Manibus his iuncti pariter sociabimur una.
Quisque legis, doleas: devites talia fata.

1165.

P. Atinii L. F. Fab.

Si lutus aut pulvis tardat te forte, viator,
Arida sive sitis nunc tibi iter minuit,
Perlege, cum in patriam tulerint te dextera fati,
Ut requietus queas dicere saepe tuis:
Finibus Italiae monumentum vidi Vobernae,
In quo est corpus Atini conditum.

1166.

Caesii Aequidici.

Caesius Aequidicus iam centum vixerat annos.
Felices annos tot tulit hora brevis.

1167.

Memoriae M. Lucceii M. F. Nepotis Sex. Onusianus.

Cum praematura raptum mihi morte nepotem
Flerem, Parcarum putria fila querens,
Et gemerem tristi damnatam sorte iuventam
Versaretque novus viscera tota dolor,
Me desolatum, me desertum ac spoliatum
Clamarem, largis saxa movens lacrimis:
Exacta prope nocte, suos cum Lucifer ignes
Spargeret et volucri roscidus iret equo,
Vidi sidereo radiantem lumine formam
Aethere delabi. Non fuit illa quies,
Sed verus iuveni color et sonus: at status ipse
Maior erat nota corporis effigie.
Ardentes oculorum orbes humerosque nitentes
Ostendens roseo reddidit ore sonos:
„Adfinis memorande, quid o me ad sidera coeli
„Ablatum quereris? desine flere deum.
„Ne pietas ignara superna sede receptum
„Lugeat et laedat numina tristitia.
„Non ego Tartareas penetrabo tristis ad umbras,
„Non Acheronteis transvehar umbra vadis,
„Non ego caeruleam remo pulsabo carinam,

„Nec te terribilem fronte timebo, Charon.
„Nec Minos mihi iura dabit grandaevus et atris
„Non errabo locis nec cohibebor aquis.
„Surge, refer matri, ne me noctesque diesque
„Defleat ut moerens Attica mater Ityn.
„Nam me sancta Venus sedes non nosse silentum
„Iussit et in coeli lucida templa tulit.“ —
Erigor et gelidos horror perfuderat artus.
Spirabat suavi tinctus odore locus.
Die nepos, seu tu, turba stipatus Amorum,
Laetus Adoneis lusibus insereris,
Seu grege Pieridum gaudes *et Apolline iungi*
Omnis coelicolum te *chorus excipiet;*
Si libeat thyrsum gravidis *amicire corymbis*
Et velare comam palmite, Liber *eris;*
Pascere si crinem et lauro redim*ire capillos,*
Arcum cum pharetra sumere, P*hoebus eris,*
Indueris teretes manicas Phrygi*umque galerum*
Non unus Cybeles pectore vivet A . . .;
Si spumantis equi libeat quatere ora *lupatis,*
Cyllare, formosi membra veles *equitis.*
Sed quicumque deus, quicumque vocab*eris heros,*
Sit soror et mater, sit puer incol*umis!*
Haec dona unguentis et sunt potiora *corollis,*
Quae non tempus edax, non rapi*t ira Iovis.*

1168.

Camilli Aquileii.

Adspice quam subito marcet, quod floruit ante.
Adspice quam subito, quod stetit ante, cadit.
Nascentes morimur finisque ab origine pendet.
Illa eadem, vitam quae inchoat, hora rapit.

1169.

Rufini.

Claudius hunc vivus Stygias Rufinus ad umbras
Institui titulum post animae requiem,
Qui testis vitae fati sit lege futurus,

Cum domus accipiet saxea corpus hebes.
Quodque meam retinet vocem data litera saxo,
Voce tua vivet, quisque leges titulum.

1170.

Marii.

Inscribunt titulos et grandia verba sepulcris,
Vix longa absumsit quos Libitina die.
Ista nihil miserae praeter solatia matris
Et quas nunc lacrimas adspicis, urna gerit.
Terna ego Pisaeae numerabam praemia palmae,
Iniecere suas cum mihi fata manus.
Si qua tameň Marii nomen, genus esse Catonis
Fama sit, hoc unum, quod sciat, hospes habet.

1171.

T. Statilius Proculus T. Statilio Apro Filio.

Innocuus Aper ecce iaces, non virginis ira,
Nec Meleager atrox perfodit viscera ferro.
Mors tacita obrepslt subito fecitque ruinam,
Quae tibi crescenti rapuit iuvenile figuram.

1172.

Philotis.

Hic iacet ereptus matura morte Philotes.
Plus reliqui huic mors quam vita datura fuit.
Non habuit vivus, calcem quo sistere posset;
Nunc spatium extincti grande cadaver habet;
Nec natos fraudasse bonis credatur avitis:
Quod pater huic, natis ipse reliquit idem.

1173.

Vitalis mimi.

Quid tibi, mors, faciam, quae nulli parcere nosti?
Nescis laetitiam, nescis amare iocos.
His ego praevalui tota notissimus urbe,
Hinc mihi larga domus, hinc mihi census erat.

Gaudebam semper. Quid enim, si gaudia desint,
  Hic vagus ac fallax utile mundus habet?
Me viso rabidi subito cecidere furores,
  Ridebat summus me veniente dolor.
Non licuit quemquam mordacibus urere curis,
  Nec rerum incerta mobilitate trahi.
Vincebat cunctos praesentia nostra timores,
  Et mecum felix quaelibet hora fuit.
Motibus ac dictis, tragica quoque voce placebam
  Exhilarans variis tristia corda modis.
Fingebam vultus, habitus ac verba loquentum,
  Ut plures uno crederes ore loqui.
Ipse etiam, quem nostra oculis geminabat imago,
  Horruit, in vultu se magis esse meo.
O quoties imitata meo se femina gestu
  Vidit et erubuit totaque mota fuit!
Ergo quot in nostro videantur corpore formae,
  Tot mecum raptas abstulit atra dies.
Quo vos iam tristi turbatus deprecor ore,
  Qui titulum legitis cum pietate meum.
O quam laetus eras, Vitalis! dicite moesti!
  Sint tibi, Vitalis, sint tibi laeta modo.

1174.

Hic ego, qui sine voce loquor de marmore caeso,
  Natus in egregiis Trallibus ex Asia.
Omnia Baiarum lustravi moenia saepe
  Propter aquas calidas deliciasque maris.
Cuius honorificae vitae non inmemor heres
  Quinquaginta meis millibus, ut volui.
Hanc aedem posuit struxitque novissima templa
  Manibus et cineri posteriisque meis.
Sed te, qui legis haec, tantum precor, ut mihi dicas:
  Sit tibi terra levis, Socrates Astomachi!

1175.

Quaerere cessavi numquam, nec perdere desi:
  Mors intervenit, nunc ab utroque vaco.

1176.

Sabini cursoris imperatorii.

Qui dolet interitum, mentem soletur amore:
Tollere mors vitam potuit, post fata superstes
Fama viget. Periit corpus, sed nomen in ore est.
Vivit, laudatur, legitur, celebratur, amatur
Nuncius Augusti, velox pede cursor, ut aura,
Cui Latiae gentis nomen patriaeque Sabinus.
O crudele nefas! tulit hic sine crimine mortem.
Damnatus periit, deceptus fraude latronum.
Nil scelus egisti: fama est, quae nescit obire.

1177.

Dis Manibus.

M. Publicii M. L. Unionis.

Te rogo, praeteriens, fac mora et perlege versus,
Quos ego dictavi, et iussi scribere quendam.
Est mihi terra levis merito, sed quiesco marmore clausus.
Reddidi depositum, coaglavi semper amicos.
Nullius thalamos turbavi, nemo queritur.
Coniunxs cara mihi mecum bene vixit semper honeste.
Praestiti, quod potui, semper sine lite recessi;
Unus amicus erat tantum mihi, qui praestitit omnia semper honeste.

T. Fl. Hermes V. Q.

Tunc meus assidue semper bene luxit amice focus.

Fecit Unio (vivo B.) sibi et Galliae Tyche optimae coniugi et Aemilio Isidoro vernae suo et posterisque suorum et coniugi suae et Isidori et eorum Posterisque et M. Publicio Felici alumno suo.

1178.

D. M. S. L.

Mindius Zosimus Senior.

Vivus mi feci, ne post me lentius heres

Conderet exiguo busta suprema rogo.
Si Sacri sunt manes, iaceo in tenebris.

Cum Successa coniuge Ae. sancta. S. M. T. L.

1179.

D. M. Successi Primigenia soror fecit fratri benemerenti et piissimo.

Iter septem annis ego iam fatale peregi:
Nunc rapior tenebris et tegit ossa lapis.
Desine, soror, me iam flere sepulcro:
Hoc etenim multis regibus hora tulit.

1180.

Functus honorato senio plenusque dierum
Evocor ad superos. Pignora, quid gemitis?
Reddere depositum lex est, ideoque petenti
Corpus humo, manes restituoque polo.
Sumite quod vestrum est, insignia, iura, parentis
Scilicet et titulos: plus satis urna mihi haec.

1181.

Monumentum absolvi hoc sumtu et inpensa mea,
Amica tellus ut det hospitium ossibus;
Quod omnes rogant, sed felices inpetrant.
Nam quid egregium quidve cupiendum est magis,
Quam ubi lucem libertatis acceperis,
Lapsum senectae spiritum ibi deponere?
Quod innocentis argumentum est maximum.

1182.

Laevini et Pontii.

Vester ego, Insubres, iaceo hic sub marmore, vester
Laevinus, Lyciae gloria gentis eram.
Quid mihi honos? quid opes? virtus me sola beavit,
Qua mortalibus et coelitibus placui.
Quae fuit in terris vestrae mihi cura salutis,
In superis eadem nunc quoque cura mihi est.

In eodem marmore.

Pontius hic pariter sua convicarius ossa
  Hic cum Laevino iussit humanda suo,
Ut quos viventes animus coniunxerat idem,
  Defunctos eadem iungeret urna duos.
Flete virum, quicumque illo superestis ademto,
  Gaudete ob civem dique deaeque novum.

1183.

Cassii Agrippini.

Ille ego, qui quondam praetor paucisque diebus
Praetextatus agri iudex finisque regendi
Iustitiam colui partesque aequaliter ambas,
Hic sum, quem cernis nunc, Cassius Agrippinus.

1184.

P. Aelii Ulpii II. et Exdec.

Hanc sedem longo placuit sacrare labori,
Hanc requiem, fessos tandem qua conderet artus
Ulpius emeritis longaevi muneris annis.
Ipse suo curam titulo dedit, ipse sepulcri
Arbiter hospitium membris fatoque paravit.

1185.

Telephus hac sede Iucunda Pothusque quiescent,
  Debita cum Fatis venerit hora tribus.
Hic locus heredi ne cesserit; inviolati
  Sint cineres tum, quos cana favilla teget.

1186.

Sic tibi contingat feliciter ire, viator:
  Inmatura meo perlege fata loco.
Zelotos iaceo: vixi, dum fata siuebant;
  Si tamen haec vita est, tam cito posse mori.
Bis mihi septenis finis datur ultimus annis;
  Nomine me rapuit mors inimica meo.

1187.

Zoticus hic nomen nudum vanumque reliqui:
cineres corpus et in aethera vita soluta est.

1188.

Sex. Naevio L. F. Pub. Verecundo Sign. Coh. XIIII. nato Veronae.

Ossa relata domum: cinis hic adoperta quiescit.
Heredes titulum, versiculos *posuit.*

Cornelius Eroi Conlegae et amico.

1189.

Hic situs ille ego sum Merulator Publius, ipso
Qui vocitatus eram Baebius cognomine patris.
Roma mihi patria: nomen meum: primus in aevom.
Hos versus fraterque soror tumuloque dicarunt,
Qui pietate sua merito laudem posuere.

P. Baebius P. F. Pal. Myrtilus et Pomponia Spica unico fratri dignissimo et pio fecerunt.

1190.

Aquis Tarbellicis.

Urbis magnificae Paetus proconsul Aquensis,
Moribus et sensu maturus obit tener annis.

1191.

D. M.

L. Alfidio Urbano trib. Mil. Leg. VII. G. P. F. Antoninianae, homini in vita sua optimo, ex testamento eiusdem, arbiterio Corneli Rustici soceri.

Vive laetus, quisque vivis,
Vita parvom munus est.
Orta mox sensim vigescit,
Deinde sensim deficit.

1192.

Hic Chiae cubat amphorae maritus,
Mettus Fuffetius Corelianus

Pauper deliciis, gula atque luxu,
Dives, si mediocritate scisset
Uti, Socraticus tamen re in una,
Quod se scire nihil satis sciebat.

1193.

Potatoris.

Vina dabant vitam, mortem mihi vina dedere,
Sobrius auroram cernere non potui.
Ossa merum sitiunt; vino consperge sepulcrum,
Et calice epoto, care viator, abi.

Valete potatores.

1194.

Humano generi legem natura creatrix
Hanc dedit, ut tumuli membra sepulta tegant.
Liberii soboles matrique patrique superstes.
Triste ministerium mente dedere pia.
Hic sunt membra quidem, sed famam non tenet urna:
Nam durat titulis nescia fama mori.
Rexit Romuleos fasces currentibus annis,
Successu parili Gallica iura tenens.
Hos non inbelli pretio mercatus honores,
Sed pretium maius detulit alma fides.
Ausoniis populis gentiles rite cohortes
Disposuit, sanxit foedera, iura dedit.
Cunctis mente pater, toto venerabilis aevo,
Ter denis annis proximus occubuit.
O quantum bene gesta valent! cum membra recedunt,
Nescit fama mori: lucida vita manet.

1195.

Optime, mutasti vitam cum morte, Sabelli,
Vita sed est potius morte secuta tua.
Nunc etenim vivis, nunc et felicius aevum
Ducis ab humana conditione procul;
Nunc et, in excelsa coeli regione locatus,
Cum superis nectar pascis et ambrosiam.

1196.

D. M.

P. Caulius.

Syntrophus hic situs est. Vixi sine crimine vitae.
Vos ego nunc moneo, semper qui vivitis avare:
Nudus natura fueras e matre creatus,
Nudus eris; obitis gratia nulla datur.

Ann. L.

1197.

Dum quaerit nomen multis notescere nostrum,
Contentus titulo nummos mihi reddidit heres.

1198.

Hospes, disce novum mortis genus. Inproba felis
Dum trahitur, digitum mordet: et intereo.

F e m i n a r u m.

1199.

Paulinae Valeriae.

Decipimur votis et tempore fallimur et mors
Deridet curas. Anxia vita nihil.

1200.

Tarquiniae Modestae, quae vixit ann. XV. M. VI. D. VI. Modestus et Laciva parentes, Lucentius maritus, cum quo vixit M. VI. D. VII.

Nam fuit eximia specie miroque decore:
Mens inerat vere corpore digna suo.
Vale vale dulcissima.

1201.

Cominius Firmus Oppiae.

Exemplum periit: castae lugete puellae.
Oppia iam non est, erepta est Oppia Firmo.
Accipite hanc animam numerosque augete sacrorum,
Arria Romano et tu Graio Laodamia.
Hunc titulum meritis servat tibi fama superstes.

1202.

Marcellinae.

Hic pietatis honos, haec sunt pia dona mariti.

1203.

Ariadnae.

Ne quis flere velit, si tumulum ac titulum
Viderit extructum: sic fatum voluit.
Vixi dum potui, tempore quo licuit.
Ignis habet corpus, ipsam coelum animam.
Vexit aqua Porthmeus, terra habet hic cineres.
Ignis, aqua, coelum, terra simul capiunt.
Si nomen quaeris, quam Liber rapuit,
Digna Ariadna polo nobile sidus ero.
Amoque ego nec casta cessit Penelope,
Alcesti comes. aemula mors rapuit.
Salvos erit coniunx, maior erit tumulus.
Ter denos annos, menses undecim post
Divisos fatis, ter sex vixi dies.
Annos bis septem virgo ago, sed reliquos
Coniuge Alexandro Sosia cum Sosio:
Iungit carus amor, dividit ipsaque mors.

1204.

Lesbiae.

Siste gradum, quamvis properes (brevis hora), viator:
  Sic fati nullus te dolor exanimet.
Lesbia, quam tulerat tellus pulcherrima Tarsis,
  Indicio sit amor totius Hesperiae.
Quam ereptam terris pia numina subtraxerunt,
  Hanc sibi sola domum corporis instituit.

1205.

Iuliae Iulianae F. quae vixit ann. XX. M. XI. D. VII.

Possidet immerito locus hic cito corpus iniquus,
Quae talem vitam meruit, ut curva senectus

Noluerunt superi: cito reddidit omne, (nefandum!)
Quod fuit, ad superos, quae nullis invida vixit.

1206.

Sanguine si nostro, nostra si morte liceret
  Pallentes Orco, pro dolor! eripere,
Et si, quae patimur crudeli funere fata,
  Hoc saltem nobis munere grata forent:
Taederet quantos coeli convexa tueri!
  Quantae saevirent in sua corda manus!
Et tu, quae fuerim, si nosses, candide lector,
  Nunc animam quoque tu purpuream vomeres,
Vivere quo rursus possem et superesse daretur,
  Fingere et innumeras nexa per ora animas.

1207.

Meretricis.

Forma atque illecebris Veneri vixi aemula. Livor
  Saxo hoc delicias invidus occuluit.
Artificis pietate iterum rediviva placebam,
  Ni me vidisset Cypria marmoream.

1208.

Candidae.

Mors, quae perpetuo cunctos absorbet hiatu,
  Parcere dum nescit, saepius ipsa favet.
Felix, qui affectus potuit dimittere tutos,
  Mortalem moriens non timet ille viam.
Candida praesenti tegitur matrona sepulcro
  Moribus, ingenio et gravitate nitens,
Cui dulcis remanens coniux natusque superstes;
  Ex fructu mater noscitur in sobole.
Hoc precibus semper, lacrimosa hoc voce petebat,
  Cuius nunc meritum vota secunda probant.
Quamvis cuncta domus numquam te flere quiescat,
  Felicem fateor sic meruisse mori.

Hic requiescit in pace Candida C. F. quae vixit P. M. ann. L. die IIII. Id. septem imperante D. N. Mauricio P. P. Augusto anno III. P. C. eiusdem ann. II. ind. quarta.

1209.

Polliae Saturninae, Titio Philippo, Aeliae Saturninae.

Inmatura quies quos abstulit, hic siti sunt tres,
Mater cum parvis pignoribus geminis.
Pollia Saturnina parens triginta per annos
Vixit et enituit docta sonare mele,
Octo puer Titius, proles cito rapta, Philippus,
Et fratri tenero carior una soror
Aelia Saturnina obiit uno insuper anno:
Nec cantus vitam protulit aut choreae.

1210.

Bassa, vatis quae Laberi coniuga, hoc alto sinu
Frugi matris quiescit, moribus priscis nurus,
Animus sanctus cum in rito, si anima coelo reddita est.
(fornice interiecto sequitur.)
Parato hospitio cara iungunt corpora.
Haec rursum nostrae, sed perpetuae nuptiae
In spica et casia et bene odora stacta et amomo.
Inde oro, germenve novum vel flos oriatur,
Unde coronem amens aram carmenque meum et me.
Purpureo varium vitis depicta racemo
Quattuor amplexa est ulmos de palmite dulci.
Scenales frondes detexunt hinc geminam umbram,
Arboream, proceram et mollis vincla maritae.
Hic corpus vatis Laberi; nam spiritus ivit
Illuc, unde ortus, quaerite fontem animae.
Quod fueram, non sum, sed rursus ero, quod non sum.
Ortus et occasus, vitaque morsque itidem est.

1211.

Rusticella M. L. Cytheris.

Quandocumque levis tellus mea conteget ossa,

Incisum et duro nomen erit lapidi.
Quod si forte tibi fatorum cura meorum,
Ne grave sit, tumulum visere saepe meum,
Et quicumque tuis umor labetur ocellis,
Protinus inde meos defluat in cineres.

1212.

Quid lacrumis opus est, Rusticelli, carissime coniux,
Extinctos cineres sollicitare meos?
Una domus cunctis, nec fugienda viris.
Ut quae volui tempore tempus habet
Nondum vicenos annos compleverat annus:
Supremum Parcae sorte dedere mihi.

1213.

In Neaeram, quae amore concita dedit se praecipitem in puteum.

Quod leges sanctique diu vetuere parentes,
Me scelus in tetrum compulit alma Venus.
Coniugii spe capta, Leon, tua facta Neaera,
Proh spreta ah! turpis fabula sum populo.
Coniuge desertam dum me vicinia latrat,
In puteum praeceps liqui animam atque diem.
Non diva es, sed dira, Venus, blanda, horrida, fallax,
Uris tu, aut maculas aut furibunda necas.

1214.

Aeliae Sabinae.

His iacet exanimis tumulis Aelia Sabina,
Tum sua nata simul, foetu quam procreat ipsa.
O fortuna, fidem quantam mutasti maligne.
Quam genuit genitrix, secum tenet in lare Ditis.

1215.

Clodiae Secundae.

O quanta pietas fuit in adolescentula,
Fides, amor, sensus, pudor atque sanctitas!

Noli dolere, amica, eventum meum:
Properavit aetas, hoc dedit fatum mihi.

1216.

In partu mortuae.

Lux, fatum, foetus, proles geminantur, et ante
Quam pariam, pereo: reddita utrumque fero.

1217.

(In anteriori facie.)

Servavi thalamum genio, dulcissime coniux,
Servandus nunc est pro thalamo tumulus.
(in altera facie.)
Ornasti et manes lacrimis, miserabilis uxor;
Haud optare alias fas erat inferias.

1218.

Petroniae.

Levitae coniux, Petronia, forma pudoris,
His mea discedens sedibus ossa loco.
Parcite vos lacrimis dulces cum coniuge natae,
Viventemque deo credite flere nefas.

1219.

Petroniae Thallusae.

Liberta et coniux Petronia, cara patrono,
Thallusa hoc tumulo condita luce caret:
Quae bis vicenos conplerat lucibus annos,
Erepta est subito coniugis e gremio.
Hanc sic adsidue deflet Petronius, ut iam
Deficiant oculos lumina cara suos.
Desine per terras infernas tendere ad arces;
Fata animam dederant, fata eademque negant.

1220.

Coeliae.

Aspecto paulum tumulo subsiste, viator,
Nescis dum vitae tempora parva meae.

Coelia nomen erat sapiens, proba, *fida marito,*
[Viximus annos tredecim, menses quatuor.]
Et sic me miseram destituere dei.
Sperabam Lethen defunctorumque *quietem,*
Nil mihi Lethei profuit *amnis aqua.*
Durat et infixus noster dolor ab . . .
Aetatis rap . . . coniug . . .

1221.

Una dies adimit crudeli clade peremtas,
Quis ara haec posita est, poena hominis miseri!
Filia namque perit, periit et mater: eundem
Deserit illa patrem, deserit ista virum.

1222.

Sicinia Q. F. Mater.
Sicinia C. F. Secunda.

Filia cum matre est, hospes, sei forte requiris,
Heic sita, quas rapuit mortis acerba dies.
Sed prius eripuit matri, qui in omnia pollet,
Crudelis casus filiolam e manibus.
Paene inmatura morte ereptam sibi gnatam
Heu quantum mater ın bıcıocıost
Nam postquam et monumento hoc condecoravit
Gnatam, per luctus reddidit ipsa animam.

1223.

Have Septimia
S. T. T. L.

Quisquis huic tumulo posuit ardente lucernam,
Illius cineres aurea terra tegat.

1224.

Samnis sum genere, Proculam dixere parentes.
Firminum genui, Firmino iuncta marito.

1225.

Luciolae.

Luciola, effigies illorum iudice quovis,
Quos peperit quondam morum fecunda vetustas,

Hic tegitur, laudis monumento cuncta superstes.
Nobilitas patriae Treveri praeclara, patrumque
Arvernum hospitium civem se adscisse supernis.
Pignorat haec tellus terrae felicis aluninam.
Fundorum spatiis cinerum est possessio maior
Coniuge Fortunato equitum peditumque magistro.
Omni humili officio dum se gerit, auxit honores:
Altior invidia, qui non succumbit honori, est.

1226.

Apusulena Geria vix. ann. XXV.

Quod quisque vestrum mortuae optarit mihi,
Eveniat illi semper vivo et mortuo.

1227.

Atiliae L. F. Pomptillae.

Urbis alumna graves casus hucusque secuta
Coniugis infelicis, Atilia, cura Philippi,
Hic sita sum, manibus gratis sacrata mariti,
Pro cuius vita vitam pensare precanti
Indulsere dei; ne cesset fama, meremur.

Quod credis templum, quod forte, viator, adoras,
Pomptillae cineres ossaque parva tegit.
Sardoa tellure premor, comitata maritum,
Proque viro fama est me voluisse mori.

In latere sinistro.

Hic Pomptilla iacet cineri coniuncta Philippi,
Coniugis hilaris includi . . . ad votum
Quae fecit ad . . . memine . . . argumentum
Iunonis sedes infernae cernite cuncti,
Numine mutato fulget Pomptilla per aevum.

Unum et viginti vix iuncti viximus annos,
Una fides nobis gaudia multa dedit.
Et prior ad letum cum sim Pomptilla recepta,
Tempore tu, dixi, vive, Philippe, meo.
Nunc aeterna quies Ditisque silentia moesta
Hanc statuere mihi pro pietate domum.

Languentem tristis dum flet Pomptilla maritum,
Vovit pro vita coniugis ipsa mori.
Protinus in placidam delabi visa quietem
Occidit. O celeres in mala vota dei!
Has audite preces, vitam servare marito,
Ut pereat vita dulcior illa mihi!

Puerorum et Puellarum.

1228.

Floridi.

Quod vixi, flos est. Servat lapis hoc mihi nomen.
Nolo deos manes, flos satis est titulo.

1229.

. . . nec duro iam doleas obitu.
Nec tibi nec nobis aeternum vivere cessit.
Quod pueri occidimus, fata querenda putas?
Dum sis in vita, dolor est amittere vitam.
Dum semel occidimus, omnia despicias.
Orbem sub leges si habeas, dum vivis, ad Orcum
Quid valet? hic nulla est divitis ambitio.

1230.

Sulpicii.

Si iuvenis, si vir peccat, si numina temnunt,
Et claudunt fatum saepius ante diem:
Arbiter haec aevi recte dispensat. At urna haec
Sulpicii pueri maesta tegit cineres.

1231.

In puerum modo natum.

Funere non aequo puer inmaturus obivi
Marmoreisque meis hic iaceo tumulis.
Non potui parvus puerilem inplere iuventam,
Nec vestire meam flore novo faciem,
Nec senior capiti niveos mutare capillos,
At fati victus sorte puer perii.

Heu crudele nefas! Quae me generaverat hora,
Haec eadem vitae terminus hora fuit.

1232.

Non ego, quod perii, doleo, sed parvulus infans
Quod, cum plus saperem, spem merui dubiam.
Si vita incolumis potuisset vincere fata,
Crevisset generis gloria magna mei.
Fortuna invisa est, spes et frustrata iacentem:
Mors cuncta eripuit, dira quies hominum.

1233.

Duo. Iuvav. Lupi et Afri.

Una Iuvavonis domus hos produxit alumnos,
Libertatis opus contulit una dies.
Naufraga mors pariter rapuit, quos iunxerat ante,
Et duplices luctus sic periniqua dedit.

1234.

Ummidiae manes tumulus tegit iste simulque
Primigeni vernae, quos tulit una dies:
Nam Capitolinae conpressi examine turbae
Supremum fati conpetiere diem.

Ummidiae C. F. et P. Ummidio Primigenio vix an. XIII. P. Unmidius Panoptes fecit.

1235.

Quintum annum et decimum Narcissus flore iuventae
Hoc iacet abreptus conditus in tumulo.
Quisquis ades, lector, fatum miserabile cernis;
Parcae tam inpubem quem rapuere mihi.
Maeret cara soror, quae fratrem luget ademptum,
Mater hebet. Natum florem lux candida torquet.

Hic septimum decimum frumentum publicum accepit, sextum decimum vendidit.

1236.

Pagi pueri.

Quicumque es, puero lacrimas effunde, viator.
Bis tulit hic senos primaevi germinis annos

Deliciumque fuit domini, spes grata parentum,
Quos male deseruit longo post fata dolori.
Noverat hic docta fabricare monilia dextra
Et molle in varias aurum disponere gemmas.
Nomen erat puero Pagus, at nunc funus acerbum
Et cinis in tumulo iacet et sine nomine corpus.

Qui vixit annis XII. mensib. VIIII. diebus XIII. ho. VIII.

1237.
Iuli Saturni.

Patris eram quondam spes et solamen Iulus,
Nunc desiderium mortuus et lacrimae.

1238.

Hic puer octavo fraudatus clauditur anno,
Inpia quem fati saeva ruina premit.
Nomen erat Clemens, minime laedendus, et annis
Spes erat in puero, nunc cinis et gemitus.

1239.

Si fructus proprio subdit de germine tellus,
Si reparat sparsis debita seminibus,
Nascentur tumulo formae, nova messis, honores,
Et lepor et suavis germina nequitiae.

1240.

Inclusit tenerum pretioso marmore corpus
Aeternam in sedem nominis Itacii.

1241.

Sic tibi praeterito redeat felicior annus
Caper, et ex facili vita regatur ope.
N . . durae mortis sacratos laedere manes,
Ecce monent leges et levis umbra rogi.

1242.

Parvulus hic situs est: vixit tres usque per annos
Inque novem menses invalidosque dies.

Nomine Chrysologus amabilis usque erat infans,
Flebilis et misere raptus ad inferias.

Saturninus filio. Velia Lalema delicato suo posuit.

1243.

Ori pueri.

Lege aeviterna traditus leto puer
Bis octo in annis hocce sub tumulo iacet,
Quem cuncta flevit turba, multo plus herus,
Speciem obtinentem moribus cum vinceret.
Hic Phocaeensium civis in patrio solo,
Nunc Italorum, Ditis intra terminos
Nomen tenebit Isidis nati puer.

1244.

Restitutae.

Hoc castae in tumulo iacet aetas prima puellae,
Orbati dolor infelix utriusque parentis.
Coniugis aeternum lacrimoso crimen amore
Et cito desertae subolis lacrimabile fatum.
Da, quicumque legis, fletus et parce sepulcro.

1245.

Antillae.

Heus tu, qui transis secura mente, viator,
Siste gradum, hoc tumulo et verba notata lege.
Antilla hic iaceo nondum trieteride plena
Bis mihi cum vita carior omnis erat.

1246.

Magnillae.

Umbrarum secura quies animaeque piorum
Laudatae, colitis quae loca sancta Erebi,
Sedes insontem Magnillam ducite vestras,
Per nemora et campos protinus Elysios.
Rapta est octavo fatis instantibus anno,
Carpebat vitae tempora dum tenerae.

Formosa et sensu mirabilis et super annos
  Docta, decens, dulcis, grataque blanditiis.
Perpetuo talis gemitu lacrimisque colenda,
  Infelix aevo tam cito quae caruit.
An felix aegrae potius subducta senectae?
  Sic Hecubâ flevit Penthesilea minus.

1247.

Felix haec visa est nascendi lege puella,
  Quae non est miseros ture potita lares,
Sed legem fatis Parcae dixere cruentam,
  Primus natalis condat ut ossa sua.
Cognomen pater huic fuerat natale daturus.
Abstulit atra dies una cum corpore nomen.

1248.

Remi et Archontiae, qui natione Galla germani fratres adulti una die mortui et pariter tumulati sunt.

Haec tenet urna duos, sexu sed dispare fratres,
  Quos uno Lachesis mersit acerba die.
Ora puer dubiae signans lanugine vestis,
  Vix hiemes licuit cui geminasse novem.
Nec thalamis longinqua soror trieteride quinta
  Taenarias crudo funere vidit aquas.
Ille Remi Latio fictum de sanguine nomen,
  Sed Gallos claro germine traxit avos.
Ast haec Graiugenam resonans Archontia linguam
  Nomina virgineo non tulit apta choro.
Depositi Nonis Novembr. Cons. Dioscoro V. C.

1249.

Sum castae cinerum lapis puellae
Custos: me relegens pius viator,
Huius cognita si tibi fuisset
Virtus, lacrimulis tuis rigares.
  Evodiae Cyparae ann. VI.

1250.

C. Acili Erotis et Aciliae Romanae.

Quamvis inscriptum ferali carmine saxum
Saepe legas, nostro nil puto flebilius.
Siste gradum parvamque moram concede, viator,
Aspicies, quantas liquerimus lacrimas.
Una forte die duplici nos pondere mater
Edidit, heu similes, heu male dissimiles!
Invida bis denos Lachesis concesserat annos,
Nondum alio pleno, quod dederat, rapuit.
Nomine Acilianus, quo nomine nunc soror orba est,
Vivat et a fatis sit procul usque meis.
. . adhuc misero quod erit mis . . . .

1251.

Domitii.

Quam male sors leti confundit prospera vitae,
Ut citius terris, quod placet, eripiat.
Protulerant iuvenem coelesti munere secla,
Cui pietas fidei, gratia comis erat,
Iustitia clarum, meritis animoque beatum,
Moribus eximiis, nobilitate probum.
Sed breve tempus habet munus quodcumque deorum,
Invida Domitium fata tulere sibi.
Communis, sapiens, humilis, moderatus, honestus:
Credere vix possis, ista potens habui.

1252.

M. Annaeus M. F. Esq. Longinus Maccus vixit dulcissime cum suis ad supremam diem. C. Gavius Primigenius vix. ann. VII.

Desine iam mater lacrimis renovare querellas,
Namque dolor talis non nunc tibi contigit uni.

1253.

Iucundus Liviae. Drusi Caesaris. F. Gryphi et Vitalis.

In quartum surgens comprensus deprimor annum,
Cum possem matri dulcis et esse patri.

Eripuit me saga manus crudelis ubique,
Cum manet in terris et nocet arte sua.
Vos vestros natos concustodite, parentes,
Ne dolor in toto pectore fixus eat.

1254.

Eutreptus iustis bissenos cursibus annos
Egit, at ante diem mors illum mersit acerbo
Funere, nec potuit cuiquam superare suorum.

D. P. D. N. Anastasio agente.

1255.

Crocalae.

Artibus ingenuis cura perdocta suorum,
Sortita egregium corporis omne decus,
Nondum bis septem plenis praerepta sub annis
Hac Crocale casta condita sede iacet.
Ludite felices, patitur dum vita, puellae.
Saepe et formosas fata sinistra trahunt.

1256.

Rufini et Rufinillae.

Quisquis es, huc oculos paulum converte, viator,
Et lege, quod nomen hic titulus teneat.
Antoni fratres, vivorum plaga parentum,
Perfuncti fato hic tenuere locum.
Ambo per invidiam crudeli funere rapti,
Rufinus prior et Rufinilla dehinc.

1257.

Rhanidi Sulpiciae L. Delicio.

Nata brevi spatio, partu subiecta nec ante,
Testatur busto tristia fata Rhanis.
Namque bis octonos nondum conpleverat annos
Et rapta est vitae, rapta puerperio.
Praesens hic tumulus duo funera corpore in uno,
Exequias geminas nunc cinis unus habet.

Sulpicia Trionis L. Rhanis.

1258.

Theodotae.

Virginis hic tenerae, lector, miserere sepultae,
Unius huic lustri vix fuit acta dies.
O quam longinquae fuerat dignissima vitae,
Heu! cuius vivit nunc sine fine dolor.
Addamus meritis lacrimas tam mortis acerbae;
Nam quae grata forent, sunt modo flenda diu.
Haec Theodote habuit nomen, quae gaudia matris
Perculit aeterno vulnere rapta cito.
Sola tamen tanti restant solatia luctus,
Quod tales animae protinus astra petunt.

1259.

Mortua cum fueris, fati quod lege necesse,
Usta cinis proprio contegat ossa solo.
Sacratam cunctis sedem ne laede, viator.
Hanc tibi nascenti fata dedere domum.

1260.

Fato crudeli si qua est erepta puella,
Certe ego, quae dominae cara puella fui.
Quae me omnes artes docuit: doctissimacumque
Essem, rapta Scope, nunc tegor hoc tumulo.

1261.

Deiphobes.

Deiphobe iacet hic, prima intercepta iuventa
Et secli et sexus gloria rara sui;
Quae, dum vita fuit, superos ipsumque Tonantem
Torserat, inferno nunc movet arma Iovi.

1262.

Vincentiae.

Connubii decus egregium, lux alma parentum,
Eximiumque bonum corporis atque animi.

Invidia fati rapitur Vincentia florens,
Et nunc ante patrem conditur Helyonem.
Quin potius corpus: nam mens aeterna profecto
Pro meritis potitur sedibus Elysiis.

1263.
Probae.

Germine sublimi Proba nomine, mente probata,
Quae subito rapta est, hic tumulata iacet.
In quam, quidquid habent cunctorum vota parentum,
Contulerat tribuens omnia pulchra deus.
Hinc moestus pater est, aviae matrique perennis
Hinc dolor. Heu facinus! quanta perit pietas.
Accipe, qui lacrimis perfundis iugiter ora:
Mors nihil est, vitam respice perpetuam.
Quae vixit annis V. menses VIIII. obiit d̄. (i. e. sub die) *III. Ids. Octobris Paulino V. K.*

1264.

D. Laelius D. F. Pal. Marsilius
D. Laelius Mercatori frat.
D. Laelius mercator pater
Laelia Nebris mater filio.

Quod tu debueras frater post tempora *nostra*,
Maiorum ut faceres morte suprema *mihi*,
Feci ego cum miseris, miseros quos *denique linquis*,
Invida quod pietas lege sinistra tulit.

1265.

Hoc, Anuline, mei memorantur carmine Manes,
Parvola quae vix denos . . . menses:
Sed mea divina non est itura sub umbras
Coelestis anima. Mundus me sumpsit et astra,
Corpus habet tellus et saxum nomine inane.

1266.
Argenteae puellae.

Mors tibi sub teneris, Argentea, contigit annis,
Cuius fausta patrum secula nomen erant;

Quae nos non aliter quam te consumpsit amantes,
Quorum sensus adhuc quod dolet, intus amat.
Non bene pensantur leti dispendia luctu:
Plus moritur, vivens qui valet esse miser.
Sume igitur lacrimas, quarum solatia sensus
Nulla tui, sed nos, quos nocuere, iuvant.
Frangitur explicitis tristis fortuna querelis
Et reserata minus pectora vulnus habent.
Nomen dulce matris solumque, Argentea, pignus,
Heu mihi! quam subito funere rapta iaces.
Vernantes gelido decoxit frigore flores
Et gemmam in fructu mors inimica tulit.

1267.

Volumniae Isiacae.

Ossa sub hac lapidum felicia mole quiescunt,
Sacra animam innuptae virginis aula tenet.

1268.

Xantiae et Tydonii.

Hoc hoc sepulchrum respice,
Qui carmen et Musas amas,
Et nostra communi lege
Lachrumanda titulo nomina:
Nam nobis pueris simul
Ars varia, par aetas erat;
Ego consonanti fistula,
Sydonius aera perstrepens.

Hoc carmen, haec ara, hic cinis
Pueri sepulchrum est Xantiae,
Qui morte acerba raptus est,
Iam doctus in compendia
Tot literarum et nominum
Notare currenti stilo,
Quot lingua currens diceret.
Iam nemo superarat legens,
Iam voce herili coeperat

Aurem vocari ad proximam,
Heu morte propera concidit,
Arcana qui solus sui
Sciturus domini fuit.

1269.

Epitaphium Cassandrae virginis.

Xandra est haec, omnes quam dilexere poetae,
Quam Venus Ascanio praefert alma suo.
Haec Iovis ardentes merito superabat amores,
Quos Ganymedeo pertulit igne deus.
Cuius et in parvo Musae scripsere sepulchro
Carmina, post manibus thura dedere suis.
Quae poterat forma cunctas vicisse puellas,
Hoc Xandram tumulo contegit urna brevis.

1270.

Ephebus Aucti f. bimus et mensum III. dies XIIII. vixit.

Nolite dolere parentes eventum meum.
Properavit aetas: hoc dedit fatum mihi.

1271.

Hic tegitur, pulcri si quid in orbe fuit.

1272.

D. M.

Q. Volusi Sp. f. Lem. Anthi.

Parvolus in gremio communis forte parentis
Dum ludit, fati conruit invidia.
Nam trucibus iunctis bubus tunc forte noveli
Ignarum rector propulit orbe rotae.
Maestus uterque parens postquam miserabile funus
Fecit, et inferiis munera summa dedit,
Hunc Antho tumulum male deflorentibus annis
Pro pietate pari composuere suo.

Q. Volusius Q. l. Anthus pater fecit sibi et Siliae d. l. Feliculae coniugi sanctissimae, Volusiae Q. f. Nice, Q. Volusio Q. f. Antho, Siliae d. l. Nice, C. Silio Antho.

1273.

M. Ennius M. f. Macedo sibi et Polliae Syntieheni Enniae Iucundillae.

Quicumque Albana tendis prope *parte*, *viator*,
Paulisper celeres, te rogo, siste pedes,
Neu grave sit, tenerae cognoscere fata puellae,
Neu grave sit, nostra morte dolere sini.
Bis mihi iam senos aetas compleverat annos,
Spemque dabat thalami coniugiumque viri,
Cum mors festinans crescentis *sustulit annos:*
Flevit et assiduo maestus uterque parens.
Nunc ita in aeterna requiesco *sede sepulta*,
Et finem fati conqueror ipsa mei.
. . et Maxsim . . .

Mariti Uxoribus.

1274.

Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. L. L. Anterotianus sibi et Claudiae Homonoeae Collibertae et Contubernali.

Tu qui secúrá procedis mente, parumper
Siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.

[*Homonoea*]

Illa ego, quae claris fueram praelata puellis,
Hoc Homonoea brevi condita sum tumulo,
Cui formam Paphié, Charites tribuere decórem,
Quam Pallas cunctis artibus erudiit.
Nondum bis dénos aétas mea viderat annós,
Iniécere manus invida fáta mihi.
Nec pro me queror hoc, morte est mihi tristior ipsa
Moeror Atiméti coniugis ille mei.

[*Atimetus*]

Si pensáre animas sinerent crúdelia fáta
Et posset redimi morte aliena salus,
Quantulacumque meae debentur tempora vitae,
Pensarem pro te, cara Homonoea, libens.
At nunc, quod possum, fugiam lúcemque deosque,
Ut te matura per Styga morte sequar.

[*Homonoea*]

Parce tuam, coniux, fletu quassare iuventam
Fataque maerendo sollicitare mea.
Nil prósunt lacrimae, nec possunt fata moveri.
Viximus: hic omnes exitus unus habet.
Parce: ita non umquam similem experiare dolórem,
Et faveant vótis numina cuncta tuis,
Quodque mihi éripuit mors inmatura iuventae,
Id tibi victúro proroget ulterius.

[*Atimetus*]

Sit tibi terra levis, mulier dignissima vita,
Quaeque tuis olim perfruerere bonis.

[*Homonoea*]

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἡ παρὰ Βάκχῳ
Καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
Ἡ λαλίη φαιδρή τε χελιδονὶς ἔνθ' Ὁμόνοια
Κεῖμαι Ἀτιμήτῳ λειπομένη δάκρυα.
Τῷ πέλον ἀσπασίη βαιῆς ἄπο, τὴν δὲ τοσαύτην
Δαίμων ἀπροϊδὴς ἐσκέδασεν φιλίην.
Permissu Patroni.

1275.

Perpetuas sine fine domos mors incolit atra
Aeternosque levis possidet umbra lares.
Vita subit coelum, corpus tellure tenetur.
Omnia sic repetunt iura locosque suos.
Sic rerum natura iubet, sic temporis ordo;
Quae modo sunt, pereunt, quaeque futura, cadent.

Suscipe nunc, coniux, si quis post funera sensus,
Debita sacratis manibus officia.
Multorum invidia tandem caruisse memento.
Ne quidquam paveas, templa quietis habens.

Hic Probina iacet, Gracili cito rapta marito,
Diebus post paucis est comitata suos.
Invida sors rerum fatis quid mergis acerbam,
Nec te coniugii flectere novit amor?
Heu miseranda mihi auspiciis coniuncta sinistris;
Quo fato traheris, hoc veniente peris.
Quid, Probina, tibi foecundae viscera prosunt?
Concipis adfectum, luctus et ipse parit.
Nil te dura movent communis funera leti,
Cum tuus in nostro pectore vivat amor.

1276.
Claudiae.

Hospes, quod deico, paullum est, asta ac pellige.
Heic est sepulcrum haud pulcrum pulcrai feminae.
Nomen parentes nominarunt Claudiam.
Suom mareitum corde deilexit souo.
Gnatos duos creavit; horunc alterum
In terra linquit, alium sub terra locat.
Sermone lepido, tum autem incessu commodo.
Domum servavit. Lanam fecit. Dixi. Abei.

1277.
Anchialus Lesbiae.

Hospes, sta et lacruma, si quidquam humanitus in test,
Ossua dum cernis consita moesta mihi.
Quoius laudati mores et forma probatast
Anchialo, quem cura auxia debilitat.
Lesbia sum, quae dulcis mores sola reliqui
Et vitam vivens parui in officiis.
Sei nomen quaeris, sum Lesbia; si duo amantes
Anchialus dulcis cum suo homine Spurio.
Sed quid ego haec cerno? mea sunt hic ossua in olla
Consita. Vive hospes, dum licet, atque vale.

1278.

M. Annidius M. L. Ponticus sibi et Sabidi.

Docta lyra, grata et gestu, formosa puella,
  Hic iacet, aeterna Sabis humata domo.
Cuius fatales pensare optaverat annos,
  Ponticus huic coniux ultima dona dedit,
Hunc titulum, socios manes, commune sepulchrum.

1279.

Iulia Procilla vix. an. XIX. Amaranthus Caesaris aedituus ab Concordia coniugi bene meritae posuit.

Hunc tibi perpetuo titulum, gratissima coniunx,
  Corporis extincti dedicat ipsa fides.
Vixisti mecum iuvenis carosque per annos,
  Quos vita exegi dulciter ipse mea.
Opto, si qua fides remanet telluris amicae,
  Sit tibi perpetuo terra levis tumulo.

1280.

Menophilus Popiliae Feliculae.

Hunc tibi nunc titulum statuo, carissima coniunx,
  Luctuosumque mihi, qui scio, quid fueris.
Extremum officium quoniam tibi reddere cogor,
  Et merito hoc fieri testis et ipse loquor.
Nunc vos contestor manes, quibus ossa relinquo:
  Tellus, huic tumulo ne gravis esse velis.

1281.

Memmia Ɔ. L. Anna.

Ac veluti formosa rosast, cum tempore prodit,
  Arescit certo tempore deinde suo,
Sic tu coepisti primo formosa videri
  Tempore, sed subito desinis esse mea.
Hoc Stabilis tuus heu! quo possum munere parvo
  Prosequor, atque opto, Sit tibi terra levis.

1282.

Iuliae.

Iulia, quae longa fueras dignissima vita,
Occidis e nostro rapta puella sinu,
Sed comes ardenti nunc degis iuncta Coronae,
Nunc Helicen propius cernis et Andromedan.
Me cruciat, coniux, miserumque absumit amantem
Saevus amor nullis ignibus inferior.
Namque ego seu rebus fuerim districtus agendis,
Seu dederim vacuo languida membra toro,
Tu mihi semper ades, tua praesens semper imago est,
Quae misero moveat flebile cordolium.
Inpia cur teneros, o mors, disiungis amantes,
Quos bene conveniens conciliavit amor?

1283.

Pedanae.

Ingratae Veneri spondebam munera supplex
Erepta, coniux, virginitate tibi.
Persephone votis invidit pallida nostris
Et praematuro funere te rapuit.
Supremum munus, versus donamus et aram,
Et gratam cessit docta Thalia chelyn.
Me nunc torquet amor, tibi tristis cura recessit,
Lethaeoque iaces condita sarcophago.

1284.

Hermes Cocceiae Nicae.

Aeternam tibi sedem Hermes aramque dicavi,
Nice, praeissemque utinam tua fata, superstes
Ut mihi tu faceres, sed iniqua sorte maligna
Rapta iaces, viduata tuis iuvenilibus annis.
Lac tibi sit Cybeles, sint et rosa grata Diones,
Et flores grati Nymphis et lilia serta,
Sintque precor, meritae qui nostra parent tibi dona
Annua, et hic manes placida tibi nocte quiescant,
Et super in nido Marathonia cantet aëdon.

1285.

Calpurnianus Maturae.

Hic sita, quae vixi duodetriginta per annos
Unanimi Calpurniano sociata marito.
Nomine Maturae. Tuder est mihi nota propago,
Aufidius genitor, genuit me Plania mater.
Quadraginta duos mecum fero flebilis annos
Rapta meis fatis: Superi sic namque iubebant.
Ima penetrali Lucinae sacra petenti

. . . .
. . . .

1286.

Servilia Irene reverens, pia, casta, pudica,
Bis quinos denos et sex provecta per annos.
Sit tibi terra levis, cineres quoque flore tegantur.
Chryses B. M.

1287.

Hic erepta iacet supremo funere coniux
Nomine Thecla, mihi quae caro pectore praegnans
Emisit geminum pignus, si fata dedissent.
Crudelis tabes consortem sustulit unum.

1288.

Laeliae Clementinae uxori incomparabili Q. F. Secundus maritus.

Functa iaces hic, sed vivis vivesque Secundo
Laelia tuo, debent nec benefacta mori.
Te, Tellus, sanctosque precor pro coniuge manes,
Vos sitis placidi, tu levis ossa tegas.

1289.

Aurelius L. L. Hermialanius.

Haec, quae me fato praecessit, corpore casto
Coniux una meo perdite amata animo,
Fido fida viro vixit studio parili, quin
Nulla in amaritie cessit ab officio.

1290.

Aurelia L. L. Philematio.

Viva Philematium sum Aurelia nominitata,
  Casta, pudens, volgi nescia, fida viro.
Vir conlibertus fuit eidem, quo careo eheu!
  Re fuit e vero plus supeiaque pareus.
Septem me natam annorum gremio ipse recepit,
  Quadraginta aunos nata necis potior.
Ille meo officio assiduo florebat ad omnis.

. . .

1291.

Antoniae L. F. Maurae maritae piissimae dulcissimae rarissimae castissimae Ti. Claudius Speratus maritus infelicissimus v. a. XXIII. d. XXXIX.

Itala me rapuit crudeli funere tellus,
  Dum foveo assidua sedulitate virum.

1292.

M. Aemilius M. F. Ianuarius Catiliae Martianae coniugi.

Invide, quid gaudes? illa hic mihi mortua vivet,
  Illa meis oculis aurea semper erit.

1293.

Zoe.

Dulcis aput manes Zoe benedicta moraris,
Tu secura iaces, liquisti morte querelas.
  Praecesti, hospitium dulce parare tuis.

1294.

C. Asinius Malchio coniugi.

Coniugium inceptum quam, Malchio, dulce memento,
  Quae fuerit nobis consociata fides.
Desine iam flere. Fatalis me hora manebat:
  [Quae] coniugio dulci distulit illa tuo.
Tunc tu talis eris, qualem tua dextera nobis
  Sollicitum praestes, si capit illa fides.

1295.

Glyconis.

Hoc iacet in tumulo secura Glyconis honesto.
Dulcis nomine erat, anima quoque dulcior usque,
Quae numquam tetricos egit sibi lucis honores,
Sed mage lascivos, suaves; Bacchoque madere,
Simplicitate sequi cantus, mollesque choreas
Lusibus ipsa suis generabat, saepe et amores.
Dulce sibi natisque suis, quos pube reliquit,
Castorea fratres sub imagine quos generavit.
Digna quidem frui perpetua de luce benigna,
Sed celerat, quo nos fata severa vocant.

P. Mattius Chariton coniugi B. M. F.

1296.

Rubriae Tertullae v. a. XX. m. IIII. d. IIII. coniugi optimae C. Refanius Macrinus.

Livia me tellus aluit geminamque sororem,
Egregio de patre satas, sancta genetrice.
Kara fui casto bene iuncta pudica marito,
Invida sed fati lex reddidit inrita vota,
Et tantum miserae solatia liquit amanti,
Coniugis in manibus licuit quod ponere vitam.

1297.

Athenaidi et Probo uxori et filio.

Heu crudele nimis fatum! duo funera maerens
  Plango vir et genitor flebile mersa deo.
Sat fuerat, Porthmeu, cymba vexisse maritam
  Abreptamque mihi sede iacere tua.
Adiecit Clotho iteratum rumpere filum,
  Ut natum raperet tristis, ut ante, mihi.
Me decuit morti prius occubuisse supremae
  Teque mihi tales, nate, dare exequias.
At tu ne propera, simili qui sorte teneris,
  Nunc annos titulo, nomina ut ipsa legas.
Illa bis undenos vixit, natus quoque senos,

Nomen huic Probus est, huic quidem Athenaidis.
Quas ego, quas genitor pro te dabo, nate, querelas!
Raptum quem Stygio detinet unda lacu.
Quam bene bis senos florebas, nate, per annos
Credebamque deis vota placere mea.
Stamina ruperunt subito tua candida Parcae,
Abstuleruntque simul vota precesque mihi.

Cum te, nate, fleo, planctus dabit Attica aedon
Et comes in lachrimas veniet pro coniuge Siren,
Semper et Alcyone flebit te voce suprema,
Et tristis mecum resonabit carmen et Echo,
Oebaliusque dabit mecum tibi murmura cycnus.

1298.

C. Iulius C. L. Antiochus Veratia C. L. Eleutheris.

Sic florem aetatis tenuit Veratia caste,
Nulla ut perciperet gaudia dedecoris.
Coniuge namque uno vixit contenta probato.
Cetera digna bonis femina facta tulit.

1299.

Debita coniugio Apelles pia carmina scribit,
Quam rapuit . . mors inimica viro.
Haec debent memores postrema in morte referre
Ob requiem gratam, quam pia cura dicat.
Coniugis officium testatur carmine parvo
Extremumque tibi refero munus . .
Dulcis, casta, viri reverens, pia, cara, fidelis:
Tot damna amissa coniuge iure fleo.
Te, lapis, obtestor, leviter super ossa quiescas,
Et mediae aetati ne gravis esse velis.
Sex. Pompeius Apelles coniugi incomp.

1300.

Firma Epaphroditi.

Ann. XXIIII.

Firma satis felix, cum me mea vita maneret,
Coniugis obsequio cum pietate fui,

Coniugis illius, quem vix aequare mariti
Adfectu poterunt aut bonitate pari.
Conlibertorum vultus animosque meorûm
Placatos merui sedulitate mea.
Placatos merui per te magis, omnis ut aetas
Sanguine me iunctam crederet esse sibi.
Qui tecum pia castra sequi consuetus, et ille,
Quem lex servitii distrahit a domino:
Hos omnes tibi pro meritis, qui sidera torquent,
Secum placatos semper habere velint.
H. S. E. S. T. T. L.

1301.

Marcanae C. F. Verae T. Caesius Lysimachus coniugi sanctissimae et sibi vivus posuit.

Ver tibi contribuat sua munera, florea grata,
Et tibi grata comis nutet aestiva voluptas,
Reddat et autumnus Bacchi tibi munera semper,
Ac leve hiberni tempus tellure dicetur.

1302.

Q. Fabio Augurino et Careiae Sabinae coniugi rarissimae Q. Fabius Augurinus de se benemeritis fecit.

Per haec sepulcra perque, quos colis, manes
His parce tumulis ingredi pedem saepe:
Sic numquam doleas atque triste suspires,
Quantum doloris titulus iste testatur.

1303.

Q. Egnatius Q. L. Blandius sibi et Minuciae Urbanae uxori.

Pro paupertate hic summo tibi tempore, coniunx,
Ut potui, meritis parvula dona dedi.

1304.

D. M.

Ille ego, qui varios cursus variumque laborem
Sustinui, ut multas conciliarem opes,

Transmisi moriens, rerum quaecumque paravi:
  Haec tamen ad manes pertinet una domus.
Et iuxta coniunx meritos testatur honores,
  Aeternum retinens consociata torum.
Nos aetate pares, dulcis dum vita manebat,
  Unus amor iunxit, nunc premit una quies.
Discite, qui legitis, factis extendere famam,
  Ut probat hic titulus: non perit esse bonos.

1305.

Vibiae.

Nonum post decimum conpleras nubilis annum,
  Vibia, crudeli funere rapta viro.
Dum tibi progenies, animo dum fidis in illa,
  Heu facinus victrix! me tua vota gravant.
Molliter ad matrem placidi descendite manes,
  Elysiis campis floreat umbra tibi.
    M. Ateius Epaphroditus.

1306.

Sallustiae Epaphrodite Congidius L. F. coniugi bene merenti, cum qua vixit annis XXVII, mensibus VIII, diebus VI.

Quod viva emerui, moriens quod et ipsa rogavi,
  Coniugis hic maesti reddidit ecce fides.
Sit licet infernae noctis tristissimus horror,
  Me tamen illius credo iacere toris.

. . .

Te, pie possessor sive colone, precor,
Ne patiare meis tumulis increscere silvas.
  Sic tibi dona Ceres larga det et Bromius.

1307.

Q. Vibius L. F. Sca. Maximus Smintius aerarius sexvir sibi et Meminiae Q. F. Maximae uxori dulcissimae et Q. Vibio Q. F. Vero et L. fratri suo.

Hic lapis et tutamen erit post morte sepulcro,
Et dabit indicium, obitos hic esse sepultos,

Si tamen ad manes credimus esse aliquid.
Vivere quid prodest, nisi si post morte cavemus?
Nomen, fama volat, tantum corpusque crematur,
Aeternamque domum petimus et fine laborum.
Dum legis hoc, disce ponere et ipse tibi.

1308.

C. Rubellius Cintius Marciae L. F. Heliadi Cassiae Sulpiciae C. F. Crassiliae coniugibus carissimis posterisque omnibus suis.

Qui legis hunc titulum, mortalem te esse memento.

1309.
Rubriae Postumae.

L . . . haec, coniux, posui tibi dona merenti,
Hic erit et nobis una aliquando domus.

1310.
Rusticae.

Rustica, perpetuae non te sors pallida vitae
Sustulit, interitum nec tibi morte dedit.
Purior aetherias graderis sine carne per arces;
Nam vitam castae funere nobilitant.
Quod mirum viduata tibi sat constitit aetas,
Coniugis ad natum cum bene ductus amor.

1311.
Vibia Phryne vixit ter senos annos.

Cara meis vixi, subito, fatale! rapina,
Florentem vita sustulit atra dies.
Hoc tumulo nunc sum: cineres simul namque sacrati,
Per matrem caram sunt positique mei.
Quos pius saepe colit frater coniunxque puellae,
Atque obitum nostrum fletibus usque luunt.
Di manes, me unam retinete, ut vivere possint,
Quos semper colui viva libente animo,
Ut sint, qui cineres nostros bene floribus sertis
Saepe ornent, dicant: Sit mihi terra levis.

1312.

Iuliae Feliculae coniugi.

Hospes ad hunc tumulum ne meias, ossa precantur
Tecta hominis. Si gratus homo es, misce, bibe, da mi.

1313.

Iulia 'Methe.

His foribus carae recubant mihi coniugis ossa,
Expectantque, suis ut mea contribuam.
Tossius ista tibi promisit saepe petenti.
Praestabit, manes si modo tangit amor.

1314.

Cassiae A. F. Dignae Orestinae coniugi castae.

Pro meritis vitae, pro pectore simplice gratus
Tusidius Cyrus hunc titulum fecit amatae.

1315.

Vettius Agorius Aconiae Fabiae Paulinae coniugi.

Paulina, veri et castitatis conscia,
Dicata templis atque amica numinum,
Sibi maritum praeferens, Romam viro,
Pudens, fidelis, pura mente et corpore,
Benigna cunctis, utilis Penatibus.

Paulina, nostri pectoris consortio
Fomes pudoris, castitatis vinculum,
Amorque purus et fides coelo sata,
Arcana mentis cui reclusa credidi,
Munus deorum, qui maritalem torum
Nectunt amicis et pudicis nexibus.
Pietate matris, coniugali gratia,
Nexu sororis, filiae modestia,
Et, quanta amicis iungimur fiducia,
Aetatis usu consecrandi foedere,
Iugi, fideli, simplici concordia
Iuvans maritum, diligens, ornans, colens.

Splendor parentum nil mihi maius dedit,
Quam quod marito digna iam tum visa sum,
Sed lumen omne vel decus nomen viri,
Agori, superbo qui creatus germine
Patriam, senatum coniugemque inluminas,
Probitate mentis, moribus, studiis simul,
Virtutis apicem qui supremum nanctus es.
Tu namque, quidquid lingua utraque est proditum
Cura sophorum, porta quis coeli patet,
Vel quae periti condidere carmina,
Vel quae solutis vocibus sunt edita,
Meliora reddis quam legendo sumpseras.
Sed ista parva: tu piu' moves te sacris
Teletis, reperta mentis arcano premis,
Divumque numen multiplex doctus colis,
Sociam benigne coniugem nectens sacris
Hominum deumque, consciam ac fidam tibi.
Quid nunc honores aut potestates loquar
Hominumque votis adpetita gaudia,
Quae tu caduca ac parva semper autumans
Divum sacerdos infulis celsus clues?
Tu me, marite, disciplinarum bono
Puram ac pudicam sorte mortis eximens
In templa ducis ac famulam divis dicas.
Te teste cunctis inbuor mysteriis,
Tu Dindymenes Atteosque antistitem
Teletis honoras taureis consors pius,
Hecates ministram trina secreta edoces,
Cererisque Graiae tu sacris dignam paras.
Te propter omnes me beatam, me piam
Celebrant, quod ipse me bonam disseminas
Totum per orbem. Ignota noscor omnibus:
Nam te marito cui placere non queam?
Exempla de me Romulae matres petunt,
Subolemque pulcram, si tuae similis, putant,
Optant probantque nunc viri, nunc feminae.
Quae tu magister indidisti insignia,
His nunc ademptis maesta coniunx maeeror.

Felix, maritum si superstitem mihi
Divi dedissent, sed tamen felix, tua
Quia sum fuique postque mortem mox ero.

Uxores maritis.

1316.

Iulia Marcella Clodio Fabato marito.

Terrenum corpus, coelestis spiritus in me.
Quo repetente suam sedem, nunc vivimus illic,
Et fruitur superis aeterna in luce Fabatus.

1317.

Chryses B. M.

Te, lapis, obtestor, leviter super ossa residas,
Ne nostro doleat conditus officio.

1318.

Nymphius aeterno devinctus membra sopore
Hic situs est, caelo mens pia perfruitur.
Mens videt astra, quies tumuli conplectitur artus,
Calcavit tristes sancta fides tenebras.
Te tua pro meritis virtutis ad astra vehebat
Intuleratque alto debita fama polo.
Inmortalis eris: nam multa laude vigebit
Vivax venturos gloria per populos.
Te coluit proprium provincia cuncta parentem,
Optabant vitam publica vota tuam.
Exeruere tuo quondam data munera sumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.
Concilium procerum per te patria alma vocavit
Seque tuo duxit sanctius ore loqui.
Publicus orbatas modo luctus conficit urbes
Confusique sedent, anxia turba, patres,
Ut capite erepto torpentia membra rigescunt,
Ut grex amisso principe maeret iners.
Parva tibi, coniux, magni solatia luctus
Hunc tumuli titulum maesta Serena dicat.

Haec individui semper comes addita fulcri
  Unanimem tibi se lustra per octo dedit.
Dulcis vita fuit tecum, comes anxia lucem
  Aeternam sperans hanc cupit esse brevem.

1319.

L. Petronius L. F. Primus hic situs est.

Uxor cara viro monumentum fecit amanti.
  Optaram in manibus coniugis occidere.
Quem quia fata nimis rapuerunt tempore iniquo,
  Ossibus, opto, tuis sit pia terra levis.

1320.

Si quis forte velit tumuli cognoscere fatum,
  Et quorum moestus contegat ossa lapis,
Accipiat paucis, ne sit mora longior aequo,
  Si tumulus teneat, quem vocat ipsa via.
Hic situs est annis plenus vitaque beatus
  Et laetus omni more Rhodanthidion.
Nec sit mirum, quod comis, quod dulcis, amoenus
  In vita fuerit: nomine floris erat.
Hunc coniunx talem nimio dilexit amore
  Inque diem vitae una fide coluit.
Et postquam fatis morientia lumina solvit,
  Supremumque suis reddidit officium.
Invita hoc munus coniunx Victoria fecit,
  Quodque virum vicit, aegra dolore fuit.
Sed quoniam fatis nulli est obstare potestas,
  Quin teneant cursum, quem statuere semel,
Quod solum licuit, coniunx fidissima fecit:
  Post illum nulli fas violare toros.
Servatamque diu vitam habitamque pudice
  Post mortis casum pertulit ad tumulum.
Namque simul posita est fatoque tenetur eodem;
  Quoque modo potuit, morte secuta virum.
Haec est sancta fides, haec sunt felicia vota,
  Amplexus vitae ei reddere post obitum.

Fortunati ambo, si qua est ea gloria mortis,
Quos iungit tumulus, iunxerat et thalamus.

1321.

Suscipe me sociam tumuli, dulc*issime coniux*,
Cui mors est tecum non meruis*se mori.*
Hic mea mens simul est, simul hic mea *vita sepulta*,
Mortem ferre tuam, mors mihi *maior erit.*
Sanguine fortunis anima formi . . .
Et quantum in thalami foede
Publica cura tuae fidei commiss
Illustrem tribuit te in
O si Romuleos fas sit
Conf.

1322.

Coniu . . . spatium breve contigit aevi,
Non capiunt longas gaudia magna moras.

1323.

Quid sibi volt, quaeris, tellus congesta, viator:
Ossibus hic uxor miscuit ossa meis,
Nobilis Euphrosyne, facilis, formosa puella,
Docta, opulenta, pia, casta, pudica, proba.
Fortunam mirare meam, verum exitus hic est.
Omnia mecum uno hoc composui tumulo.
I nunc, et quidquam votis melioribus opta,
Absumet tecum singula sarcophagus.
Hermodoro Paraginio Euphrosynae Paraginiae
Hermodorus praetori nomenclator posuit.

1324.

Lux patriae, sublime decus, pater Osius urbis,
Mundo flente iacens conditur hoc tumulo.
Hunc Mediolani populus nunc lugeat omnis,
Noverit ut tanti pignus obisse viri.
Communis, placidus, hilaris, iocundus, honestus
Moribus his urbem fecerat esse suam.

Celsa domus, proavusque potens, Venetae arbiter orae,
Sed meritis mentis vicerat iste genus,
Privatae comes atque rei provectus in altum
Sacrarum meruit sumere iura comes.
Patricium culmen gradibus conscendit honoris,
Crevit et ex tanto praesule census honor.
Dominica sed coniux retinet commune sepulcrum,
Iuncta toris quondam iungitur et tumulis.

1325.

Suetrius Hermes hic situs est, cui Tertia coniux
Aram constituit digno meritoque marito,
Cum quo concordem vitam multosque per annos
Vixit, et heu tenero casu subtracta marito est.
De cuius fama multi cum laude loquuntur,
Quod fuerit cultor domini rerumque et amator.
Tu qui . . . .

Parentes Liberis.

1326.

Securitati Sacrum. Valerius Iulianus Italico filio infelicissimo et Honoratae mammulae huius fecit.

Dispar damna leges, Parkarum crimina dispar,
Haec ridenda mihi est, hic lacrymandus erit.
Haec namque emeritos bis quadraginta per annos
Vixit, at hic terno consule natus obit.
Cur modo tam praeceps, iterum tam sera fuisti?
Funeris amborum dic rea, Persephone.
Vix lucem vidisse satis, qui vivere posset,
Vivere quae nollet, vix potuisse mori!

1327.

Aquilae.

Hic Aquilae cineres miserabilis urna sepultos
Contegit et fatis exproperata nimis.
Occidit infelix coepto modo flore iuventae,
Quem finiit annus septimus et decimus,

Formosus, frugi, doctus, pius a patre maesto
Accepit tumulos, quos dare debuerat.

1328.

Vitae Palladii raptum flevere Camoenae.
Fleverunt populi, quos continet Ostia dia.
Iulius Nicephorus pater infelix fecit.

1329.

Vota supervacua fletusque: et numina divûm,
Naturae leges fatorumque arcuit ordo.
Praecesti patrem matremque, miserrime nate,
Elysios campos habitans et prata beatûm.

1330.

Quae tibi cumque mei potuerunt pignora amoris,
Nata, dari, populo sunt lacrumante data.
Et volui maiora nimis, sed cura meorum
Fida tui prohibet me cinerem esse rogi.
C. Rabirius P. L. Hilarus Vibia C. L. Strabena.

1331.

Vibius Helenius Vibiae L. Latinae.

Vixisses utinam, et potius mea Musa taceret,
Quam mihi scribendi causa, Latina, fores.
Vixisses, neu te surgentem in vota tuorum
Adspicerem addictam manibus ire sacris.
Sed quoniam Parcis vetitum est nihil, accipe nostri
Aeternas eheu! carminis exequias.

1332.

Quamvis, nate, tuos mors invida ruperit annos,
Abstulerintque tuum dura sepulcra decus,
Non tamen has secum potuit deducere laudes,
Quas vivens semper fama superstes habet.
Maiorum longa veniens de stirpe senator
Auxisti mentis nobilitate genus.

Iudicis imperium servans bonitate magistra,
Tum tibi subiectis tu quoque mitis eras.
Urbanos fasces gaudens tibi Roma parabat,
Consilio fratris nunc moderata tui.
Fidus amicitiae custos, ambitor honesti,
Iustitiae cultor, pacis amator eras,
Gratus, dulcis, ovans, humilis, pius. Hei mihi! quantis
Privavit miserum mors inimica bonis.
Te Levita pater, soboles, coniuxque fidelis,
Te mixtis lacrimis luget amata domus.
Nil tibi defendens famulum mihi, nate, parasti,
Ut tibi servitii cresceret alter amor.

1333.

Nomine Iuliano menses excedere septem
Haud licitum. Multum flevit uterque parens.

1334.

Hic situs Amphion ereptus prima iuventa.
Nondum terdenos numerabat temporis annos.
Heu! inmatura mors properata tibi.
C. Marcius Paulus C. nato pientissimo.

1335.

An. I. M. V. D. X.
Primilia F. suo Ismaro.

Hunc tibi dat tumulum pietatis nomine mater
Et properat merito solvere iusta. Vale.

1336.

Iuliae Secundae filiae, Corneliae Tychae uxori.

*I*am datus est finis vitae, iam pausa malorum
*V*obis, quas habet hoc, natam matremque, sepulcrum,
*L*itore Phocaico pelagi vi exanimatas:
*I*llic, unde Tagus et nobile flumen Hiberus
*V*orsum ortus vorsum occasus fluit alter et alter,
*S*tagna sub Oceani Tagus et Tyrrhenica Hiberus.
*S*ic etenim duxere olim primordia Parcae

*E*t nevere super vobis fatalia fila,
*C*um primum Lucina daret lucemque animamque,
*U*t vitae diversa dies foret unaque leti.
*N*obis porro alia est trino de numine fati
*D*icta dies leti, quam propagare suopte
*U*isum ollis tacito arbitrio cum lege perenni,
*S*isti quae cunctos iubet ad vadimonia mortis.

1337.

Ninnia Cronis.

Quod decuit natam patri praestare sepulto,
Hoc contra natae praestitit ipse pater.

1338.

C. Caninius C. F. Arn. Labeo pater.

Omneis mei heic sunt filius illum manu,
Ille illam merito misit et vestem dedit.
Quoad vixsi, vixsere omnes una inter meos.
Eundem mi amorem praestat puerilem senexs.
Monumentum indiciost saxo saeptum ac marmore,
Circum stipatum moerum multis millibus.

1339.

Prisco filio.

Florentem specie rapuere novissima fata,
Forma equidem puerum, Priscum at cognomine quondam,
Quem genitor, cives, cuncti flevere propinqui.
L. Destinius Epigonus pater infelix filio suo dulcissimo innocentissimo.

1340.

Murrae et Verecundo Murrani filiis.

Qui legis, has pueri moribundas perlege voces
Et lacrimam fatis da gemitumque meis.
Murra patris primum referens e nomine patrem,
Amborum effigiem matre favente tuli.

Bis mihi septenos aetas ostenderat annos
Certaque iam nostri fama pudoris erat,
Cum subitae mortis pro! fallax causa fuisti,
Lusus et aequalis non inimica manus.
Nam temere emissus, non ad mea funera clavus
Haesit et in tenero vertice delituit.
primum perculsi volnere manes
Parcite iam luctus sollicitare meos.
posuistis funere nati.
Trimus et in decimo mense sepulte iaces.
vocarunt
Inmunes, nostris ossibus urna sat est.

1341.

Iulia Quinti Ranci filia.

iberti Proti quoi fatum grave
riae ac finem vitae statuerunt,
et bis decem annis nata, indigniter
oncepit liberum semen duplex,
pareret patrono auxilium ac decus;
ta commoda atque incommoda
os eripuit suis parentibus
ummo in luctu ac sollicitudine
rio gnatae fletus in dies
Edunt, sibei esse talem ereptam filiam.
Pater mei et genitrix germana, oro atque o . .
Desinite luctu, questu lacrumas fundere,
Si in vita iucunda vobis voluptatei fuei
Viro atque amicis notisque omnibus.
Nunc quoniam fatum se ita tollit, animo volo
Aequo vos ferre concordesque vivere.
Quas ob res hoc monumentum aedificavit
Suae gnatae, sibeique uxori hanc constituit
Aeternum ubei omnes pariter aevum degerent.

1342.

T. Peticius L. F. Chirurgus.

Labore et cura vivus perfeci hanc domum,

Sed filio ante, huic homini iucundissimo:
Paravi tribus, ubei ossa nostra adquiescerent.
Mors me adsequetur, tunc mihi demetur dolor.
Valete et memores este pietatis patris.

1343.

Q. Marius Optatus.

Heu iuvenis tumulo qualis iacet *abditus isto*,
Qui pisces iaculo captabat, missile dextra
Aucupium calamo praeter studiosus agebat.

1344.

Nunc pater et mater nato fecere sepulcrum
Ossaque funestis fluctibus abluerunt.
Sed quoniam multi talem sensere dolorem,
Nec quisquam leti vincere vim potuit,
Desinite extinctum dulces me flere parentes,
Desinite et fati tristia iura queri.

1345.

Felicitati.

Quod dulces nati, quod cara pignora praestant,
Continet hic tumulus, membra qui parva retentat.
Dolorem sine fine dedit Felicitas, isto
Clauditur infelix falso cognomine dicta.
Nam cui prima dies in lucem protulit annos
Quatuor, et male cum quintum sumeret ortum,
Abstulit atra dies et funere mersit acerbo.
Haec mater et genitor conscribunt carmina busto,
Quo legenti simul redeat sub corde figura
Et siccato saepe madescant lumina fletu.
Sic medicatur amor nec curant carmina manes.
Dep. in pace. D. N. Theodosio Aug. et Fl.
Rumorido V. C. coss.

1346.

Rapta sinu matris iacet hic miserabilis infans,
Ante novem plenos Lunae quam viveret orbes.

Hanc pater et mater moesti flevere iacentem
Parvaque marmoreo clauserunt membra sepulcro.

1347.

. . . usta igni fidissimus atro
Corpora quae rapuit, condidit hoc tumulo.
Nec sibi nec matri natos aetas sua plorat,
Bissenos annos non habuere supra.
At ne terra aliena ignoti nomine obissent,
Hic titulus parvo proloquitur lapide.

1348.

Viator audi, si libet, et intus veni,
Tabula est ahena, quae te cuncta perdocet.

1349.

Q. Caecilio Q. f. Pal. Optato vixit an. II. M. VI. Q. Caecilius Q. et Ɔaiae L. Hermes sevir Aug. et Licinia Repentina parentes piissimi posuer. et Q. Caecilius Q. F. Pal. Paelinus frater.

Hic iacet Optatus, pietatis nobilis infans,
Cui precor, ut cineres lilia sintque rosae,
Terraque, quae mater nunc est, sibi sit levis oro:
Namque gravis nulli vita fuit pueri.
Ergo, quod miseri possunt praestare parentes,
Hunc titulum nato constituere suo.

1350.

Gerontio et Constantio.

Vos equidem, nati, coelestia regna videtis,
Quos rapuit parvos praecipitata dies.
Sed mihi quae requies onerosa in luce moranti,
Quoi solus superest et sine fine dolor?
Quam male de vobis fallacia gaudia vidi
Et decepturus me iugulavit amor.
Reddebar teneris in vultibus, ipsaque per vos

Tempora credebam lapsa redisse mihi.
Sentio, quid faciat spes inrita: pessima sors est
Supplicii afflicto, quem sua fata premunt.

1351.

Quae mihi debebas supremae munera vitae,
Infelix solvo nunc tibi, nate, prior.
Fortuna inconstans, lex et variabilis aevi.
Debueras cineri iam superesse meo.

1352.

Nomiue quo genitor mihi dicitur, hoc ego vixi.
Telephus est genitor, Telephus ipse fui.
Augustina parens quarto me flebilis anno
Terdecimoque die perdidit orba satum.
Nonue igitur, lector, lacrimes? decepit utrosque
Maxima mendacis fama mathematici.

1353.

Conditus hic Amor est, dictus de nomine patris.
Heu miseri patris! conditus hic Amor est.
Gallia quem genuit de gente Novempopulana,
Itala terra tegit, Gallia quem genuit.
Nobilis ingenio docuit ius inclita Roma,
Oppetiit fatis nobilis ingenio.
Laeseris hunc tumulum si quisquam, in Tartara pergas
Atque expers tumuli laeseris hunc tumulum.

1354.

Hipparcho alumno Valeria Novella mater.

Bis quinos *vitae* vixdum conpleverat annos,
Et nimium . . to citius depulsus in antro est,
Nec licuit lumen fato superare parentes.
Venit iniqua dies et acerbae terminus horae,
Ut titulum miseri lacrimis inpleret acerbis.
Vivite felices, quorum fortuna beata est.

1355.

C. Curtius Antiochus et Aricinia Nais Basso filio.

Debuit hoc natus nobis praestare duobus,
Ut cineres patrios dederet inferiis,
Sed quoniam dirae genuerunt fata volucres,
Te, Basse, ereptum flevimus ante rogum.

1356.

Q. Aricinus Bassus.

Debuit haec patrum natus duo corpora humare,
Corpora semianimes corpus inane colunt;
Qui quia non possunt donis aequare merentem,
Respondere queunt, Basse, tuis meritis.

1357.

Caesia Gemella Successo.

Quod fas parenti facere fuerat filium,
Mors inmatura fecit, ut faceret parens.

1358.

Verius hunc titulum matri, tu nata, Dicasses,
Quem mater miserae nunc tibi, nata, facit.
Bis senos conplentem annos te, filia, matri
Eripuit miserae mortis iniqua dies.
Obtestor manes meritae sanctaeque patronae, et
Conprecor, ut leni terra tegat tumulo.

1359.

Apoloniae.

Apolonia quae vocitabar,
Lapide hoc inclusa quiesco.
Ipso mihi flore iuventae
Ruperunt fila Sorores,
Atque annos post decem et octo
Vetuerunt visere lumen.
Unum sortita maritum

Servavi casta pudorem.
Mater misera hoc monumentum
Extruxit Olympias amens.
Haec sunt: bene vive, viator.

1360.

Petali.

Si non fatorum praepostera iura fuissent,
Mater in hoc titulo debuit ante legi.
Quae rogat, ut dicas motus fatalibus annis:
Terra sit haec Petalo non onerosa, precor.

1361.

Ti. Claudius Esquilina Aug. Tiberinus hic situs est.
Fecit Tampia Hygia mater filio pientissimo.

Tu quicumque mei veheris prope limina busti,
Supprime festinum, quaeso, viator, iter.
Perlege. Sic numquam doleas pro funere acerbo:
Invenies titulo nomina fixa meo.
Roma mihi patria est, media de plebe parentes,
Vita fuit nullis tunc violata malis.
Gratus eram populo quondam notusque favore:
Nunc sum defleti parva favilla rogi.
Quis bona non hilari vidit convivia vultu,
Adque meos mecum pervigilare iocos?
Quondam ego Pierio vatum monumenta canore
Doctus cygneis enumerare modis;
Doctus Maeonio spirantia carmina versu
Dicere Caesareo carmina nota foro.
Nunc amor et nomen superest de corpore toto,
Quod spargit lacrimis moestus uterque parens.
Serta mihi floresque novos, mea gaudia, ponunt;
Fusus in Elysia sic ego valle moror.
Quot meat in stellis Delphin, quot Pegasus ales,
Tot mea natales fata dedere mihi.

1362.

M. Laelio Africano M. Laelius Africanus et Flavia Optata parentes B. M. F. qui vixit annis XXI. M. VI. D. X.

Musicus in scena docte cantare solebat,
Acceptus multis magnifico. ingenio.
Receptus inter vina iocosque prior
Celebri favore artem exponens suam,
Ut quemvis raperet mirifico ingenio
Leniretque animum carmine doctiloquo.

1363.

Viderat exanimem mater Byzantia natum,
  Forte facit patriis dum sua vota sacris,
Inpositumque suis iuvenem, quae gesserat, armis
  Et madida hostili tela manusque nece.
Mox nec scissa comam mater, nec territa casu
  Femina, fortuna celsior ipsa manu,
Nate, ait, egregium patriae per secula nomen,
  Quam non degeneri funere, nate, iaces!
Nunc demum peperisse iuvat, dolor omnis abesto,
  Numquam ego te nato non bene mater ero.

1364.

T. Arrio T. F. Trom. Tertio Ann. XXI. Mucia T. F. Modesta mater viva fecit sibi et T. Arrio M. f. viro.

Invida florentem rapuerunt fata iuventa,
  Nec licuit misero me superesse meis.
Flevit praesentem mater, flevere sodales
  Et mater tepido condidit ossa rogo,
  Quae prius hoc titulo debuit ipsa legi.
    In agro P. XX. in fronte P. XX.

1365.

T. Trupicus T. F. Papiria T. F. Tertia.

Cernis, ut orba meis, hospes, monumenta locavi:
Et tristis senior natos miseranda requiro.

Exemplis referenda mea est deserta senectus,
Ut steriles vere possint gaudere maritae.
T. Trupicus T. f. fecit.

1366.

Haec quaecumque legis devoto pectore, mater,
Da lacrimas et me sic peperisse dole.
Hic iacet extinctus crudeli funere natus,
Ultima vivendi qui mihi causa fuit.
Maxima praestabat miserae solatia matri,
Consilio fratres et pietate colens.
Plurima restituit curando corpora vitae,
Quem mihi tam subito mors properata tulit.

1367.

Caecinae Sex. f. Bassae.

Hic sum Bassa sita, pia filia, virgo pudica,
Excedens cunctas ingenio aequales.
Cum mihi bis quinos annos mea fata dedissent,
Undecimum me non licuit perducere annum:
Cumque pater materque deos pro me adularent,
At saevus Pluto rapuit me ad infera templa.
Obside me Parcae finem fecisse videntur,
Cum ante alios vernas tres rapuere mihi.
Si quis forte mea gaudet de morte iniqua,
Huic sit iniqua Ceres perficiatque fame.

1368.

P. Hostilio P. F. Pob. Campano venatori P. Hostilius Tertius.

Florentes annos mi mors sine crimine vitae
Eripuit.
Vivite felices, moneo, mors omnibus instat.
Exemplum a nobis discite, qui legitis.

1369.

Heu quantos luctus renovas, gratissime fili,
Bonite moriens, o decus atque dolor.

Quam bene cum ingenio florebas, Barbula, grato;
Moribus ornatus, pulcher et acer eras.
O mihi quam subito requiescis, nate suävis.
Heu spes clara mihi, te sine vita gravis.
Hoc genitor cecinit Taurus lacrimabile carmen,
Cuius flamma urit pectus amore pio.

Hic requiescit Bonitus, qui vixit ann. XXIII. depositus VII. Id. Aug.

1370.

Iulia C. L. Aphe virguncula annorum XI. deducta iam ad C. Iulium Apollonidam pia et sancta suo et parentibus vixit annos XV.

Ereptam matri mater me terra recepit,
Cum ad mortem matris de gremio rapior.
Omnibus cara fui, vivae carissima matri,
Adversis quae me sustulit ominibus.
Desine iam frustra, mater mea, desine *fletu*
Te miseram totos *exagitare dies.*

Tu, qui adstitisti, mei monumenti memor, ambula et te esse hominem fac cogites.

1371.

Sabidia Ɔ. L. Fusca V. A. XIIX.

Tu, qui tendis iter properatim, siste parumper,
Si grave non animost, fataque acerba lege.
Ter senos aetas mea cum processit in annos,
Et specie florentem me videre sodales,
[Fratrem flentem ex parte altera dolere mater noli.
Faciundum hoc fuit, properavit aetas: voluit hoc fatus meus]:
Praevenere diem vitae crudelia fata,
Et raptam inferna me posuere rate.
Hoc lecto elogio iuvenis misereto iacentis
Et dic discedens: Sit tibi terra levis.

L. Faenius Malchio. P. Faenia Ɔ. L. Hilara. Na(?) P. Sabidius Fortun. F.

1372.

Aeliae Sabinae Aelius Trophimus et Longinia Sabina parentes fecerunt.

Quisquis ades celeri gressu, precor, ito viator,
Ito procul et linque nefas, tibi dico, viator.
Parce oculis, nec nostra velis cognoscere fata,
Sanguinea palla quae texit provida Clotho,
Et pavit rupisse suas quoque fila sorores
Luctifica properante manu. Iam siste, viator,
Ne tibi sim penitus quaerenti causa doloris.
Sede sub hac parva titulo parvoque tenetur
Parva anima, dolor inmensus crudeleque funus.
Orbatusque parens geminus. Spes dura trienni!
Diraque sors leti! Placet hoc, Fortuna, sepulcrum.

1373.

L. Licinius Priscus et Fabia Euplia L. Licinio Severo filio pientissimo parentes.

De genitore mihi domus Umbria, de genetrice
Ostia. Tibris ibi vitreus, Nar hic fluit albus.
Ille ego, qui vixi bis deno circine solis,
Flore genas tenero vernans et robore pollens:
Miles eram, sum deinde ciuis de milite factus.
Nec solum hoc, quia me rapuit, fatum male fecit.
Quod pater et mater plangunt, hoc plus male fecit.
Actum est, excessi. Spes et Fortuna valete,
Nil iam plus in me vobis per secla licebit.
Quod fuerat vestrum, amisi: quod erat meum, hic est.

1374.

Speratus vixit men. VIIII.

Flet domus et cari lugent sine fine parentes
Abreptum fatis. Contegor hoc tumulo.
Quis non exemplo doleatur mortis acerbae?
Si me vidisses aut si mea funera nosses,
Fudisses lacrimas, hospes, in ossa mea.
Speratus Attalus. Politice mater.

1375.

Severino.

Nate, patris matrisque amor et suprema voluptas,
En tibi, quae nobis te dare sors vetuit,
Busta eheu! tristesque notas damus, invida quando
Mors inmaturo funere te rapuit.

1376.

Caesia T. F. Celsa.

Quod voto petiere suis plerumque parentes,
Cuncta tibi dignae, Caesia, contigerunt.
Lanifici praeclara fides, pietatis alumna,
Priscae praecipue fama pudicitiae.
Te rogo praeteriens dicas: S. T. T. L.

1377.

M. Acilius L. F. Fortanus.

Eripuit nobeis undevicensumus annus
Ingressum iuvenem militiam cupide.
Parcae falluntur, Fontanum quae rapuerunt,
Cum sit perpetuo fama futura viri.

1378.

Servilia C. L. Hilara viva sibi et suis fecit.

Hunc puerum *octen*nem amisit lectissima mater,
Ut vita insontem, sic pietate bonum.
Amissum luxit, lugebit et usque sepultum,
Nec, nisi defuerit, desinet esse dolor.

1379.

Melitine ann. VIIII. m. VI. dier. VII.

Hic sita est infans, patri per secula flenda,
Quam raptam adsidue mater maerore requirit,
Grata blandit . . . . . una que
Quales quisque sibi cupiat producere natos.
Hanc annus decimus privavit munere lucis.
Casum quisque legat, fato maledicat iniquo.

S. T. T. L. Carpophorus pater, Titilicuta mater filiae pientissimae.

1380.

M. Mario Proculo. vix. ann. III. M. IIII. D. VIIII. M. Marius Fronto et Cosconia Hygea parentes infelicissimo filio piissimo fecerunt.

Si non fatorum praeceps hic mortis obisset,
Mater in hoc titulo debuit ante legi.
Praeteriens dicas, Procule, sit tibi terra levis.

1381.

L. Vettius Nymphius aurifex v. A. XVII.

Et te, terra, precor, leviter super ossa residas,
Sentiat ut pietas praemia, quae meruit,
Et, quicumque suis sincere praestat honorem,
Felicem cursum perferat ad superos.

1382.

L. Manilio L. F. Ouf. Montano L. Manilius Glaucio sibi et Animisiae C. L. Restitutae ux. L. Manlio L. F. Ouf. Apro.

Manlius hic situs est Montanus, raptus iniqua
Femineaque manu. Insperans incidit aetas.
Fas erat, ut potius natus pia munera nobis
Penderet et dignos coleret manesque patresque,
Si fortuna pie servasset vota parentum.

1383.

C. Satellio Clementi C. Satellius Asper et Glitia Mansueta, filio piissimo.

Viginti duo erant anni, si fata dedissent,
Cum me florentem rapuit sibi Ditis ad umbras.
Abrupit dirae sortis iniqua dies.
Heu nimium cito rapte patri, cito reddite fatis
Et matri cito rapte tuae, cito redditus umbris!

H. M. N. S. H.

1384.

Herenniae Nice V. A. III. M. VIII. D. XVI. Anicetus pater.

Condita sum Nice, quae iam dulcissima patri,
Ducens aetatis tenerae *vix* quattuor annos.
Abrepta superis flentes iam liqui parentes.

1385.

Zethus T. Vini Atriens. V. A. XX.

Ossa sub hoc tumulo pia sunt, sed acerba parenti.
Amphio mi frater hunc titulum posuit.
Parcite, fata, meis: valeant fratresque sorores;
Sit tamen in vestro pectore cura mei.

1386.

Thetis, eadem Byrgaena, Italico Corisco Aug. lib. coniugi caro ann. XXVI. et Perinthio filio ann. XII.

Si fortuna suos potuisset flectere Manes,
Hunc titulum patri ponere debueram.
Italicus sibi et suis V. F.

1387.

Discite mortales et fati nescia turba,
Si vitam aeternis volvitis auspiciis:
Una viximus inter nos, nunc vivimus una
Inter nos. Lacrimas et pia vota date.

1388.

Cinyra mater sibi et filiis.

Hoc Epios tumulo Cinyra est cum fratre sepultus,
Ante suos annos quos tegit atra cinis.
His tumulum parvum mater cum carmine fecit,
Ingenio quorum terram optate levem.

1389.

Iuliano filio L. Umbrius Saturninus.

Di Manes Manes sitis: iam morte misellis
Praepropera senibus sero datum rapitis.

Hic etenim puer est Umbri de sanguine cretus,
Invida quem tenerum Parca tenax rapuit.
Quae matri multos scripsit, multos quoque patri
Ingratis annos. Vota satis misera;
Nam solos septem proles quos duxerit orbes,
Septuaginta forent, ni miseros cuperet.
Qui pro vinetis, fundis, terraque marique
Hoc solum proli, hoc peperere solum.

1390.

Havete animae bonae.

Finitum Evhodiae fatum qui conspicis, hospes,
Desine mirari: corpus inane iacet.
Evhodus *aeternum* ut valeat, pater optumus, opto.

1391.

Maximus hic situs est: primaevo flore iuventae
Fratribus et nobis dulcis amicus obit.
Olli quippe aetas viginti est acta per annos,
Quintum post mensem quartum ad usque diem.

1392.

Cn. Flavius Cn. L. Sosia. Cn. Flavius Cn. L. Apollonius.

Sei qua renascentes optant certamina laudis,
Ex nostra aspiciant facta priora fide.
. . . .

1393.

Iuliae Helpidis.

Ossa pia cineresque sacri hic ecce quiescunt.

1394.

C. Fonteio Spuriano.

Nec gravius pote, nec brevius superante parente,
Hic iacet aeterna filius in requie.

1395.

Veturiae C. F. Bellae.

Heu positae gnatae tristes posuere parentes.
C. Veturius Q. F. C. N. Ouf. Iuliana C. F. Scapt. libb. mer.

1396.

T. Sextio Iuvenali Iuvenalis et Restituta fil. dulcissimo et frater. et sorores. Qui vixit ann. XXIII.

Fecimus hunc titulum miseri dulcissimo nato,
Ut doleat plus . . . donec mors finiat una

1397.

Filius hic situs est Iuli Bassi Bassianus,
Annos qui vixi X et XIIII. soles.

Quem quoniam Manes ut alumnum di rapuerunt,
Ne calcare velis, nec gravis esse loco.

1398.

Valeria Ɔ. L. Lycisca XII. annorum nata Romam veni.
Quae mihi iura dedit civis, dedit et mihi vivae,
Quo inferrer, tum cum parvola facta cinis.

1399.

Petilii Processi.

Post mortem si vivit amor, si gratia prisca
Durat in arcanum mentis adacta bonum,
Quamvis luctificum fratris tamen accipe carmen,
Ne male sit tumulis extera lingua tuis.
Te natura parens omni depinxerat arte,
Moribus, ingenio, corpore, mente, fide,
Purus amicitiae cultor, servator honesti,
Eloquio miseros vel pietate fovens.
Hinc est, quod toto semper te flebimus aevo,
Quod fuerit iuveni vis tibi multa senis.

Te genetrix fratresque simul, te compare luctu
Perpetuis lacrimis plangit amata domus.
Hic requiescit in pace B. M. Petilius Processus V. S. Togatus in LL. PP. qui vixit P. M. ann. XXXVIII. Deposit. e. sub die VIII. Kal. Iun. Probo Iun. V. C. cons.

1400.
Eugenii.

Impia mors rapiens teneris te, nate, sub annis
Invidit meritis crescere magna tuis.
Te florale decus primo cum carmine coepto
Doctorum doctor vidit et obstupuit.
Vicisti priscos longaeva aetate parentes,
Annis parve quidem, sed gravitate senex.
Non luxus tibi cura fuit, non gratia pompae,
Doctiloqui cupidus carminis ardor erat.
Tu meritis ornate tuis monumenta relinquis,
Quae recolens semper sit sine fine dolor.
Morte tua genitrix optavit sumere mortem,
Se quoque felicem, si poteretur, ait.
Ter denos primum quum Luna resumeret ignes,
Coniunxit membris membra sepulta tuis.
Nunc commune nobis custos tu serva sepulcrum;
Quae nos, haec tecum mox teget urna simul.

Liberi parentibus.

1401.

Sic pia, sic felix, sic quod tibi vita beata
Contigit et cunctis auxilians bonitas,
Nos tamen hic cruciat dolor intimus et pia cura,
Quod to festinans abstulit atra dies.
Numina nunc inferna, precor, patri date lucos,
Quis est pupureus perpetuusque dies.
Huic certe, ut meruit, cunctast data cura sepulcro,
Texeruntque favi de Siculis apibus.

1402.
Rufo Festo filius Placidus.

Ibis inoptatas sedes: nam Iupiter aethram
Pandit, Feste, tibi, candidus ut venias.

Iamque venis; tendit dextras chorus inde deorum,
Et toto tibi iam plauditur, ecce, polo.

1403.

Meiae.

Meia fui felix septem circumdata natis;
Dum vixi, adstabat turba tenella mihi.
Ut mihi grata vicem natorum turba referret,
Hoc mihi de Pario marmore struxit opus.
Manibus atque meis nati pia dona dedere,
Persolvere meis manibus inferias.
Postquam nulla mei, superi, vos cura fatigat,
Natorum memores este, precor, superi.

1404.

Claudiae Lepidillae ex provincia Belgica Ambianae. Fecerunt liberi eius Lepidus et Trebellius matri optimae.

Hic matris cineres sola sacravimus ara:
Quae genuit tellus, ossa tegit tumulo.

1405.

Marsidia Agathemeris Marsidia Stabilis Evhemeris filia.

Si pietate aliquem redimi fatale fuisset,
Marsidia Stabilis prima redempta forem.
Quamvis mater eram natarum prole decora
(Nam geminas habui carus eratque nepos).
Septuaginta super messes natalibus egi,
Summa senectutis praemia passa cremor.
Quod si non cineres Agathemeris inmatura
Auxisset nostros, mater et ipsa foret;
Tunc ego nobilior cunctarum sorte fuissem,
Quippe superstitibus robor . . .

1406.

Q. Fabius Q. F. Quir. Felix Proc. Aug. sibi libertisque suis.

Hoc turba in tumulo mei parentes,

Quorum pignus ego superstes unus
Has pro marmore divitique templo
. . . .

1407.

Detrahe serta comis et amorum oblita tuorum
Tristis, inops, pulla veste Thalia veni:
Non manus Idalia lasciviat inproba virga,
Nec fluat ante tuos lucida palla pedes.

1408.

Iulius haec feci Mellitus qui vocor olim,
Cupito patri matri et iusta meae.
Deposui coiugemque meam mihi iuncta rogatam,
Ut sit in aeternum condita fama loci.

Viximus ad satiem. Pietatem inplevimus ambo,
Praestitimus sobolem femineam duplicem.
Vos quoque, qui legitis versus, et facta probatis,
Discite, sic vestros merito sancire parentes.
Hos ut ego pius excolerem, titulosque relinquam,
Vivus ut hoc facerem, fata dedere mihi
Iulius hoc peto nunc a te, dominator Averni,
Cum moriar, iaceant ossa quieta mihi.

1409.

Manibus hoc sacrum certa pietate resolvo,
Hoc Novellus ego matri filioque sepultis:
Valentina tibi digno, dulcissima mater,
Nomen viget ecce tuum in titulo clarum.
Donum naturae meritis de carmine signo,
Felix ecce solum tegit haec duo nomina cara
Extricate fili ad planctus aviae dolentis.
Aelia Valentina vixit ann. LV. Iulius Extricatus vixit XII.

1410.

Sint licet exiguae fugientia tempora vitae
Parvaque raptorum cito transeat hora dierum,

Mergat et Elysiis mortalia corpora terris
Assidue rapto Lachesis male conscia penso,

. . . . .

1411.

Nicarin. Munatiae L. L. Zozimae filia Hymnetria A. S.

Terra, precor, quaecumque iaces Nicario super ossa,
Sis levis in tenero corpore deposito.
Vixit annos XVIII.

1412.

D. M.

Liber nunc curis, fuerim qui, respice, lector.
Notus in urbe sacra vendenda pelle caprina
Exhibui merces popularibus usibus aptas.
Rara fides cuius laudata est semper ubique,
Uita beata fuit; struxi mihi marmora, feci
Secure solus semper fiscalia manceps,
In cunctis simplex contractibus, omnibus aequus,
Ut potui, nec non subveni saepe petenti,
Semper honorificus, semper communis amicis.
Maior adhuc stat laudis honor, potior quoque cunctis,
Ipse meis quod constitui tumulamina membris.
Talia qui feci non tam mihi providus uni,
Heredum quoque cura fuit: tenet omnia secum,
Re propria quicumque facit; me fama loquetur.
Exemplum laudis vixi, dum vita manebat,
Sollicitus multis requiem feci quoque multis.
L. Nerusius Mithres.

Altores alumnis.

1413.

. . felicis cerne viator
. . cara superstitibus
. . dedit uberis Anxia lactem
. . ratus amore dedit

. . trici fecit alumnus
. . Manibus hunc cinerem

1414.

Vettia Megiste et Vettius Onesimus Symphorusae alumnae.

Nata, sed in lacrimas solum (dolor omnibus instat)
Hic sita sum. Vixi tempus inane meum.
Annus erat vitae primus, mox deinde secundi
Liminibus rapuit me sibi Persephone.

1415.

Pudens Maxii Lepidi L. Grammaticus.

Procurator eram, Lepidae moresque regebam.
Dum vixi, mansit Caesaris illa nurus.
Philologus discipulus.

1416.

Ianuarius Floro alumno.

Florus ego hic iaceo, quondam bigarius, infans,
Qui, cito dum cupio currus, cito decidi ad umbras.

1417.

Q. Bucusus Crescens et Mindia Fortunata Attae alumno.

Musica cum cantu resonares carmina mire,
Attas, parve puer, dulci celebratus amore,
Morte gravi raptus, taetra defungeris hora,
Immeritus decimo praegressus nobilis anno.
Sed te noster amor memori pietate reformat:
At quamvis te terra tegat, miserabilis, ima,
Sic dolor in parvo crescit referente sepulcro.

1418.

M. Iunio M. F. Pal. Rufo Soterichus paedagogus fecit.

Hac sunt, parve, tuae meaeque sedes,
Haec certa est domus, haec colenda nobis,
Haec est, quam mihi suscitavi vivus.

Si qua tamen pietas gelidos movet anxia Manes,
Rumpe moras, spes haec sola est mihi gratia vitae.

1419.

. . .

Infelix mater tollit ad astra manus,
Incusatque deos, incusat denique Parcas.

1420.

Caius Tutilius Rufinus nominor ille,
Annos qui vitae linquo novem atque decem.
Heu scelus, heu crudele nefas facinusque tremendum!
Cum fateare, vides, quam miser est genitor,
Qui me conspexit moribundum, qui mea clausit
Lumina diversis aetatis vicibus.
Quos non ille prius, qua non ego voce rogavi
Infelix superos? nec valuere preces.
Sed vis maior agit mortis, iam iamque, parens, aut
Mecum semper eris, aut dolor una obiet.

Hoc sepulcrum F. Fl. Eutychianus M. M. Rufini alumni sui fecit L.

1421.

C. Publici Ampliati. c. Publicius Proculeianus alumno suo curantibus Publicio Dionysio et Aurelia Tyche parentibus.

Tempera iam genitor lacrimis, tuque optima mater
Desine iam flere: poenam non sentio mortis.
Poena fuit vita, requies mihi morte parata est.

1422.

Optatus Nireus Anthus, amici, sodales Pactolo de familia Q. Satrieni Pollionis.

Nos tibi digna tuae monumenta extrema favillae
Fecimus, at nobis tu gemitum adsiduom.

1423.

Turpilia M. L. Dionysia M. Turpilius M. Ɔ. L. Eros.

Aedis aedificat dives, sapiens monumentum.
  Hospitium est illud, corporis hic domus est.
Illic paulisper remoramur, at hic habitamus,
  Illud . . .

1424.

Diva, precor, tellus, alvo complectere, sancta,
  Ossua, quorum in hoc nomina sunt lapide.

Fl. Ophelionis Fl. Bebrycis.

Patroni libertis, domini vernis et servis.

1425.

P. Lartius P. L. Saufeia A. L. L. Lartius P. F. P. Lartius P. F. L. Lartia A. Ɔ. L. Neicia Thalea. Rufus P. Larcius P. F. Brocchus. Larcia P. L. Horaea.

Boneis probata, inveisa sum a nulla proba.
Fui parens domineis senibus, huic autem obsequens:
Eita leibertate illei me, heic decorarat stola.
Apupula annos viginti obtimui domum
Omnem: supremus fecit iudicium dies.
Mors animam eripuit, non vitae ornatum abstulit.

L. Eprius Chilo viat. trib. pl. pri. ac pi. (*primus ac princeps?*)

1426.

Astorio meritam dicat hanc Octavius aram,
Acri homini atque alacri, forti, fido atque venusto,
Cui domus Assyriis, fuerat cui Quintio nomen.
Hic in flore cubat longum securus in aevum,
Post ter vicenos et tres bene conditus annos.

1427.

C. Fidiculanius C. L. Abdacus
C. Fidiculanius C. F. Arn. Rufus
Fidiculania C. L. Hippolite.

Fatalem hanc aedem Hippolite dedit ob pietatem
In commune sibi et gnato collibertoque.

1428.

Eutycheti aurigae ann. XXII. Fl. Rufinus et Semp. Diofanes servo B. M. F.

Hoc rudis aurigae requiescunt ossa sepulcro,
Nec tamen ignari flectere lora manu,
Iam qui quadriiugos auderem scandere currus
Et tamen a biiugis non removerer equis.
Invidere meis annis crudelia fata,
Fata quibus nequeas opposuisse manus,
Nec mihi concessa est morituro gloria circi,
Donaret lacrimas ne pia turba mihi.
Ussere ardentes intus mea viscera morbi,
Vincere quos medicae non potuere manus.
Sparge, precor, flores supra mea busta, viator,
Favisti vivo forsitan ipse mihi.

1429.

Decimus a prima sectatus castra iuventa
Circitor morior, praemia parca, senex.
Qui nulli gravis extiteram, dum vita manebat.
Hoc tumulo aeternum sit mihi terra levis.
Dat patruo ob meritum feralem Flavius urnam
Ninnius, et cinerem spargit odore gemens.

1430.

L. Sabinus P. L. Primigenius.

Ortus ab Iguvio medicus, fora multa secutus,
Arte feror nota nobiliore fide.
Me consurgentem valida fortuna iuventa
Destituit rapidis inposuitque rogis.

Clusino cineres flammae cessere sepulcro,
Patronus patrio condidit ossa solo.

1431.

P. Atilii P. F. O. V. F. Septiciani grammatici latini, cui ordo Comensium ornamenta decurionis decrevit, qui universam substantiam suam ad rempubl. pertinere voluit.

Morborum vitia et vitae mala maxima fugi.
Nunc careo poenis, pace fruor placida.

1432.

Grammaticus lectorque fui, sed lector eorum
More, incorrupto qui placuere sono.
Coniugis exiguo natae pietate sepultus
Hoc Marius Fidens contegor a tumulo.

V. Maria Didyme, Maria Achelois vivit. Te, lapis, obtestor, leviter super ossa residas.

1433.

M. Gellius Maximus Phoebo liberto optimo.

Hic situs est, quondam Gelli pars maxima, Phoebus.
Adfectus omnes possidet iste lapis.
Vix consummavit septem quinquennia lustri,
Oscula ferventem nec tenuere animam.
Quod si mutari potuissent fata sororum,
Gauderet condi Maximus hoc tumulo.

1434.

Q. Sulpicius Abascantus Lascivae vernae.

Quae nondum septem vitae compleverat annos,
Cum caruit luce et tenebris se miscuit atris,
Lasciva heu! nimium fatis crudelibus orta est.
Liquit et orbatos miseros fidosque parentes,
Uberibus pressis nutricem liquit amantem.
Nutricis coniunx infelix ille relictus
Moeret, et ad cineres plangit sua pectora palmis.
Nec satis ereptam lucem sibi . . .

1435.

Domitilla Hectori.

Qui colitis Cybelen et qui Phryga plangitis Attin,
Dum vacat et tacita Dindyma nocte silent,
Flete meos cineres. Non est alienus in illis
Hector et hoc tumulo Mygdonis umbra tegor.
Ille ego, qui magni parvus cognominis heres
Corpore in exiguo res numerosa fui:
Flectere doctus equos, nitida certare palaestra,
Ferre iocos, astu fallere, nosse fidem.
At tibi dent superi, quantum, Domitilla, mereris,
Quae facis, exigua ne iaceamus humo.

1436.

Calpurnia Anthis Ikadio.

Dextera fama mihi fuit et Fortuna patrona,
Magnifici coniux Caesaris illa dei.
Qua bene tutus eram, carus, nec vilis amicis,
Queis etiam mecum plurima cura fuit.
Anthis causa meae vitae, quae cara sepulcro
Condidit ossa suo. Nominor Ikadium.

1437.

Eucharis Liciniae L. docta erodita omnes artes virgo vixit ann. XIIII.

Heus oculo errante quei adspicis leti domum,
Morare gressum et titulum nostrum perlege,
Amor parentis quem dedit natae suae,
Ubi se reliquiae conlocarent corporis.
Hei! viridis aetas cum floreret artibus,
Crescente et aevo gloriam conscenderet,
Properavit hora tristis fatalis mea
Et denegavit ultra veitae spiritum.
Docta, erodita paene Musarum manu,
Quae modo nobilium ludos decoravi choro,
Et graeca in scaena prima populo apparui,
En hoc in tumulo cinerem nostri corporis

Infestae Parcae deposierunt carmine.
Studium patronae, cura, amor, laudes, decus
Silent ambusto corpore, et leto iacent.
Reliqui fletum nata genitori meo
Et antecessi genita post leti diem.
Bis hic septeni mecum natales dies
Tenebris tenentur Ditis aeterna domo.
Rogo, ut discedens terram mihi dicas levem.

1438.

Festo Papirio Prisci delicio.

Parvo sub hoc tumulo Festi sunt ossa Papiri,
Quae moerens fato condidit ipse pater.
Qui si vixisset, domini iam nomina ferret:
Hunc casus putei detulit ad cineres.

1439.

Domestico, qui vixit ann. XVI.

Hoc mihi noster herus sacravit inane sepulcrum,
Villae tecta suae propter ut adspicerem,
Utque suis manibus flores mihi vinaque saepe
Funderet et lacrimam, quod mihi pluris erit.
Nostros nam cineres Pollentia saeva subegit,
Est et ibi tumulus, nomen et ara mihi,
Nec tamen aut illic subter crudelia busta
Aut istas sedes nostra subit anima.
Sed petat Assyrios, petat ille licebit Iberos,
Per mare, per terras subsequitur dominum.
M. Caerellius Smaragdianus fecit.

1440.

Histrionis.

Laudatus populo, solitus mandata referre,
Adlectus scenae, parasitus Apollinis idem,
Multarum in mimis saltantibus utilis actor.
. . . .

1441.

Protogenes Cloul. suavei. heicei situst mimus.

Plouruma que fecit populo soveis gaudia nuges.

1442.

Annia Isias Flaviae Dionysiadi vernae.

Hic iacet exutis Dionysia flebilis annis,
Extremum tenui quae pede rupit iter;
Cuius in octava lascivia surgere messe
Coeperat et dulces fingere nequitias.
Quod si longa tuae mansissent tempora vitae,
Doctior in terris nulla puella foret.

1443.

Anniae Agathonices.

Vita brevis longo melior mortalibus aevo:
Nam parvo spatio floruit haec anima,
Bis denos perfuncta annos sine crimine morum.
Vita beata fuit, spiritus hic nituit.
At patrum miseranda aetas anima cruciatur,
Poenaque de longo tempore longa data est.
De senio luctus, senium fletu renovatur:
Utraque res mortis durior exitio.
Dat tamen haec patronae pietas solatia fidae
Iugera quot terrae dedicat hic titulus.

1444.

L. Caesio Hermodoro nauclero, qui erat in collegio Serapidis, Salonensi.

Per freta per maria traiectus saepe per undas,
Qui non debuerat obitus remanere in Aterno.
Sed mecum coniunx si vivere nolueras
Ad Styga perpetua
Vel rate funerea utinam tecum comitata fuissem.

Ulpia Candida domus Salonensis coniux moerens posui Aternensis, quae fuit in collegio Isidis.

1445.

Rapta iacet natis, quos, mater, ad ubera liquit,
Atque viro pariter, quem cito destituit.
Triste ministerium gemini solvere parentes,
Funere de tanto quos coquit ipse dolor.

Deposito superae diem quinctum Kl. Iuliarum consule Constantio V. C. quae vixit ann. XXVII.

1446.

Invida sors fati rapuisti utilem, sanctam puellam.
Bis quinos annos.'
Nec patris ac matris es miserata preces!
Accepta et cara sueis mortua hic sita sum.
Cinis sum, cinis terra est, terra dea est.
Ergo ego mortua non sum.

1447.

Nimbifer ille deus mihi sacrum invidit Osirim.
Imbre tulit mundi corpora mersa freto.
Invida dira minus patimur, fusamque sub axe
Progeniem caveas Troiugenamque trucem.
Voce precor superas auras et lumina caelo
Crimine deposito posse parare viam.
Sol veluti iaculis iterum radiantibus undas
Si penetrat gelidas, ignibus uret aquas.

1448.

Permansit bis denis in vidualibus annis
Iamiam sancta parens. quartam nunc respice prolem.
Accipe perpetuo, quae dat tibi munera natus
Romuli . . . .

1449.

Molliter ossa cubent, dicas, rogo, quisque viator:
Sic tibi defuncto dicere di iubeant.

1450.

L i b e r t i P a t r o n i s.

Onesimus Anicetus fecit domino.

Outinam vivo potuissem praemia morum
  Reddere: nunc lacrimas accipe pro meritis.
Nam semper, fateor, tacita te mente probavi,
  Detexit sensus ultima flamma meos.
Tu columen rerum, semper tu cura mearum
  Nunc eris, et luctus tu quoque causa mei.
Ossibus infundam, quae numquam, vina, bibisti.

. . .

1451.

Artemisius libertus Fabiae Pyrallidi patronae.

Cunctorum haec soboli sedem post morte reliquit,
  Ante tamen nato, coniugi et ante suo
Nondum secura dum flet moestissima mente,
Occidit et tristes decepit moesta fovendo.
Sed nos solliciti memoresque parentis amore
  Matrem cum nato, coniuge cumque suo
Securos colimus, memores de nomine nostro,
Et faciet soboles multos memorata per annos
Sacra deis patribusque suis, memoresque priorum,
  Et memores nostri, nostrorumque alta propago
Aeterno servent semper memorabile nomen.

1452.

Quisquis es, aut olim nostra de stirpe futurus,
  Sis memor antiqui nominis et tituli.
  In quorum tumulis hic datur esse locus,
  Aeternaeque domus tu tueare focos.

1453.

Murria hoc titulo patronum pietatis honorat.
  Quidquid id est, gratum Manibus officium.
Non iussa hoc testamento, neque voce rogata,
  Sed pia pro meritis sponte sua posuit.

Hic aliis obiit: vivit libertae suae suavis patronus.

1454.

(*Urnae inscriptum, in qua erat lucerna ardens.*)

Plutoni sacrum munus ne adtingite fures:
Ignotum est vobis, hoc quod in orbe latet.
Namque elementa gravi clausit digesta labore
Vase sub hoc modico Maximus Olybrius.
Adsit fecundo custos sibi Copia cornu,
Ne pretium tanti depereat laticis.

1455.

(*Urnae minori.*)

Abite hinc pessimi fures.
Quid vostris voltis cum oculis emissitiis?
Abite hinc vostro cum Mercurio
Petasato caduceatoque.
Donum hoc Maximus Olybrius
Plutoni sacrum facit.

1456.

Equi Circensis.

. . coporus que tul . .
Nec Tusci saltus, pascua nec Sicula,
Qui volucris anteire vagas, qui flamina Cori
Vincere suetus eras, hoc stabulas tumulo.

1457.

(*Canis venatricis.*)

Gallia me genuit, nomen mihi divitis undae
Concha dedit: formae nominis aptus honos.
Docta per incertas audax discurrere silvas,
Collibus hirsutas atque agitare feras,
Non gravibus vinclis umquam consueta teneri,
Verbera nec niveo corpore saeva pati.
Molli namque sinu domini dominaeque iacebam
Et noram in strato lassa cubare toro.
Et plus quam licuit muto canis ore loquebar,

Nulli latratus pertimuere meos.
Sed iam fata subi partu iactata sinistro,
Quam nunc sub parvo marmore terra tegit.

1458.

(*Avis imitatricis.*)

Hic sita sum, varios avium perfingere cantus
Docta avis, e Siculo praeda petita sinu.
Nuper herum studiis fessum curisque levabam,
Nunc Manes blandis mulceo rapta sonis.

1459.

Dis Avibus.

Lusciniae Philumenae, ex aviario Domitiorum. Selectae, versicolori, pulcherrimae, cantatrici suavissimae, omnibus gratiis ad digitum pipillanti, in poculo Murhino caput abluenti, infeliciter submersae. Heu misella avicula! hinc inde volitabas, tota garrula, tota festiva! latitas modo inter pulla Leptynis loculamenta, inplumis, frigidula, clausis ocellis. Licinia Philumena deliciae suae, alumnae carissimae, quam in sinu pastillis alebat, in proprio cubiculo lacrumans posuit. Have avis iocundissima, quae mihi volans obvia, blando personans rostello toties cecinisti. salve! Cave, avis, avia Averna. vale et vola per Elysium!

In cavea picta saltans quae dulce canebat,
Muta tenebrosa nunc iacet in cavea.

1460.

D. M.

Labienos Renato Labien. Procula mater B. M.

Ereptam volucrem Cupido luget.
Non est, quod putat hic inesse lector,
Sed sitam leget hic avem puellae,
Crescebat modo quae futura pulchra,
Multorumque amor excidit et omen.

1461.

Auli Egnatii.

Aulus Palateina Egnatius Priscilianus
  Arte super gemina nobilis et sophia.
Dum vixi, didici, quae mors, quae vita homini esset,
  Aeterna unde animae gaudia percipio.

1462.

L. Avianus. D. D.

Hi sancte coluere deos, vixere *probati*,
Post obitum Elysios ut possent *visere campos.*

1463.

In monte Drepani in Sicilia.

Divor
  Mut
Filius Aproni mai
  Caetulas gentes el
Effigiem cari genitor
  Aenea dum alma parens
Armaque quae gessit scuto
  Quanta patet virtus ens
Caedibus attritus consummatque
  Qua cecidit posuit barbar
Quo nihil est utrique magis vener
  Hoc tibi saçrarunt filius atque
Caesaris effigiem posuit pe
  Certavit pietas su

1464.

tantum rhetor
tum noster sub origi
carptura rosam mihi decidit
cor et vernum macula vi
n offenso vitae mihi tramit
orum matura bono nil de
ug scit cara fides heresq
quod aeterno migrari

mque ferat melior m
acta pie cura
anom.

1465.

Inspice qui trans
Venator studio ma
Lucorum cultor e
Iungere qui vallis
Adque novas se

1466.

C. Poblicius C. L. Am.. V. Rustia C. L. M... C. Claudius Faustus VI vir.

Tempore supremo, Fauste, est tibi cura videndi.
Si perlegisti, venias licet et requiescas.
Annuis an refugis? frustra!
Haec domus, haec requies omnibus una manet;
Huc veniendum, inquam . . . . . .

1467.

Cervia, quae fidei vexit fundamina seclo,
Terdenos aevo binos quater attulit annos,
Laeta, dolique expers, culpa procul, inpigra, honesta.
Astrigeram secat alma viam, coeloque recepta
Hic vitae metas et inania membra reliquit.

1468.

nec non triste sepulcrum
mensamque dolendam
ut testamento iusserat ille
grati sumpsere dapes
teste sepulcro.

1469.

Conditus impensa iacet hic
Frater et hic subito ra
Invidia quoi primum rapue
Nec data fatorum longa

1470.

mensibus actis
Post nuptias tenero perquam viduatus est.
Casta cui coniux . . .
Posteris ostendens, ulli si credere fas est,
Patre repugnante proprio haec nomine signat
Nobercam vincens fame nomen ubique m . .

1471.

Semproniae.

Hic est illa sita, pia, frugi, casta, pudica Sempronia Moschis.
Quoi pro meritis ab coniuge gratia relata est.

1472.

Iulia Firma sita tumulo.
Quae commune torum servavit casta mariti,
Et fidei plena pietate nobile vixit.
Subrepta est oculis fato dictante iniquo.

M. Ocimus Sabinae Aug. sororis lib. tabular. coiugi b. m. f.

1473.

Theuduli.

Ne dubium longo nomen quaeratur in aevo,
Theuduli tibi nomen erat, quae grata parenti
Reddideras subolem, pari dicata marito.
Nunc te tellus habet, septem post dece peractos
Exegeras fasces eu tegit ossa sepulchrum.
Haec tibi pro meritis pendo merentia vota.

1474.

Q. Octavius Memor Octaviae Nebridi coniugi libertaeque.

Condita Nebris habes titulum, quem sola mereris,
Octavi Memoris coniux quae vera fuisti.
Elysios, precor, ut possis invadere campos
Matronamque colas Ditis P

Qui prece bis det sedes ut
as meritosque
eus ut

1475.

Hic iacet ex Laberia
Felici hanc con
Iun dri cum quo
Vixit casta viro sortita per annos
Attius obitae
requi aravit.

1476.

Non potuit totos ter denos annos extunguere.
Heu quantus dolor est amissa coniuge cara!
Pius amor, imment est animo lacrimisque incenditur
ardor.
Nulla datur requies, eritque in pectore volnus,
Quam brevis innocuis vita est! sic fata dederunt.
Et lib. lib. pos. eor.
H. M. H. R. N. S.

1477.

Flaviae Nicopoli fecit T. Aelius Aug. lib. Stephanus coniugi carissimae.

iae patiens vis scire, viator,
tris titulis quid noster Arator
as paulum consiste, docebo.
qui quondam carissima coniux
Flavia Nicopolis
ra mihi cum vita manebit
quies nisi mortis imago
a pueri dei
dire iterabo
Flavia Nicopolis nomen dulce tuum.
Et tumulo spargam saepe meas lacrimas.
O mihi si Superi vellent praestare roganti
Vel roseo vel purpureo violaeque nitore

Ut ave praeteriens gressu tardante viator
Viderit hos flores, titulum legat et sibi dicat:
Hoc flos est corpus Flaviae Nicopolis.
Ut tuo de tumulo flos ego cernere novum
Crescere vel viridi ramo vel flore amaranti.

1478.

D. M.

Ulpiae Ephire Achilla . . bene meren . .

Reddere te fatis Ephire si pos
Partita tecum vivere lu
Condita tu pleno secura
Frigore qua gelido Tusculus
Quaque via silicem terit orbita
Et dat post decimum terti
Hic finem dolor altus habet
Quae dabit adfecto nomi
Huc animam transmitte tuam p
Adsidue votis ad pia f

1479.

Asphale Octavia vixit ann. XXXIII. m. VIII.

Hic iaceo coniux Grati et Hilari, dicta Asphale.
Moribus et vita digna puella viris.

1480.

Have dulcis Popilia Alexandria rarissima femina a. XXXV. hic sita est M. Ulpius Ingenuus B. M. et sibi dulcis. vale.

Quid lacrimas? factum est. Vir bone, vive, vale.
Sed tibi invideo pio qui ossucula
Mea hic sita esse gemis
Morte tarda vivas.

Aeger inops.

1481.

ste et titulum perscriptum lege
itam quae sub hoc tumulo sita est

mortis doleo primi mihi caro
a lacrumis perluit ossa mea.
inter nos semper fuit et tamen est nunc
m sub terris sum resoluta cinis.

1482.

viro posuit coniunx memora lis a
Digna pio nato, qui cito raptus abit
Munera, quae decuit natum matrique patrique
Parare
In natorum serie m.
pia vota mihi titulis tristissima
Quae suboles olim servavit tempore longo.

A. Fabio Daphno Fabia Pyrallis
coniugi carissimo posuit.

Di talesque dabunt epulas meritis pro talibus illi:
Et natum patri matris pietate probabunt.

1483.

it manibus tumuli dulciss
etiosa tuos busta tegunt o
d si sacratus lacrimi
hausit
quam fama tamen cum titul
iam moritur.

1484.

Nomen qui retines tu
Magnus Alexander
Palladis inventum medicinalemque laborem
Quot feci studio proximus ipse meo.
Testor nunc superos, non hoc meruisse videbar,
In vulnus generis quot subito occidimus.
I nunc et dubias fatorum neglige clades
Coniux, quod potuit, titulum mihi reddidit uni.
Valeria Ursilla.

1485.

Porciliae Vestinae Cananivati decore formae . . flore . . . Vestae . . . . adscriptae eheu . . fat . . absump. . . . lento . . . . . . torqu . . . . mater.

Moesta soror, moesti fratres moestique parentes
tum parca noc
Et gemitu et pressis tundentes pectora palmis
Condiderunt tumulo ante diem.

1486.

Maximus Maximinus Primitivus Rosciae Primitivae filiae.

Quae tibi dum staret pater ad torum, sic ait: O miser
Quid gemis et lachrymas? quod te, miserande, relinquo.
Te non turbemus, ista fatalia dantur.

1487.

Laberiae Alexandriae quae vix. an. X. M. V. D. VII. et Silvano q. v. ann. VI. M. V. D. XIII.

Hoc in sarcophago genitrix duo corpora, natos,
Condidit infelix, semper subitura dolorem
Quos superat. Vivet vitamque miserrima ducet
Coniuge praerepto, genitor quibus ipse misellis
. . . . . .

1488.

quocumque ex urbe sepulcrum
ast tu quoque flendus eris.
us dum limina vitae
ertulit ante mori.
primaevo flore sub umbras
o mihi vita fuit.
cunctis bonus indole dignus
nire abos.
us tot praemia laudum
mihi flendus eris.
haec pia munera mater
nate quies.

1489.

Crispe, fili lepidissime,
Heu heu! Orcus cum te voravit,
Delicium mihi omne abstulit,
Baculum exsuctis medullis
Edentulae senectutis secuit.
Spem nepotum abstraxit
Secum maximam.
In tanta demum orbitate
Desolatus supersum, ut, ni,
Qui secus sentiunt, Manes
Vetuissent, vivum me tecum
Contumulassem.
Cripus pater infelicissimus.

1490.

Hic Maxima iacet nunc . . funere acerbo
Rapta patri et matri . . . raptaque sorori
Duo et quaternos vitae compleverat annos,
Haec iacet in tenebras.
Quae vixit annis VI. mensibus IIII. dies VII. ora secunda hunc titulum posuerunt parentes carissimi.

1491.

Amissum mater cr
planctibus assiduis
Occidit ac saevos

1492.

Maximus hic recubo, dulcissimus infans,
Bimulus in tertium escendens. Sit mihi terra levis!

Dulcis eram matri, carior usque patri.
Fecerunt L. Petronius Ampliatus et Masonia Briseis filio dulcissimo.

1493.

Vixit annos XXIIX.
osuit sed funere acerbo .

concidit illa minor.
lucis
O lapis hic felix et litera muta sed vic
Iucundam alterno tempore quod retinet.

1494.

Hic sit
Mu
Prima iuventa fuit
. dum varias cupit spec
Museo figere in alto
Decidit et Hermas hoc nunc est pondere clausus.
Aeternasque lacrimas reliquit Carpo parenti.
Qui vixit annis XXI. M. VIIII. d. X. Carpus Coloniae pater infelicissimus fecit.

1495.

Avete animae innocentissimae.
L. Oct. Trebiasius Max. Valerianae matri Carsm. quae vixit ann. XXXVI. D. VIII et L. Oct. Luciliano patri nobilissimo, qui vixit an. LI. M. VIII. D. XXII.
Coniu . . hic ille iacet castissim . famae
Quibus se licuit bis denos vivere . n . t
Quosque cito nimium rapuerunt fata tenebre.

1496.

Q. Candi. Benigni. fab. tign. C. Orp.

Ars cui summa fuit fabricae [studium] doctrina pudorque,
Quem magni artifices semper dixsere magistrum,
Doctior hoc nemo, [fuit] potuit quem vincere nemo,
Organa qui nosset facere aquarum ducere cursum.
Hic conviva fuit dulcis, [nosset] qui pascere amicos
Ingenio studio docilis animique benignus.
Candida Quintina patri dulcissimo et Val. Maxsimina coniugi Kar.

1497.

D. M. Claudiae Pistes Primus coniugi optumae sanctae et piae benemeritae.

Non aequos Parcae statuistis stamina vitae!
Tam bene compositos potuistis sede tenere.
Amissa est coniunx. Cur ego et ipse moror?
Si felix essem, Piste mea vivere debuit.
Tristia contigerunt, qui amissa coniuge vivo.
Nil est tam miserum, quam totam perdere vitam,
Nec vitae nasci.
Dura peregistis crudelia pensa sorores
Ruptaque deficiunt in primo munere fila.
O nimis iniustae! ter denos dare munus in annos
Deceptus gravius fatum sic pressit egestas.
Dum vitam tulero, [primus Pistes] lugeo coniugium.

1498.

um desierant sed quasi vivat amat.
Aetati viridi requiesce, viator, in herba.
Fuge si tecum ceperit umbra loqui.

1499.

extructor templi quod corporis artus
Urna sepulcralis retinet cum pace perenni
Quique.

1500.

terras nec minus et maria
impuri aquae Padi nec minus et saevi
ira quod optavi mihi tandem pervenit
perpetuam requiem posco.

1501.

Hidisiis animo simul et cognomine matris
Nata sacrum tumulis hoc Fabiana dicat.
ulus   per longa colatur
progenies quaeso virique manu.

1502.

Tibur mi patria est, Agricola sum vocitatus.
Flavius idem ego, sum discumbens, ut me videtis.
Sic et apud superos annis, quos fata dedere,
Animulam colui, nec defuit umqua Lyaeus.
Praecessitque prior Primitiva, gratissima coniunx
Flavia, et ipsa cultrix deae Phariaes, casta
Sedulaque et forma, decore repleta,
Cum qua terdenos dulcissimos egerim annos.
Solatiumque sui generis Aurelium Primitivum
Tradiditque pietate sua et colere fastigia nostra
Hospitiumque mihi secura servavit in aevum.
Amici, qui legitis, moneo, miscete Lyaeum,
Et potate simul redimiti tempora flore.
Et Venereos coitus formosis ne denegate puellis.
Cetera post obitum terra consumit et ignis.

1503.

C. Clodi Paulini vix. annis XXIIII. M. VIII. D. V. H. VIII.

Carpis si quis iter, paulum huc depone laborem.
Cur tantum properas? non est mora, dum audis
Lingua tua vivum mitique tua voce loquentem.
Oro libens   taedio duc amice
Dum vixi   cantavi
Iam doctus notus et noctibus pervigilavi.
Ast miro ingenio sacro   concrepui
dico vale
Parc   miser   parent.
tacer   interrogata
Ut me inferu   Stygias Dis pater accipiat
Lamenta quid prosunt
Iam prid   et vos venite ibidem
Nil doleo nec deest, secura morte quiesco.

1504.

Ottediae Zmyrnae coniugi B. M. q. v. ann. XVI. M. VIII. C. Satrius Abascantus fecit et sibi et suis posterisque eorum.

Hic iaceo infelix Zmyrnea puella tenebris,
Quae annos aetatis agens sex et dece mensibus octo
Amisi lucem anima mea rapuerunt fata iniqua,
Castior ut probior servatior ulla marito.
Te precor hoc qui releges suuas habet ulla locum
Sic si mei et titulum natis conscribere possis
Discedens dic Zmyrna uhe iterum te in anno.

1505.

Basseus.

Hospes resiste et tumul
Lege et moraris iam sc
Vixi qua potui karus ru
Hic sum sepultus hic os
Valete et benefacite vo

1506.

Flos decus et vitae
Hic situs aeternam
Omnibus edoctus studiis
Religione potens
Bis denos carpens
Quatuor adiungens
Aemiliane mihi semper Karissime.

1507.

Hic sita sum morum specimen
Digno iuncta viro multu
Qui simul occubuit orta
Reddi anima colu geret
Et nunc aetheriis vivam iam
Perfruar ut te egregiis m

Vixit ann. LII. decessit XVI. Kal... Fl. Lupicinus Cos.

1508.

C. Matieni C. F. Ouf. Oviculae annorum XXVII.

Tempus victuro mihi longum stamine Parca
Aetatis nostrae

1509.

Si grave non, hospes, morare viator.
Sic tibi sit *felix*, quod properatur iter.
Hic situs Eudaemo Scribonius, unde requiris
Forsan utroti sacra domus patria.

1510.

Annia.

Pompeiana Afra peregrino digna marito.
Vix. ann. XXXVI. M. IIII. D. III.

1511.

Thetis sita hic.

Os cineri mistum rapido cum decidit igni,
Inseditque super flava favilla rogo,
Pondere subiecto Thetidis componimus ossa,
Grata magis terrae quam tibi, Luna, Capys.
Id sumus, ut cernis, titulo donamur inani,
Serta quod et tumulum florida saepe ligant
Ac teretes onyches fuci gracilesque alabastri,
Dispositum ac pomum temporis omne sui.

1512.

D. M. Claudia Ti. Augusti L. Toreumae ann. XVIIII.

Haec ego bis denos nondum matura per annos
Condor humo multIs nota ToreVma iocIs.
ExIguo VItae spatIo feIIcIter acto
EffugI crImen, longa senecta, tuum.

1513.

Hic sita *sum*, quae frugiferas cum coiuge terras
Has colui, semper nostro dilecta marito.

Myrsina mi nomen *fuerat, celeresque per annos*
Vixi, et quem dederat *cursum natura, peregi.*
Care marite, mihi *dulcissima* nata, valete,
Et memores nostris semper date iusta sepulcris.

1514.

Tulliae Sympherusae.

Olim non fuimus, nati sumus, unde quieti
Nunc sumus, ut fuimus. Cura relicta. Vale!

1515.

Fabiae Fuscinillae clarissimae et omnium virtutum fecundissimae feminae Clodius Celsinus maritus.

Nondum completis viginti quattuor annis
A natis trinis et viro eripior,
Nomine Fuscinilla Petelina domo orta
Celsino nupta univira unanimis.

1516.

Qui gemitu tristi, lacrimis te deflet in oras,
Dulci coniugio, queritur se luce relictum
. . . . una
Sobria casta . . .

Marcia quae vixit annos XVIIII et m. X. Dep. Kal. Sept. Iuliano Aug. IIII. et Salustio.

1517.

Clodia Ɔ. L. Elegans. Vix. ann. XXX.

Hic Clodia cara cunctis iustisque piisque
Est sita et subito tempore rapta abiit.
Quam flet amissam aeterno tempore coniux.

1518.

Memoriae.

Hoc iacet in lapide Aure. Marcellina pientissima coniux.

Quam lapis ipse tegit, raptam de luce serena,
Huic aetas prime . . cum florebat in annis.
Invida fatorum gens sic mihi sustulit illam,

Superante genetrice sua quae se cupiebat.
Obilfmne mort || deit dum sibi flebile casus
Accidcrit fiet . . que permiset in annos XX. sei tui
quam ciu e trris nostros tuei eo dolores sicaut t. exsis
entor debct nume . . ve . . us . . Iul. Victorinus
coniugi.

1519.

Nomine quae Solida vixit cum coniuge sancte,
Clara genus et pulchra genas, sed plena pudoris,
Hic iacet extremum fatis oppressa sinistris.
Huic eadem nox una dedit thalamosque necemque,
Aurea bis denos aetas cum stringeret annos.
Quatuor ast dederat solatia digna marito
Pignore caro tamen vacuum soluta cubile
Pergit ad oceasus, quoniam sors omnia volvit,
Cuius pro meritis pulcram de marmore sedem,
Valeriane, dolens communi in pace parasti.
Deposita III. Idus Septembris.

1520.
Hedia C. L. Nardis vix . . . .

Si quis forte leget titulum nome . . .
Nardinis invenies ossa sepulta lo.
Cara viro nunc mortua quaror sa . . .
Manet scire potest ipse an . mi .
Heliades coniugi benemeren . . si tantum mihi fortuna largita . . . coguit (sic) *et officia aureum hoc to . . de mea paupertate feci ut . . .*

1521.
Hateria Telete vixit an. XXVII.

Tu pater et mater lacrimis retinete dolorem:
Nam fato raptam non potis eripere.

1522.

Cn. Taracius Cn. F. VI. A. XX. D.
Ossa eius hic sita sunt.
Eheu heu Taraci, ut acerbo es deditu' fato!

Non aevo exacto vitai es traditu' morti.
Sed cum te decuit florere aetate iuventa,
Interiisti et liquisti in moeroribus matrem.

1523.

Aeternae animae L. Aeli Terti Causidici.

Hunc Placentia habet, quem patria Roma creavit.
Marmoreo positum solio aramque sacravit.
P. Aelius Tertius pater.

1524.

His pater ac mater moestum solantur amorem,
Solventes nato triste ministerium.

1525.

Infelix annosa viro nataeque superstes.

1526.

Hannibali.

Nato dilecto moestus uterque parens.

1527.

C. Turpidi P. f. Hor. C. Turpidius C. f. Severus fecit.
Vixit a. XVI.

Parentibus praesidium, amiceis gaudium,
Pollicita pueri virtus indigne oceidit.
Quoius fatum acerbum populus indigne tulit
Magnoque fletu funus prosecutus est.

1528.

D. M.

O dolor! quantae lachrimae fecere sepulchrum
Iul. Lucinae, quae vixit carissima matri.
Flos aetatis hic iacet intus condita saxo.
O utinam possit reparari spiritus ille,
Ut sciret, quantus dolor est!
Quae vixit ann. XXVII. m. X. d. XIII. Iul. Parthenope posuit, infelix mater.

1529.

Sex. Iulii Agathopi ephebu an. VII.

Te, terra, optestor, leviter super ossa quiescas,
Et tenerae aetati ne gravis esse velis.

1530.

Pater et mater titulum posuerunt funeri acerbo. Cn. Gargonio Cn. f. Paullino vix. ann. IX. m. VII.

Te, lapis, obtestor, levis ut super ossa quiescas,
Ne tenerae aetati gravis esse videaris.
Tu qui via Flaminea transis, resta ac relege.

1531.

C. Iulius Sp. f. Maximus vixit annis II. mensibus V.

Atrox o fortuna, truci quae funere gaudes,
Quid mihi tam subito Maximus eripitur?
Qui modo iucundus gremio superesse solebat,
Hic lapis in tumulo nunc iacet ecce miser.

1532.

Salonae.

Fuficia Agre.

Crudeles Parcae nimium! matercula dicit,
Quoius in hoc tumulo filia parva iacet:
Debueram prius ipsa mori, sed numina vestra
Que coluere cadunt neglexere manent
Infernae voces commen . .
. . in hoc tumulo.

1533.

Spolatensi agro.

L. Aprofennius Pro . . posuit sibi Iuliae C. F. Maximae uxori et L. Aprofennio cinitori et L. Aprofennio Luculloni annor. XXIII. defunct.

Quod si longa magis nexissent stamina Parcae,
Aequius iste lapis patris super ossibus esset.

1534.

D. M.

Atiliae Severillae filiae piissimae Atilia Onesime mater.

Hunc titulum natae genetrix decepta paravi.
Illa bis octonos vixit miseranda per annos,
Ut plenos lacrimis oculos manus altera clusit.
Namque mori levior poena est quam quaerere mortem.
Infelix natae cineres custodio mater,
Ante bis octonos quam lux mihi verteret annos
Tale nefas matri mors properata tulit.
Illa meis semper tum
Luget et in nos
Infelix Stygio
Adiacet et tu
Salve precor ni
Excipis Elysi
Viximus Hennaeae sine docuere rapinae
Erubuit nostras Atropos ipsa colus
Post teneros Manes et acerbae funera mortis
Et ici tenebras
aes
i
i
orsas
orq
rhann
a domo
in sepulc
ra meos
Penates
ipsa rogos
vi meae sic animae Manesque piorum
Dum vi . . matris funere tarda comes.

1535.

Terentiae P. f. Asiaticae P. Terentius Quietus alumnae.

Hic iacet exanimum dilectae corpus alumnae,

Quam Parcae insontem merserunt funere acerbo,
(Noudum etenim vitae decimum compleverat annum)
Et mihi crudeles tristem fecere senectam.
Namque ego te semper, mea alumna Asiatica, quaeram
Adsidueque tuos vultus fingam mihi merens,
Et solamen erit, quod te iam iamque videbo,
Cum vita functus iungar tuis umhra figuris.

1536.

D. M.

Xanthippes sive Iaiae Caius Cassius Lucilianus alumnae dulcissimae.

Seu mortis miseret, seu te vitae, perlige:
  Nomen Xauthippe Iaia eaedem ludicro
Quon exprimens dolore fugit anima corpore,
  Hic conquiescit cunis terrae mollibus.
Quam trino annorum filo proterentia
  Novem post mensum fata conficiunt malo.
Lues ignita torret ultra quinque dies
  Venusta, amoena, inter morbum garrula.
Quam, si qua pietas insita sit coelestibus,
  Viventi ingenio, soli et luci, reddite,
Altoris memorem, quem parentes dixeraut,
  Cum primus natust, Lucilianum Cassium.

C a r m i n a   S u p p o s i t i t i a.

1537.

Euriali Moranii Asculani.

Chaoniam legitis natam Iovis arbore glandem
  Legiferae et segetes munera sacra deae.
Vos ulmos et apes, complentes nectare cellas,
  Et legitis tardos laeta per arva boves.
Vos et equum legitis, qui frena sonantia mandit,
  Vos arva et carpens gramina pingue pecus.
Sed mihi quid prodest audire haec, si mihi desunt
  Glans, seges, ulmus, apes, bos, equus, arva, pecus?

1538.

Pulicis de Custodia Vicentini Hermaphroditus.

Cum mea me genitrix gravido gestaret in alvo,
Quid pareret, fertur consuluisse deos.
Mas est, Phoebus ait: Mars, femina: Iunoque neutrum.
Cumque forem natus, Hermaphroditus eram.
Quaerenti letum, dea sic ait: occidet armis;
Mars, cruce; Phoebus, aquis. Sors rata quaeque fuit.
Arbor obumbrat aquas, adscendo, decidit ensis,
Quem tuleram, casu labor et ipse super.
Pes haesit ramis, caput incidit amne: tulique,
Femina, vir, neutrum, flumina, tela, crucem!

1539.

Guarini Veronensis
ex Plutarchi versione epitaphium Cyri.

Quisquis es mortalium et undecumque
Advenis (adventurum enim te scio.)
Cyrus sum, qui Persis imperium acquisivi.
Hoc igitur humi paululum, quo meum corpus
Obtegitur, igitur mihi ne invideas.

1540.

Fr. Petrarchae.

Quisquis amore voles solido tranquillus et alta
Pace frui, maiora fuge, et nimis alta caveto:
Quin etiam vitare pares, licet obstrepat error
Publicus, admoneo. Fidum tibi iunge minoris
Pectus, ubi obsequium pernox humilesque vicissim
Blanditiae dulcisque timor. Res cognita paucis.
Alta petunt omnes; utinam mihi tale dedissem
Consilium, sed cogit amor, perque ardua vinctum
Luctantemque rapit. Victor fuit ille deorum,
Molliaque Herculeis aptavit pensa lacertis.
Tu, cui libertas salva est, tibi consule, Daphne.

1541.

Adriani Scorelii Batavi.

In Graeculum a cane interfectum.

Graeculus Argolicis laetus veniebat ab oris
  Italiam: canis hunc forte momordit, obit.
A cane non mirum est subito periisse Pelasgum:
  Nam rabies Hecubae durat in Argolicos.

1542.

Hieronymi Wolfii.

Constantinae Mauritii Imp. uxoris et liberorum.

O ego mille modis regum miseranda duorum
  Mauritii coniux, filia Tiberii.
Edocui regina satis fecundaque mater,
  Quam sint multorum commoda sceptra ducum.
Militis infidi iaceo populique furore
  Et mecum coniux progeniesque iacet.
Nae miserae Niobes ego sum vitale cadaver.
  Plurane Cisseis, plura Iocasta tulit?
Esto: iure pater. Cur pignora parva necantur?
  Humani prorsus nescia turba doli.
Non iam, Roma, meis carpes a frondibus umbram,
  Eruta Threicio stirps Aquilone iacet.

1543.

Vineti.

Lucillae.

Ossa gemelliparae Lucillae hic sunt sita, cuius
Secta fuit proles vivens patri et altera matri.

1544.

Iulii.

In Petronium Arbitrum.

Petronii carmen divino pondere currit,
  Quo iuvenum mores arguit atque senum.
Quare ille praesa gaudet lasciva puella,

At quoque delicias frigida sentit anus.
Nam iter diri scripsitque Neronis amictu
Arbiter, arbitrio dictus et ipse suo.

1545.

In Bacchum.

Infantem Nymphae Bacchum, quo tempore ab igne
Prodiit, inventum sub cinere abluerant.
Ex illo Nymphis cum Baccho gratia multa est,
Seiunctus quod sit ignis et urat adhuc.

1546.

Augustini Brenzonii.

Dum rides, mihi basium negasti:
Dum ploras, mihi basium dedisti.
Nata est de lacrimis mihi voluptas,
De risu dolor, o miselli amantes!

1547.

Impubes nupsi valido, nunc firmior annis
Exsucco et vetulo sum sociata viro.
Ille fatigavit teneram, hic aetate valentem
Intactam tota nocte iacere sinit.
Dum nollem, licuit: nunc, dum volo, non licet uti.
O Hymen aut annos aut mihi redde virum.

1548.

Nymph. Font. Lysimach. V.

Nymphae, fonticolae Nymphae, quae gurgitis huius
Aeternum roseo tunditis ima pede,
Lysimachum servate, sub alta maxima pinu
Numinibus posuit qui simulacra suis.

1549.

Pani Custod . . .
(sub imagine Panis rudi lapide)
Veronae effossum in Calabria.

Heic stans vertice montium supremo

Pan glaucei nemoris nitere fructus
Cerno desuper uberemque silvam.
Quod si purpureae, viator, uvae
Te desiderium capit, roganti
Non totum invideo tibi racemum.
Quin si fraude mala quid hinc reportes,
Hoc poenas luito caput bacillo.

1550.

Est rosa flos Veneris, cuius quo furta laterent,
Harpocrati matris dona dicavit Amor.
Inde rosam mensis hospes suspendit amici,
Convivae ut sub ea dicta tacenda sciant.

1551.

Iupiter omnipotens est primus et ultimus idem,
Iupiter est caput et medium. Iovis omnia munus.
Iupiter est fundamen humi ac stellantis Olympi,
Iupiter et mas est et nescia femina mortis.
Spiritus est cunctis, validi vis Iupiter ignis
Et pelagi radix, Sol, Luna est Iupiter ipse.
Omnipotens rex est: rei omnis Iupiter ortus.
Nam simul occuluit, rursum extulit omnia leto,
Corde suo e sacro, consultor lumine rebus.

1552.

Quaenam haec forma? Dei. Cur versa est? Fulgura lucis
Divinae non fert debilis haec acies.
Quid vero existit tamquam uno e corpore corpus?
Hic Amor est. Si Amor est, cur videt? at Iovis est.
Cur ita complicitis alis? Numquam evolat. At cur
In se convertit tela? sui ille amor est.
Cur ferro sine tela gerit? Quia vulneris expers
Ille est. at vester vulnerat et cruciat.

1553.

Epicteti de Venere.

Nuda Venus picta est, nudi pinguntur Amores.
Nam quos nuda capit, nudos amittat oportet.

1554.

Epicteti.

Poma ut in arboribus pendentia corpora nostra:
Aut matura cadunt aut cito acerba ruunt.

1555.

Charites.

Sunt nudae Charites niveo de marmore, et illas
Diva Columna suis aedibus intus habet.
Par tribus est facies, qualem decet esse sororum;
Par tribus est aetas, par quoque forma tribus.
Grata Thalia tamen geminae conversa sorori,
Implicat alterne brachia blanda soror,
Euphrosynam dextra stupeo Aglaiamque sinistra,
Miror et implicitis brachia nexa modis.
Iupiter est genitor, peperit de semine coeli
Hemonia et Veneris turba ministra fuit.
Inde alitur nudus placida sub matre Cupido,
Inde voluptates, inde alimenta dei.

1556.

Q. Fabii Dictatoris nepotum.

Abdita sarcophago cum manibus ossa sub isto
Sunt Fabii Dictatoris defleta nepotum.
Sparge rosis tumulum, legis haec quicumque viator,
Quaeque iacent tumulo, dic molliter ossa quiescant.

1557.

Livii Salinatoris conditoris fori Iulii.

Livius ecce fui Romanus, conditor urbis
Huius, et hanc volui terram coluisse Quirites
Magnanimos, populisque dedi cognomina victor.

1558.

Euripides.

Siste! Quid ipse velim, rogitas? Cognosce, viator.
Euripides, tragico carmine clarus homo,
Hic iaceo. Istud erat, quod te novisse volebam:
Ergo diu felix, care viator, abi!

1559.

Epitaphium Ciceronis.

Ille oratorum princeps et gloria linguae
Romanae iacet hac cum coniuge Tullius urna.
Tullius ille, inquam, de se qui scripserat olim,
O fortunatam natam me consule Romam.

1560.

Epitaphium Ovidii.

Hic situs est vates, quem divi Caesaris ira
Augusti Latia cedere iussit humo.
Saepe miser voluit patriis occumbere terris,
Sed frustra. Hunc illi fata dedere locum.

1561.

De primis Italiae regibus.

Primus in Italia Ianus regnavit agresti.
Aurea Saturnus iugera falce colit.
Tertius Ausoniis dominatur Picus in oris.
Faunus et in Latio regna paterna capit.
Filia Laurentum regi fuit una Latino.
Dos fuit Aeneae terra Latina pio.

1562.

Imp. Nervae Traiano Caesari Augusto Germanico Dacico Sacrum.

Templum in rupe Tagi superis et Caesare plenum,
Ars ubi materia vincitur ipsa sua,
Quis quali dederit voto, fortasse requiret
Cura viatorum, quos nova fama iuvat.

Ingentem vasta pontem qui mole peregit,
Sacra litaturo fecit honore Lacer.
Pontem perpetui mansurum in secula mundi
Fecit divina nobilis arte Lacer.
Qui pontem fecit Lacer et nova templa dicavit,
Scilicet et superis munera sola litant.
Idem Romuleis templum cum Caesare divis
Constituit felix, utraque causa sacri.

1563.

Interamnae.

Tirenus fecit, Traianus me reparavit.
Ergo mihi Tranum nomen uterque facit.

1564.

Epicuri.

Cum te mortalem noris, praesentibus exple
Deliciis animum. Post mortem nulla voluptas.

1565.

De duabus sororibus meretriculis ex Illyrico, Gentia et Chloe, quae Romana castra cum matre lena sequebantur.

. . . matris amor deliciumque meum.
Ne vero inter vos odio certate sorores,
Utrius alba magis vel minus atra cutis.
Hoc unum certate, suos magis urat amores
Altera nonne oculis, altera nonne comis.
Anne coma ex auro flava est tibi, Gentia? an auri
Ex ipsa magis est bractea flava coma?
E Beronicaeo detonsum vertice crinem
Retulit esuriens Graecus in astra Conon.
Gentia, rapta tibi fiat coma protinus astrum,
Et regat Illyricas certior Ursa rates.
Cum quatit et caudam Iunonius explicat ales,
Mille oculos, gemmas mille decenter habet:
. . . . huc illuc flectat ocellos
Hinc illinc videas currere mille faces.

1566.

Quid natum caedit Venus? Arcum perdidit. Arcum
Quis rapuit? Tusco Flavia nata solo.
Qui factum? Petit haec, dedit hic; nam lumine formae
Deceptus, matri se dare crediderat.

1567.

De Theide et Mela.

Me mihi subripuit contraria flamma sororum,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.
Ore Melas, oculisque Theis placuere subinde,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.
Sed dum nigra Melas ridet sine voce sororem,
Despectam Theidis forma facitque Melam,
Me mihi restituit contraria flamma sororum,
Pulchra Theis oculis, ore nigella Melas.

1568.

In statuam satyri et pueri.

Blanditur puero Satyrus vultuque manuque,
Nolenti similis retrahit ora puer.
Quem non commoveant quamvis de marmore? fundit
Paene preces Satyrus, paene puer lacrimas.

1569.

Seu puerum vidi formosum, sive puellam
Formosam, sit uter sexus enim dubito.
Inter utrumque decus formae dubitare coactus,
Contra grammaticos ne faciam, vereor.
Seu pulcher, seu pulchra mihi dicatur, et errem,
Musa soloccismi nostra futura rea est.

1570.

Hersili.

Semicapri quicumque subis sacraria Fauni
Haec lege Romana verba notata manu.
Hersilus hic iaceo; mecum Marulla quiescit,

Quae soror et genitrix, quae mihi sponsa fuit.
Vera negas? frontemque trahis? aenigmata Sphingis
Credis? Sunt Pythio vera magis tripode.
Me pater e nata genuit, mihi iungitur illa:
Sic soror et coniux, sic fuit illa parens.

1571.

Felicis.

Sponte fui pauper tam re quam nomine Felix,
Quaesivi nomen, quaerat avarus opes.

1572.

Fortiss. Mil. v. et XIX Leg.

Quorum opera fortiter vetera castra defensa sunt Polyandrion.

Huc reduces olim post tempora longa reversas
Senserat ire aquilas legio undevigesima, cuius
Haec veterum manes castrorum hiberna tuentur.

M.

Ossa Mil. V. et XIX leg. cum Quintil. V. interfect. iussu Germanici Imp. huc collata quiescunt.

Si quid adhuc manes, cineres atque ossa sepulta
Mentis habent vocisque, iubent salvere reductas
In sua castra aquilas, felix faustumque precantur.

1573.

Pylades Anni Novati patris.

H. S. E.

Subductum primae Pyladen haec ara iuventae
Indicat exemplum non leve amicitiae.
Namque sodalitii sacravit turba futurum
Nominis indicium nec minus officii.

Dicite, qui legitis, solito de more sepulto:
Pro meritis, Pylades, sit tibi terra levis.

1574.

Tyrrheni Etrusci.

Immortales Camenas mortalibus
Immortale aevum largiri non posse,
Tyrrheni Hetrusci immatura mors doceat.

1575.

Mulieris a marito interfectae.

Inmitis ferro secuit mea colla maritus,
Dum propero nivei solvere vincla pedis.
Durus et ante torum, nuper quo nupta coivi,
Quo cecidit nostrae virginitatis honos.
Non culpa meruisse necem, pia numina testor,
Sed iaceo fati sorte peremta mei.
Discite ab exemplo Christinae, discite patres,
Ne nubat fatuo filia vestra viro.

1576.

Ioviani Pontani.

Miellae caesae et a suibus erutae.

Heu quid amor, male castus amor, mala crimina possint,
Ipsa manu doceo caesa Miella viri.
Haerebam misera in gremio male saucia amantis,
Et mea languentis presserat ora sopor:
Irrumpit gladio coniux. Heu victa sopore
Vix sensi armatas in mea fata manus.
Eiectam furtim exequiis bustoque carentem
Tristis in ignota condidit hospes humo.
Tabueram; intestata diu nec crimina passus
Hymen immundas excit in ossa sues.
Eruor infelix, populi nota, dedecus urbis,
Meque trahunt rapidae per loca tetra ferae.

Quaeque Miella fui, nomen sum nacta Suillae.
Disce, puella, tuo casta manere toro.

1577.

Angelae.

Hic iacet, in medio quae concidit Angela partu,
Dum Iuno gravidae saeva negaret opem.
Impia res. Tenerum saltem mors improba fetum
Liquisset misero matre cadente patri
Aut matrem potius. Quis enim, cum carpserit uvam,
Ipsam etiam vitem subsecuisse velit?
Plaudite vos steriles; soboles hanc perdidit, et sic
Saepe solent ramos frangere poma suos.

1578.

D. M.

Sororis suaviss.

Et lac et vini pateras et liquida mella,
Iam tibi in extremas do, soror, inferias.
Lac, quod libo, novum est; Rhodio de palmite vinum,
Expressumque favis mel fero Cecropiis.

1579.

Lucretiae.

Si cineres vitae specimen post fata reservant,
Hic proprio nulli cedet honore cinis.

Una dies animo similes vultuque gemellos
Una tuo fecit funere dissimiles.
Aemula sed nostrae fuerint cum fata iuventae,
Una meos cineres condet et urna tuos.

1580.

Francisci Columnae.

Felix Polia, quae sepulta vivis,

Charo Marte Polyphilus quiescens
Iam fecit vigilare te sopitam.

1581.

Basilii Zanchii.

In Lydium infantem.

Luderet in viridi dum cespite Lydius infans,
Propter aquam (ah pietas!) ictus ab angue cadit.
Infelix mater natum complexa iacentem,
Occidit, angue puer, victa dolore parens.

1582.

Cottae

In Ioannem Quinterium.

Me longe effigie venustiorem
Narcissi vel Apollinis comati
Parcarum Lachesis soror severa
Isti Quinterium dedit sepulcro.
Cur non flosculus exeat, requiris,
Cum tanti fuerim puer decoris?
Haec tellus nimis arida est, viator,
Nostri facta perustione amoris.
Nam terram quoque laesimus decore.
Quod si lacrimulis tuis madescet,
Forsan flos novus ibit e sepulcro.

1583.

In Hieronymum Angerianum.

Factus amor mitis transfixo clausit amanti
Lumina, conlegit corporis ossa Charis.
Tradidit inferias pia Cypris, carmen in ipsa
Urna Erato scripsit: tu lege, quisquis amas.
Non hic corpus inest, non hic cinis ater, at una
Flamma calens, cremat haec flamma: viator abi.

1584.

Pierides tumulo violas, Venus alma hyacinthos,
Balsama dant Charites, cinnama spargit Amor,
Phoebus odoratas lauros, Mars ipse amaranthos,
Nos lacrimas, rarae munus amicitiae.

1585.

In Camillam.

Qui sunt hi gemitus? Charitum. Quae pompa? Camillae.
Unde odor hic? Cineri tura ministrat Amor.
Unde pyra? Ex pharetra. Quisve ardet in igne? Lepores.
Quaeve est inlacrimans? Quae legit ossa? Venus.
O fatum infelix! quid formae gloria prodest,
Si fastus hominum parva favilla rapit?

1586.

Me miserum! fraternus amor persolvere cogit
Has, puer, exequias, has, puer, inferias.
Belle puer, formose puer, puer unice, dico,
Quid puer, imo infans, aridus imo cinis.
Vixdum natus eras, Lachesis tua fila recidit.
Sic lux, quae fuerat prima, suprema fuit.
Nam quasi momento sub eodem temporis ad te
Torva iuventa venit, curva senecta venit.
Mater abortivum cum te produxit in auras,
Parturiit puerum, parturiitque senem.
Mors et abortivum quae te produxit in auras,
Sustulit et puerum, sustulit atque senem.
Ast puto non rapuit te mors, sed filia magni
Cara Iovis, Stygio nupta puella Iovi.
Haec rapuit, paucos, ut, cum tu adoleveris annos,
Inter. delicias te beet illa suas.
Cresce puer, tu cresce infans, infantule cresce,
Cresce puer, crescas bellule, cresce puer.

Nec desiderium bellae remorare puellae,
Cresce puelle cito, bella puella rogat.
Cresce cito: interea manibus dabo lilia plenis,
Misceboque tuis balsama in ossiculis.
Tu modo non fratris donum aspernabere, nardum
Suscipe, cum nardo suscipe et has lacrimas.
Suscipe et hos gemitus fratris, cape et alba ligustra;
Albe puer, simulant alba ligustra tibi.
Tu pia verba refer nunc iusta et iusta sacerdos;
Eia age condantur ustaque bustaque humo.

1587.

Lydae.

Iniice, si pietas usquam est, suspiria et imple
Mecum, hospes, lacrimis marmoris hoc vacuum.
Nam formae exemplum periit, cum obiit mea Lyda
Quam periere homines, vel periere dei.

1588.

Extremum hoc, coniux, a coniuge, si qua venire
Inde tibi possit gloria, munus habe.
Inde mihi certe ventura est maxima, dum te
Uxorem nostram quisque fuisse leget.

1589.

D. M.

. . . .
. . . . .

Quae te sub tenera rapuerunt, Paeta iuventa,
O utinam me crudelia fata vocent,
Ut linquam terras invisaque lumina solis,
Utque tuus rursum corpore sim posito.
Tu cave Lethaeo contingas ora liquore,
Et cito venturi sis memor, oro, viri.
Te sequar obscurum per iter, dux ibit eunti
Fidus Amor, tenebras lampade discutiens.

1590.

Quid gemis heu tanto felicia funera luctu?
Turbantur lacrimis gaudia nostra tuis.
Parce, precor, questus tristes effundere. Vixi.
Non erat in fatis longior hora meis.
Immatura perii, sed tu diuturnior annos
Vive meos, coniux optime, vive tuos.

Ibidem.

Anxia me miserum multos post vita labores
Liquit et immerito funere procubui.

1591.

Manes si saperent, miseram me abducerent coniugem.
Vivere iam quoniam lucem iam nolo videre.
Dulcem nam carui lucem, cum amisi te ego coniux.
Has tibi fundo dolens lacrimas, dulcissime coniux.
Si prosunt lacrimae, visis te ostende videri
Semper. Perpetuo vale, mi carissime coniux.

1592.

Tu qui carpis iter gressu properante, viator,
Siste gradum, quaeso, quod peto, parva mora est.
Praeteriens dicas: sit tibi terra levis.

1593.

Antonii Epicuri.

Nata, sed heu miserum, misero mihi nata parenti,
Unicus ut fieres unica nata dolor.
Nam tibi dumque viro taedas thalamumque parabam,
Funera et inferias anxius ecce paro.
Debuimus tecum poni materque paterque,
Ut tribus haec miseris urna parata foret.
At nos perpetui gemitus, tu nata sepulcri
Esto heres, ubi sic impia fata volunt.

1594.

Pueri a matre necati.

Te peperi, te, nate, alui, pressi ubera, nate,
  Scilicet ut mater te gladio feriam.
Ambos in partu Lucina irata tulisset,
  Cur non discissis ilibus interii?
Hiscite (quid statis?) terrae, ruat arduus aether
  In caput, in me omnis Tartarus exsiliat.
Quo nos dira fames compellit? vosne potestis
  Adspicere haec aequis sidera luminibus?
Nate, petes iterum infelicis viscera matris.
  Te pietas celebrem, me feret impietas.

1595.

Iulia, dum vixti, patri suspiria: questus
  Inde ego saepe ergo pectore, saepe animo.
Nunc vero ad tumulum quoties pia iusta repono,
  Do lacrimas cineri, fundo preces superis.
Sic precibus lacrimas miscens, tua busta reviso,
  Dilecto quoniam non licet ore frui.

1596.

Quot lacrimas moriens liquisti filia matri,
  Tot tibi dent superi gaudia perpetuo.
Ter conata sequi, ter spiritus haeserat ori.
  Quod volui, haud potui, te pereunte mori.
Solamen, si quod miserae est, insomnia praestant,
  Cum tristem in somnis ludit imago animam.

1597.

Avus M. nepot. optum. Mar. vix. ann. XIII. mens. XI. dies X.

O dulcis puer, o venuste Marce,
O multi puer et meri leporis,
Festivi puer ingeni, valeto!

Ergo, cum virideis vigens per annos
Aevi ver ageres novum tenelli,
Vidisti Stygias peremptus undas!
Tuum moestus avus, tuum propinqui
Os plenum lepida loquacitate
Et risus facilis tuos requirunt.
Te lusus, puer, in suos suëtos
Aequales vocitant tui frequenter.
At surdus recubas trahisque somnos
Cunctis denique, Marce, dormiundos.

1598.

Fusco factionis Venetae agitatori.

Factionis Venetae Fusco sacravimus aram
De nostro, certi studiosi et bene amantes,
Ut scirent cuncti monumentum et pignus amoris.
Integra fama tibi, laudem cursus meruisti.
Certasti multis, nullum pauper timuisti.
Invidiam passus semper fortis tacuisti.
Pulcre vixisti, fato mortalis obisti.
Quisquis homo es, quaeres talem, subsiste, viator,
Perlege, si memor es, si nosti, quis fuerit vir.
Fortunam metuant omnes, disces tamen unum,
Fuscus habet titulos mortis, habet tumulum.
Contegit ossa lapis: bene habet, Fortuna valebis.
Fundimus insonti lacrimas, nunc vina precamur,
Ut iaceas placide: nemo tui similis.
Τυὺς σοὺς ἀγῶνας αἰὼν λαλήσει.

1599.

Macri medici.

Accipe supremos, quis te donamus, honores,
Care Macre, et longum me captiure vale.
Felix, qui commune malum, nec tanta videbis
Funera, quae nostra barbarus in patria
Patrabit. Felix, tribuit cui Roma sepulcrum,

Cui tot amicorum iusta dedere manus.
Te Graecae Latiaeque simul flevere Camenae,
Et medicina tuo moesta sedet tumulo.

1600.

D. M.

Glyconi vernae dulciss.

Verna puer, puer o mi verna, quis ah! quis ab aura
Te in tenebras rapuit? Perditus heu! morerer,
Ni tecum assidue loquerer, ni saepe iocando
Fallerer. Hinc dum te continuo aspicio,
Semper ero tecum: et si me sopor occupet, umbram
Te umbra petam. Ergo unquam ne metue abs te abeam.

C. Baebius Rufus.

1601.

Manfridi tonsoris.

Manfridus tota cecidi qui flente Panormo,
Tonsorum quondam primus in urbe fui.
Numquam vena meum sensit nec vulnera ferrum
Hanc sentire manum non potuere genae.
Ars speculi, pecten, periere novacula, thecae,
Et simul hic mecum cuncta sepulta iacent.

1602.

Assyrios tumulus non hic sibi poscit odores,
Florida nec multo pressa canistra croco.
Ipsa etenim raros spirant haec ossa liquores,
Urnaque perpetuo vere beata nitet.
Flevit Amor, moestae Charites, te, Cynthia, flevit
Pulcra Venus, molles subsecuitque comas.

Cynthiae semper vivae.

Vixit ann. XXII. obiit V. Decemb. MDXL.

1603.

Vivite mortales et vitae et legibus aequis:
  Haec superat letum, cetera condet humus.
Quod thalami, quod iura deum, quod iusta peregi,
  Sorte mea inferni iudicis urna vacat.
Te solare inopem, coniux, solare nepotes,
  Si terras liquit spiritus, astra tenet.

1604.

Epitaphium canis.

Quod potui, posui tibi, fida catella, sepulcrum,
  Digna magis caeli munere quam tumuli.
Candenti ex lapide haec tibi convenit urna: fuisti
  Candida tota pilo, candida tota fide.
Si caelum, ut quondam, canibus patet, haud tua terras
  Incendet, sed ver stella perenne dabit.
Titae catellae blandissimae Antonius Thebaldaeus.

1605.

Canis.

Longo ac fido amore probatus domino,
Senio confectus servata stirpe hic iaceo.
Hoc me sepulcri honore dignatus herus.
Rubinio catulo.

1606.

Canis.

Latratu fures excepi, mutus amantes:
  Sic placui domino, sic placui dominae.

A p p e n d i x.

1607.

Hippodamia.

Pandite nunc Helicona deae. Nunc pectore firmo
Este duces, o si qua via est, et pronuba Juno.
Pallida Tisiphone fecundum concute pectus
Non hic Atride nec scelus exitiale Lacaenae,
Hic crudelis amor, nunc illas promite vires,
Maius opus moveo, qnaesitas sanguine dotes
Et scelerum poenas inconcessosque hymenaeos.
Urbs antiqua fuit, fama est obscurior annis.
Quid memorem infandas caedes et facta tyranni:
Ausi omnes immane nefas irasque minasque.
Quis tam crudeles optavit sumere poenas.
Hic qui forte velit currus agitare volantes
Invitat pretiis animos et praemia ponit
Tormenti genus incertum de patre ferebat.
Fama malum, incautum dementia cepit amantem,
Horresco referens, rapido contendere cursu
Composuit legesque dedit populosque propinquos
Infelix habuit thalamus, ruit omnis in urbem
Magnanimum heroum primaevo flore iuventus.
Undique conveniunt, et virginitatis amore
Contendunt petere et dubii seu vivere credant,
Ille dies vitamque volunt pro laude pacisci.
Post ubi confecti cursus Circensibus actis
Supplicia expendunt iuvenes ante ora parentum.
Linquebant dulces animas et corpora patrum
Pro molli viola, pro purpureo narcisso
Ora virum tristi pendebant pallida tabo
Vestibulum ante ipsum saevique in limine regis
Terribiles visu formae inposuere coronas,
Quin ipsae obstupuere domus noctesque diesque,
Umbrae ibant tenues odium crudele tyranni
Saepe queri et longas in fletum ducere voces.
O virgo infelix, iam fas est parcere genti,

Pestis et ira deum crudeli funere virgo,
Quam cum sanguineo sequitur Bellona flagello.
Tempore iam ex illo nil magnae laudis egentes
Deponunt animos scelerata excedere terra.
Ecce inter sanctos ignes, dum sacra morantur,
Et iuxta genitorem adstat lasciva puella.
Cui pater et coniux, si qua fors adiuvet ausum,
Ora puer prima signans intonsa iuventa,
Pictus acu chlamydem et barbara tegmina crurum,
Venit amor fidens animi in utrumque paratus,
Lucet ebur, tantum egregio decus enitet ore.
Postquam introgressi et coram data copia fandi,
Rex prior adgreditur dictis atque increpat ultro,
Quo moriture ruis, quae te dementia cepit,
Aut quisquam ignarum connubia nostra petentem
Iussit adire domos quidve hinc petis inquit:
Poenarum exhaustum satis est miseretque pudetque
Pone animos et pulsus abi, miserere tuorum.
Non fugis hinc praeceps, dum praecipitare potestas,
Sunt aliae innuptae, thalamis ne crede paratis,
Ne pete connubiis natam, dabis inprobe poenas.
Ad quae subridens paucis ita reddidit heros:
Hostis amare, quid increpitas mortemque minaris?
Ne tantos mihi finge metus tam fortibus ausis,
Nec mortem horremus, nec nos via fallit euntes,
Quo res cumque cadent, nec me sententia vertit,
Audentes fortuna iuvat, stat, quidquid acerbi est,
Morte pati, quo fata trahunt retrahuntque, sequamur.
Talia dicentem iam dudum aversa tuetur
Causa mali tanti multos servata per annos:
Qualis gemma micat, fulvum quae dividit aurum,
Inter utramque viam talis se laeta ferebat;
Ac veluti Pariusve lapis circumdatur auro
Arte nova, tales virgo dabat ore colores,
Insignis facie, oculos deiecta decoros,
Uritur infelix subitoque accensa furore
Stare loco nescit. Quis enim modus adsit amori?
Nulla Venus, nulli quondam flexere hymenaei.

Solus hic inflexit sensus. Dum plurima volvit,
In partesque rapit varias, famulumne parentis
Audeat affari, quae prima exordia sumat.
Incipit effari mediaque in voce resistit.
Versanti potior vix haec sententia sedit.
Custodem ad sese per noctem plurima volvens
Intra tecta vocat, funditque has ore querelas:
Quis novus hic nostris successit sedibus hospes?
Ire iterum in lacrimas misera et tam dira cupido?
En quid ago, aut quamnam spondet fortuna salutem
Per tot ducta viros? qui nunc certamine tanto?
Umbrarum hic locus est, quo me decet usque teneri.
Respice ad haec, miserere animi non digna ferentis
Ora manusque ambas defunctaque corpora vita
Et funus lacerum, caput et sine nomine corpus
Argumentum ingens, currusque rotasque volucres.
Falle dolo, dolus an virtus quis in hoste requirat?
Accipe daque fidem. Media inter talia verba
Luctantem amplexu molli fovet, hoc decus illi
Venturum excidio, vana spe lusit amantem.
Tandem pauca refert; tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor, vincant, quos vincere mavis.
Testor utrumque caput, mihi iussa capessere fas est.
Unum pro multis dabitur caput, atque ita fatur.
Ergo iussa parat spe multum captus inani,
Scilicet id magnum sperans fore munus amanti.
Artificis scelus et taciti ventura videbant,
Unius in miseri exitium ventura sub axem.
Oceanum interea surgens Aurora relinquit,
Iam sole infuso magnae sub moenibus urbis.
Graecus erat fama multis memoratus in oris
Nec visu facilis nec dictu affabilis ulli.
Undique visendi studio turbante tumultu
Conveniunt, quibus aut odium crudele tyranni,
Aut metus acer erat puerique parentibus orbi
Et trepidae matres et lamentabile regnum
Flent moesti mussantque patres, hic cara sororum
Pectora moerentum, quibus est fortuna peracta.

Hos inter motus stat ductis sortibus urna.
Tunc loca sorte legunt. Extemplo arrectus uterque,
Stat sonipes ac frena ferox spumantia mandit.
Nec mora, continuo vasto certamine tendunt
Custodes lecti atque arrectis auribus adstant
Orantes veniam, certatur limine in ipso.
Atque ea diversa penitus dum parte geruntur,
Discessere omnes medii, signoque repente,
Qua data porta, ruunt. sic densis ictibus heros
Stridore ingenti atque oculis vigilantibus exit,
Incumbens humero, sonitu quatit ungula campum.
Dant animos plagae pronique in verbera pendent
Pro se quisque viri, tunc caeco pulvere campus
Conditur in tenebras, qua proxima meta viarum,
Et longum superant flexu caecique furore.
Inter illis sedent vesano sanguine certant,
Regina e speculis miro properabat amore,
Omnia tuta timens, quamquam fors omnia versat,
Audit equos, audit strepitus, timet omnia secum,
Praescia venturi, sed spes incerta futuris.
Et proni dant lora, volat vi fervidus axis,
Liquitur in medioque ardentem deserit ictu,
Carpit enim vires et, haec ut cera liquescit,
Excoquitur vitium, tum nititur acer et instat.
Vertitur interea et scelus expendisse merentem
Matres atque viri voceesque ad sidera iactant.
Dum trahitur curruque haeret resupinus inani
Radit iter laevum interior, subitoque priorem
Praeterit et super haec inimico pectore fatur:
Istic nunc metuende iace, vetitosque hymenaeos
Sume, pater, frustraque animis elate superbis.
En, qui nostra sibi tot iam labentibus annis
Servabat senior, nostrasne evadere demens
Sperasti te posse manus Circensibus actis?
Hic tibi mortis erant metae, submitte furorem,
Qui iuveuum tibi semper erat, speravimus ista,
Et tandem laeti sociorum ulciscimur umbras.
Dixit et e curru saltum dedit, ocius omnes

Excipiunt plausu, coelum tonat omne tumultu,
Ipse etiam eximiae laudis cum virgine victor
Ibat ovans humeroque Pelops insignis eburno.
Tunc vero exarsit iuveni dolor ossibus ingens,
Olli (sensit enim simulata mente locutam)
Nec latuere doli, caput horum et causa malorum,
Tunc quassans caput haec effundit pectore dicta:
Me, adsum qui feci, merui nec deprecor, inquit,
Spargite me in fluctus. En! haec promissa fides est.
I nunc, ingratis offer te, invise, periclis:
His etiam instruxi manibus deceptus amore.
Nusquam tuta fides, varium et mutabile semper
Femina, sic fatus liquidas proiecit in undas
Aeternam moriens famam, quae maxima semper
Dicitur, aeternumque tenet per secula nomen.

1608.

Fragmentum.

Ipse manu patiens inmensa volumina versat,
Adtollitque globos, sonuerunt omnia plausu.
Tunc Cererem corruptam undis emittit ab alto,
Septem ingens giros, septena volumina traxit
Lubrica convolvens et torrida semper ab igni.
At rubicunda Ceres oleo perfusa nitescit.
Scintillae absistunt: opere omnis semita fervet,
Fervet opus redoletque, volat vapor ater ad auras.
Instant ardentes verubusque trementia figunt,
Conclamant rapiuntque focis onerantque canistris,
Undique conveniunt pueri innuptaeque puellae.

1609.

Alcesta.

Egregium forma iuvenem pactosque hymenaeos
Incipiam et prima repetens ab origine pergam,
Si qua fides, animum si veris inplet Apollo.

Iam gravior Pelias multis memoratus in oris
Rex erat et tantas servabat filia sedes.
Illam omnis tectis primaevo flore iuventus
Ardebat, sed res animos incognita turbat.
Iura dabat legesque viris, sub rupe leonem
Aut spumantis apri cursum qui foedere certo
Et premere, et laxas sciret dare iussus habenas.
Iamque aderat Phoebo ante alios dilectus amore.
Ipse inter primos caput obiectare periclis
Obtulerat fidens animi fretusque iuventa:
Ergo iugo parat multis comitantibus armis
Itur in antiquam silvam, stabula alta ferarum,
Atque hic exsultans animi patiensque pericli
Optat aprum aut fulvum descendere monte leonem.
Tunc breviter super adspectans sic voce precatur:
Sancte deum, summi custos Soractis Apollo,
Quem primi colimus, tua si mihi certa voluntas,
Ibo animis contra nec me labor iste gravabit,
Nec mora nec requies oranti et multa precanti.
Aethere se mittit auditque vocatus Apollo
Et iuveni ante oculos his se cum vocibus offert:
Incipe si quid habes, si tantum pectore robur
Concipis et si adeo dotalis regia cordi est,
Mecum erit iste labor, mitte hanc de pectore curam.
Per silvam tum saevus aper cum murmure montis,
Tum demum movet arma leo vastoque sub antro
Asper, acerba tuens vasta se mole ferebat
Excutiens cervice toros, ea frena furenti
Concutit et stimulos sub pectore vertit Apollo.
Dat iuveni et tenues fugit, ceu fumus, in auras.
Ille autem inpavidus et munere victor amici
Emicat in currum et manibus molitur habenas.
Ut ventum ad sedes, reddi sibi poscit honorem,
Adiungi generum miro properabat amore.
Tum sic mortales referebat pectore voces:
Non haec humanis opibus neque arte magistra
Accipio agnoscoque libens, tibi ducitur uxor,
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos

Exigat et possit parvos educere natos.
Haec ubi dicta dedit, solio se tollit ab alto
Iam senior mediisque parant convivia tectis.
Interea magnum sol circumvolvitur annum,
Parcarumque dies et vis inimica propinquat
Egregium forma iuvenem iam morte sub aegra,
Iamque dies infanda aderat et tempora Parcae
Debita conplerant, crudeli morte sodalis.
Ut primum fari potuit crinitus Apollo,
Multa gemens casuque animum concussus amici
Ipsius ante oculos sic fatis ora resolvit:
Disce tuum, ne me incuses, volventibus annis
Advenisse diem, nam lux inimica propinquat.
Haec ubi deflevit, coeli cui sidera parent,
Tunc sic pauca refert fatis adductus iniquis:
Phoebe, tot incassum fusos patiere labores:
Nil nostri miserere, mori me denique cogis.
Eripe me his, invicte, malis, miserere tuorum,
Si qua fata sinant et eris mihi magnus Apollo.
Talibus oranti sic ore effatus amico est:
Desine fata deum flecti sperare precando,
Sed cape dicta memor, duri solatia casus:
Obiectare animam quemquam aut opponere morti
Fas et iura sinunt: prohibent nam cetera Parcae.
Audiat haec genitor, patet atri ianua Ditis,
Hactenus indulsisse vacat. Sic fatus Apollo
Mortales visus medio sermone reliquit.
Tunc vero ancipiti mentem formidine pressus
Obstipuit, cui fata parent, quem poscat Apollo:
Ire ad conspectum cari genitoris et ora
Cogitur, et supplex animum tentare precando,
Multaque praeterea longaevo dicta parenti
Cum fletu precibusque tulit, ne vertere secum
Cuncta pater fatoque urgenti incumbere velit.
Ecce iterum stimulat, sed nullis ille movetur
Fletibus aut voces ullas tractabilis audit.
Tunc genitor natum dictis affatur amicis:
Non, ut rere, meas effugit nuntius aures,

Infelix causas nequidquam nectis inanes.
Hoc uno responso animum delusit Apollo,
Stat sua cuique dies, lacrimae volvuntur inanes.
Utere sorte tua, patet atri ianua Ditis.
Talia perstabat memorans fixusque manebat.
Egregia interea coniux in limine primo
Agnovit longe gemitus, praesaga mali mens,
Tunc sic pauca refert, quid o pulcherrime coniux!
Fare, age, quid venias, quae causa indigna serenos
Foedavit vultus? quae te fortuna fatigat?
Quaecumque est fortuna, mea est, sic talia fatur,
Demisit lacrimas, factoque hic fine quievit.
Ille autem gemitus imo de pectore ducens
Talia voce refert: quid me alta silentia cogis
Rumpere? et obductum verbis vulgare dolorem?
Eloquar an sileam? luctum ne quaere tuorum,
Vixi et quem dederat cursum fortuna, peregi.
Iamque dies, nisi fallor, adest, crinitus Apollo
Hos mihi praedixit luctus, pro nomine tanto
Obiectare animam, seu certae occumbere morti
At regina gravi iam dudum saucia cura,
Tristior et lacrimis et pallida morte futura
Deficit ingenti luctu, miserabile visu!
Atque illum tales iactantem pectore curas,
Talibus effata est dictis, seque obtulit ultro
Decrevitque mori, breve et irreparabile tempus
Omnibus est vitae neque habet fortuna regressus.
Sed moriamur, ait, nihil est, quod dicta retractent
Concordes stabili fatorum numine Parcae.
Si fratrem Pollux alterna morte redemit,
Est hic, est animus lucis contemtor, et istum
Qui vita bene credat emi, nova condere fata
Nec mortem horremus, sub terras ibit imago,
Si te fata vocant, in me mora non erit ulla.
Ergo aderat promissa dies lacrimansque gemensque
Debita conplerat pesti devota futurae,
Testatur moritura deos stratisque relictis
Incubuitque toro dixitque novissima verba:

O dulcis coniux, dum fata deusque sinebant,
Fortunati ambo, scirent si ignoscere Manes,
Te propter alia ex aliis in fata vocamur,
His lacrimis vitam damus et miserescimus ultro,
Quod te per superos et conscia numina veri,
Per connubia nostra, per inceptos hymenaeos
Adiuro et repetens iterumque iterumque monebo,
O dulcis coniux, castum servare cubile
Sis memor, (extremum hoc munus morientis habeto,
Si bene quid de te merui) lectumque iugalem,
Natis parce tuis. Sic, sic iuvat ire sub umbras
Hanc sine me spem ferre tui, audentior ibo,
Iussa mori feror ingenti circumdata nocte,
Haec sunt, quae nostra liceat te voce moneri,
I decus i nostrum, melioribus utere fatis.
Haec effata silet, pallor simul occupat ora,
Nam quia nec fato, ingeminat iam frigida cymba,
Sed misera ante diem, matrum de more locuta
Multa patri mandata dabat, solatia luctus.
Interea dulces pendent circum oscula nati,
Illa manu moriens humeros dextramque tenebat
Amborum et vultum; lacrimis ingressus obortis
O dolor atque decus magnum, sanctissima coniux,
Tu lacrimis evicta meis, per sidera iuro,
Per superos, haerent infixi pectore vultus,
Verbaque, per coeli iucundum lumen et auras,
Dum memor ipse mei, dum spiritus hos regit artus
Oblitus fatorum manet alta mente repostum.
Quisquis honos tumuli, quidquid solamen humandi est,
Servati facimus, semper celebrabere donis;
Et cum frigida mors anima seduxerit artus,
Ipse tibi ad tua templa feram sollemnia dona,
Cui tantum de te licuit, neque enim ipsa feretur
Fama levis, tantive abolebit gratia facti.
Funeris heu tibi causa fui; quas dicere grates
Quasve referre parem fati sortisque futurae?
Aeternam moriens famam tam certa tulisti,
Contra ego vivendo vici mea fata superstes

Morte tua vivens. Media inter talia verba
Non lacrimis hoc tempus eget, Cyllenia proles,
Acceleremus ait: nos flendo ducimus horas.
Regina ut tectis venientem conspicit hostem,
Agnoscit lacrimans sua nunc promissa reposci.
Tempus ait Deus ecce deus! cui talia fanti
Dilapsus calor atque in ventos vita recessit.

1610.

Epistola Didonis ad Aeneam.

Praefatio.

Sic tua semper ames, quisquis pia vota requiris,
Nostra libenter habe: quid carminis otia ludant,
Cerne bonus, mentisque fidem probus incole iudex.
Dulce sonat, quod cantat amor: cui grata voluptas
Esse potest, modicum dignetur amore poetam.

Dido Aeneae.

Debuit ingrato nullam dictare salutem
Laesus amor, sed nulla iuvant convicia flentem;
Si modo flere vacet: nam me magis inproba mortis
Fata vocant. Troiane nocens, haec dona remittis?
Quamvis saepe gravi conponam carmine fletus,
Plus habet ipse dolor, neo conplent verba dolorem,
Quem sensus patientis habet, vel regna requiro,
Quae male victa dedi miseris circumdata fatis.
Pendet amore domus, castus dolor auget amorem.
Dum studet iratas animus celerare querelas,
Continuit dolor ipse manum nec plura loquentem
Passus amor, meritisque vias et verba ligavit.
Ah quoties revocata manus, dubiumque pependit,
Quid factura fuit trepidanti pollice. Dextram
Torpor et ira ligat, dum dura vocabula format,
Et minus explicitam condemnat litera vocem.
Torsit iter male tractus apex, dubiaque remissus
Mente pudor, dum verba notat, dum nomina mandat.

Flamma nocens, irata, ridens, penitusque cucurri
Sopitus per membra calor, duroque medullas
Igne vorat. Nullus confessum culpet amantem.
Connubium tunc crimen erat, male credula votis
Cuncta dedi: (nec mira fides) sub lege mariti,
Cuius et ipsa fui: numquam nec conscia reddent
Vota fidem, si talis erit non digna marito.
Hanc reddis, Troiane, vicem? meus ista meretur
Affectus? non ille thorus, non conscia lecti
Sacramenta tenent? totum pro crimine perdi,
Quidquid amore dedi. Fatis licet, inprobe, tendas
Aemula regna meis, nihil est quod, perfide, iactes;
Fraude perit, non sorte fides, sed regna petebas
Debita, nec rerum poteras convincere sortem.
Si datur ire, placet. Nam quo fugis? unde recursus?
Vota nocentis habes. Nihil est, quod dura querelis
Verba fidemque voco; quisquis mea vulnera deflet,
Invidiam fecisse negent: trahit omnia casus.
Dum sortem natura rapit, sua taedia solus
Fallere nescit amor. Reparatum Cynthia format
Lucis honore iubar, curvatis cornubus arcus
Cum de fratre rubet; cessurus lege sorori
Consumit sua iura dies. Sic continet orbem,
Dum recipit natura vicem. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Mersum pallentibus umbris
Circumdat nox atra diem fruiturque tenebris
Lege poli, peraguntque micantia sidera cursus.
Navifragi tacet unda sali, nec murmurat auster,
Nec flexum quatit aura nemus. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Ramis male garrula pendens
Iam Philomela tacet, damno male victa pudoris:
Amplexuque fovens querulos sub culmine nidos
Pensat amore nefas, miserasque alitura querelas
Nocte premit, quod luce dolet. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Nunc iam bene iunctus amantem
Ardor alit, thalamique fidem sua pignora conplent.
Coniux laeta viro, felix uxore maritus.
Vota recenset amor secretaque dulcia, somnus

Concordat cum nocte torum. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Foecundo semine rerum
Mutat terra vices, autumni temporis auras
Laeta vocat, spisso revirescit gramine campus,
Et vitreas ligat herba comas, nec fallit aristas
Proventum meliore die. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Fessus iuga solvit arator,
Et noctem per vota capit, reparare labores
Novit grata quies, nec cessat reddere vires
Infusus per membra sopor, noctisque ministram
Ruricolis dat semper opem. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Reparant sua littora ponti
Successus post damna suos, perituraque ludunt
Incrementa maris dubii, regit aequora fluctus
Lite sua, vicibusque suis, quod deperit, auget.
Officiis natura vacat. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Gemmatis roscida visu
Rident prata rosis, et floribus arva tumescunt.
Pictus ager sub flore latet, dat fronte coronas
Lascivis natura rosis. Sua taedia solus
Fallere nescit amor. Nec grata silentia noctis,
Nec somni pia dona placent, nec munera lucis
Carpit et inducias fugientis non capit anni,
Sed sua victus amor tantummodo vulnera pascit
Inter mille dolos totidemque piacula fraudis.
Nota queror: vellem placidis peritura querelis
Flere domo, vellem tacitos profundere fletus.
Sed negat ipse dolor, quod iam pudor ante negavit.
Scribere iussit amor: miseram me, cuius honestam
Fecit culpa fidem; poteram dispergere ponto
Membra manusque tuas, miseramque tumentibus undis
Praecipitare diem, poteram crescentis Iuli
Rumpere fata manu, parvumque resolvere corpus
Morte gravi, mersumque in viscera figere ferrum,
Vel dare membra feris, sed nostro pectore pulsum
Crescit amore nefas, et honesta pericula passus
Corda ligavit amor. Quis tantum in hospite vellet
Hoc audere nefas? quis vota nocentis habere?

Nullus amor sub corde latet. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? miserandae fata Creusae
Lamentis gemituque trahens infanda peregit
Vota deis, durumque nefas sortemque malorum
Te narrante tuli gemitus mentisque dolorem
Et lacrimas prior ipsa dedi. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? Dulcis mea colla fovebat
Ascanius miserumque puer fovebat amorem.
Cui modo nostra fides amissam reddere matrem
Dum cupit, hoc verum mentito pignore nomen
Format amor, gemitusque graves atque oscula figit
Confessus pietate dolor. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? nostri modo litoris hospes
Nudos distuleras dispersa clade per undas
Naufragus, ut taceam classes, quascumque videbar
Inpendisse tibi; licet haec tibi cuncta fuissent,
Regna tamen Carthago dedit. Cui digna rependes,
Si mihi dura paras? Nihil est, quod dura reposcent.
Nec quidquam donasse velim, quod perdere possem.
Numquam damna volo, vel hoc mihi perfide redde,
Quod sibi debet amor, si nil pia facta merentur.
Esse deos natura docet, non esse timendos
Rerum facta probant. Quid enim non credere possum?
Tutus fraude manes, at nos pietate perimus.
Inprobe, dure, nocens, crudelis, perfide, fallax,
Officiis ingrate meis. Quid verba minantur?
Non odit, qui vota dolet, nec digna rependit
Quidquid laesa gemit: tibi me permissus habetur
Lege pudoris amor, cui tanta dedisse recusem,
Sceptra, domum, Tyrios, regnum, Carthaginis arces,
Et quidquid regnantis erat. De coniuge, fallax,
Non de iure queror, meritum si non habet ardor.
Sed quod hospes eras, nec te magis esse nocentem
Quam miserum, Troiane, puto, qui digna repellis,
Dum non digna cupis, nondum bene siccus ad aequor
Curris, et extremas modo naufragus arripis undas.
Tutior esse times, et honesta pericula nescis;
Cum mala vota cupis, solus tibi dura profecto

Damna paras, fugis, ecce fugis, nostrosque penates
Deseris, et miseram linquis Carthaginis aulam,
Quae tibi regna dedit, sacro diademate crines
Cinxit, et augustam gemmato sidere frontem
Conplevit, nostrumque tibi commisit amorem.
Nil, puto, maius habes et adhuc sine coniuge regnas,
Aeneas, ingrate, meus, regat ira dolenti
Consilium, sed praestat amor. Mea vulnera vellem
Fletibus augeri, sed iam discrimine mortis
Victa feror, neque enim tantus de funere luctus,
Quantus erit de fratre, licet simul inprobus, exul,
Et magis hospes eras, et ubique timendus haberis,
Vive tamen, nostrumque nefas post fata memento.

1611.

Thema Virgilianum. Nec tibi Diva parens etc.
(*Aen. IV.* 365.)

Dedecus o iuvenum turpisque infamia Teucrum!
Qui segnis per bella fores, gens perfida et amens,
Non virtute potens, non belli maximus auctor:
Ignavus tu semper eris, semperque fuisti
Naufragus atque miser segnisque in praelia ductor.
Nec non est aliud, quod maius crimen obibit,
Iamque tuo generi quod semper perfidus extas,
Non equidem miror. Non est ex tempore natum.
Antiquos imitaris avos periuria patrum
Nec non et Veneris pulcra de stirpe crearis,
Nec pater Anchises vestraeque aut Dardanus auctor
Gentis, sed durae tigres lapidesque sinistri
Te genuere virum, silvae montesque profani,
Ubera quaeque tibi et potum admovere malignum,
Quae tibi perfidiam mixto cum lacte dederunt.

1612.

Thema Virgilianum. Turne, in te suprema salus etc.
(*A. XII.* 653.)

Turne, spes Italum, custos fortissime regni,
Si properes muros, arces civesque Latinos,
Non solitis urget Troianus viribus hostis,
Sed potiora premunt: quare nunc ignosce fugaci,
Nec pugnae inferior, nec belli cede relictor
Adserar armatus timendo praelia miles
Nec culpam nec crimen habet, nam bella minatus
Dum gerit Aeneas, reverendi fragor Olympi
Ex umbone tonat, coelestes concita flammas
Hasta iacit, oculis flatus ingerit ensis
Fulgura progeniesque dei testata vigorem
Numinis antiqui spoliavit fulmine coelum,
Et tulit arma Iovi, quod felix turba deorum
In saevos quondam potuit conferre Gigantas,
Aeneas nunc solus habet; urbisque ruinam
Saevo Marte parat, Italasque evertere turres,
Non ariete gravi, non torti turbine saxi
Disponit, spernit belli tormenta magister,
Et memor exitii Troiam sic esse sepultam,
Iamque faces, non tela iacit, scit quippe tyrannus
Iliacas sine face domos stetisse per aevum.
Eia age, curre puer, te mater rexque Latinus,
Turba senum lacrimans, Lavinia virgo requirit.

1613.

De alea.

Artis opisque tuae tua si mihi certa voluntas,
Expediam dictis, donum exitiale Minervae:
Tu vatem, tu, Diva, mone; nunc ipsa vocat res
Et furiis agitatus amor, protentus in octo
Ipse dies agitat festos pro nomine tanto,
Effera vis animi numeros et nomina fecit.
Ossa minutatim fundo volvuntur in imo,

Mille nocendi artes. Varium et mutabile semper
Artificis scelus atque inprovida pectora turbat.
Per varios casus levium spectacula rerum
Intenti ludo exercent, rapiuntque ruuntque
Incerti quo fata ferant, atque aere sonoro
Insanire libet. Duris dolor ossibus ardet.
Omnibus extemplo magnum dat ferre talentum
Qui vocat, arrectae mentes stupefactaque corda
Vota metu duplicant: tantae est victoria curae.
Ergo ubi delapsae missu premit agmine turba,
Consilium quaerens. Subitus tremor occupat artus.
Tunc certare odiis; multos alterna revisens
Ludit et in solido rursus fortuna locavit.
Aut doluit miserans inopem aut invidit habenti.
Multa viri nequidquam inter se vulnera iactant,
Et tenues rumpunt tunicas caecique furore
Hic metuunt, cupiuntque, dolent gaudentque, nec ultra.
Vidi oculos ante ipse meos me voce vocantem,
Contulimusque manus: experto credite, quantus
Corde dolor. Quid non mortalia pectora cogis!
Monstrum horrendum, ingens tot sese vertit in ora.
Tu potes unanimes armare in praelia fratres.
Aere renitenti de vita et sanguine certant.
Tunc duo Trinacrii iuvenes noctesque diesque
Intenti ludo exercent fulgentiaque aera
Accipiunt redduntque permittuntque omnia fatis.
Conveniunt, quibus ipsa procul discordibus armis
Fundit humi facilem victum iustissima tellus,
Aut qui divitiis soli incubuere repertis,
Considunt transtris, nati melioribus annis,
Multi praeterea, quos fama obscura recondit,
Stant circum.
Tum vero ad vocem celeres miserum inter amorem
Ludunt, et in medium quaesita reponunt.
Pro se quisque viri summa nituntur opum vi.
Nec mora, missus adest fati sortisque futurae.
Scinditur incertum studia in contraria vulgus.
Hinc atque hinc ardent animi, vox omnibus una est.

Et quamvis socium certent superare priorem,
Ima petunt, quamvis facilis datur exitus inde.
Praecipites pariterque ruunt, non deficit alter.
Vos, o Calliope, precor, adspirate canenti,
Quae loca, quive habeant homines, ubi sistere detur.
In summo collem, qui plurimus, alter ab illo
Est locus, hunc iuxta sequitur, quis deinde sub ipso
Hic locus est partis semper sublimis ab illo.
Quinque tenent ebuli baccis minioque rubentem.
Terna tibi haec primum fundo volvuntur in imo.
Nunc age, quos ipsa viam sibi reperit usus
Triginta magnos adversosque orbibus orbes
Eloquar vel prima levium spectacula rerum,
Mores et studia et populum et praelia victus
Expediam, sed summa sequar vestigia rerum.
Primus habet, capit ante locum, fremituque secundo
Prima tenens animi risuque soluto
Voce vocant.
Tunc vero in curas animos diducitur omnis
Quem petis, obtutuque haeret defixus in uno,
Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
Spemque metumque inter, secumque ita corde volutat.
Ut primum discussae umbrae et lux reddita menti,
Sortitus Fortunam oculis, sic incipit ore.
Quae nunc deinde mora est, veniam quocumque vocaris,
Quin age, si qua animo virtus, et consere dextram,
Efficiam posthac, ne quemquam voce lacessas.
Dixit atque cum magna ter voce vocavit,
Terque quaterque simul vox ingeminata remugit,
Tunc variae comitum facies et pallor in ore,
Nunc victi tristes, nil magnae laudis egentes,
Deponunt animos, et inania murmura miscent.
Quondam etiam victis redit in praecordia virtus,
Victoresque cadunt, quoniam fors omnia versat.
Hic victor superans reddi sibi poscit honorem,
Talia vociferans: da, non indebita posco.
Quin age, si quid habes, quo me decet usque teneri.
Clamat.

Tunc vero victus socios simul increpat omnes,
Nomine quemque vocans, illi obstipuere silentes,
Non ipsi inter se sortem miserantur iniquam,
Sed graviter vario noctem sermone requirunt.
Visceribus miserorum atque inter pocula laeti
Cantantes, laetique animos convivia curant.
Ecce autem elapsus genitor, quem miserat urgens
Unus natorum, longo post tempore venit.
Hos aditus iamque hos aditus omnemque pererrat
Undique circuitum aditumque per avia quaerit.
Verum ubi nulla datur dextra exsuperare potestas,
Constitit in digitos, sed toto vertice supra
Obnixus latis humeris et pectore duro
Et super incumbens, furiis accensus et ira
Talia voce refert.
Quo, moriture, ruis, quae te dementia ducit,
Cede locis.
Talia fatus erat, pressoque obmutuit ore.
Ille autem, cui fata parent, et Iupiter hostis
Deserit conversa numine sedent.
Postquam illum vita victor spoliavit et auro,
Tunc vero ardentes oculi atque adtractus ab alto
Spiritus interdum gemitu, furor iraque mentem
Praecipitat, maestis late loca questibus inplet.
Multa gemens animo retinens; plagasque superbi
Victoris caput glauco velatus amictu
Et pariter sua rursusque ad limina tendit,
Ardua tecta petit, irasque ad limina nota
Victus agit, guttisque humectat grandibus ora.

1614.

Pentadii

Epitaphium Achillis.

Pelides ego sum, Thetidis notissima proles,
Cui virtus clarum nomen habere dedit,
Qui stravi totiens armis victricibus hostes,
Inque fugam solus millia multa dedi.

Hectore sed magno summa est mihi gloria caeso,
Qui saepe Argolicas debilitavit opes.
Ille Menoetiadae solvit me vindice poenas:
Pergama tunc ferro succubuere meo.
Laudibus immensis victor super astra ferebar,
Cum pressi hostilem fraude peremptus humum.

1615.

Hoc ego sum tumulo Marcianus redditus aevo.
Nondum Persephones sperabam visere regna.
Consulibus tunc natus eram iteroque Severo
Et Fulvo pariter. Quo coepi dulcis haberi,
Sextus ut excessit, coepi languescere in annum.
Apstulit o saeva lux nona parentibus orta
Planctibus heu miserae matris patrisque simitu.
Spes mihi quam magna fuerat, si me mea fata tulissent.
Musae mihi dederant puero, facundus ut essem.
Invidit Lachesis, Clotho me saeva necavit,
Tertia nec passa est pietate rependere matri.
Quam pie, quam crebre venit, sacra via tota
Flevit et immensa turba funusque secuta
Dixerunt ferale diem stationibus atris,
Quod tenerae aetati spes fallax apstulit annos;
Nec non omnigena passim vicinia venit,
Ut mecum florem fato moriente viderent.
Tu reddas aeterne piis solacia semper,
Et vitam serves cunctis generisque piorum.

1615. *a*

Petronii.

Tales Herculea Stymphalidas arte coactas
Ad coelum fugisse reor, sanieque fluentes
Harpyias, cum Phineo maduere veneno
Fallaces epulae. Tremuit perterritus aether
Planctibus insolitis, confusaque regia coeli
Visa suas moto transcurrere cardine metas.

Catalecta veterum poetarum in Priapum.

1616.

Praefatio ad lectorem.

Carminis incomti lusus lecture procaces,
Conveniens Latio pone supercilium.
Non soror hoc habitat Phoebi, non Vesta sacello,
Nec quae de patrio vertice nata dea est,
Sed ruber hortorum custos, membrosior aequo,
Qui tectum nullis vestibus inguen habet.
Aut igitur tunicam parti praetende tegendae,
Aut quibus hanc oculis perspicis, ista lege.

1617.

Excusatio poetae ad Priapum.

Ludens haec ego teste te, Priape,
Horto carmina digna, non libello
Scripsi non nimium laboriose.
Nec Musas tamen, ut solent poetae,
Ad non virgineum locum vocavi:
Nam sensus mihi corque defuisset,
Castas, Pieridum chorum, sorores
Auso ducere mentulam ad Priapi.
Ergo quidquid id est, quod otiosus
Templi parietibus tui notavi,
In partem accipias bonam, rogamus.

1618.

Ovidii

Priapus ad quendam puerum.

Obscure poteram tibi dicere, Da mihi, quod tu
Des licet adsidue: nil tamen inde perit.
Da mihi, quod cupies frustra dare forsitan olim,
Cum teget obsessas invida barba genas,
Quodque Iovi dederat, qui raptus ab alite sacra
Miscet amatori pocula grata suo;

Quod virgo prima cupido dat nocte marito,
Dum timet alterius vulnus inepta loci.
Simplicius multo est, da paedicare, latine
Dicere. Quid faciam? crassa Minerva mea est.

1619.

Deprecatio Lalagae dicantis Priapo.

Obscoenas rigido deo tabellas
Dicans ex Elephantidos libellis
Dat donum Lalage, rogatque, tentes,
Si pictas opus edat ad figuras.

1620.

Lex Priapi dicta puero.

Quam puero legem fertur dixisse Priapus,
Versibus hic infra scripta duobus erit.
Quod meus hortus habet, sumas inpune licebit;
Si dederis nobis, quod tuus hortus habet.

1621.

Comminatio Priapi ad puellam.

Quod sum ligneus, ut vides, Priapus
Et falx lignea ligneusque penis,
Prendam te tamen et tenebo prensam,
Totamque hanc sine fraude, quantacumque est,
Tormento citharaque tensiorem
Ad costam tibi septimam recondam.

1622.

Cum loquor, una mihi peccatur litera: nam te
Paedico semper, blaesaque lingua mea est.

1623.

Priapus ad matronas castas.

Matronae procul hinc abite castae:
Turpe est vos legere inpudica verba.
Non assis faciunt euntque recta.
Nimirum sapiunt videntque magnam
Matronae quoque mentulam libenter.

1624.

Responsio Priapi, quare obscena pars ei sit sine veste.

Cur obscena mihi pars sit sine veste, requiris.
  Quaero, tegat nullus cur sua tela deus?
Fulmen habet mundi dominus; tenet illud aperte:
  Nec datur aequoreo fuscina tecta deo.
Nec Mavors illum, per quem valet, occulit ensem,
  Nec latet in tepido Palladis hasta sinu.
Num pudet auratas Phoebum portare sagittas?
  Clamve solet pharetram ferre Diana suam?
Num tegit Alcides nodosae robora clavae?
  Sub tunica virgam num deus ales habet?
Quis Bacchum gracili vestem praetendere thyrso,
  Quis te celata cum face vidit, Amor?
Nec mihi sit crimen, quod mentula semper aperta est:
  Hoc mihi si telum desit, inermis ero.

1625.

Ad puellam Priapum inridentem.

Insulsissima quid puella rides?
Non me Praxiteles Scopasve fecit,
Nec sum Phidiaca manu politus,
Sed lignum rude villicus dolavit
Et dixit mihi: tu Priapus esto!
Spectas me tamen et subinde rides;
Nimirum tibi salsa res videtur,
Adstans inguinibus columna nostris.

1626.

Priapus ad puerum quendam.

Ne prensere cave. Prenso nec fuste nocebo,
  Saeva nec incurva vulnera falce dabo,
Traiectus conto sic extendere pedali,
  Ut culum rugas non habuisse putes.

1627.

Deprecatio cuiusdam anus ad Priapum.

Quaedam haud iunior Hectoris parente
Cumaeae soror, ut puto, Sibyllae,
Aequalis tibi, quam domum revertens
Theseus reperit in rogo iacentem,
Infirmo solet huc gradu venire,
Rugosasque manus ad astra tollens,
Ne desit sibi, mentulam rogare.
Hesterna quoque luce dum precatur,
Dentem de tribus exscreavit unum.
Tolle, inquam, procul, ac iube latere
Scissa sub tunica stolaque rufa,
Ut semper solet, et timere lucem,
Qui tanto patet indecens hiatu,
Barbato macer eminente naso,
Ut credas Epicuron oscitari.

1628.

Monitio Priapi facta puero et puellae.

Praecidere puer, moneo; futuere, puella,
  Barbatum furem tertia poena manet.

1629.

Licentia introeundi ad Priapum.

Huc huc, quisquis es, in dei salacis
Deverti grave ne puta sacellum.

Et si nocte fuit puella tecum,
Hac re quod metuas adire, non est.
Istuc coelitibus datur severis:
Nos vappae sumus et pusilla culti
Ruris numina, nos pudore pulso
Stamus sub Iove coleis apertis.
Ergo quilibet huc licebit intret,
Nigra fornicis oblitus favilla.

1630.

Comminatio Priapi ad eos, qui turbabunt agellum sibi commissum.

Commisso mihi non satis modestas
Quicumque adtulerit manus agello,
Is me sentiet esse non spadonem
Hic inter frutices loco remoto.
Dicat forsitan haec sibi ipse: nemo
Praecisum sciet esse me: sed errat.
Magnis testibus ista res agetur.

1631.

Comparatio pulchritudinis pomorum oblatorum Priapo.

Qualibus Hippomenes rapuit Schoeneida pomis,
  Qualibus Hesperidum nobilis hortus erat,
Qualia credibile est spatiautem rure paterno
  Nausicaam pleno saepe tulisse sinu,
Quale fuit malum, quod litera pinxit Aconti,
  Qua lecta cupido pacta puella viro est:
Talia quinque puer dominus florentis agelli
  Inposuit mensae, nude Priape, tuae.

1632.

Reprehensio Priapi in circitores.

Quid mecum tibi, circitor moleste?
Ad me quid prohibes venire furem?
Accedat sine: laxior redibit.

1633.

Commoditas penis Priapi.

Commoditas haec est in nostro maxima pene,
Laxa quod esse mihi femina nulla potest.

1634.

Ad Priapum de quadam circulatrice.

Ecquando Telethusa circulatrix,
Quae clunem tunica tegente nulla
Extis aptius altiusque motat,
Crissabit tibi fluctuante lumbo,
Sic ut non modo te, Priape, posset,
Privignum quoque sed movere Phaedrae?

1635.

Priapus, quod mentula facit eum terribilem.

Fulmina sub Iove sunt, Neptuni fuscina telum,
Ense potens Mars est, hasta, Minerva, tua est.
Sutilibus Liber committit praelia thyrsis,
Fertur Apollinea missa sagitta manu.
Herculis armata est invicti dextera clava,
At me terribilem mentula tenta facit.

1636.

Quidam ad Priapum.

Copia me perdit; tu suffragare rogatus,
Indicio nec me prode, Priape, tuo.
Quaeque tibi posui tamquam vernacula poma,
De Sacra nulli dixeris esse via.

1637.

Priapus inponit hic poenam furibus.

Femina si furtum faciet mihi virque puerque
Haec cunnum, caput hic, praebeat ille nates.

1638.

Priapus contra fures.

Quicumque hic violam rosamve carpet
Furtivumve olus aut inempta poma,
Defectus pueroque feminaque
Hac tentigine, quam videtis in me,
Rumpatur precor usque, mentulaque
Nequidquam sibi pulset umbilicum.

1639.

Priapus ad fures.

Hic me custodem fecundi villicus horti
Mandati curam iussit habere loci.
Fur habeas poenam, licet indignere, feramque
Propter olus, dicas, hoc ego? Propter olus.

1640.

Priapus ad eosdem.

Hoc sceptrum, quod, ab arbore ut recisum est,
Nulla iam poterit virere fronde,
Sceptrum, quod pathicae petunt puellae,
Quod quidam cupiunt tenere reges,
Cui dant oscula nobiles cinaedi,
Intra viscera furis ibit usque
Ad pubem capulumque coleorum.

1641.

Priapus ad Romanos.

Porro (nam quis erit modus) Quirites!
Aut praecidite seminale membrum,
Quod totis mihi noctibus fatigant
Vicinae sine fine prurientes,
Vernis passeribus salaciores,
Aut rumpar: nec habebitis Priapum.

Ipsi cernitis, exfututus ut sim
Confectusque macerque pallidusque,
Qui quondam ruber et valens solebam
Fures caedere quamlibet valentes.
Defecit latus et periculosam
Cum tussi miser exspuo salivam.

1642.

Quaedam orans Priapum sibi dicando.

Deliciae populi, magno notissima Circo
Quintia, vibratas docta movere nates,
Cymbala cum crotalis, pruriginis arma, Priapo
Ponit et adducta tympana pulsa manu.
Pro quibus, ut semper placeat spectantibus, orat,
Tentaque ad exemplum sit sua turba dei.

1643.

Priapus ad quendam.

Tu, qui non bene cogitas, et aegre
Carpendo tibi temperas ab horto,
Paedicabere fascino pedali.
Quod si tam gravis et molesta poena
Non profecerit, altiora tangam.

1644.

Quaedam mulier ad Priapum.

Obscoenis, peream, Priape, si non
Uti me pudet inprobisque verbis:
Sed cum tu posito deus pudore
Ostendas mihi coleos patentes,
Cum cunno mihi mentula est vocanda.

1645.

Quidam petens a Priapo iter ad fontem.

Falce minax et parte tui maiore, Priape,
Ad fontem, quaeso, dic mihi, qua sit iter?

Vade per has vites: quarum si carpseris uvas,
  Quas aliter sumas, hospes, habebis aquas.

1646.

Priapus ad quandam.

Donec proterva nil mei manu carpes,
Licebit ipsa sis pudicior Vesta;
Sin, haec mei te ventris arma laxabunt,
Exire ut ipsa de tuo queas culo.

1647.

Priapus ad puellam deformem.

Uvis aridior puella passis
Buxo pallidior novaque cera,
Collatas sibi quae suisque membris
Formicas facit altiles videri,
Cuius viscera non aperta Tuscus
Per pellem poterit videre haruspex,
Quae suco caret atque putris pumex,
Nemo viderit hanc ut exspuentem,
Quam pro sanguine pulverem scobemque
In venis medici putant habere,
Ad me nocte solet venire et adfert
Pallorem maciemque larvialem.
Ductor ferreus insularis aeque
Laternae videor fricare cornu.

1648.

Naïdas antiqui Dryadasque habuere Priapi,
  Et quo tenta dei vena subiret, erat:
Nunc adeo nihil est, adeo mea plena libido,
  Ut Nymphas omnes interiisse putem.
Turpe quidem fatu, sed, ne tentigine rumpar,
  Falce manu posita fiet amica manus.

1649.

Cum sacrum fieret deo salaci,
Conducta est pretio puella parvo,
Communis satis omnibus futura,
Quae quot nocte viros peregit una,
Tot verpas tibi dedicat salignas.

1650.

Priapus ad furem.

Paedicabere, fur, semel, sed idem,
Si prensus fueris bis, irrumabo.
Quod si tertia furta molieris,
Ut poenam patiare et hanc et illam,
Paedicaberis irrumaberisque.

1651.

Priapus de formis corporum.

Notas habemus quisque corporis formas.
Phoebus comosus, Hercules lacertosus.
Trahit figuram virginis tener Bacchus.
Minerva flavo lumine est, Venus paeto,
Frontem comatos Arcadas vides Faunos,
Habet decentes nuntius deum plantas,
Tutela Lemni dispares movet gressus,
Intonsa semper Aesculapio barba est,
Nemo est feroci pectorosior Marte.
Quod si quis inter hos locus mihi restat,
Deus Priapo mentulatior non est.

1652.

Responsio cuiusdam requisiti, cur in tabella sit pictum praepucium.

Cur pictum memori sit in tabella
Membrum, quaeritis, unde procreamur.
Cum penis mihi forte laesus esset,

Chirurgique manum miser timerem,
Dis me legitimis nimisque magnis,
Ut Phoebo puta filioque Phoebi,
Curatum dare mentulam verebar.
Huic, dixi, fer opem, Priape, parti,
Cuius tu, pater, ipse par videris:
Qua salva sine sectione facta
Ponetur tibi picta, quam levaris,
Compar consimilisque concolorque.
Promisit fore, mentulamque movit
Pro nutu deus, et rogata fecit.

1653.

Priapus ad quendam volentem poma decerpere.

Simpliciter tibi me, quodcumque est, dicere oportet,
Natura est quoniam semper aperta mihi.
Paedicare volo, tu vis decerpere poma:
Quod peto, si dederis, quod petis, accipies.

1654.

Priapus ad puellas.

Forma Mercurius potest placere,
Forma conspiciendus est Apollo,
Formosus quoque pingitur Lyaeus,
Formosissimus omnium est Cupido.
Me pulcra fateor carere forma,
Verum mentula luculenta nostra est.
Hanc mavult sibi quam deos priores,
Si qua est non fatui puella cunni.

1655.

Ad quandam puellam cingentem penem Priapi.

Nota Suburanas inter Telethusa puellas,
Quae, puto, de quaestu libera facta suo est,
Cingit inaurata penem tibi, sancte, corona:
Hunc pathicae summi numinis instar habent.

1656.

Priapus ad euntes ad eum.

Quisquis venerit huc, poeta fiat,
Et versus mihi dedicet iocosos.
Qui non fecerit, inter eruditos
Ficosissimus ambulet poetas.

1657.

Villicus dicans Priapo cerea poma.

Laetus Aristagoras natis bene villicus uvis
  De cera facili dat tibi poma, deus.
At tu sacrati contentus imagine pomi
  Fac veros fructus ille, Priape, ferat.

1658.

Priapus ad quosdam putantes eum dicere verba ioco.

Nolite omnia, quae loquor, putare
Per lusum mihi per iocumque dici.
Deprensos ego ter quaterque fures
Omnes, ne dubitetis, irrumabo.

1659.

Priapus ad quendam dicentem, quid velit eius hasta.

Velle quid hanc dicas, quamvis sim ligneus, hastam,
  Oscula dat medio si qua puella mihi.
Augure non opus est: in me, mihi credite, dixit,
  Utetur veris usibus hasta rudis.

1660.

Priapus ad quendam ustulantem caput ferro.

Cum quendam rigidus deus videret
Ferventi caput ustulare ferro,
Ut Maurae similis foret puellae,
Heus, inquit, tibi dicimus, cinaede:

Uras te licet usque torqueasque,
Num tandem prior est puella, quaeso,
Quam sunt, mentula quos habet, capilli?

1661.

Priapus ad puellam quandam deformem.

O non candidior puella Mauro,
Sed morbosior omnibus cinaedis,
Pygmaeo brevior gruem timenti,
Ursis asperior pilosiorque,
Medis laxior Indicisque braccis,
Mantes hic licet, — ut libenter ires!
Nam quamvis videar satis paratus,
Erucarum opus est decem maniplis,
Fossas inguinis ut teram dolemque
Cunni vermiculos scaturientes.

1662.

Priapus ad venientes ad eius coenas.

Quicumque vestrum, qui venitis ad coenam,
Libare nullos sustinet mihi versus,
Illius uxor aut amica rivalem
Lasciviendo languidum, precor, reddat:
Et ipse longa nocte dormiat solus,
Libidinosis incitatus erucis.

1663.

Priapus ad quosdam respicientes eius mentulam.

Quod partem madidam mei videtis,
Per quam significor Priapus esse:
Non ros est, mihi crede, nec pruina,
Sed quod sponte sua solet remitti,
Cum mens est pathicae memor puellae.

1664.

Priapus ad respicientes eius carmina.

Tu quicumque vides circa tectoria nostra
Non nimium casti carmina plena ioci,
Versibus obscoenis offendi desine: non est
Mentula subducti nostra supercilii.

1665.

Priapus ad quandam puellam.

Quaedam, si placet hoc tibi, Priape,
Ficosissima me puella ludit,
Et non dat mihi, nec negat daturam,
Causasque invenit usque differendi.
Quae si contigerit fruenda nobis,
Totam cum paribus, Priape, nostris
Cingemus tibi mentulam coronis.

1666.

Priapus ad fures.

Quid hoc negoti est, quave suspicer causa,
Venire in hortum plurimos meum fures,
Cum, quisquis in nos incidit, luat poenas,
Et usque curvos excavetur ad lumbos?
Non ficus hic est praeferenda vicinae,
Uvaeque, quales flava legit Arete,
Non mala, truncis adserenda Picenis,
Pirumve, tanto quod periculo captes,
Magisque cera luteum nova prunum
Sorbumve, ventres lubricos moraturum.
Praesigne rami nec mei ferunt morum
Nucemve longam, quam vocant Avellanam,
Amygdalumve flore purpureo fulgens.
Non brassicarum fero gulosior caules
Betasve, quantas hortus educat nullus,
Crescensve semper in suum caput porrum.

Nec seminosas ad cucurbitas quemquam
Ad ocymumque cucumeresve humi fusos
Venire credo sessilesve lactucas,
Nec ut salaces nocte tollat eruças
mentamque olentem cum salubribus rutis
Acresque cepas alliumque fibratum.
Quae cuncta, nostro ut ambiamus in septo,
Non pauciora proximi ferunt horti.
Quibus relictis in mihi laboratum
Locum venitis, inprobissimi fures.
Nimirum apertam convolatis ad poenam,
Et vos hoc ipsum, quod minamur, invitat.

1667.

Priapus ad quendam furantem hortum.

Heus tu, non bene qui manum rapacem
Mandato mihi contines ab horto,
Iam primum stator hic libidinosus
Alternis ineundo et exeundo
Porta te faciet patentiorem.
Accedent duo, qui latus tuentur,
Pulcre pensilibus peculiati.
Qui cum te male foderint iacentem,
Ad partem veniet salax asellus
Nihilo deterius mutoniatus.
Quare, qui sapiet, malum cavebit,
Cum tantum sciet esse mentularum.

1668.

Quidam deprecans Priapum.

Contentus modico Bacchus solet esse racemo,
Cum capiant alti vix cita musta lacus;
Magnaque fecundis cum messibus area desit,
In Cereris crines una corona datur.
Tu quoque, dive minor, maiorum exempla secutus,
Quamvis pauca damus, consule poma boni.

1669.

Forma pingendi Priapum.

E D si scribas temonemque insuper addas,
Qui medium D vult scindere, pictus erit.

1670.

Lamentatio Priapi, cur fures sibi subripuere falces.

Credere quis posset, falcem quoque (turpe fateri!)
De digitis fures subripuisse meis?
Nec movet amissi tam me iactura pudorque,
Quam praebent veros altera tela motus.
Quae si perdidero, patria multabor, et olim
Ille tuus civis, Lampsace, Gallus ero.

1671.

Priapus ad quendam furem ipsum deridentem.

Derides quoque, fur, et inpudicum
Ostendis digitum mihi minanti.
Heu heu me miserum! quod ista lignum est,
Quae me terribilem facit videri.
Mandabo domino tamen salaci,
Ut pro me velit irrumare fures.

1672.

De quadam anu rogante Priapum.

Cornix et caries vetusque bustum,
Turba et putrida facta secutorum,
Quae forsan potuisset esse nutrix
Tithoni Priamique Nestorisque,
Illis ni pueris anus fuisset,
Ne desit sibi, me rogat, fututor.
Quid si nunc roget, ut puella fiat?
[Si nummos tamen haec habet, puella est.]

1673.

Quicumque fur fefellerit fidem nostram,
Effeminato marceat procul culo;
Quaeque haec proterva carpserit manu poma
Puella, nullum invenerit, fututorem.

1674.

Priapus ad fures.

Praedictum tibi, ne negare possis,
Si fur veneris, inpudicus ibis.

1675.

Si, quot habes versus, tot haberes poma, Priape,
Esses antiquo ditior Alcinoo.

1676.

Priapus ad quendam colonum.

Quid frustra quereris, colone, mecum,
Quod quondam bene fructuosa malus
Autumnis sterilis duobus adstem?
Non me praegravat, ut putas, senectus,
Nec sum grandine verberata dura,
Nec gemmas modo germine exeuntes
Seri frigoris ustulavit aura.
Nec venti pluviaeve siccitasve,
Quod de se quererer, malum dederunt.
Non sturnus mihi graculusve raptor
Aut cornix anus aut aquosus anser,
Aut corvus nocuit siticulosus:
Sed quod carmina pessimi poetae
Ramis sustineo laboriosis.

1677.

Priapus ad canes.

Securi dormite canes: custodiet hortum
Cum sibi dilecta Sirius Erigone.

1678.

Parum est, mihi fixi quod hic miser sedem,
Agente terra per caniculam rimas
Siticulosam sustinens diu aestatem.
Parum, quod imos perfluunt sinus imbres,
Et in capillos grandines cadunt nostros
Rigetque duro barba vincta crystallo;
Parum, quod acta sub laboribus luce
Parem diebus pervigil traho noctem.
Huc adde, quod me terribilem deum fuste
Manus sine arte rusticae dolaverunt,
Interque cunctos ultimum deos numen
Cucurbitarum ligneus vocor custos.
Accedit istis inpudentiae signum,
Libidinoso tenta pyramis nervo.
Ad hanc puella, paene nomen adieci,
Solet venire cum suo fututore.
Quo tot figuras, quot Philaenis enarrat,
Non admovente pruriosa discedit.

1679.

Priapus de quodam fure.

Quidam mollior anseris medulla
Furatum venit huc amore poenae.
Furetur licet usque: non videbo.

1680.

Quaedam litans Priapo.

Hic tibi, qui rostro crescentia lilia mersit,
Caeditur e tepida victima porcus hara.
Ne tamen exanimum facias pecus omne, Priape,
Horti sit facias ianua clausa tui.

1681.

Priapus ad quandam pudicam.

Tu, quae, ne videas notam virilem,
Hinc averteris, ut decet pudicam,

Nimirum nisi, quod times videre,
Intra. viscera habere concupiscis.

1682.

Priapus ad fures.

*P*enelopes primam *D*idus fac prima sequatur
Et primam *C*admi syllaba prima *R*emi,
Quodcumque ex illis fit, tu deprensus in horto
Fur dabis: hac poena culpa luenda tua est.

1683.

Priapus ad rusticum quendam.

Rusticus indocte si quid dixisse videbor,
Da veniam: libros non lego, poma lego.
Sed rudis hic dominum toties audire legentem
Cogor, Homereas edidicique notas.
Ille vocat, quod nos psolon, *ψολόεντα κεραυνόν*,
Id, quod nos culum, *κουλεόν* ille vocat;
Σμερδαλέον certe nisi res non munda vocatur
Et paediconum mentula smerdalea est.
Quid? nisi Taenareo placuisset Troica cunno
Mentula, quod caneret, non habuisset opus.
Mentula Tantalidae bene si non nota fuisset,
Nil, senior Chryses quod quereretur, erat.
Haec eadem socium tenera spoliavit amica,
Quaeque erat Aeacidae, maluit esse suam.
Ille Pelethroniam cecinit miserabile carmen
Ad citharam; cithara tensior ipse sua.
Nobilis hinc nota nempe incipit Ilias ira:
Principium sacri carminis illa fuit.
Altera materia est error fallentis Ulixi:
Si verum quaeras, hunc quoque movit amor.
Hinc legitur radix, de qua flos aureus exit,
Quem cum *μῶλυ* vocat, mentula *μῶλυ* fuit.
Hinc legimus Circen Atlantiadenque Calypso
Grandia Dulichii vasa petisse viri,

Huius et Alcinoi mirata est filia membrum
Frondenti ramo vix potuisse tegi.
Ad vetulam tamen ille suam properabat, et omnis
Mens erat in cunno, Penelopea, tuo,
Quae sic casta manes, ut iam convivia quaeras,
Atque fututorum sit tua plena domus.
E quibus ut scires, quicumque valentior esset,
Haec es ad arrectos verba locuta procos:
Nemo meo melius nervum tendebat Ulixe,
Sive fuit laterum, seu fuit artis opus.
Qui quoniam periit, vos nunc intendite, qualem
Esse virum sciero, vir sit ut ille meus.
Hac ego, Penelope, potui tibi lege placere:
Illo sed nondum tempore factus eram.

1684.

Priapus ad quendam furem.

Cum fici tibi suavitas subibit,
Et iam porrigere huc manum libebit,
Ad me respice fur et aestimato,
Quot pondo tibi mentula est cacanda.

1685.

Illusit mihi pauper inquilinus,
Qui libum dederat molamque fusam;
Quare partibus additis in ignem
Sacro protinus hinc abit peracto.
Vicini canis huc subinde venit,
Nidorem, puto, prosecuta fumi,
Quae libamine mentulae comeso
Tota nocte mihi litat rigendo.
At vos amplius hoc loco cavete
Quidquam ponere, ne famelicorum
Ad me turba velit canum venire,
Ne, dum me colitis meumque numen,
Custodes habeatis irrumatos.

1686.

Priapus ad quendam volentem capere poma.

Si commissa meae carpes pomaria curae,
Dulcia quid doleam perdere, doctus eris.

1687.

Ad Priapum quod minetur furibus.

Cura, Priape diligens, pomarium:
Furi rubricato minare mutino.

1688.

Priapus ad fures.

Quod movear, non est, quia, si furaberis ipse
Grandia mala, tibi braccica mala dabo.

1689.

Priapus in pathicas puellas.

Obliquis pathicae quid me spectatis ocellis?
Non stat in inguinibus mentula tenta meis.
Quae tamen exanimis nunc est et inutile lignum,
Utilis haec, aram si dederitis, erit.
Per medios ibit pueros mediasque puellas
Mentula, barbatis non nisi summa petet.

1690.

Priapus enarrat loca sacrata diis atque deabus.

Dodone tibi, Iupiter, sacrata est,
Iunoni Samos et Mycena, Diti
Undae et Taenaros aequorisque regi.
Pallas Cecropias tuetur arces,
Delphos Pythius orbis umbilicum,
Creten Delia Cynthiosque colles,
Faunus Maenalon Arcadumque silvas.
Est tutela Rhodos beata Solis,
Gades Herculis humidumque Tibur.
Cyllene celeri deo nivosa,

Tardo gratior aestuosa Lemnos.
Ennaeae Cererem nurus frequentant,
Raptam Cyzicos ostreosa divam,
Formosam Venerem Cnidos Paphosque.
Mortales tibi Lampsacum dicarunt.

1691.

Priapus dicit de sua potentia.

Quod sim iam senior meumque canis
Cum barba caput albicet capillis,
Deprensos ego perforare possum
Tithonum Priamumque Nestoremque.
Immanem stomachum mihi videtis,
Qui densam facitis subinde sepem,
Et fures prohibetis huc adire.
Hoc est laedere, dum iuvatis; hoc est
Non admittere ad aucupem volucres.
Obstructa est via, nec licet iacenti
Iactura natis expiare culpam.
Ergo qui prius usque et usque et usque
Furum scindere podices solebam,
Per noctes aliquot diesque cesso.
Poenas do quoque, quod satis superque est,
In semenque abeo, salaxque quondam
Non vitam perago. Quis hoc putaret,
Ut lusu citharoedus abstinerem?
At vos, ne peream situ senili,
Quaeso, desinite esse diligentes,
Neve inponite fibulam Priapo.

1692.

At di deaeque dentibus tuis escas
Negent amicas, cunnilinge vicine,
Per quem puella fortis ante, nec mendax
Et quae solebat inpigro celer passu
Ad nos venire, nunc misella Landace
Vix posse iurat ambulare prae fossis.

1693.

Priape, quod sis fascino gravis tento,
Quod exprobravit hic tibi suo versu
Poeta noster, erubescere hoc noli.
Non es poeta fascinosior nostro.

1694.

Petronii.

At non longa satis, non stat bene mentula crassa,
Et quam si tractes, crescere posse putes.
Me miserum! cupidas fallit mensura puellas,
Non habet haec aliud mentula maius eo.
Utilior Tydeus, qui, si quid credis Homero,
Ingenio pugnax, corpore parvus erat.
Sed potuit damno nobis novitasque pudorque
Esse; repellendus saepius iste mihi.
Dum vivis, sperare decet; tu, rustice custos,
Huc ades, et nervis, tente Priape, fave.

1695.

Tibulli.

Villicus aerari quondam, nunc cultor agelli
Haec tibi Perspectus templa, Priape, dico.
Pro quibus officiis, si fas est, sancte, paciscor,
Adsiduus custos ruris ut esse velis,
Inprobus, ut, si quis nostrum violarit agellum,
Hunc tu — sed taceo; scis, puto, quod sequitur.

1696.

Tibulli.

Quid hoc novi est? quid ira nuntiat deum?
Silente nocte candidus mihi puer
Tepente cum iaceret abditus sinu,
Venus fuit quieta, nec viriliter
Iners senile penis extulit caput.

Placet, Priape, qui sub arboris coma
Soles, sacrum revincte pampino caput,
Ruber sedere cum rubente fascino?
At, o Triphalle, saepe floribus novis
Tuas sine arte deligavimus comas,
Abegimusque voce saepe, cum tibi
Senexve corvus inpigerve graculus
Sacrum feriret ore corneo caput!
Vale, nefande destitutor inguinum,
Vale, Priape: debeo tibi nihil.
Iacebis inter arva pallidus situ,
Canisque saeva susque ligneo tibi
Lutosus affricabit oblitum latus.
Sceleste penis, o meum malum grave,
Gravi piaque lege noxiam lues.
Licet querare, nec tibi tener puer
Patebit ullus, imminente qui toro
Iuvante verset arte mobilem natem,
Puella nec iocosa te levi manu
Fovebit apprimetve lucidum femur.
Bidens amica Romuli senis memor
Paratur, inter atra cuius inguina
Latet iacente pantice abditus specus
Vagaque pelle tectus annuo gelu
Araneosus obsidet fores situs.
Tibi haec paratur, ut tuum ter aut quater
Voret profunda fossa lubricum caput.
Licebit aeger angue lentior cubes,
Tereris usque, donec ah miser miser
Triplexque quadruplexque compleas specum.
Superbia ista proderit nihil, simul
Vagum sonante merseris caput luto.
Quid est, iners? pigetne lentitudinis?
Licebit hoc inultus auferas semel,
Sed ille cum redibit aureus puer,
Simul sonante senseris iter pede,
Rigente nervus excubet lubidine,
Et inquietus inguina arrigat tumor,

Neque incitare cesset, usque dum mihi
Venus iocosa molle ruperit latus.

1697.

Priapus.

Vere rosa, autumno pomis, aestate frequentor
Spicis: una mihi est horrida pestis hiems.
Nam frigus metuo et vereor, ne ligneus ignem
Hic deus ignaris praebeat agricolis.

1698.

Priapus.

Ego haec, ego arte fabricata rustica,
Ego arida, o viator ecce, populus
Agellulum hunc sinistra, tute quem vides,
Herique villulam hortulumque pauperis
Tuor malasque furis arceo manus.
Mihi corolla picta vere ponitur,
Mihi rubens arista sole fervido,
Mihi virente dulcis uva pampino,
Mihi glauca duro oliva cocta frigore.
Meis capella delicata pascuis,
In urbem adulta lacte portat ubera,
Meisque pinguis agnus ex ovilibus
Gravem domum remittit aere dexteram,
Teneraque matre mugiente vaccula
Deum profundit ante templa sanguinem.
Proin, viator, hunc deum vereberis
Manumque sorsum habebis. Hoc tibi expedit:
Parata namque trux sine arte mentula.
Velim pol, inquis: at pol ecce! villicus
Venit, valente cui revolsa brachio
Fit ista mentula apta clava dexterae.

1699.

Priapus.

Hunc ego, iuvenes, locum villulamque palustrem,
Tectam vimine iunceo caricisque maniplis,
Quercus arida, rustica fabricata securi,
Nutrivi magis et magis, ut beata quotannis.
Huius nam domini colunt me deumque salutant,
Pauperis teguri pater filiusque *coloni*,
Alter adsidua colens diligentia, ut herba
Dumosa asperaque a meo sit remota sacello,
Alter parva ferens manu saepe munera larga.
Florido mihi ponitur picta vere corolla,
Primitus tenera virens spica mollis arista,
Luteae violae mihi luteumque papaver
Pallentesque cucurbitae et suaveolentia mala,
Uva pampinea rubens educata sub umbra.
Sanguine hanc etiam mihi (sed tacebitis) aram
Barbatus linit hirculus cornipesve capella.
Pro queis omnia honoribus haec necesse Priapo
Praestare et domini hortulum vineamque tueri.
Quare hinc, o pueri, malas abstincte rapinas.
Vicinus prope dives est negligensque Priapus.
Inde sumite. Semita haec: deinde vos feret ipsa.

1700.

Catulli.

Hunc lucum tibi dedico consecroque, Priape,
Qua domus tua Lampsaci est, quaque silva, Priape:
Nam te praecipue in suis urbibus colit ora
Hellespontia caeteris ostriosior oris.

1701.

Ad Sabellum.

Hortis Hesperidum, Sabelle, cultis
Nostrae cultior hortus est puellae.

Mirari o bone desinas, Sabelle:
Hortorum deus ipse nam Priapus
Cunctis hunc fodit et rigat diebus.

1702.

Hortorum custodi, vigili, conservatori propaginis villicorum.

Dum tua pomiferum custodia proteget hortum,
  Terror et infestis furibus inguen erit,
Lampsacios melior non inbuet hostia cultros
  Quam veniet nostra victima caesa manu.

1703.

Quidnam, quid rapis, o puella furax?
Ne ramos traheres, tibi haec ferebam.
Sed posthac caveas, feras quid horto:
Obduxi licet arma, sum Priapus.

1704.

Genio numinis Priapi potentis pollentis invicti Iul. Agathemerus Aug. lib. a cura amicorum somno monitus.

Salve, sancte pater Priape, rerum,
Salve, da mihi floridam iuventam;
Da mihi, ut pueris et ut puellis
Fascino placeam bonis procaci
Lusibusque frequentibus iocisque
Dissipem curas animo nocentes,
Nec gravem timeam nimis senectam,
Angar haud *miser*ae pavore mortis,
Quae ad domus trahet invidas *Aver*ni,
Fabulas Manes ubi rex coercet:
Unde fata negant redire quemquam.
Salve, sancte pater Priape, salve.

Convenite simul, quot estis, *omnes*,
Quae sacrum colitis *ne*mus, *pu*ellae;
Quae sacras colitis *a*quas, puellae,
Convenite, quot estis, atque bello
Voce dicite blandula *Pria*po,
Salve, saucte pater Priape, rerum.
Inguini oscula figite, inde mille
*Fascin*um bene olentibus coronis
Cingite illi, iterumque dicite omnes
Salve, saucte pater Priape, rerum.
Nam malos arcens homines cruentos,
Ire per silüas dat ille vobis
Perque opaca silentia incruenta.
Ille fontibus arcet et scelestos,
Inprobo pede qui sacros liquores
Transeunt faciuntque turbulentos,
Qui lava*nt*que manus, necante multa
Invocant prece vos, deae pue*llae*.
O Priape, fave alme, dicite *om*nes
Salve, sancte pater Priape, *salve*.

O Priape, potens amice, salve,
Seu cupis genitor vocari et auctor
Orbis aut physis ipsa Panque, salve.
Namque concipitur tuo vigore,
Quod solum replet aethera atque pontum.
Ergo salve, Priape, salve sancte.
Saeva Iupiter ipse te volente
Ultro fulmina ponit atque *se*des
Lucidas cupidus suas relinquit.
Te Venus bŏna, fervidus Cupido,
Gratia et geminae colunt sorores
Atque laetitiae dator Lyaeus:
Namque te sine nec Venus *placens* est,
Gratiae illepidae, Cupido, Bacchus.
O Priape, potens amice, salve.

Te vocant prece virgines pudicae,
Zonulam ut solüas diu ligatam,
Teque nupta vocat, sit ut marito
Nervus saepe rigens potensque semper.
Salve, sancte pater Priape, salve!

ANNOTATIONES

AD TOMUM SECUNDUM

ANTHOLOGIAE LATINAE.

876.

Anth. III. 1. Wernsd. Poet. T. IV. p. 533. *De Troiae ruina* mss. Voss. Scal.

1. *succussa*] *succisa* vel *succissa* mss. Voss. Scal.

5. *famae*] *formae* Oudend. Schrader. Add. T. II. p. 731. Conf. ep. 877, 2.

877.

Anth. III. 2. Wernsd. T. IV. p. 534. *De Athenis* mss. Voss. Scal.

2. *famae*] *formae* Schrader. Add. T. II. p. 731.

4. *regnaque*] urbs Athenarum a diis orbem terrarum dividentibus non uni tradebatur, sed cunctis communis erat. — *regia partitis* Scalig. Heins. *rixane* (*rixaque*) *partitis* Hemsterhusius ad Luciani Contemplantes c. 23. T. III. p. 410 ed. Bipont. *Dignane* (*dignaque*) *partitis* Oudend. *Praedaque partitis* Jacobs. Spec. Emend. p. 80.

5. *Agamemnonias arces*] Mycenas.

6. *heu-iaces*] *haec iacet* ms. Voss.

7. *hae*] *haec* ms. Scal.

8. *magna sepulcra*] *parva sepulcra* Tollius. Christius.

878.

Edidit A. Maius atque Duebnerus. *De eadem urbe Roma* ms. Goth. Hoc epigramma ad Museum quoddam pertinet, in quo imagines virorum clarorum Romanorum collocatae erant.

2. *hic*] ms. Goth. Deest in ms. Vatic.

4. *dedit*] *dabit* ms. Goth.

5. *grandia*] ms. Goth. *inclyta* ms. Vat.

879.

Anth. III. 3. Wernsd. Po. T. IV. p. 536.

1. *quae fuerim*] Heins. Nec aliter legitur in Hildeberti elegia altera *de Roma*, quae ex versibus vetustorum poetarum plerumque consuta est;

eiusque initium in Lessingii Opp. T. XIV. p. 383. extat, ubi inter alios versus hos quoque excerptos vides:

Cesserunt arces, cecidere palatia divûm,
servivit populus, degeneravit eques.
Vix scio, quae fuerim, vix Romae Roma recordor,
vix sinit occasus vel meminisse mei.

quae fueram vulgo *quid fuerim* B.

2. *regnis*] *tectis* vel *templis* Heins.

3. *cesserunt*] *sederunt* Ruhnkenius in Epist. mutuis Ruhnken. et Valckenaerii edd. a Mahne 1832. p. 122. „*nam sedere exquisite dicitur pro desidere, cadere. Tacit. Ann. 2, 47. sedisse immensos montes.*" — Vulgata in Hildeberti quoque elegia legitur.

880.

Edidit Duebnerus e cod. Gothano, in cuius margine adscriptum est *Appianus.*

881.

Anth. III. 4. Wernsd. Poet. T. IV. p. 536. Recens esse epigramma ex Keysleri Itinere p. 535. apparet.

2. *inmunis*] i. e. iners, unthätig. Cicero de amicitia c. 14. *Non est enim inhumana virtus neque inmunis neque superba.*

3. *patribus extinctis*] ms. Goth. ap. Duebnerum. *defunctis patribus* vulgo.

882.

Anth. III. 6. Wernsd. Poet. T. IV. p. 554.

3. *ipse*] *iste* Wakefield. ad Lucret. V. 1063.

formae] *famae* Piersonus Add. T. II. p. 731.

4. *superbit*] *superstat* Wernsd.

5. *confringant*] *quae duro confringant dente* Wakef. *confringunt* Oudend. *confirmant* vulgo. *consumunt* B.

883.

Ex Addendis Burmanni ad T. I. p. 740., qui addit: *Licet elegans epigramma sit, antiquum tamen esse dubito.*

884.

Anth. III. 19. Wernsd. P. L. Min. T. IV. p. 555. Asulam, castellum ad fluvium Clusium (v. Mannert. Italia T. I. p. 119.), Brixiani everterant a. Chr. 1125. Post ea tempora restitutis muris inscriptio haec facta est, ut Reinesius in Inscriptt. p. 275. indicat.

885.

Anth. III. 20. Wernsdorf. l. l. p. 356. *De Trevirensium urbe* inscribitur in Bedae Opp. T. I. p. 538. ed. Hervag. a. 1563. Conf. B. in Add. T. II. p. 732.

1. *Nini*] prima longa ut II, 3, qua ex causa Schraderus illud epigramma apurium esse censebat.

Semiramis] prima longa, secunda brevi, aliter II, 4. *sum clara Sēmīrămīs.*

5. *insignem*] huic versui subiiciuntur apud Bedam alii quinque valde inepti. Sed totum omitti debebat.

886.

Anth. III. 22. In Vaticana collect. Inscriptt. Christ. p. 327. Wernsd. Poet. T. IV. p. 557. Albingaunum sive Albinga hodie vocatur Albenga. Mannert. Ital. T. I. p. 276. Huc pertinent, quae Ruhnkenius in Dissert. de Galla Placidia p. 50 scripsit. „Memoria Constantii, inquit, duobus vetustis monumentis conservatur, quorum alterum in Italia Albingae, alterum in Germania propter Augustam Trevirorum est repertum. Albinga quidem uti antiquitate, ita excellentia quadam alia supra reliquas quondam eminuit civitates. Hunc ei honorem Constantius tribuit tum, cum in constituenda Liguria a Gothis devastata versaretur. De quo nos quidem dubitare non sinit carmen marmoreae tabulae incisum, quod a Ferd. Ughellio in Italia sacra in Episcop. Albingaunensibus p. 1261. T. IV. (p. 911. T. IV. edit. 2dae Venet. 1717.) iuris est publici factum. Veraua autem ad Constantium Honorio collegam imperii (a. p. C. 421.), non ad Constantinum M. filium referri debent."

2. *dum*] *cum* in Vatic.

constituit] Vatic. Ruhnk. *restituit* vulgo.

3. *cinxit*] Ruhnk. *dixit* vulgo, nec aliter in Vatic. et ap. Wernsd.

4. *iura*] *cura* Ruhnk.

8. *titulos*] *titulo limina nostri* Vatic.

10. *murum*] opposuit hostibus murum suo de nomine dictum. — *manum nominis apposuit* Ruhnk.

887.

Anth. III. 23.

2. *Suessae*] Muratori T. II. p. 1083. 1. Schrader. Add. T. II. pag. 732. *Suesso* vulgo.

888.

Anth. III. 24. In Inscriptt. Orellii n. 1162. Nibby Viaggio antiquario T. I. p. 73.

3. *calcamus*] *miramur* ms. Moroni Add. T. I. p. 740.

rapidas] *rabidas* Wakefield. ad Lucret. III. 1045. *rigidas* P. Camerarius.

iratae] *iratum* Camerarius.

4. *spernere*] Camerarius. Wakef. *cernere* vulgo.

6. *Narsim*] ms. Moroni. *Narsin* vulgo. *Narsen* Camerar.

7. *subdere mentes*] *subdere gentes* ms. Mornni. *frangere vires* Camerar. *fundere gentes* vel *ducere mentes* B. Add. T. II. p. 732.

889.

Anth. III. 26. In Schradaei Mnnum. Ital. p. 198. inscribitur *in fonte ante S. Mariam Transtiber.* Burm. inscribendum pntat *in balneum Lupi* eundemque intelligit, cuius balnea non semel memorat Martialis. Epigramma recens esse suspicor.

5. *animumque suum*] verum erat *animumque eius*. Sieh' auf das Geld, das Lupus auf Herstellung des Brunnens verwandte, und auf seine wohlwollende Gesinnung, und sage: ist er ein minder gütiger Vater als Lupa eine gütige Mutter einst war?

Romule] i. e. o Romani.

6. *Lupa*] Lupus hic bonitate animi non minus excellit quam Lupa, quae olim Romulum tantis beneficiis affecit.

890.

Anth. III. 29. In Orellii Inscriptt. n. 2591. Mnrcelli Opp. Epigraph. T. I. p. 454. Versus trimetri.

1. *vitrea pila*] pilae antea e corio aut aluta, vitreae nondum nsurpatae erant. Ars vero in eo posita est, ut, cum pilam ultro citroque versarent, redderent, retorquerent, minime ea tamen frangeretur. Morcelli.

6. *ego sum. Ovantes*] elisio negligitur.

8. *multo atque*] Hiatus inter *multo atque* negligitur.

marcido] unguentum marcidum est, quo qui utuntur marcidi fiunt languentesque, ut Claudianus bell. Gild. 444. *marcidus ibit unguentis.* Morcellus. *nardino* Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 112. inprobante Marinio in Actis fratr. Arv. T. II. p. 423. *Parthico* B. Add. T. II. pag. 733.

10. *Falernum aut*] elisione neglecta. Vinum Setinum a Setia oppido dictum, celeberrimum erat. Mannert. Italia T. I. p. 641.

11. *vivo*] Ludicrae huius exercitationis inventor Ursus statuam senex videtur meruisse, qui sibi vivo ac volenti coronas poscit et libationes de Lucii Veri patroni sui apotheca, quam, quia puer mancipium eius fuerat, *dominicam* appellat. Morcellus.

dominica] secundam syllabam poeta produxit.

13. *scholasticum*] scholasticus est elegans politusque e schola. Hoc enim sensu a Severo Alexandro Maximini filius adolescens pulcher et scholasticus dictus est. Capitolinus in Maximin. Iun. c. 3. et de Serapinne scripsit Hieronymus de vir. ill. p. 99. *Serapion ob elegantiam ingenii cognomen scholastici meruit.* Mnrcellus.

18. *Vero*] Lucius, Aelii Veri filius, tertium consulatum accepit a. u. 920. p. C. 167. Hic e Syria secum adduxit fidicinas et tibicines et histriones scurrasque mimarios et praestigiatores et omnia mancipiorum

genera, quorum Syria et Alexandria pascitur voluptate (Capitolin. Verus c. 8.), ut ex horum grege Ursus quoque fuisse videatur. Morcellus.

19. *exodiarius*] nos Hanswurst.

891.

Anth. III. 15. *De circensibus* ms. Salm. Circus sive hippodromus describitur.

2. *ad numeros*] Barth. Adv. XVII. 3. *et numeros* vulgo. Circus ad formam limitis aetherei constructus dicitur, quia totidem ostia, quot signa coelestia.

3. *duodeannigenas*] *duodecim annis genas* mss. Voss. Salm. Thu. *duodena vagos* vel *duodenigenas* Heins. Duodecim ostia seu portae circi indicant duodecim menses et duodecim signa coelestia, quae sol quotannis pervagatur.

4. *meat-astra*] *mea* ms. Voss. Salm. *quaeque meat, ceu sunt* vel *sint, aureus astra iubar.* Barth. In ms. Thuan. *atra.*

5. *referunt*] ms. Salm. *reserant* vulgo.

6. *aptat*] ms. Salm. Heins. *aptet* vulgo.

7. *cardinibus*] *carceribus* Schrader.

quadrigas] Heins. *quadrigis* vulgo.

8. *iubet*] ms. Salm. Heins. *iuvat* vulgo.

9. *repagula currus*] Heins. Salmasius ad Solinum p. 649. *recula* ms. Salm. *repagula cursus* vulgo.

10. *cogitat*] Schrader. *cogitur* vulgo.

prior] *prius* ms. Salm.

11. *tendunt*] *condunt* ms. Thuan.

12. *docent*] *ducunt* ms. Salm.

13. *atque his*] Salmasius ad Solin. p. 639. *namque his* vulgo.

euripus] Axes gemini sunt geminae metae, quibus euripum quasi magnum aequor dicit interiacere. Euripus ergo inter metas iacebat, longe utique a lateribus, quibus olim circumdatus fuit fossa ducta. Ac siccus erat et sine aqua, imo aliquid eminens magis habuit quam depressum. Igitur, quando hoc spatium inter metas iacens euripi nomen habere coepit, maris imagine censeri non potuit nisi de solo nomine. Salmasius l. l. p. 639.

interiacet] ms. Salm. *interiuvet* ms. Voss. *intervenit* vulgo.

14. *summa obeliscus adit*] *summus obliscus abit* Salmas. ad Solin. p. 639. Tres obelisci superioris metae Saturno, Iovi et Marti dedicati, tres inferioris metae Mercurio, Veneri, Lunae; medius, qui et maximus, Soli consecratus. Salmas. l. l. p. 641.

15. *claudunt*] ms. Salmasii et Salmasius ipse ad Solin. pag. 638. Septem curriculis confectis praemia victori decernenda finiunt certamina. *claudunt c. planae* ms. Thu. *condunt* vulgo.

16. *quod-sorte*] mss. Salm. Thu. *quot-forte* vulgo.

17. *Lunae*] In medio circo multae statuae, arae, vasa; Luna in biga, Sol in quadriga, Castores equites.

18. *simpli*] i. e. singuli. *singli* J. F. Gronovius.

19. *nostra spectacula*] ms. Salm. *nostrae spect.* ms. Thu. *nostra haec spectacula* vulgo.

20. *deum*] deest ms. Thu.

892.

Anth. III. 33. *de termiaTianarum* ms. Thuan. In Vaticana Collectione Inscript. Christ. pag. 350. inscribitur *Carthagine in thermis Gargilianis seu Alianis ab rege Vandalorum Thrasamundo conditis.* Epigramma ἀκροστιχίς; in litteris enim initialibus *Thrasamundus*, in ultimis *Vota serenans* legitur. De thermis Alianis, quarum situs incertus, disserit Meermannus ad Luxor. 85, 20.

1. *tranquillo*] *tranquillum* mss. Salm. Leid.

decurrite] Anth. III. 41, 13. *Discurrunt Nymphae, piscinas flumina complent.*, unde Schraderus Add. T. II. p. 733. ex alterutro loco alterum corrigendum esse iudicavit.

2. *huc proba* etc.] Oudend. *hic Proba flagranti succedit vimine flebo* vulgo. *hic proba flagranti succedite numine foebo* mss. Salm. Leid. *hic rota flagrantis succedit lumine Phoebi* Heins. Pro *proba numina* malim *pia numina.*

4. *totis*] *Aequanturque polo tectis praecelsa lavacra.*
Sedibus hic magnis exardent etc. In Vatic. Coll.

6. *sublimes*] *sedibus* ms. Salm. *sublimes* et *sidereae* a m. 2da.

praecingunt] Schrader. *praevincunt* vulgo.

7. *muneraque*] *quae* mss. Salm. Leid. *eximii ustanti dant luminis* ms. Thu. *liminis* Heins.

8. *unica*] *uni* ms. Thu. In Vatic. collect.

9. *non hic*] totus versus corruptus. *non hic flamma nocet botum dinucite carmen* mss. Salm. Leid. *non hic flamma nocebo tumdentiscite carmen* ms. Thu. *non hic flamma nocet, tantum modo discite carmen.* Schrader.

10. *quanto*] *quanta* ms. Thu. In Vatic. coll. *quant vibat* ms. Salm.

11. *Vandalicum*] *Vandalico* Heins. *claro* ms. Leid.

12. *factis*] *facti* Vatic. coll.

893.

Anth. III. 30.

1. *Apono*] Aponi fontem describit Claudianus.

894.

Anth. III. 31. Bellatoris nomen alibi quoque apud Gruterum pag. 609, 3. occurrit.

2. *rudibus*] rudes moles esse novas, recens structas, docet Ruhnkenius in praef. ad Schelleri Lexicon.

molibus] *mollibus* mss. Div. Leid.

3. *rura*] H. *pura* vulgo. *dura* ms. Almelov. Supplendum est *erant* ad *praestantia*.

4. *tecta*] Oudend. *tactum* mss. Salm. Div. *lucra* B.

glebula] *glibula* ms. Salm. *gibula* ms. Leid.

7. *mutant*] *mutans* mss. Salm. Leid.

8. *cum*] *nunc* Oudend. An *nam?*

9. *Tethyos*] B. *Tetidos* ms. Salm. (non *Thetidos*, ut ait B., saepe Heinsianis schedis deceptus. Boissonad. ad Nicetae lib. IV. 147.) nec. inprobat prorsus hanc formam idem Boissonadius: qua in re ei non assentior. — *Thetidos* vulgo. *Tathys* et *Thetis* in mss. et ab interpretibus saepe confunduntur, etsi quantitate distant. *Arva Tethyos* significant mare.

895.

Anth. III. 39.

896.

Anth. III. 40.

1. *Phoebi nuper dicata*] legendum *Phoebo nuperque dicata.* — *Phoebo tecta novem nuperque dicata Camanis.* Heius.

3. *manserunt*] *maduerunt* scil. rore Castalio. Oudend.

4. *laeta-Cypris*] syllaba brevis in medio pentametro tum alias tum in hac Anthologia frequens occurrit. — *laeta-siti* mg. ms. Leid. Salmasius. Oudendorp., ita ut *hic* sit Baechus.

897.

Anth. III. 42.

2. *haud*] *aut* ms. Leid.

3. *pulchras formas*] i. e. lacunaria picta sunt. Die Decke ist schön ausgemahlt.

5. *lumina*] oculos.

8. *fovebit*] *fobit* mss. Salm. Leid.

898.

Apud Orellium n. 4517. et Morcelli Opp. Epigraph. T. II. p. 230. Sisenna Taurus et Scribonius Libo consules fuere a. u. 769. post Chr. 16. Hac inscriptione Gaa et Patiens, Titi Coccei liberti, quaestores docent, cepotaphium se patroni instruxisse, ornasse, ampliasse.

899.

Anth. III. 43.

2. *viros*] ms. Div. mag. mss. Salm. Leid. *vitae* mss. Salm. Leid. *viae* H.

3. *fruitur, capit et sua*] ex ms. Gudii Lessingius in Opp. T. XIII. p. 356. *laude operis fundi capiet sua* vulgo.

5. *versus primordia*] Burmannus inde conditorem balnei Faustum vocatum putat; Wernsdorfius vero in Poet. T. V. p. 9. litteris tribus prioribus primae vocis FAVSTA nomen Festi Avieni exprimi atque designari Aquam Caesiam, quae Festo Avieno reparata et denno publicis usibus dedicata et Festa Aviena vocata sit; idque ex alio quoque epigrammate patere dicit, quod n. 278. vel in Anth. I. 79. legitur. Aqua Caesia in Umbria sita est.

7. *pontivagi*] i. e. ii, qui vagantur per mare, qui mari gaudent, nautae. In Appendice tantum Forcellinii hoc vocab. extat.

900.

Anth. III. 44.

901.

Anth. III. 45.

902.

Anth. III. 46.

4. *reddi*] *haec radiis poterunt, Phoebe, calere tuis* Oudend. *hoec reddi poterunt Phoebe calore tuo* ms. Div. *haec reddi potuerunt Foebi vapore suo* ms. Leid. *haec r. poterunt P. vapore suo* ms. Salm. *Incendi haec poterunt, Phoebe, calore tuo* B.

903.

Anth. III. 47.

3. *in angusto*] mg. ms. Div. *congusto* mss. Salm. Div. Almel. Leid. Hiatus inter *angusto erexit* non vitatur.

4. *foetibus hortus*] ms. Div. *fedibus ortus* mss. Sal. Alm. *fedibus s ortu solet* ms. Leid.

5. *natura*] *fortuna* B. inprob. Klotz. Antib. p. 111.

904.

Anth. III. 48.

1. *succinctis-Baiis*] mit einem kleinen Baiä.

2. *Urbanus-vita locos*] corruptum. *Urbanos callens fundere vita lacus* Heins. *Urbani c. f. vita lacus* Oudend. Ego sedem vitii in illis *fundere vita locos* esse duco.

4. *germine*] Schrader. Add. T. I. p. 740. *gramine* vulgo. — *germina* fructus omnis generis significant.

905.

Anth. III. 49.

2. *tepidus*] *tepidibus* mss. Sal. Leid. *Ne tepidus reddat* explica: sed cave, ne vapor membra nimis afficiat.

906.

Anth. III. 60. *De bono vitae humilioris* mss. Voss. Scal.

1. *fenus s. c. parvum*] i. e. exigua, legibus concessa, usura. *Fert mihi rus patrium foenus s. c. parvum* B. *Est m. r. parvum, parvum s. c. fenus* Aut. de Rooy Add. T. II. p. 734.

2. *quies*] i. e. aber die Ruhe des Gemüthes macht dieses beides zu grossem Besitzthum.

3. *trepidans-servat*] B. *trepidas-servant nec timeat* mss. Voss. Scal. *pacem animus nulla trepidus formidine servans Non timet* vulgo.

5. *castra*] *curia alios operosa vocet* Ant. de Rooy.

vocent] i. e. adliciant. *iuvent* Piersonus Add. T. II. p. 734.

sellaeque curules] *sillaeque rurales* mss. Voss. Scal.

6. *gaudia*] *grandia* mss. Voss. Scal.

movet] *movent* mss. Voss. Scal. *fovet* H. inprobante Oudend. Add. T. II. p. 734.

907.

Anth. III. 66. *De vita humiliori* mss. Voss. Scal.

1. *monebas*] *monebo* Klotz. Antib. p. 115.

4. *perspicuum*] *conspicuum* Heins.

908.

Anth. III. 67.

3. *devita*] *evità* B.

vivus fuge] B. ut III. 69. *fuge* pro *cole* ex mss. emendari debet. Fliehe weit von ihnen, so lange du lebst. *longe reges cole* Oudend. Add. T. II. pag. 735. *longe vivens cole* Scriver. *longe vivos cole* H. *longe cautus fuge* Cannegieter. *longe vivus cole* vulgo.

909.

Anth. III. 68.

1. *tua sit semper*] *semper tua sit* mss. Voss. Scal.

2. *noveris*] *foveris* H.

910.

Anth. III. 69.

1. *et amic. omnes fuge*] mss. Voss. Scal. *et amic. omnes cole* vulgo. *vive ab amicitia procul omni. Verius hoc est* etc. Oudend. Add. T. II. p. 735. *cole* pro *fuge* errore librariorum eodem, quo supra III. 67. *vivus cole.*

2. *effuge*] *et fuge* ms. Scal. *i, fuge* H.

3. *est*] *et* ms. Voss. *et mea mors tetris* ms. Scal. *est* vel *en mea sors testis* H.

5. *fugere fragorem*] *urguente fragore* vel *fugere fragori* H.

7. *I nunc*] H. *nunc et reges tantum fuge* mss. Voss. Scal. omisso *I.* — *nunc etiam reges tantum fuge* Scal. *Nunc et non reges tantum fuge* vulgo.

8. *moriere*] *moriare* mss. Voss. Scal.

911.

Anth. III. 70. *de vitiis* (*de divitiis* B.) *et inhonesto animo* mss. Voss. Scal.

1. *quod tua*] *quod tu mille domos* ms. Voss. *quod tibi* H.

4. *crusta-pretiosa*] i. e. Mosaik. Conf. Mülleri Archaeolog. p. 394. *solum*] *locum* ms. Scal. *lacum* Scal.

5. *circa dives tegit*] *citro dives tenet* H.

6. *beate*] *evatate* ms. Voss. *vatats* ms. Scal. *Batave* vel *beate* Scal. *baratre* Is. Vossius.

7. *claudant*] *condant* B. *clarant* Wakef. ad Lucret. III. 36. „vulgo *claudant*: sit autem, si mavis, *clarent*; sed, uti dedimus, solent recentiores.“

912.

Anth. III. 73.

4. *nil nisi*] Heins. *nil ubi* vulgo. *Res sapiunt*, *sensus nil*, *ubi pauper*, *erit*. Oudend.

5. *numi*] Ruhnk. ad Rutilium p. 53. B. Add. T. II. p. 736. *nomen* vulgo.

10. *ut gratis*] i. e. ut ultro crimen committere amet.

913.

Anth. III. 65. *De bono quietae vitae* mss. Voss. Scalig.

1. *rate*] *vage* vel *vagi* Oudend. Add. T. II. pag. 735. *rates* mss. Voss. Scalig. *rate ex* Scaliger.

2. *putris*] *turpis* mss. Voss. Scal.

7. *colla*] ms. Scal. *corda* vulgo. Wakefield. ad Lucret. III. 295.

10. *rutilis-comis*] Scaliger. *rutilis crocis* mss. Voss. Scal. *nitidis crocis* vulgo. *niveis comis* I. Tollius.

India nigra] *Inda nigella* vel *Indica nigra* Oudend.

914.

Anth. III. 76. Salmasius ad Hist. Aug. Scriptt. T. II. p. 742.

1. *calculus*] *ancipitis sub iactu cauculus astat* ms. Salm. *ancipitis* m. Thuan. 8071.

2. *rubens*] *robens* ms. Salm. *provens* ms. Thuan.

3. *et quamvis*] Salmasius ad Hist. Aug. l. l., qui ibidem *scripta* explicat. — *parilis scriptorum tr. currat.* mss. Salm. Thuan. *qui quamvis* vulgo. Duodecim scripta sive lineae in tabula erant, per quas calculi currebant.

4. *capiet*] *his capiet* ms. Salm. *capiat* vulgo. *his* ms. Thuan.

915.

Anth. III. 77. Salmasius ad Hist. Aug. Scriptt. T. II. p. 744.

2. *tesserulas*] *literulas* ms. Salm.

3. *discordans*] i. e. discolor. v. vers. 10.

5. *hic proprium*] *hic proprium faciunt et furtiva periclum* ms. Salm. *Ambiguum faciunt ars et fortuna periclum* ms. Scriverii. B.

6. *haec cavet*] *haec abet adversus* ms. Salm.

7. *talis*] *malis formola bellis* ms. Salm. *malis formo labellis* ms. Leid.

9. *vario exercent*] mss. Salm. Div. Leid. hiatu relicto. *vario tum exercent* vulgo. *Exercent vario ludentes praelia fato.* Oudend. *talo* mss. Salm. Div. Leid. *fato* vulgo.

11. *avide*] *avida* mss. Salm. Leid.

13. *nimium*] *nimie* mss. Salm. Div. *nimiae* ms. Leid.

916.

Anth. III. 14. In ms. Salmas. et Leidensi inter Luxorii epigrammata legitur. *De amfiteatro in villa vicina mari fabricato.* mss. Salmas. Leid.

2. *insignes*] *igneas* ms. Salm. *indigenas* Heins. *ignotas* B.

3. *labores*] *laborem* mss. Salm. Leid.

917.

Anth. III. 79.

3. *ac sollers*] Oudend. Add. T. II. p. 736. *hac sollers* vulgo.
sistentes] *sistunt se* Oudend.

4. *buxis*] *buceis* Oudend.

5. *punctis faventibus*] *punctis fautricibus* Oudend. *punctisque faventibus* B.

6. *Fridas*] Frido principi cuidam Vandalorum epithalamium dixit Luxorius ep. 86. Sed totus versus non liquet.

7. *hac siduit*] *Assidue et similes mittuntur semper in imo,*
utque deus dederit, se praefert inscius artis. Oud.

10. *atque iners*] *atque ut iners* Oud.

13. *ac sollers*] Oud. *hac sollers* vulgo.

918.

Anth. III. 80. Hendecasyllabi.

2. *quae more vis*] corruptum. *quem more vos* ms. Div.

5. *probante Vero*] imperatore.

919.

Anth. III. 98. ex Barthii Adv. XXIII. 22.

920.

Anth. III. 106. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 197 et 298. Ex Barthii Adv. XL. 18.

3. *veneramur*] Piersonus Add. T. II. p. 738. *venamur* vulgo.

5. *o qui*] i. e. o qui caput meorum *cs.* Wernsd.

6. *miseri-tui*] *mei* B.

8. *adversis*] Schrader. Add. T. II. p. 738. Wernsd. *adversus* vulgo.

13. *functo corpore*] iunge *functo corpore avi antiqui.* Sed v. 13—16. obscuritate laborant.

21. *adblandiar*] Wernsd. *abblandiar* vulgo. *eblandiar* Oudend. Nam adblandiri vel abblandiri ne in glossario quidem Ducangii reperitur.

27. *simul*] Wernsd. *semel* vulgo.

nos] *res* Oudend.

34. *auxilio*] an *auxilium?*

37. *non nisi in omnibus*] *non in millibus uni est* B.

46. *facta brevi constant*] ab iis, qui multum promittunt, facta brevia plerumque fiunt.

non repetenda] i. e. non comparanda verbis.

47. *in somnis*] i. e. was man gewöhnlich im Schlafe von den Göttern verlangt, das erfährt der Arme, wenn er seine Brüder um Hülfe bittet. Nähmlich beide schenken kein Gehör.

60. *quae tulit, hora, caput*] non eadem hora Pompeium occidit, quae gloria circumdederat.

62. *quae ruit*] *Illa illum extinxit, campis congressa Philippis*
Caesarea populum qua ruit, hora, manu.
Wernsd. Non assentior, sed *congressa* potius vitiosum.

78. *ferunt*] *ruunt* B.

79. *internis calidus*] Oudend. *callidus internis* vulgo.

80. *cum posita*] sic(tum) iacet diruta et collapsa rupes gravis cum arce, quae in ea posita est. Wernsd.

84. *adverso*] B. *averso* vulgo.

91. *Peligni poetae*] Ovidium intelligit, qui in Amor. lib. III. el. 15. dicit: *Mantua Virgilio gaudet, Verona Catullo,*
Pelignae dicor gloria gentis ego.

97. *possit*] *prosit* Oudend.

110. *manu*] i. e. mantu.

120. *Nepos*] non liquet.

127. *varus*] B. *rarus* vulgo. *Aperta* i. e. nuda B. Add. T. I. p. 743.

133. *Anguibus*] Schrader. Add. T. II. pag. 739. *Languidus* vulgo.

142. *positis arma*] non liquet.

144. *in nostro*] *e nostro* B. Add. T. II. p. 739.

921.

Anth. III. 116.

922.

Anth. III. 117. Carmen malum.

923.

Anth. III. 160.

7. *maligna*] non liquet. Klotz. Antib. p. 126.

924.

Anth. III. 180. Numerus horum versuum, si versus revera erant, dissolutus est. In graecum vertit Salmasius ad Hist. Aug. T. II. pag. 818.

1. *pendere cum via*] *pendere in via* Oudend. Add. T. II. p. 744. Si delebis *cum*, versus hexameter prodibit.

925.

Anth. III. 190. *De electione coniugis* mss. Salm. Divion.

1. *vultu*] *vultus coniunx* ms. Thuan. *vita* Piersonus Add. T. II. p. 745. *vultu virgo* ms. Div.

habenda] *amanda* Klotz. Antib. p. 127.

2. *nullo*] Schrader. Add. T. II. pag. 745. *multo* vulgo. *multa* ms. Thu. *Horrida non facies multo celatur ab auro.* Klotz.

3. *qui*] *si* ms. Thu.

4. *ipse* etc.] *horritet ipse suam, feditas dissolvet amorem* ms. Salm. quod nescio an verum sit, etsi *horritare* novum verbum, *feditas*que prima brevi inauditum sit. Sed in Luxorii epigrammatis *quēsumus, prēmium, Ēgyptiacus* vidimus. Conf. adnot. ad ep. 325. et Addenda ad eundem locum. — *horret et ipse suam, feditas* mss. Div. Thu.

dissolvet] *dissolvit* ms. Div.

5. *illa*] *sequitur illa calens* mss. Salm. Div. Thu. *illa calens sequitur* B. *dorsum* deest in ms. Thu.

iste] *ille* ms. Thu.

6. *clunem* ms. Salm. Oudend. Schrader. Add. T. II. p. 745. *suras* vulgo. Conf. Iuvenal. Sat. 6, 334. *cogetur fervore suo clunem submittere asello* mss. Div. Thu.

7. *biforme*] *biformem* ms. Div. Thu. *turpi (monstrum!) paritura biformem* B.

8. *quemque*] *quem mater ipsa suum timeat contingere natum* mss. Salm. Div. Thu. *quemque suum mulier timeat pertingere* n. vulgo.

926.

Anth. III. 276.

2. *fecerat adventu sonitum*] Schrader. Add. T. II. p. 750. *fecerat et ventum et sonitum* vulgo.

5. *adstantis pueri*] non liquet. *adstantis putei* in Collect. Pisaur. T. IV. p. 504.

10. *umbracula*] Piersonus Add. l. l. *miracula* vulgo.

12. *o iucunda nimis*] i. e. o gratissima Cythera, quae ad me, poetam pauperem, venire non recusasti. — *o iuc. quies* B.

927.

Anth. III. 50.

2. *Pontica in balnea*] haud procul ab Amasia, capite Ponti, balnea celeberrima erant. Mannert Geogr. T. VI. P. 2. p. 465.

6. *cui*] Gaio Caligulae, cuius novum balnearum usum tradidit Suetonius Calig. c. 37. Plin. H. N. XIII. 3.

928.

Anth. III. 52. *de lucameno* ms. Salm.

2. *Vulcanus*] idem versus in Regiani carmine ep. 538. legitur.

929.

Dorvillius edidit in Misc. Obss. nov. T. V. p. 484.

930.

Millin Voyage dans le midi de la France T. I. p. 339., qui hoc diptychon ad seculum sextum refert. Diptycha autem a novis consulibus dono amicis missa esse, nemo ignorat.

931.

Anth. III. 78.

2. *offert, sed belli*] ms. Scriverii. *offert se, belli* vulgo.

6. *collis et ima*] *colus et urna* ms. Div.

7. *ludo-in unum*] *ludo-in uno* ms. Scriverii.

8. *cum victi*] *convicti* ms. Salm.

932.

Anth. III. 82. Wernsdorf. Poet. T. II. pag. 194 et 279. *De spe queritur per exempla* ms. Scalig.

1. *summa malorum*] *spes una malorum solamen miseris.* Oudend. Add. T. II. p. 736. Primus atque ultimus versus sunt corrupti.

2. *qua*] *quos* Heins. *qui* B.

5. *aeternis portis*] *spes vetat aeterno mortis requiescere portu.* Schrader.

7. *futuris*] ms. Scalig. Oudend. *futuri* vulgo.

9. *laesis*] *lessis* ms. Voss. *fessis* B. *lassis* Heins.

11. *invitos*] *invita* mss. Voss. Scalig. *in vita sola moratur* Klotz. Antib. p. 118.

12. *sola perit*] *sola ruit* Oudend.

12. *nec perit, atque*] *nec venit atque* ms. Voss. *nec peritura redit* Heins. *sed fugit atque redit* Wernsd. *nec perit, usque redit* Francius.

14. *et quos*] *nec, quos decepit*, Oudend.

15. *devexa*] *divexo* mss. Voss. Scal.

17. *omnia-deorum*] i. e. omnia, quae deorum sunt.
nota] *mota* mss. Voss. Scal.

18. *admonet*] *admovet* ms. Voss.

19. *per feta procellis*] *persaeda procellus* mss. Voss. Scal. *per foeda procellis* Heins. improbante Wakefield. ad Lucret. V, 258.

22. *victus*] *victos* mss. Voss. Scalig.

23. *districtus*] *destrictus* ms. Vos.

24. *redire*] *redisse* ms. Voss.

25. *ligatus*] *ligatos* ms. Voss.

28. *infesto pollice*] v. Quintil. XI. 3, 119. Visconti in Museo Pio Clementino T. II. p. 121. Wiener Jahrb. 1831. T. LIV. p. 122.

29. *cui descendunt* etc.] B. *et qui decenti iugulo tinctoria moto* mss. Voss. Scal. vulgo. *et cui descendit iugulo tinctoria, noto, spem, quamvis lecto* (vel *scuto*) *iam referatur, habet*. Oudend. Gladiatores mortifere vulnerati et semivivi ex arena supra lecticam sive lectum referebantur in spoliarium, ut ibi vulnera tentarentur. Sic Wernsdorfius. *Tinctorium* valet gladium.

30. *quamvis lecto*] *quamvis laqueo iam religetur* Ant. de Rooy. Add. T. II. p. 736.

36. *iussit, et o superi!*] *iussit: io Superi!* Schrader. Add. T. II. p. 736.

37. *suppar Carthago*] B. prob. Ruhnkenio ad Velleium II. 19. p. 132. — *pariter Carthago* Piersonus Add. T. II. pag. 737. *supra Carth.* vulgo. *sup* ms. Scalig. (*a* superscr.)

39. *profugum toto*] *toto profugum* Tollius. Oudend.

44. *Protesilae*] v. Hygini fab. 103 et 104.

47. *auras*] *undas* ms. Scal.

60. *confessi*] Heins. *defessi* vulgo.

61. *classes-coactas*] *classis-coactus* ms. Voss.
diverso ex hoste] *diverso ex orbe* Heins.

62. *trudit*] B. *tollit* ms. Voss. *ducit* vulgo.

63. *dura*] *duro* ms. Scal.
vincant] Heins. Piersonus Add. T. II. pag. 737. *frangant* B. ad Propertium p. 391. *pungant* Wernsd. *iungunt* vulgo.

64. *mobilitate*] *non utilitate* mss. Voss. Scal.

66. *et semper*] *et semper contra, quae fugit ante, redit*. B. Add. T. I. p. 742. — *se semper contra quae fugit atque redit*. Barthius Advers. XVII. 3. — *et semper contra quum fugit atque redit*. Scaliger.

933.

Anth. III. 84.

934.

Anth. III. 86. Hoc distichon in lapide sepulcrali legitur, quem edidit Gruterus pag. 615, 11. Orellius in Inscript. pag. 4816., qui paulo aliter tria postrema verba intellexit; et Osannus in Sylloge Inscriptt. fascic. VIII. pag. 402. ex codice Parisino. Scaliger foetum recentioris poetae esse censet.

2. *sed*] *et* Klotz. Antib. p. 118. Alibi secundus versus variatur: *Conservant eadem balnea vina Venus.*

935.

Anth. III. 87.

1. *labores*] *dolores* B.

936.

Anth. III. 91.

937.

Anth. III. 109. ex Hygini fab. 221.

2. *et meditanda*] ordo hic est: *et, Periandre ex Ephyra, doces, cuncta meditanda.* — *ut meditanda* ms. Voss.

4. *Bias*] *a malis poetis a s corripitur.* Schrader. Emendatt. pag. XXXVIII.

7. *induperavit*] Wakef. ad Lucret. IV, 965: *ita postmodum Schefferum correxisse vidi, Munckero inscitissime repugnante.* — *induperabit* vulgo.

938.

Anth. III. 110. Inter Columbani, poetae medii aevi, carmina tres horum monostichorum leguntur: sed totum Marbodii est, ut ex Fabricii Bibl. Lat. Inf. et Med. Aet. T. V. p. 17. cognoscitur. In Conr. Orellii Carminibus Sententiosis Latinis p. 117. et in Zellii Publio Syro p. 87. his monostichis duodecim alii versus affixi sunt, qui inter carmina poetarum scholasticorum leguntur, ep. 445—456.

12. *si liber*] legendum *sic liber haberis*, ut apud Maium.

23. *culpandus*] *captandus* ap. Maium. *Tunc homo culpandus* ap. Fabricium.

24. *quod te par*] ms. Petav. et Maius. *quae te par* vulgo. Simile exemplum Arusianus Messus habet s. v. *par* ex Sallustio: *Scalae pares moenium altitudine.*

25. *vox*] ms. Petav. Maius. *est* vulgo.

26. *te vindicat*] ms. Petav. Oudend. ad Appulei. T. I. p. 506. — *desaevitque* vulgo.

29. *hominis*] apud Fabricium. *omnis* vulgo. — mox omittitur *est* in ms. Petav.

Idem, nec tamen eodem modo legitur in Tomo V. Classicorum Auctt. Ang. Maii p. 461.

Incipiunt sententiae generales
in singulis versibus.

Utilibus monitis prudens adcommodet aurem.
Non laeta extollant animum, non tristia frangant.
Dispar vivendi ratio est, mors omnibus una.
Numquam sanantur deformis vulnera famae.
Naufragium rerum est mulier malefida marito.
Tu si animo regeris, rex es: si corpore, servus.
Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.
Audit, quod non vult, qui pergit dicere, quod vult.
Iuri servitium defer, sic liber haberis.
Ex igne ut fumus, sic fama ex crimine surgit.
Paulisper laxatus amor decedere quibit.
Splendor opum sordes vitae non abluit umquam.
Mortis imago iuvat somnus, mors ipsa timetur.
Quanto maior eris, tanto moderatior esto.
Alta cadunt odiis, parva extolluntur amore.
Divitiae trepidant, paupertas libera res est.
Dissimilis cunctis vox, vultus, vita, voluntas.
Labitur ex animo benefactum, iniuria durat.
Saepe dolor sicut lacrimas et gaudia fundunt.
Tristibus adficiar gravius, si laeta recorder.
Quid cautus caveas, aliena exempla docebunt.
Condit fercla famis, plenis insuavia cuncta.
Doctrinae est fructus dulcis, radices amarae.
Accusans alium propriam prius inspice mentem.
Qui vinci sese patitur, pro tempore vincit.
Dum speras, servis, cum data sint praemia servis. (legendum *data cum.*)
Nemo ita despectus, quin possit laedere laesus.
Ille nocet gravius, quem tu contemnere possis.
Quod metuis, cumulas, si velas crimine crimen.
Consilii regimen virtuti corporis adde.
Cum vitia alterius satis acri lumine cernis,
Nec tua prospicias, fis verus crimine caecus.
Haud homo captandus, quando est in crimine casus.
Fac, quod te par sit, non alter quod mereatur.
Suffragium laudis, quod fert malus, hoc bonus odit.
Aspera perpessu fiunt iucunda relatu.

939.

Anth. III. 145. Recens videtur.

940.

Anth. III. 156.

1. *sic tibi*] *sic florentes quaevo* ms. Thu. *sic sint* ms. Scal. *sic sunt fl. aequaevum* ms. Voss.

2. *aetheriae*] Schrader. Add. T. II. pag. 741. Burm. ad T. II. pag. 633. *aeternae* vulgo. — mox *sidera celsa patent* ms. Thu. *petant* 2d. m.

4. *gerant*] *ferant* Heins.

6. *iuges*] Heinsius. *riges* vulgo. praeterea *nobilisque* in mss. Voss. Scalig.

10. *possit*] *par sit* Heinsius. *serviret aetalis pessit* ms. Voss. *serviret alia* ms. Thuan.

941.

Anth. III. 159. *Ad malivolum* ms. Voss. *in Maximum B.*

2. *odi te, et*] ms. Voss. Heins. *audi rem et* vulgo.

faciam] *taceam* vel *patiar* Cannegieter Add. T. II. p. 741.

4. *invidiose*] *invidiore* ms. Voss.

6. *magnis*] *magna* ms. Voss. — mox *haec pereum* ms. Voss.

7. *nimiae iam, Maxime, causae!*] Heins. *nisi sunt animi tam maxima causa* vulgo. *nisi sunt vanae tam, Maxime, causae.* Cannegieter.

8. *iuvat*] ms. Voss. *iuvet* vulgo.

9. *oro*] Heins. *curo* vulgo.

942.

Anth. III. 162.

1. *Fenc Adrumentanus*] sic scripsi propter versum quintum. Fenc nomen proprium Aegyptii. Adrumenta sive Adrumetum colonia fuit Romana provinciae Byzacenae in Africa. v. Mannert. Africa T. II. pag. 243. — *Fencaramentarum* vulgo. *gens* vel *faex Adrumettorum* Oudend. *fex garamentarum* ms. Salm. *faex Garamentarum* Heins. *Fenc Armentano* vel *Armentanus* Meermannus Add. T. II. p. 741., qui ad Nilum fluvium haud procul ruinis Thebes urbem *Arment*, olim *Hermonthis* esse dicit. *Faecasianorum* mss. Voss. Leid.

2. *corpore*] *corpora* mss. Thuan.

4. *visos-viros*] Anth. III. 183, 6. *fuseetur visis casta marita viris.*

5. *Adrumenta, tuum*] *Adrumenta* pro vocativo accipio. *Adramentatum* ms. Thuan. *atramentatum* ms. Salm. *adramenta* ms. Voss.

943.

Anth. III. 163. *Eiusdem auctoris esse videtur, cuius praecedens.* Meermannus Add. T. II. p. 741.

1. *alumnus*] *alumnis* ms. Thuan.

3. *carbo*] *carvo e. cordant* ms. Salm. *corvus corbucinis* ms. Thuan.

4. *legeris*] metro adversatur. *dederis* Klotz. Antib. p. 126. *legitur* Oudend. Add. T. II. p. 741.

Aethiopi] mss. Salm. Thuan. Oudend. *Aethiopis* vulgo.

944.

Anth. III. 164. In ms. Salm. inter Luxorii epigrammata legitur.

1. *es vel*] mss. Salm. Leid. Voss. Thuan. *vel* significat *et*, cuius generis multa in Luxorii carminibus reperiuntur exempla. *corpore par querulis es, par clamore cicadis.* vulgo. *et par* Scriverius.

2. *hinc potior*] mss. Salm. Leid. Thu. *hinc potius* ms. Voss. *hinc differs* vulgo. *hoc differs* Schrader. Add. T. I. p. 745.

3. *oberret*] ms. Salm. Heins. *cui obirent* ms. Thu. *aboret* ms. Voss. *oberret* est obversetur. *vox cuius ab ore* vulgo.

4. *sonum*] *somnum* ms. Thu.

5. *capiant quae*] ms. Voss. *cupiant quae* ms. Thu. *sapiant quem* mss. Salm. Leid. *accipiant quae* vulgo. *capiant quas m. sonorem* Oudend.

6. *ut sit*] *cum sit* mss. Salm. Leid.

945.

Anth. III. 166. Vulgo inscribitur *Tullii Marci.*

946.

Anth. III. 167. Metrum Asclepiadeum primum. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 472. — *De arzucitanoe vete* ms. Salm. *de arzugitano evetae* ms. Thuan. De Arzugitana provincia in Africa sita dixit Meermannus Add. T. II. p. 741., et eadem est, quae alias regio Zeugitana appellatur. v. Mannert. Africa T. II. p. 216.

1. *praecisae*] ms. Salm. Boissonad. ad Nicetae lib. I. 342. *praecissae* ms. Thu. *praescissae* vulgo.

2. *arbuto*] *arbusto* ms. Thu.

3. *trunco*] *iuncco cum iubeas tupeas* ms. Thu.

4. *formare propriis*] mss. Salm. Thu. Lennep. ad Terentianum p. 416. — *formare e propriis* vulgo, quod intelligi nequit.

7. *cordis acutior*] ms. Salm. *cordis auctior* (*cordas* a 1. m.) Thu. vulg. *cordibus auctior* Oudend. (eine feinere Beschaffenheit des Herzens).

8. *solus*] ms. Salm. Oudend. *solis* vulgo.

asciis] *asceis* ms. Thu. *ascibus* ms. Salm.

9. *duri*] Oudend. *duris* vulgo.

11. *qui vaccam*] Daedalus vaccam ligneam fabricavit, equum Troianum Epeus.

12. *struxit*] *struxi tecum fr. acaicae* ms. Thu.

947.

Anth. III. 168. *De leone uxoris suae* ms. Thu.

1. *Graecule*] *graegule* mss. Salm. Voss. *graecula* ms. Thu.

2. *tuae*] *meae* ms. Salm.

3. *forte*] *nocte* B.

4. *propria*] *patria* mss. Voss. Thu.

5. *sed*] *sed praetensa actus derisit retia quidam Curva rastuens hoc remanere domo Num semel admisus derisit retia quidam Teque tuis* etc. ms. Thu.

8. *cum iugulas*] versus est Martialis lib. III. 24: *Dum iugulas hircum, factus es ipse caper.*

948.

Anth. III. 169. *Ad lenonem comitiatum* ms. Divion. *ad lenonem comicianum* ms. Leid.

1. *nigri-panni*] chlamydem militum significat.

2. *dissere*] *desidere* mss. Salm. Leid.

3. *exiguone*] *exiguo nec* ms. Leid. Exiguus quaestus est as ille, quem pro cella solvebant meretrices. B.

4. *erat*] *eras* ms. Leid.

5. *populi pastum*] [sic corrige contextum] intelligit annonam militarem, quam erogare militibus duces et primipili debebant, sed qua eos ita fraudabant saepe, ut egeret miles et esuriret. B.

7. *vitandos*] *vitando* ms. Salm.

8. *valeas*] *caleas* ms. Salm. *caveas* Boltius Add. T. II. p. 742.
tenso-pede] per celerem fugam et abitum e castris interpretatur Oudend.

12. *militiae utriusque comes*] a Constantino Comites utriusque militiae instituti sunt: cui enim dignitas magistri equitum simul atque peditum deferebatur, Comes utriusque militiae dictus est. — *utriisque come* ms. Leid.

949.

Anth. III. 170. *De Marte cinedo* mss. Salm. Voss. Thuan.

1. *nomen de*] ms. Salm. *Martis de me dictum* mss. Voss. Thuan. *Martis te vel de nomine* vulgo.

3. *sors f. melior*] ms. Salm. *fors f. potius* Burm. *sors fuerat Cypridos* mss. Voss. Thu.

4. *aut natura*] Oudend. *et natura* vulgo.

5. *utroque*] *utrumque* mss. Voss. Thu. Legendum: *Nunc utroque cares, ignoti fabula sexus* vel *nunc utroque carens ignoti es fabula sexus.*

950.

Anth. III. 171. Hendecasyllabi.

2. *fremebat*] *frebemat* ms. Salm.

3. *quamvis*] *quavis* ms. Thuan.

4. *et vibret*] *et biberet parvum n. colore* mss. Voss. Thu.

5. *mullis*] *mulis* ms. Salm. Oudend. *pullis* B. Per *hirsutos mulos* intelligit Oudend. asinos.

6. *qui*] *quae possent pariles cithare iunctas* ms. Salm. *parile scilare iunctas* ms. Voss.

951.

Anth. III. 173.

1. *referas*] *referans* mss. Voss. Thuan. *referant* Heins.

3. *tempora*] ms. Salm. *pectora* vulgo.

5. *desine*] *desinet* ms. Thu.

6. *ferae*] *fora* mss. Voss. Thu. *fores* ms. Salm.

8. *quae*] *quem* ms. Salm.

952.

Anth. III. 175.

4. *extat*] ms. Divion. Schraderus Add. T. II. pag. 743. *errat* vulgo.

953.

Anth. III. 176.

3. *femineo eunuchus*] hiatus negligitur.
clune] Oudend. Add. T. II. p. 743. *crure* vulgo.

4. *dubites*] *dubitet* ms. Divion.
magis] deest in ms. Salm. a 1. m.

954.

Anth. III. 178.

1. *derivans*] *declinans* Klotz. Antib. p. 127. *deribans* ms. Thuan.
flexu] *sexu* ms. Thuan.

2. *lentum*] *lectum* ms. Thu. a 1. m.

4. *spondens*] ms. Salmasii et Salmasius ipse ad Hist. Aug. T. II. p. 843. *solertis pendet* ms. Thu. *sollerti pendet* vulgo. *solerti spondet* Pithoeus.

5. *grata*] *Graia* ms. Salm.

955.

Anth. III. 181.

2. *vulgi*] *vulgu* mss. Thuan. Voss.

3. *tactu cantuque*] *iactu cantuque* ms. Salm. *stat lactuque potens* ms. Thu.

5. *nam iura*] *nam lira aequali ambo moderamine libram* ms. Thu. *namque ita aequali ambo mod. libram atque oris socias* ms. Salm.

6. *socias*] *socia astemperat* ms. Thu.

8. *utrumne*] *utrumque canat an lyra sonet* ms. Salm. *atrum canat an lyraque sola sonet* ms. Thu.

956.

Anth. III. 179. *Funambulum* ms. Voss.

1. *stuppea*] *stupea* ms. Thu.

2. *quae*] *quem* mss. Salm. Voss. Thu. — mox *iubente* ms. Salm.

3. *quae*] *quam* mss. Voss. Salm. Thu. — mox *superius* ms. Salm. pro *super aërius*.

protendit] mss. Salm. Voss. Oudend. *praetendit* vulgo.

6. *lupsa e gracili*] *lapsa gracili* ms. Voss. *lapsa facili* ms. Salm.

8. *pinnis persecuisse*] mss. Salm. Thu. Voss. *pennis proseeuisse* vulgo. Wakef. ad Lucret. V, 210.

10. *funis*] *funus* ms. Thu.

957.

Anth. III. 182.

2. *pectore*] *peetine* Heinsius. — Mox *linguato pollice* valet facundo pollice, docto digito.

3. *percurrens*] ms. Divion. *decurrens* vulgo.

4. *possit*] ita scripsi. vulgo *posset*.

5. *cithara*] *citharae* mss. Salm. Div.

7. *repetitor*] Schraderus Add. T. I. pag. 745. *revocator* Oudend. Add. T. II. p. 744. *reparator* vulgo.

8. *cum flexit*] *conflexit* ms. Salm.

958.

Anth. III. 183. *De vasterna* ms. Thuan.

2. *radians latum* etc.] ms. Salm. *radians patulum g. utrumque* ms. Thu. *radians patulum g. utrimque* vulgo. *Latum latus radians* basternae vocat, quod specularibus basternae latera essent clausa. Salmasius ad Hist. Aug. T. I. pag. 846.

5. *ne*] *nee* ms. Thu.

6. *fuseetur*] Symmachus ep. I. 34. *Quem ad hoc aevi nulla actuum culpa fuscavit* i. e. dedecoravit.

marita] ms. Salm. et Thu. *matrona* vulgo.

959.

Anth. III. 184.

1. *in spatio Veneris*] i. e. in circo Veneris.

4. *et velut in*] *et veluti in* Wakefield. ad Lucret. I, 495.

5. *haud*] *aut* mss. Salm. Leid.

teeta] *strieta* Wakefield. i. e. *ἐληλαμένα*.

6. *solum*] *sola* mss. Salm. Leid.

8. *nee sibi*] *hae sibi congressi vir nocet an mulier* ms. Salm.

9. *sed habent*] *sed dant* mss. Salm. Leid.

10. *organa*] fistulae. Salmasius ad Hist. Aug. T. I. p. 179. — Sed Reiskius organa quae hodie dicuntur interpretatur. Add. T. I. p. 745.

960.

Anth. III. 185.

1. *conducere*] *conduce* ms. Thu.

5. *gyros*] Heinsius. *guirios* vulgo. *guirior* ms. Voss.

6. *candentis*] *cadentis* ms. Thu. *cum dentis quadrem unus habere* ms. Voss.

7. *Cererem*] Schrader. *Cerere* ms. Thu. *Cereris* vulgo.
patiere] *paterere* ms. Voss.

961.

Anth. III. 186.

5. *quadrupia*] corruptum.

7. *molli, tergumque*] Piersonus Add. T. II. pag. 744. — *amplexu molitur dumque* ms. Salm. *amplexu mollitur dumque* ms. Leid. *hanc fovet amplexu molitor, caudamque caballae* Oudend. *amplexu blanditur dumque* ms. Divion. vulgo, unde idem Piersonus *hanc fovet amplexu b l a n d o, tergumque caballae* excogitavit.

8. *assidue*] *adsiduo* Oudend.

9. *Cressa*] Pasiphae. — *gressa* mss. Salm. Leid. *Cresse* Heins.

11. *flammis*] *flammae* B.

962.

Anth. III. 187. Hendecasyllabi.

3. *lares virentes*] Oudend. Schrader. Add. T. I. pag. 745. Iunge *palmas virentes* ut in Iuvenal. sat. VII, 118. *virides palmae.* — *capiunt causae virentes* ms. Divion. *capiunt lares iutenses* ms. Salm. vulgo.

4. *athla*] *atla* ms. Salm. *atra* ms. Div.

13. *solitum*] *sonitum* ms. Salm. *sobitum movere causas* ms. Divion.
caulas] caulae sunt cancelli tribunales, ubi sunt advocati.

14. *subantis*] primus pes est iambus. *susantis* ms. Salm. *subare* prurire in libidinem.

963.

Anth. III. 188.

6. *incepto*] *incepto puerum reddit Ipocraten* ms. Salm. *incepto puerum rededit Ipocraten* ms. Leid. Discipulus medici duxit equum, quo doctor vehi solitus erat per publicum, atque ita factus est Hippocrates. Piersonus Add. T. II. pag. 744. *incepto* i. e. durch den ersten Versuch. — *in coepto puerum reddidit Harpocratem* B. Sed lusus est in nomine Hippocratis, qui non solum medicorum principem, sed, si etymon spectas, eum significat, qui equum tenet.

964.

Anth. III. 191.

2. *edat*] *alat* ms. Voss.

965.

Anth. III. 192. *Quod non vera (severa mg.) carmina scribat.* ms. Scal. Ruhukenius id carmen unum omnium venustissimum esse iudicat.

3. *tumidis-capillis*] poeta triplicem comarum cultum Arethusae celebrat. Tumidi capilli iidem sunt, qui ab Ovidio in A. A. III, 145. laudantur. *Huic decet inflatos laxe iacuisse capillos,*
illa sit adstrictis impedienda comis. Sic B. ad T. II. p. 482. *nitidis capillis* Schrader. *tumidis papillis* Ruhukenius ad Rutilium p. 258. elegantissime.

5. *et-pulsans*] *ut-pulset* B. Ruhnken.

8. *ut*] B. Ruhnk. *et* vulgo.

9. *dulces-tabellas*] *ductus tabellae* Ruhnk. *doctas tabellas* B.

10. *lateri*] Toupius v. Praef. edit. Angl. Opuscul. Ruhnkenii pag. XXXVIII. *lecto* vulgo. *telo* Ruhnkenius.

14. *severa*] *sonora* ms. Scal.

966.

Anth. III. 193. *Excussato sihoris materiae* ms. Scal.

8. *vulnere*] *funere* Wakef. ad Lucret. III, 894.

10. *tutos-lacus*] *tuto lacu* Francius.

967.

Anth. III. 194.

2. *videor*] *videar* Francius.

968.

Anth. III. 195.

969.

Anth. III. 196. *De silentio amoris* ms. Scal.

1. *iuratum*] *iratum* ms. Scal.

970.

Anth. III. 198. *De zelotypo* ms. Scal.

4. *fueris*] *fuerint* Burm.

971.

Anth. III. 199.

2. *arte decente*] *dispositas parte decente* ms. Voss.

6. *se det*] i. e. cultu neglecto ad me veniat amica mea. *non amo neglectam, mihi si quae comit amica sed et ornate* ms. Scal. *sedet ornate* ms. Voss. *sed quae et inornata simplicitate valet.* Scaliger. *Scita et inornata simplicitate valet.* Bondam. Var. Lectt. p. 256. — *Et comtos semper cultus unguentaque semper Mollia sollicita promta videre manu, Non amo: neglectim, mihi se quae comit, amica Se det, inornata simplicitate valens.* Wakefield. ad Lucret. I, 45. — *neglectim mihi se quae comit amica, haec et inornata s. valet.* vulgo.

7. *cures*] *curet* Heins.

8. *et coram*] corruptum. *sed roseam faciem: mel habet illa suum.* Bondam. *at decorant: facies mel habet illa suum.* Iacobs. Spec. Emend. p. 82. — *me coram: facies mel habet illa suum.* Heyn. ap. Iacobs. *nec coram faciem me lavet illa suam.* Heins. Oudend. Add. T. II. p. 745. *nec cura faciem: mel habet illa suum.* Scaliger. i. e. nec venustatem faciei fuco exornes.

suum] *suam* mss. Scal. Voss.

972.

Anth. III. 200.

3. *multae*] *natae* Tollius. Construe: Multae deliciae ex tempore, ut subito crevere, melius cedere solent quam scriptae. Viele Genüsse fallen aus dem Stegreif besser aus als diejenigen, welche man erst in Briefen verabredet hat.

ex] *et* ms. Scal.

973.

Anth. III. 201. Hendecasyllabi.

7. *deprensa*] *deprensa melius potes potiri.* Scaliger.

974.

Anth. III. 202.

2. *nunc*] *num meminisse mei?* Lachmannus ad Propert. I, 13. p. 54.

3. *hic quis*] *hem, quis* Lachm. l. l.

5. *non dubie*] *nunc dubie* ms. Scal. *non dubie loquitur me a Delia* Scalig. in Catal. p. 202.

13. *gestare*] *garrire* Lachmannus.

975.

Anth. III. 203.

6. *teret*] Pontanus. *tenet* vulgo.

8. *fac*] *fas* Schrader. Add. T. II. p. 745.

976.

Anth. III. 204.

1. *venusta*] B. *vetusta* vulgo.

2. *redde vicem*] Fateor, te esse formosam, divitem etc. Omnia fatebor; sed tu quoque fatere, quae ego scire cupio. Nempe dico, te parum castam esse. Tune negas? Iterum ego quoque falsa esse dico, quae modo fassus sum. Quare tu, ut ea retineas, dic potius: semel tantummodo etc. Klotz. Antib. p. 128.

4. *nego*] Tollius. Klotz. *nega* vulgo.

7. *illud*] construe: *sed illud, quod non fecit I., hoc facitis.*

977.

Anth. III. 205.

2. *victa*] *vincta* Heins. Hand. ad Stat. Silv. II, 242.

3. *prensat*] vel *prendit* Oudend. Add. T. II. p. 646. *prensum* vulgo.

13. *paveo somnumque torumque*] *careo somnoque toroque* Schrader. Add. T. II. p. 746.

14. *et sequor*] Omnes ceteri homines securi dormiunt, ego solus iugum Cupidinis fero.

978.

Auth. III. 206.

1. *te vigilans*] ex Ovid. Heroid. XVI, 99:

Te vigilans oculis, animo te nocte videbam,
Lumina cum placido vincta sopore iacent.

sic Hand. l. l. non *victa*.

2. *victa*] *vincta* Hand. ad Statii Silv. II, 242.

solo] *somno* Cannegieter. Add. T. II. p. 746.

3. *me tecum*] *te mecum* Schrader. Add. T. II. p. 746.

979.

Anth. III. 207. Inscriptionem ex mss. Salm. Thuan. dedi. — *De malis aureis* ms. Voss.

3. *putem*] *putes* Oudend. Add. T. II. p. 746.

magis] construe: *omnia grata putem, sed, si ipsa venires, magis ornares donum tuum.*

4. *donum*] *domum* ms. Thu.

5. *adportes*] *exportes* mss. Voss. Thu.

6. *tristis-sapor*] Heins. *tristia* vulgo. *tristicia* mss. Salm. Voss.

7. *at*] *aut* Heins. *et si forte dissimulas* ms. Thu. *et si forte dissimula* ms. Salm.

8. *oscula cum pomis*] *os quali compremis multe vorabo* ms. Bineti. *Et si forte dissimula multum m. c. v. Osque ledis morsu mitte* ms. Salm. *osque ledis morsu mitte.* ms. Voss. *oscula de morsu mitte* Heins. *osque levi morsu mitte.* Cannegieter. Add. T. II. p. 746.; verum, quid sit illud *que*, non intelligo.

980.

Auth. III. 208.

1. *celeres*] *celerestio tardare* mss. Thu. Voss. *celeres tardare* omisso *pretio* ms. Salm.

2. *Phryge*] *fryga* mss. Thu. Voss.

3. *ingenuo*] *ingenio* mss. Salm. Voss. Thu.

981.

Anth. III. 209. Mala Matiana nomen habent a C. Matio, mimiamborum scriptore, qui de re rustica libros confecit. De hoc viro in praefatione dixi.

1. *Veneri*] i. e. talibus pomis gratiam formae suae accepit Venus, cum a Paride ceteris deabus praeferebatur.

2. *sacrum-nemus*] Mala Matiana similia sunt illis, quae in hortis Hesperidum vel in sacro Hesperidum nemore ab angue custodita, et occiso custode ab Hercule ablata erant.

perdidit] *prodidit* ms. Thuan.

982.

Anth. III. 210.

1. *tenuit discordia mensam*] ms. Salm. Poeta de malo Eridis loquitur. Eris, quae Thetidis nuptiis invitata non erat, talibus pomis inter deos litem movit. *His contemta deum genuit discordia mensa* vulgo. *deûm gemuit* Oudend.

2. *Briseida*] nominativum esse pro *Briseis* dicit Burmannus. Sed Briseidos quae sit cum malo Paridis coniunctio, quamve urbem suam prodiderit, non video. Latet ergo vitium in *Briseida*, nec tamen *Priamida* (Paris) verum esse potest, quia penultima alias brevis est.

983.

Anth. III. 213. Petronii esse opinor.

3. *marmore si Pario*] Schraderus. *marmore Sicanio* vulgo.

984.

Anth. III. 214.

2. *teneras officiosa*] i. e. teneris manibus laboriosa.

3. *protecta*] Schrader. Add. T. II. p. 746. *praecincta* Burm. *producta* vulgo. *praeducta* Heins.

4. *utrumque*] referendum est ad strophium et papillas, quae ornant pectus. B.

985.

Anth. III. 215.

3. *ponit*] an *ponunt*?

986.

Anth. III. 216.

1. *rosa Tyrii*] *rosá e Tyrii* vel *rosam e Tyrii* Oudend. Add. T. II. p. 746.; neutra coniecturarum Oudend. necessaria.

987.

Anth. III. 217. Hendecasyllabi. — Macrobius Sat. II, 2. Demosthenes excitatus ad Laidos famam, cuius formam tunc Graecia mirabatur, accessit, ut et ipse famoso amore potiretur; qui ubi dimidium talentum unius pretium noctis audivit, discessit hoc dicto: οὐκ ἀγοράζω τοσούτου μεταμελῆσαι. — Binetus epigramma in veteri lexico quodam invenit sub nomine Martialis, unde Scriverius reiecit in Appendicem Martialis. Ego Petronio potius tribuerim.

988.

Anth. III. 218.

4. *Iulia missa tuis*] *missa*, *puella*, *tuis*. ms. Perotti.

989.

Anth. III. 219. Wernsdorfius Po. L. min. T. II. pag. 390 et 453. Valerio Catoni tribuendum putabat. Verum id carmen vetustum non esse, Ang. Ferd. Naekius in Indice Praelectt. Universitatis Bonn. a. 1828. eleganter demonstravit. Ex verbis sive ex sermone, inquit, cuius in poetis etiam metrum pars est, si quid non antiquum, cognoscitur. Quae semper tutissima omnium manebit demonstratio. Documento esto *Lyricum*, quod dicitur, *ad Lydiam*. Quod cum Iul. Caesar Scaliger dudum quo loco habendum esset, verbo monuisset, Iosephus autem Scaliger et Pithoeus sapienter praetcrissent, recentior aetas rursus pro antiquo habere, *delicatissimum* et *valde elegans* appellare, unus, cum olim Cornelio adscriptum fuisset Gallo, Valerio Catoni tribuere, quod etiam magis incredibile, coepit. Et sane, si quis cum viris doctis, argumento, quod *delicatum* esse concedo, carminis delenitus, neque in sententiis haereat, quarum tamen ad meum sensum non antiqua conformatio est, et quae insunt prava latinitate et prorsus barbara, qualia versu 18 et 24 leguntur, aut excuset aut tollenda esse emendatione contendat: quid ei faciamus? Nempe unum faciemus. Rationem opponemus metricam: in quam si accurate inquisitum a quoquam fuisset, dudum haud dubie inter omnes conveniret, carmen origine esse longe recentissima. Est carmen numero, si hic numerus dici queat, dactylico scriptum, sed hac conditione vel potius hac licentia, nulla ut positionis ratio habita sit, elisio ut nunc observetur, quod versu 23 factum est, nunc negligatur, ut v. 4, 15., denique ut versus praeter dactylum non solum spondeum, sed etiam pro dactylo anapaestum, tribrachum, creticum, molossum, bacchium, itidemque pro spondeo quemvis pedem bisyllabum admittat. Audio: quid, malum, hoc metri est? Neque repugno, si quis metrum hoc esse neget. Sunt versus ad accentum facti, politici, sive rhythmi vulgares, quo de genere Santenius ad Terentianum et nuper unum alterumque exemplum I. D. Fuss. dissert. de versibus homoeoteleutis edit. alt. illustravit. Nostrum carmen non memini a quoquam esse ad hanc disputationem adhibitum. Itaque rhythmi ita procedunt *Lýdia bélla puélla cándida, Aút expolitum ébor 'Indicum Sic me destítuis iám semimórtuum.* Leges sibi poeta has scripsit, ut caesuram faceret in fine pedis secundi excepto versu 1., tum ut primus in versu pes et quartus semper essent trisyllabi: qua tamen in re cavendum est, ne quis ex his *Albamque*, *Productum*, *Perfusas*, *Compresso*, *Candore et* dactylos efficere pronuntiando conetur, quod repugnaret usitatae pronuntiationi latinae. Est ibi potius secunda syllaba acuenda, ut quasi anacrusis quaedam existat hunc in modum *Perfúsas rúbro púrpurae Týriae* et sic reliqua. Quem etiam in modum accipiendus versus 9, non sic *Pánde puélla* || *stéllatos óculos*, sed sic

Pánde puélla || *stellátos óculos.* Et sic, puto, versus 6. *Flávos lucéntes, ut áurum nitidum.* Praeterea totum carmen in duas partes dividitur, quarum posterior a. v. 17. aut a v. 18. incipit, et strophae describi sex possunt, quarum una quinque, reliquae versibus constabunt quatuor. Iam quam recens sit carmen, non qnaeram cupidins. Repperi illud ipse in codice membran., qui inter versum 24 et 25 hunc insertum habebat tamquam novum versiculum *Molliter ac lepide sanet.* Quae exclamatio est exultantis inter legendum tenebrionis, adscripta in margine, postea in carmen illata ipsum. — Haec Naekius. Porro Niebuhrius (in Museo Rhenano III. Fasc. I. p. 1599.) saeculo quinto decimo originem carminis vindicavit. Quod idem Naekius eodem loco (p. 9.) ex ea re confirmare studuit, quod omnes codices, in quibus carmen legatnr, versus finem demum saeculi quinti decimi scripti sint. Sed ne sic quidem Niebuhrio prorsus assentiri audet, praesertim cum carmina vulgari rhythmo composita serioribus temporibus non amplius reperiantur, in medio antem aevo inde ab Augustini aetate plurima huius generis occurrant. Sed non Naekii solum doctissimam disputationem, sed ea quoque, quae de hoc carmine amicissimus Voegilinus ad me scripserat, huc inserenda existimavi.

Metrica huius carminis, inquit ille, ratio est medii aevi, vulgaris sive monachalis, quae est recentiorum eadem linguarum. Caret ea quantitatis s. prosodiae distinctione nec nisi accentu constituitur, atque elisionem negligit. Nota sunt huius rationis exempla veteres illi christiani hymni, v. c. „Stabat mater dolorosa Iuxta crucem lacrimosa Dum pendebat filius: Cuius animam dolentem Contristatam ac gementem Pertransibat gladius:“ quae hoc praebent versuum schema:

— ◡ — ◡ — ◡ — ◡ || — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ ||
|| — ◡ — ◡ — ◡ — || — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ || — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ ||
— ◡ — ◡ — ◡

quum antiqua ex prosodia ita *ἀμέτρως* procederent:

— — — — ◡ — — ◡ || — — ◡ — ◡ ◡ — ◡ || — — — — — ◡ ⏓ ||
◡ ◡ ◡ ◡ — ◡ — — || — — — — ◡ — — || — — — — ◡ ◡ —

Nostrum carmen hac insuper utitur licentia, ut pro dactylis, qui est primarius in eo nnmerus, etiam trochaeos (sive malis spondeos dicere; sunt enim duae syllabae, quarum prior ictum habet, nihil vero quantitate differunt) adhibeat. Quin etiam quater vss. 8, 12, 19, 23. primo pedi, quum sit trochaeus, anacrusis addita est. (Nisi quis potius ita statuat, ubique singulis verbis incidendum esse, et hanc anacrusin saepius adesse, ut exhibet schema alterum.) Sed verum est, pedum omnino nullam esse rationem, solius contra rhythmi. Qui est descendens quem dicimus: incipit enim versus arsi, quae ter recurrit, nt cuiusvis versus quatuor sint arses: quamquo autem arsin sequitur thesis modo unius modo duarum syllabarum. Quatuor quos indicavi versus, 8, 12, 19, 23. ante primam arsin anacrusin sive thesin insuper addunt.

(◡) — ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ — ◡◡
◡ ◡ ◡ ◡

Videmus autem secundae arsi plerumque, saepius etiam tertiae unam tantum syllabam adiungi: quarta semper duas post se habet syllabas, prima item praeter illos anacruseos versus.

Unde hoc fit schema:

— ◡◡ — ◡ — ◡ — ◡◡
◡ — ◡   ◡◡   ◡◡

15. *animi*] *animae* B.

18. *gemipomas*] *gemellulas* B. *gemipomae papillae* nove dictum pro papillis, quae geminorum pomorum speciem habent.

22. *conde*] *pande* Schrader. Add. T. II. p. 746.

990.

Carmen recepi, quod Niebuhrius ediderat in Museo Rhen. III. F. I. p. 7., praesertim cum eodem genere rhythmorum, quo praecedens, sit compositum. Niebuhrius hoc carmen ecclesiasticum seculum septimum superare statuit. Pedibus quatuor singuli versus constant et post secundum pedem habent caesuram. In eo tantum hic hymnus et carmen quod sequitur, a Lyrico ad Lydiam differunt, quod omnes pedes trisyllabi sunt, in illo autem bisyllabis variantur trisyllabi. Praeterea alliteratio fit finitione vocabulorum tum in hoc, tum in illo, quod sequitur, carmine.

991.

Carmen hoc idem Niebuhrius ibidem edidit. In hoc quoque vestigia poeseos rusticae extant.

992.

Anth. III. 220. Hendecasyllabi. Inter fragmenta Petronii vulgo legitur sine codicum auctoritate.

8. *rubor*] i. e. pudor.

993.

Anth. III. 221. Hendecasyllabi. Inter fragmenta Petronii vulgo extat.

994.

Anth. III. 223.

1. *dum cretam sumit* etc.] mss. Voss. et Scaligeran. — *dum sumit cretam in faciem Sertoria, cretam perdidit illa simul, perdidit et faciem.* vulgo.

2. *ut*] Scalig. et Heins. addidit. omitt. in mss. Voss. et Scalig.

995.

Anth. III. 227.

1. *Sybari*] *Cypare* ms. Scalig.

5. *dum stupet*] *dum tumet* Lachmannus ad Propert. I, 14. p. 58., qui *tumere* de iuventutis flore intelligit.

996.

Anth. III. 228.

997.

Anth. III. 232. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 385 et 446. Rufino grammatico, qui de metris scripsit, vindicatur a I. Douza, Wernsdorfio, Iacobsio in Catalogo Poetarum Anthologiae Graecae p. 948.

9. *Proetidas*] *Proetides* vulgo: illud ap. Bentleium in prooemio Horatii.

11. *in fronte elevat*] Bentlei. *in frontem levat* vulgo.

14. *cornibus*] *floribus* vulgo, errore typograph.

17. *iliceisque-tabulis*] Wernsdorf. *inclitisque gaudet corpus includi stabulis* vulgo. Conf. Anth. V. 153, 13.

18. *effigians*] Oudend. *se faciens* vulgo. *efficiens* Bentlei.

998.

Anth. III. 233. Binetus Claudiano adscribit, Eustathius vero Swartius lib. I. Analect. c. 4. recentioris aevi iudicavit, quam ut Claudiano tribuatur.

2. *nescius esse pater*] non novit vim ac dignitatem nominis paterni.

4. *se pietas umbram*] *seque umbram pietas* Douza.

7. *Cynthia*] Barth. et Swartius. Sol a sorore Luna edocetur omnia, quae clam noctu fiunt. *Cincia* vulgo.

8. *furta*] Douza. *digna* vulgo.

9. *qui pater*] An. *Qui puer est, hic filius est?* Idem filius atque puer habetur.

999.

Anth. III. 234.

3. *an*] B. *at* vulgo.

1000.

Anth. III. 235.

1. *hunc*] *huc* B.

1001.

Anth. III. 236.

1002.

Anth. III. 237.

1003.

Anth. III. 238.

1. *Subrides*] Nicolaus Bondtius. *Sofrides* vulgo.

1004.

Anth. III. 239. ex Gellio XIX, 11. Iambici dimetri.

5. *animula aegra*] mss. Gellii, hiatu relicto. *anima tunc aegra et saucia* vulgo. *anima aegra amore et saucia* ap. Macrobium Sat. II, 2.

7. *rictumque*] mss. Gellii. *orisque rietum pervium* vulgo.

12. *coetu*] *coitu* vulgo.

16. *ad me*] i. e. ex mea parte. Hand. ad Tursell. I. p. 107.

1005.

Anth. III. 260. Hoc epithalamium ex epithalamiis centum poetarum superesse opinor.

4. *quae regit*] *quae tegit Idalium quae Gnidos alma tegit* mss. Salm. Leid., nisi quod hic *que* pro *quae* habet.

1006.

Anth. III. 262. Conf. Iuvenal. Sat. VI, 38 sqq.

1007.

Anth. III. 271.

1008.

Anth. IV. 111. ubi inter epitaphia male est collocatum. Secundum, quod ibi additur, distichon errore cum illo coniunctum est, idemque Burmannus lib. I. ep. 48. iam ediderat.

1009.

Anth. III. 272.

1. *colla*] Med. Wakker. Amoenitatt. Litt. p. 68. *crura* vulgo.

2. *maneat*] *caleat* Med. Wakker. *tumeat* Lachmannus ad Propert. I, 14. p. 59.

5. *sapphyrus*] alii poetae mediam producunt syllabam atque femiuini generis esse volunt.

1010.

Anth. III. 273.

5. *carduus*] bisyllabum pronunciandum. Salm. ad Hist. Aug. T. I. p. 564.

rure] Schrader. Add. T. II. p. 749. *iure* vulgo.

6. *vana*] i. e. die stolzen Lilien.

1011.

Anth. III. 274. Hoc epigramma in mentulam delendum erat. Recens enim esse, pro certo habeo.

4. *decus*] Cannegieter. Add. T. II. p. 749. *deos* vulgo.

6. *annorum*] Schrader. Piersonus Add. T. II. pag. 749. *armorum* vulgo.

9. *iugulato-hoste*] *iugulata-hoste* Oudend. Add. l. l. et v. 12. *hostes suae*.

1012.

Anth. III. 277. Inscribitur *de die frigido.*

1. *prandia*] *grandia* ms. Divion.

4. *iungat calidum*] *iungat-lateri* Piersonus Add. T. II. p. 750.

1013.

Anth. III. 278.

2. *finxit*] ms. Divion. Schrader. Add. T. II. p. 750. *pinxit* vulgo.

5. *pulset-crucient*] Oudend. *pulsat-cruciant* vulgo. Fortasse *pungat* scribendum, Piersonus coni. *pungit* Add. T. II. pag. 750. *pulsit-cruciant* mss. Salm. Div. *pulsit-crucient* ms. Leid.

6. *es*] *est* mss. Salm. Leid.

1014.

Anth. III. 279.

1. *Quicquid agis*] ms. Divion. *Quidquid agit formosa V., si nescit amanti etc.* Oudend. *Dic quid agis* vulgo.

nescis] secunda brevi.

4. *posito*] *positum* mss. Salm. Leid. a 1 m.

5. *haec*] *nec* ms. Thu. mox *vices.*

6. *quia*] *qui* ms. Leid.

1015.

Anth. III. 280.

1. *redit*] *reddit* ms. Thu.

3. *formosa facile penetratur*] ultima in *formosa* arsi producitur, ut in v. sequ. *adulterium et. penetravit* ms. Salm. *formosa facie penetratur*, virgo scilicet, vel *nam si formosae facies penetrantur amore.* Oudend. *facili* ms. Thu.

4. *fecit*] *facit* mss. Salm. Thu.

adulterium] ultima producitur arsi, nec eliditur ante vocalem.

1016.

Anth. III. 284.

1017.

Anth. III. 285.

1. *habita*] Burm. *habitat* vulgo.

1018.

Anth. III. 286.

1. *domino*] *dominae* Oudend.

1019.

Anth. III. 287.

1020.

Anth. III. 288. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 121.

1. *O quales*] *aequales* ms. Div.

2. *aetas*] *aestas* mss. Salm. Leid.

3. *tecto*] Oudend. in codd. lacuna est. Prima rosa adhuc latens ducebat corymbos.

5. *calathi*] *galati* ms. Salm.

6. *nituit mutato tegmine*] *micuit* ms. Div. *germine* mss. Salm. Leid. Div. *mutati* vel *nudati germine floris*. Oudend.

7. *levat*] *lebet* mss. Salm. Leid.

8. *huic dum*] *sic dum* mss. Salm. Div. Leid.

exsinuatur] ms. Div. Ruhnkenius in praef. ad Schelleri Lex. s. v. *exvelo*. Hic versus ex Propertio III. 13, 3. expressus est: *ut mihi praetextae pudor exsinuatus amictu*. — *extenuatur* vulgo.

9. *ne*] *nec* ms. Leid.

sic] ms. Div. — in mss. Salm. Leid. lacuna est, sed in margine additur *cito*, quod vulgo legitur.

1021.

Anth. III. 289.

5. *sanguis*] *anguis* ms. Leid.

1022.

Anth. III. 290. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 123.

1. *circumdatus*] *circumsatus* Wakef. ad Lucret. III, 11. — mox v. 4. *limavit* pro *libavit*.

3. *dum puer hic*] *hic puer dum* ms. Salm.

5. *marmoreos*] *marmoreus* ms. Leid.

6. *sanguineamque*] *sanguineaque manu* ms. Salm.

7. *pervenit*] mss. Salm. Leid. Div. *proruit* vulgo.

9. *pugnare*] ms. Div. et margo mss. Salm. Leid. *pugnant* ms. Salm. *pungunt* vulgo.

latentibus] *nocentibus* ms. Div. mox *gerant* mss. Salm. Leid. et *floris est color* ms. Leid.

1023.

Anth. III. 292. Wernsdorf. P. L. Min. T. VII. p. 114. Legitur etiam inter eidyllia Ausonii pag. 520. ed. Toll. — *Publii Virgilii Maronis de rosis nascentibus ecloga* mss. Voss. Petav. *Publius Maro de vere novo ad amasiam* ms. Leid.

8. *aut*] *at* ms. Leid.

9. *patulis teretes*] *teretes patulis* mss. Leid.

colludere] *conducere* mss. Leid. *concludere* ms. Petav. Voss. Thu.

10. *tunc*] *nunc* Wernsdorf. Deest hic versus in mss. Petav. Voss. Thu.

11. *candere*] *gaudere* mss. Petav. Voss. Thu.

13. *rara*] *cara* Oudend. Add. T. II. p. 751.

canebat] *candebat* ms. Leid. *clara pruinosis ridebat gemma* Wakefield. ad Lucret. II, 501.

14. *ad primi*] *ad primum radio* ms. Leid. *ad primi radios inter aura die.* mss. Voss. Thu.

17. *ros unus*] *rosunt* ms. Thu. *ros um* mss. Petav. Voss.

18. *una*] om. ms. Thu.

19. *forsan*] *fosan et unus* ms. Thu.

20. *difflatur*] *diffle spirant* ms. Thu. — B. hoc distichon pro suspecto habet. *Diffluit; exspirat* Tollius.

21. *Paphie*] *Paphiae* ms. Thu.

23. *nascentia*] *nectentia* ms. Voss.

24. *disparibus*] ms. Leid. Wernsd. *gramina disparibus* ms. Iunianus. *comparibus* vulgo.

25. *angusto*] *augusto* Heins.

26. *hanc tenui*] *hactenus in folio* mss. Thu. Voss.

27. *haec aperit*] *haec aperit primae florens praeludia formae* ms. Leid. — *prima* mss. Petav. Voss.

28. *absolvens*] *evolvens* Heins.

29. *exsinuabat*] *exuuiabat* ms. Leid.

37. *ecce et*] *quanto defluxit* ms. Leid. *quam cito* Oudend.

rutili] *rivuli* ms. Voss. *rubidi* Oudend.

40. *conficit una*] *conficit ipsa* ms. Thu.

41. *florum est*] om. ms. Thu.

44. *premit*] *brevis* ms. Thu.

45. *rutilus*] *rutilis* ms. Thu.

48. *succedens*] *succedendo* Piersonus Add. T. II. p. 751.

49. *flos*] *ros* ms. Iunianus.

1024.

Anth. V. I. Librum quintum quarto praeponendum duxi, cum in utroque eiusdem generis carmina inveniantur; quartus vero, qui sepulcrales inscriptiones continet, agmen ducat.

2. *ac horrentia*] deest *ac* in ms. Thu., ita ut haec particula non a codd., sed ab ipso Pithoeo originem ducere videatur.

5. *diffudit*] *diffundit* ms. Thu.

7. *de*] deest in ms. Thu.

8. *efflant e*] *efflantes* Heins.

9. *rutiloque ubi*] Heins. Wakefield. ad Lucret. III, 742. — *rutilo qui fulget* vulgo.

fulget] *fulgit* ms. Thu.

10. *aetherios*] *aethereos* ms. Thu.

11. *hinc*] *haec* ms. Thu.

12. *alitis hinc*] corruptum. *armenta simul ceu semine rerum, Hinc avis, hinc pecudes* Heins. *armenta simul semenque ferarum Hinc, alit;*

hinc pecudum vivit genus. Wakefield. An *Alites, hinc pecudum vivit genus omne natantum?* Primus pes amphimacer, ut in epigr. Sedulii, 274. v. 7 et 8; *Supplices hoc famuli.*

15. *quaecumque*] *quicumque* ms. Thu.

tamen] *ante* Heins. An *olim?*

20. *hic*] *hac* ms. Thu.

22. *aureus*] *aureus axis inest curru* B.

23. *imitatur*] *emitatur* ms. Thu. *Adsumpto fulgens imitatur lumine Phoebe* B.

24. *orbe*] *orbem* ms. Thu.

29. *que docet*] *idque docet Phoenix, busti reparata favillis.* Heins.

30. *vivescere*] *viviscere* ms. Thu.

33. *surgit*] *surgiatque defecit* ms. Thu.

1025.

Anth. V. 1, 35—58. Hoc epigramma cum in ms. Thuan. tum in Burmanniana editione antecedenti coniunctum est.

2. *vernantur*] *vernantem* Heins.

4. *numinis*] *nominis* ms. Thu.

5. *dividis*] *dividit* B.

7. *Liber, Sol*] *Liber et Sol arma* ms. Thu.

8. *ribice*] *requies* B.

9. *cursu*] *curru* Heins.

10. *Hyperboreo*] *Soli et per horeo fulgit* ms. Thu. *Sol Hyperionio fulget maturus in ortu* B.

13. *mergenti servat*] B. *merenti servit* vulgo. — mox *maris undique leporem* ms. Thu.

14. *annus*] *annos errora* ms. Thu.

15. *aethereis, haec*] *aetherei fax est* Heins.

18. *sereno*] *terreno* vel *septeno* Heins.

22. *surgenti*] *surgente* ms. Thu. *surgenti resonat tuba* Opitius. *resonat silva alta canorem* Heins.

23. *decus*] *sol noctis lucisque deus* Wakefield. ad Lucret. III, 1059.

1026.

Anth. V. 14. In mss. Ovidio tribuitur.

1. *liquidis*] *tumidis* ms. Salm.

2. *Tethyos*] *renobans Thedidis* ms. Salm.

5. *pavidi tr. conatibus*] ms. Salm. *adludant teneri tremulis cum matribus agni* Salm.; vulgo. *adludunt blandi tremulis conatibus agni.* Wakefield. ad Lucret. I, 261.

1027.

Anth. V. 16.

5. *csu*] *seu* vulgo, errore operarum.

1028.

Anth. V. 40. Wernsdorf. Poet. T. V. p. 627. In Operibus Bedae T. I. p. 517. Totum carmen ex Arateis Ciceronis petitum est. Haec observatio editores adhuc fugit.

1. *labens*] *lambens* ms. Meermanni Add. T. II. p. 696. Cicero in Arat. 575: *Queis comes est Aries, obscuro lumine labens.*

2. *inflexoque*] sic in Ciceronis Arat. 576. *inflexique* vulgo. *infelixque* ms. Meerm. *Proximat inde sequens proiecto corpore taurus.* Beda. *inflexusque* B. Add. T. II. p. 696.

3. *et gemini*] *sic gemini fulgent iactantes orbibus ignem* Beda.

4. *cancer*] ms. Meerm. nec aliter in Ciceronis Arateis 566. *cancri* vulgo.

5. *cedit*] ms. Meerm. et Cicero. *caedit* vulgo. *saevit* Schrader. *condit* B. Add. l. l. *serpit* Beda.

7. *cum lumine*] *collumine* Beda.

8. *ipsaque*] *ipsasque* Beda.

10. *ore fero*] Cicero. *cornifero* vulgo.

vadere pergit] Cicero. *vada repergit* vulgo. *lumina pergit* Beda. *sidere pergit* Heins.

11. *inde loci-orbe*] Cicero. *inde locum conlucet aquarius urbem* vulgo. *inde locum-orbem* ms. Meerm. *humidus at lato c. A. orbe* Beda. Wakefield. vero aut eam, quam edidi, lectionem probandam censet, aut mutandum *Humidus inde loci conlustrat Aquarius urna* — ad Lucret. V, 438.

12. *serpentes*] *exin squamigeri serpentes ludere pisces* Cicero. *squamiferi rectoque natant tunc ordine pisces* Beda. *Humidus urceolo conlucet Aquarius, orbem Exin flammiferum supremi cludere Pisces* B. Add. l. l. *Exin squamiferi, certantes ludere, Pisces* vel *Exin squamiferi pergunt ecfulgere Pisces.* Wakefield.

1029.

Anth. V. 42. *Alexandri vel Anaximandri Milesii ex eius sphaera, cuius Diogenes Laertius meminit.* inscribit Pithoeus.

3. *superni*] an *superne?*

7. *Phaethontius ardor*] i. e. Saturnus, qui Φαίνων a Graecis nominatur.

8. *brumali frigore sidus*] intelligitur Mars.

1030.

Anth. V. 43. In ms. Vossiano vindicari Prisciano docet Bondam. Var. Lect. p. 200. Totum carmen citat Columbanus in epistola sua ad Sethum II, 61. quem locum Burmannus T. II. p. 349. attulit. — *De compoto (computo?)* ms. Scalig.

6. *sunt florum*] Columbanus. *Tempora. sed florens* vulgo.
Accipiunt augmenta dies noctisque vicissim
tempora: sed florens retinet s. t. m.
Wakefield. ad Lucret. V, 680.

11. *volatile*] *volubile* B.

12. *ver*] hic versus citatur a Hieronymo Comm. in Ezechielem Cap. I. Oper. T. IV. p. 332.

13. *omnia*] hunc versum ex Columbano addidi.

1031.

Anth. V. 44. In Opp. Bedae T. II. p. 89.

1. *exurgens*] *exoriens* Beda.

3. *tum subit*] Scalig. ad Ausonium p. 546. *dum subit* vulgo, errore, puto, fortuito. [Corrige contextum] — *hinc subit* Beda.

4. *dum surgit Cancer*] *cum cancer surgit* Beda.

1032.

Anth. V. 45. In Ausonio legitur Tollii p. 546.

2. *quae*] ms. Petav. *quas* vulgo.

3. *Pollucis proles*] i. e. Saturnus, qui conficit cursum solarem annis 29, diebus 169.

4. *fulmina dispergens*] i. e. Iupiter. *flumina disp.* vulgo, errore librariorum. Iupiter cursum conficit annis 11, diebus 314.

duodenas] *duodenis lustrat aristis* ms. Petav. Scaliger.

5. *mensem pensare bilibri*] corruptum. *pensatque bilibri* B. Add. T. II. p. 697. At sic quoque corrupta est sententia. Mars orbem conficit uno anno et 322 diebus.

6. *Phaethontia flamma*] i. e. Sol. Supra ep. 1029, 7. *Phaethontius ardor* Saturni sidus significat.

8. *Cytherea*] Venus conficit orbem diebus 224. Versus corruptus. *Plus* deest in mss. Scal. Petav.

11. *Semonis divi*] Scaliger. i. e. Mercurii. — *sermonis domini* vulgo.

1033.

Anth. V. 64.

5. *horae*] numerus horarum anni est 8760.

1034.

Anth. V. 65.

1035.

Anth. V. 66. Mss. Salm. Voss. Thu. inscribunt *Laus quatuor temporum.*

2. *torrida*] *torpida* ms. Voss.

3. *redimitus*] *redimito* ms. Thu.

4. *alite tempus*] *alitempus* ms. Thu. Winkelmannus in Historia artium T. II. pag. 570. refert, in caelato opere quodam imaginem hiemis gestare duas anates, quia in hieme id genus avium venari solent; in aliis imaginibus porcus hiemis signum est. Conf. V. 73. de Februario mense: *quique paludicolam prendere gaudet avem.*

1036.

Anth. V. 67.

8. *Arcitenens hiemis*] haec duo vocabula principium hexametri efficiunt, sed reliqua desunt: *Capricorni sidere frigens* clausula est sequentis versus.

9. *udus A. urna*] B. *udum Aquarius arco.* vulgo.

1037.

Anth. V. 71. *Catamonosticon interposito distico de mensibus et anni signis.* ms. Pithoei. *Versus singulorum mensium* ms. Puteaneus. *Versus de numero dierum singulorum mensium.* ms. Meerm.

2. *vota-Februa*] piamina Februa incidunt in mensem Februarium.

3. *reducti*] Heins. *reduce* vulgo. *reduci* mss. Put. Leid. Voss. Meermann.

4. *lutea*] *lintea* mss. Petav. Voss.

5. *Maie*] mss. Petav. Leid. Scal. *Maiae* ms. Meerm. *Maia* vulgo.

duces] *dulcia* mss. Scal. Voss. Putean. *ducis* mss. Leid. Meerm.

exagona] i. e. apium examina, ἑξάγωνα. Idem vocabulum Varro de re rust. III, 16. usurpavit. Mellificatio apum Nonis Maii hic tribuitur.

7. *devertit*] Heins. *divertit* vulgo. *divertit lumina solis* Scaliger.

9. *fervet*] hoc distichon extat in mss. Scalig. Pithoei. vulgo deest.

12. *fundit at*] *funditat October vina Falerna lacus.* Heins. *Lacis* nove pro lacubus.

1038.

Anth. V. 72. *Tetrasticon autenticum de singulis mensibus.* mss. Putean. Leid. Voss. Meermann. *Mensibus e cunctis sequitur tetrasticon anni* ms. Scalig. Lambecius picturas quoque, quae ad haec epigrammata spectant, edidit.

4. *purpureos-proceres*] Calendae Ianuariae consulatus initium erant, ideoque per purpureos proceres intelliguntur consules.

1039.

Anth. V. 73.

1040.

Anth. V. 74.

4. *sinus lactis*] per sinum lactis indicatur vas quoddam *mulctra* dictum. Sic *sinus vini* dicitur.

1041.

Anth. V. 75.

2. *lumen turis*] Aprilis turibus insignis est, quia nono die Aprilis Cerealia sacra celebrabant et ture sacrificabant. Sic Lambecius. *lumen iuris* vulgo.

3. *et dextra*] *a dextra* B. In tabula Lambeciana ardens cereus ad dextram Aprilis collocatur.

1042.

Anth. V. 76.

1043.

Anth. V. 77.

3. *Lampas-Cereris*] *ut falx maturas Cereris* etc. B.

1044.

Anth. V. 78.

1045.

Anth. V. 79.

1. *lucida pocula vitro*] *livida pocula vino* Scriverius.

3. *regni*] indicatur nomen Imp. Augusti.

4. *Latona*] Dianae sive Hecatae natalis celebrabatur Idibus Augusti.

1046.

Anth. V. 80.

1. *surgentes*] *turgentes* Heins.

1047.

Anth. V. 81.

1048.

Anth. V. 82.

4. *devotusque*] *devotus sacris incola, Memphi, tuis.* B. *devotusque satis incola Memphi deis* ms. Putean.

1049.

Anth. V. 83.

1. *coniecta en*] B. *coniecta et* ms. Leid. *coniecti* vulgo.

1050.

Anth. V. 84. *Laus omnium mensium* mss. Thu. Leid.

1. *fulget*] *honorifico indoctus iam mensis comictu* ms. Thu.

3. *Bacchigenis*] *baccigenis* ms. Thu.

6. *ducit*] *dicit cinisii iatea* ms. Thu.

8. *lascivus*] *lascivius cr. claudit* ms. Thu.

9. *Maius*] *Maius adtlantis nate dicatus honori* ms. Thu. unde Vossius: *Maïus Atlantis natae dicatus honori.*

10. *exspoliat-serta*] *expoliat-senta* ms. Thu. *exspoliat-senta* ms. Voss. Heins. (plündert die Blüthenhecken). An *exsinuat* vel *expromit serta?*

13. *gaudens*] *gaudet* ms. Thu.

16. *gillo, flabella, melo*] B. *gillo fabilla melo* ms. Salm. *gillo faula melo* ms. Scalig. *gelo, tabella, melo* Heins. In pictura conspicitur vas ansatum, tres melones et flabellum ex cauda pavonis confectum. *flabellum* ac *tabella* idem significant, sed *tabella* praeferendum, nisi primam syllabam longam in *flabella* consulto corripuit poeta. — *gello fabella melo* vulgo.

18. *botruis*] recte, si nominativus *botruus* erit: *botrus* si est, *botris* ex mss. Leid. Thu. Voss. recipiendum, ut B. quoque iubet in Add. T. II. p. 698., et Salmasius ad Solin. p. 536. iam edidit.

rete] *rure* ms. Thu.

21. *foecundo numine Vestae*] Scaliger. *foecundo nomine bestiae* vulgo.

22. *cum teretes sentit* etc.] ms. Salm. *cum terit et sentit pinguis oliva molas* vulgo.

24. *iungit*] *unguit* ms. Thu.

1051.

Anth. V. 85. Inter Ausonii carmina legitur pag. 557. In Opp. Bedae T. II. p. 82. *Singuli autem menses sua signa, in quibus solem recipiant, habent, Aprilis Arietis, Maius Tauri, Iunius Geminorum, Iulius Cancri, Augustus Leonis, September Virginis, October Librae, November Scorpionis, December Sagittarii, Ianuarius Capricorni, Februarius Aquarii, Martius Piscium, sicut quidam veterum etiam versibus explicavit heroicis* etc. Unde apparet, male vulgo inscribi *Bedae.*

2. *Sol distat*] *solidi stat sidus Aquarii.* ms. Meerm.

11. *Scorpion* etc.] Tollius. *Scorpius hibernum praeceps iubet ire Novembrem.* vulgo.

1052.

Anth. V. 86. *Versus de singulis mensibus.* ms. Meerm.

11. *sidera-intempesta*] signa ea, quae media nocte lucent.

12. *genialem hiemem*] eleganter, quia tunc Saturnalia agebantur, et genio valde indulgebant. B.

1053.

Anth. V. 87.

1054.

Anth. V. 88.

2. *feriam*] Sequiori aetate *feriae* appellantur singuli dies hebdomadis; hinc feria prima, feria secunda.

5. *Iupiter inde* etc.] sic legitur a Luca Gaurico in Calendario Ecclesiastico pag. 56. — *Iupiter ecce sequens quint. sibi iure*

dicavit ms. Meermanni. *Iupiter ipse sequens quintam sibi habere dicavit.* vulgo.

1055.

Anth. V. 113.

2. *omnia*] suppleo *omnia vultu.*

5. *te norunt*] B. *tenēr oma patrem* ms.

6. *tēptant*] *te penetrant nubes* B.

8. *inmenso*] B. *in msa* ms.

9. *si*] ms. *in* Heins. vulgo.

16. *fretum et disc.*] B. *fereto discurrere* ms.

17. *sortis*] B. *sortem* ms.

20. *sinat otia remis*] non liquet.

27. *permiseris, ipse*] B. *promiseris esse* ms.

28. *pleno*] an *plenas?*

1056.

Anth. V. 114. Wernsdorf. Poet. lat. T. IV. p. 493.

2. *hos circum gemini-iugantur*] Wernsdorf. ex codice Io. Griali in Isidori Originibus lib. XIII. c. 11. editis ab Iacobo du Breul. — *hi quoque sex gemini dextra laevaque recurrunt* vulgo, quod intelligi nequit. *iugantur* est in mss. Leid. Suecico.

6. *huic dexter gelido*] Wernsdorf. ex codice Griali. *Circius hinc dextro gelidus circumtonat antro* vulgo.

7. *Thrasciam Graii*] ms. Griali. *Thraseian Graeci* vulgo.

9. *hic*] Wernsd. ex ms. Griali. *hinc* vulgo.

11. *apelioten*] *Aphelioten* vulgo.

22. *solis ab* etc.] Io. Grialus. Wernsd. *Abscessum Solis Zephyri tuba florea servat* vulgo.

23. *ex Itala* etc.] Io. Grialus. Wernsd. *Italia veniens cui dictum est voce Favoni.* vulgo.

24. *huic*] ms. Griali. Wernsd. *hinc* vulgo.

Libs] ms. Leid. Wernsd. *Lips* vulgo.

25. *hic*] ms. Griali. Wernsd. *hinc* vulgo.

27. *Argesten quem* etc.] Wernsd. *Argesten Graii vocitant cognomine . . .* vulgo. *Argesten Graio vocitarunt ore Camenae* Io. Grialus. *Argestem quem Graii vocant ore Camena.* Isidori editio.

1057.

Anth. V. 117. Quatuor versus priores aenigma esse videntur: ceteri non cohaerent, nec idem epigramma componunt.

4. *tribus*] *thronus* B.

6. *nix*] Pithoeus. *nox* vulgo.

16. *gaza*] prima brevi.

1058.

Anth. V. 118. Meermannus Hugoni Metello, qui a. 1117. diem obiit, vindicat, quia in codice suo cum sequenti epigrammate subiicitur Hugonis Metelli epistolis, ueque dissimile est illis, quae ipsis epistolis inseruntur. Conf. De Hugone Metello Fabric. Bibl. Med. et Inf. Aet. T. III. p. 296. Hoc epigramma versibus constat, qui more recentiorum in ultimo quoque vocabulo alliterationem faciunt.

1059.

Anth. V. 119. Hugoni Metello vindicat Meermannus, ut in praecedenti dixi.

2. *vocetur avis*] *vocentur aves* Heins.

6. *consulo*] ms. Meermanni. *consule* vulgo.

1060.

Anth. V. 120.

1061.

Anth. V. 121. Hoc epigramma in codice Meermanni rhythmis Gibuini, Lingonensis episcopi, subiectum est.

4. *totque videt*] Meermannus. *totque niger* vulgo.

10. *nunc removebo*] aut *non removebo* aut *non reticebo* B.

1062.

Anth. V. 122.

1063.

Anth. V. 123. Meermannus hoc epigramma Hugoni Metello vindicat.

1064.

Anth. V. 124.

1. *bis sex*] pro *bis sex* legendum *mixtas* vel *iunctim* vel *plures* coniicit Meermannus.

3. *bis cresceret*] *succresceret* Meerm.

1065.

Anth. V. 125.

1066.

Anth. V. 126. Tria sequentia in ms. S. Germani subscripta legebantur Rhemnio Fannio De Ponderibus.

1. *as ex*] *as vel* ms. Thu. Conf. Rhemnii vel Prisciani carmen de Ponderibus v. 41 sqq.

4. *hinc*] *hic q. h. sc. ipsant octa* ms. Thu.

5. *bessem*] *bissem* ms. Thu. *bisse* vulgo.

6. *septuncem*] ms. Thu. *septus semis* vulgo.
7. *medium*] *mediam* ms. Thu.
8. *nec*] *haec v. u. m. sescuncia* ms. Thu.

1067.

Anth. V. 127.
3. *terna duc seseclae*] *terna duae sesclae pars est* ms. Thu.

1068.

Anth. V. 128.
1. *calcis*] *caliis* ms. Thu.
2. *scripuli*] *scripuli est obolus* ms. Thu.
3. *hic*] *hic figni sextam p. s. vocare* ms. Thu.

1069.

Anth. V. 129. Hugoni Metello tribuit Meermannus.

1070.

Anth. V. 130.
1. *gillo*] graece ἡ βαύκαλις, vasis genus fictilis, quod inserviebat refrigerando vino. Conf. Iacobs. in Animadv. ad Anthol. gr. V. 2. P. III. p. 43.
2. *opem*] *spem* ms. Thu.
3. *curamus*] mss. Salm. Thu. *curavit* vulgo.
4. *imbrigenis*] ms. Salm. Iacobs. *indigenis* vulgo, ms. Thu.

1071.

Anth. V. 131. Totum distichon in epigrammate recentioris aevi apud Muratorium T. IV. p. 1969, 1. legitur.

1072.

Anth. V. 134. Dubiae auctoritatis: nam Gruterus inter supposita retulit.
6. *saltem*] *tandem* B.

1073.

Anth. V. 135.

1074.

Anth. V. 136.
3. *libens*] B. *bibens* vulgo.
4. *Actaeonis*] longa penultima.
16. *fruaris-tuus*] In utroque vocabulo vitium inest: in *fruaris* enim media corripitur. In *tuus* alterum vitium, quia prius hemistichium versus praecedentis postulat *quod meus hortus habet*, et sic mutandum duco, nisi cum Burmanno *Si fruar id laetus, quod tuus hortus habet*

praeferas, ita ut poeta carmen Priapeium 5 imitatus sit, in quo legimus

Quod meus hortus habet, sumas inpune licebit:
si dederis nobis, quod tuus hortus habet.

Sed quamvis sit speciosa haec imitatio, veram tamen eam esse nego; hoc enim carmen obscenitate vacare puto.

1075.

Anth. V. 137.

1. *Phoebus me*] *me foebus* ms. Thu.

2. *cum*] *dum* ms. Thu.

1076.

Anth. V. 140. Editur vulgo in antiquis Catalectorum Virgilii editionibus.

1077.

Edidit Duebnerus in Iahnii Annall. a. 1828. Ex Hesiodi Operibus ad verbum expressum inde a v. 289—294.

1078.

Anth. V. 142. In Opp. Bedae T. I. p. 517. In Ausonio p. 533. Hesiodi fragmentum in Plutarchi libro de defectu Oraculorum c. 11. legitur. T. IX. p. 315. edit. Hutten.

1. *exit in annos*] Construe: *In annos ter binos deciesque novem super exit vita (eorum), quos iusta vita virorum senescentum implet.*

4. *at*] *et* ap. Ausonium.

8. *Nymphae*] in hoc versu desinunt verba Hesiodi, quae a Plutarcho citantur. Apud Bedam quoque ceteri desunt: sed in ms. Vossiano totum deinceps legitur.

11. *Stilbon*] i. e. stella Mercurii. — *Stilpon* vulgo. *stilo involvat* ms. Voss.

Phaenon] i. e. Saturnus. *Phaethon* (bisyllabum) Vinetus et ms. Voss.

12. *quos*] i. e. circuitus. — *quot* B. *quod* ms. Voss.

Pyrois] i. e. stella Martis.

14. *qui Phoeben*] i. e. quales labores Lunam maneant., Virg. Aen. I. 741. *Hic canit errantem Lunam Solisque labores.* — *qui Phoebi* vulgo corrupte.

1079.

Anth V. 143. Hoc carmen non minus fortasse ad aevum Getae Imperatoris pertinet quam Albi Ovidii Iuventini elegia de Philomela. Argumentum enim ac dictio plane similia sunt.

1. *discat*] *dicat* B.

5. *versifico*] *nidificans* B.
6. *longoque ciconia*] B. adiecit *que.*
8. *parrus*] Bondam. Var. Lect. p. 246. B. *parvis* vulgo.
9. *cantus*] *cantant* B.
11. *iugilat*] B. *iugulat* vulgo.
13. *nauculus*] *nam cuculus cantans socios iter ire per urget.* B. *nam cuculus cantus solitos iterare perurget.* Io. Sterke in Act. Societ. Traiectinae T. I. p. 170. vere, modo *nam* mutetur in *tum* vel *ac* vel *iam.* Huc addendum putavi vocabularium de vocibus animalium, quod in libro Andhelmi de re grammatica et metrica p. 569. legitur.

Apes ambizant vel bombizant
Aquilae clangunt
Anseres crinciunt vel trinsiunt
Aves minnuriunt vel vernant vel vernicant
Accipitres pipant vel pipilant (*plipiant* ms.)
Anates teretissant
Arietes trissitant vel blaterant
Asini oncant vel rudiunt
Apri frendunt
Arma crepant
Aes tinnit
Amphora profusa bilibit
Boves mugiunt vel reboant
Cornices butant
Cicni desistant
Cicadae fretinniunt
Ciconiae gratulant vel glottorant vel critalant
Corvi crocitant vel croccant
Caprae muccinnt
Canes baubantur vel latrant vel ganniunt
Catuli glattilant
Cervi rugiunt
Citharae sonant
Canis venatica cusnitit
Elephanti barriunt vel stridunt
Equi hinniunt
Ferae mussitant
Grues gruddant vel grunnt vel grugnlant
Gallinae cacillant
Galli cantant vel cucurriunt
Galvae fringilliunt
Graculi gricimt
Hirundines trutissant vel trissant
Hyenae hirriunt
Haedi balant vel bebant

Iuppiter tonat ut fabulae fingunt
Infantes vagiunt
Leones fremunt
Lynces hircant
Lepores vagitant
Lupi ululant
Litora murmurant
Milvi lugiunt vel vigilant (iugilant?) vel luriunt
Meruli zinzitant
Mustelae dindrant
Mures mintrinnt vel muniunt
Noctuae cucubiunt
Olores drensitant
Oves balant
Onagri vagillant
Palumbes raucitant
Passeres titiant
Parri tinnipant
Pavi paululant
Perdices cacabant
Pulli et pueri pipant
Pantherae chauriunt
Pardi feliunt
Porcelli grunniunt
Porci grundiunt
Ranae coaxant
Sturni parsitant
Sorices denticant
Serpentes sibillant
Silvae strepunt
Turdi soccitant vel faccilant
Tigrides raccant
Tubae clangiunt
Tauri mugiunt
Vultures pionpant
Venti flant vel tremunt vel sibilant
Ursi urgant vel saeviunt
Vulpes eiulant
Verres quiritant
Homines loquuntur
Rustici iubilant.

1080.

Anth. V. 144. *De elefanto* ms. Salm.

1. *proboscide saevus*] *elephans provoscide saehus* ms. Salm. *mon-*

strum princeps elefans proboscide saevum ms. Thuan. *promuscidis armis* vulgo.

2. *horret mole*] *horret nigra mole* ms. Thu. *orret nigram modo lente micat niveneo.* ms. Salm.

3. *fugienda*] *fugienda malo eum velua* ms. Salm.

4. *ex certis*] Burmannus maior coniecit *expertis*.

feri] mss. Salm. Thu. Voss. *ferae* vulgo.

7. *sceptrum*] *exceptrum* ms. Thu.

tablistis] tabliata is, qui tabulis ludit. Du Cange Glossarium s. v.

9. *sortis*] *mortis* ms. Thu.

1081.

Anth. V. 145.

1. *horrida*] *orrida cornudo procedit velua* ms. Salm.

2. *oris*] prima brevi. *heris* vel *agris* B. *horis* ms. Salm.

3. *sed*] *sed licet in manibus pugnes provoscide varris* ms. Salm.

5. *edomitus*] *et domitus* ms. Divion. mox *residenti* ms. Salm.

7. *rabiem*] *ravie* mss. Salm. Div.

1082.

Anth. V. 146. Ex Claudiani codice Ambrosiano. Inter Claudiani epigrammata legitur n. 38.

1. *utraque*] *ut quae* ms. Div.

2. *vorat*] *neeat* ms. Div.

1083.

Anth. V. 147. *De aquila, quae in mensa de sardonyche lapide* inscribit Almeloveen. Inter epigrammata Claudiani legitur n. 39.

1084.

Anth. V. 148. Petronio tribuit Scriverius.

2. *redit*] *rubet* B.

1085.

Anth. V. 151. Recens esse puto.

1086.

Anth. V. 152.

2. *canora*] Wakefield. ad Lucret. II. 28. *canore* vulgo, errore, opinor, operarum.

6. *tecta*] *templa* Wakef. *Romula* i. e. Romulea sive Romana.

1087.

Anth. V. 153. *De ansere qui intra se capit eupia prandii.* ms. Salm. *De ansere farto* ms. Div.

4. *truditur e medio*] mss. Salm. Leid. *truditur e nido* Heins. *funditur e mediis* Gronov. *funditur e medio* ms. Tollii.

5. *fulcit-pinguis*] *fulgit-pignus* mss. Salm. Leid. Tollii.

10. *aucupia et*] Tollius. *ho cupiat pulpas* mss. Salm. Leid. Tollii. Aucupia sunt captae aves.

12. *opes*] Tollius. *apes* mss. Salm. Leid. Tollii. *aves* B.

13. *lascivans*] *lascibans* mss. Salm. Leid.

15. *cedat et*] *cedat ut* ms. Tollii.

dolo solers] Heins. *dolos solers* ms. Salm. *dolus, solers* m. 2da. vulgo. mox *Efeos* ms. Tollii.

16. *equus*] *ecus* ms. Leid.

17. *maiorem* etc.] Tollius. *maiora in parvum haec monstra fabrica tegnam* ms. Tollii. *maiora in parva haec monstrat fabrica tegnā* ms. Salm. *in parvū (parva* m. 2da.) *haec monstra* ms. Leid. *maiora in parva haec monstrat fabrica techna.* relicto hiatu inter *parva haec.*

1088.

Anth. V. 154.

1. *proprias*] *probria sua cuato* ms. Salm.

2. *tulit*] *accipitque novas dedit ac tollet et grave lucro* ms. Salm.

3. *damno*] *damno bene crevit in illa* ms. Salm. *damnum bene crevit in illa* ms. Divion.

1089.

Anth. V. 158.

1. *solertique*] B. *solertisque* vulgo.

refixa] *defixa* mss. Salm. Div.

1090.

Anth. V. 159. *De missu assu* ms. Salm. i. e. de mixto asso.

3. *aethera*] pluralis pro singulari, ut in illo *fama super aethera notus.*

1091.

Anth. V. 160. *De pastillu Cocten* vulgo, quod Meermannus correxit.

1092.

Anth. V. 161. *De convivis barbaris* ms. Salm.

1. *inter citz*] *Inter cisz Gothicum, scăpĭaē mătzĭam, wĭnă drĭnkăm* Meermannus i. e. bey Gothischem Kuss, Hammelbraten und Weintrinken wagt keiner ein ernstes Lied zú singen. — Sed Ludovicus Ettmüllerus, vir in his rebus peritissimus, contra leges metricas linguae Gothicae Meermanni coniecturam pugnare, me edocuit, et ipse sic legendum censet:

Intĕr|kūst gŏthĭ|cūm skăft|jān māt|jān jăh|driglān vel
Intĕr|kūst gŏthĭ|cūm skăpăn|ēuk māt|jān jăh|drigkān.

i. e. inter victum Gothicum parandum, etiam edendum et bibendum. — *kust* velet nostrum Kost; *skaftjan* est parare apud Ulphilam, sicuti radix, unde nascitur, *skapan.* — *matjan* edere, *drigkan* bibere. In ms. Salm. legitur *intersils Goticum scapia madria* etc. *non audit q. d. edicere versos.*

4. *ne pedibus*] i. e. metuens, ne Musa vecillet.

1093.

Anth. V. 162.

3. *cattus*] mss. Salm. Thu. *catus* vulgo. — mox *surice pigam multilocumque* ms. Salm.

6. *rabidam*] *rapidam* ms. Thu. *ravidam* ms. Salm.

8. *raptor*] ms. Salm. *captor* vulgo.

9. *peremtae*] ms. Voss. *peremit* ms. Salm. *volucres vendicta parente* ms. Thu. *perenne* vulgo.

10. *mortua*] *mortuum* ms. Salm.

1094.

Anth. V. 163. In mss. Salm. Leid. Divion. epigrammatis Luxorii subiicitur. B. ad T. II. p. 623. *De gatio, qui, cum soricem maiorem devorasset, aplescia passus occupuit* ms. Salm. a 1. m.

1. *cattus*] *gattus* ms. Salm.

1095.

Anth. V. 165. Ms. Thuaneus cum vulgata prorsus convenit.

1096.

Anth. V. 166.

1. *leo*] *lea* ms. Salm.

crevit de] *clevit sanguine* ms. Thu.

3. *thalamos Idipum* etc.] Salmasius. *thalamos idippum conscendere* ms. Salm. *thalamus sidippum* mss. Voss. Thu. *thalamo Oedipum concedere matris.* vulgo. *Idipum* correpta brevi recentiores pro Oedipo pronuntiasse dicit Salmasius ad Hist. A. T. I. p. 216.

1097.

Anth. V. 167.

3. *hi*] *his* ms. Leid. a 1m.

digna] *tincta* Wakef. ad Lucret. VI. 971.

4. *amore*] *Venus, semper amara, nocens.* Wakef.

1098.

Anth. V. 168.

3. *corpore*] *pectore* ms. Salm. *corpore solus* ms. Divion.
4. *grana*] *grata* ms. Salm.
8. *vertitur*] *verritur* B.

1099.

Anth. V. 169.
1. *gestant*] *gestans* mss. Salm. Leid.
2. *carcer*] Bacchus enim includitur in pelle caprino. Anth. V. 171. *hircino adversus clauditur utre deus.*

1100.

Anth. V. 170.

1101.

Anth. V. 171.
1. *Sanguine Cinyphio*] i. e. caprino, quia circa fluvium Cinyphum magna caprarum copia pascitur.
4. *possit r. talio*] B. *possint reddi talio* ms. Salm. *possint reddit alio* ms. Leid. *possint reddi talia* vulgo.
5. *cassatur*] Bacchus libertate privatur, cum vinum hircino tergore clauditur.

1102.

Anth. V. 172.

1103.

Anth. V. 173.
5. *felle*] *pelle* ms. Divion.
6. *et brevi specie*] *et brevior species* B. An *atque brevi specie?*
8. *probat articulos*] und die Kunst der Finger zeigt.

1104.

Anth. V. 174.

1105.

Anth. V. 175.
1. *quae manus*] *quae manus hos anima vitae quos quissacre rigenti currere vellit* ms. Salm.

1106.

Anth. V. 176.
2. *morsus*] ms. Salm. a m2do. *morsum* vulgo.

1107.

Anth. V. 177.

1108.

Anth. V. 178.
3. *in*] *ab* B.

1109.

Anth. V. 179.

1110.

Anth. V. 180.

1111.

Anth. V. 181. Hoc epigramma balneum Hilderici, quod Carthagine erat, celebrat, quod in sequenti quoque et a Luxorio, in epigr. 383. ut supra vidimus, versibus describitur. *De antlia* mss. Divion. Salm. a. 2da manu. Meermannus. Utrumque vocabulum, sive *antla*, sive *antlia* machinam ad aquas hauriendas, haustrum, significat.

1. *fundit*] *pendet* ms. Salm.

pendentes-undas] das herabstürzende Wasser.

1112.

Anth. V. 182. Hildericus balneum cum in arce sua Carthagine construi iussisset, addidit in cubili salutatorio *anclam* sive *antliam*, cuius ope aqua ex fonte hauriretur inque balneum transferretur. Ea autem erat magnifici ex marmore operis, cui credibile est insculpta fuisse praelia abavi eius materni Theodosii Magni, Honorii proavunculi, avique Valentiniani additis propriis insignibus.

1. *Vandalarice*] i. e. Vand-Ala-Rice, Vandalorum Alanorumque princeps.

gemini diadematis] Hildericus duobus populis, a Genserico in Africam advectis, Vandalis et Alanis hereditario iure imperabat.

3. *Theodosius*] Hilderici abavus maternus est Theodosius Magnus.

4. *facili*] *facile r. certamina* mss. Salm. Leid.

5. *placidis*] *placitis* mss. Salm. Leid.

Honorius] Honorius proavunculus est Hilderici.

7. *Valentiniani*] Valentinianus avus est Hilderici.

8. *nepotis*] *nepotes* mss. Salm. Leid.

1113.

Anth. V. 183.

1. *addidit, ut se*] *addiduse* mss. Salm. Divion. *additur, ut se* B.

1114.

Anth. V. 184. Wernsdorf. Poet. T. VII. p. 135.

1. *septa*] *lapsa* ms. Div.

munera] ms. Div. Munera felicis mali (Virg. Georg. II. 127.) sunt mala citria (die Pomeranzen). *tempora* vulgo.

2. *ut citri*] „ut circi ora vel ambitus est, ita tumor aureus in citrio. Circi ambitum ovata, non orbiculata facie fuisse, qualis et citrei forma est, norunt eruditi.“ Salmasius ad Solinum p. 671. Mala citria eandem formam habent, quam circi ora sive ambitus.

3. *Hippomenes*] Hippomenes Atalantam vicit.

1115.

Anth. V. 185. Wernsdorf. Poet. T. VII. p. 136.

1116.

Anth V. 186. Wernsd. Poet. T. VII. p. 137.

1. *adsurgere citro*] es ist der Pomeranze würdig, alle Arten Aepfel zu erreichen. Citrus ceterorum pomorum coniunctas habet virtutes: ternum enim saporem in malo citrio distinguere licet.

1117.

Anth. V. 187. *De cincindelo* ms. Divion. Cicindelus, cicindelum, cicindelis, cicindela idem valent (eine kleine Lampe.).

1118.

Anth. V. 188.

1. *vestivit*] *convestit* ms. Divion.

1119.

Anth. V. 189.

1. *lumina*] *limina* mss. Salm. Leid. a 1m.

2. *budam*] *ludam* ms. Div. *Budam* pro papyro, stuppa, vel stramento ex papyro dicebant.

1120.

Anth. V. 190. Describitur flos cereus, qui semel modo floret, idque nocte, quemque descripsit Philippus Miller in Lexico Botanico v. Cereus n. 11. In Flora Classica Billerbeckii vero eum frustra quaesivi.

1. *Flora-Chloris*] v. Ovid. Fast. V. 195.

1121.

Anth. V. 191. Inter Claudiani epigrammata legitur n. 27. (32.)

1. *dulcia dona*] aliter in ms. Thn. 8069 legitur:

Dulcia mella mihi, semper tu dulcia mandas,
et quicquid dulce, mella putare decet.

2. *vocare*] *putare* in Claudiano.

1122.

Anth. V. 192.

2. *postea*] *post ea* divisit B., quod in adverbio *postea* semper *a* producatur. Nec aliter praecepit Vossius in Aristarcho T. I. p. 206. edit. Foertschii, cui assensus est ipse Foertschius. Aliter Ramshornius L. G. p. 1044.

1123.

Anth. V. 194.

1124.

Anth. V. 195. *De bùbolo* ms. Salm. *De bôbulo* ms. Leid. Hoc epigramma Luxorianis simillimum est.

2. *Bumbule*] *bombule parbus* ms. Salm. *Bumbule parbadis* ms. Leid.

6. *Heniochi*] *Enioehi* mss. Salm. Leid. Div.

7. *cirei*] *ille aluit doctas eirco* B.

1125.

Anth. V. 196. Luxorii esse duco.

1. *heres*] prima brevi, quod addendum illis exemplis, quae in Luxorio ep. 325. tetigimus.

Bumbule] *Bumbale* ms. Salm.

eensum] *sensum* mss. Salm. Leid.

5. *Prasinum*] scripsi plane ut in Luxorio 41. prima brevi. *Praesinum* vulgo.

1126.

Anth. V. 197. Luxorianis simillimum.

1127.

Anth. V. 198.

1. *sub ventre*] addidit Heinsius. *gestas . . agunam* ms. Salm. *gestas . . lagenam* ms. Div.

2. *turgens*] *urgens* mss. Salm. Leid.

4. *vineis*] *vinces* mss. Salm. Leid.

1128.

Anth. V. 199. Edidit Lessingius Tom. I. Opp. p. 252.

1. *Siringi*] *siringis* B. qui siringis molem ile fistula callosa sub ventre enata intelligit. *Siringi* Lessingius, ita ut vocativus sit nominis proprii.

3. *eampo*] campo Martio.

4. *vispillo*] vespillones proprie fossarii dicuntur, qui corpora humant, unde Orosius — *per vespillones*, inquit, *in Tiberim tractum est.* — *vespillo* ms. Gudii.

quod] *quo* ms. Salm. vulgo.

1129.

Anth. V. 200.

1. *Perpetue*] secunda longa. — *perpetuo gloto* mss. Voss. Thu.

2. *cui Siculo*] *omnis vivicla eessit dulcia qui emaratas* ms. Thu. *omnis avicla cessit dulcia qui emaratas* ms. Salm.

3. *madidas*] *maragus* ms. Salm. *Lautitia et madidas* B.

1130.

Anth. V. 201.

1131.

Anth. V. 202.

1132.

Anth. V. 203. *De Obcaro servo dominico* mss. Voss. Thu. *De abeace servo dominico* ms. Divion.

1. *Abcar*] *Abgar* B. *Abeax* ms. Div.

2. *nanus*] *natus strobilus* ms. Thu.

zeloceca] *zelocela* ms. Div.

4. *ex torio*] Boissonad. ad Herodianum p. 296. *ex orio* mss. Thu. Voss. *e corio* vulgo.

gunna] vestis pellucea. Du Cange Glossarium s. v.

5. *ad maratros*] *ad maradros d. g. formusca caballus* ms. Thu. *ad maradros d. gr. formus caracallus* ms. Voss.

6. *pulveris*] *volveris ut pillula brevis est* mss. Thu. Voss. Quid sit *ad maratros*, nescio.

glomus] glomer, Knäuel.

7. *dormieris*] *dormieri cueat* ms. Thu.

9. *ova*] *oba* ms. Thu. *saltu non transilis ova* B.

13. *pilulas*] ms. Thu. *pilulos* vulgo. [Corrige context.]

zinzar] *zinzor* ms. Thu. Meermannus medicum Aethiopem intelligit, qui alias *Sindizar* appellari solet.

14. *araneasque*] *araneosque* ms. Thu.

leves, pendens] ms. Div. *leves digitis pendens* mss. Salm. Voss. vulgo.

1133.

Anth. V. 204.

3. *tempora*] *corpora* ms. Div.

10. *nabractanos*] *nabastra nos aesis* ms. Salm.

11. *vitivalas*] *vitiduis tanda vitritam* ms. Salm.

12. *copio*] *capia feis gibatas* ms. Salm.

1134.

Anth. V. 205.

1. *cloacae*] *cluat epraesura* ms. Thu.

2. *bullit*] bullire est cum abundantia et copia erumpere. Du Cange Glossarium.

3. *molasque*] an *malasque?* Etsi alibi *mala* primam producit.

4. *nariputens*] *accipinari putens* ms. Thu. *nariputrens* B.

5. *lividus*] *luridus* ms. Div. mox *calor* ms. Thu.

7. *polypus*] *filippus* ms. Salm.

8. *en*] *hemanes p. putido* ms. Thu.

9. *ac*] *hac* ms. Thu. mox *similem fecit* vel *faciet* B.

10. *tu-moves os, culum*] Nodellius in notis critic. (hanc emendationem ex adnotatione Iacobsii ad Anth. gr. T. II. P. III. p. 37, arcessivi: librum enim Nodellii frustra per bibliopolas quaerendum curavi). *qualecumque moves osculum porrigit ultro* ms. Div. *qua te cunque moves osculum tu porrigis* ms. Thu. *qua te cumque moves, osculum porrigis ultro.* vulgo.

11. *torpes*] ms. Thu. *turpes* vulgo, quod ex eo defendi posset, quod *turpere* i. e. turpem esse in Glossario Cangii invenitur.

12. *binis*] *iussis sicessum moribus* ms. Thu. *bissis* ms. Salm. *Secessus* i. e. der Abtritt.

13. *lasanus*] alibi *lasanum* et prima brevi legitur. (der Nachttopf). *lasanus et* ms. Div.

grande] *grandfusorius* ms. Thu. Totus versus corruptus.

1135.

Anth. V. 206.

1. *orare ducum*] infinitivus cum genitivo coniunctus. Das Bitten der Grossen ist eine gewaltthätige Art von Befehl.

1136.

Anth. V. 207.

1137.

Anth. V. 208.

1138.

Anth. V. 209.

4. *aura*] *aula* B.

1139.

Anth. V. 210.

1140.

Anth. V. 211.

1. *numeros*] *nummos* ms. Voss.

1141.

Anth. V. 212.

1. *crinibus*] *vepribus* Heins.

2. *duris*] Heins. *dumis* vulgo.

7. *quaeras*] *nec flammis uras, neque adusti pectoris ignes*
se tibi vernantem praebeat ista facis. Heins.

1142.

Anth. VI. 92. T. II. pag. 643.

1143.

Anth. VI. 87. Wernsdorfii Poet. T. III. p. 384 et 396.

2. *carmine*] *crimine* Wernsd.

4. *solidare*] *sordere* Wernsd.

6. *Maria*] *Maria plus quaerat, de sponso pauca loquemur.* Wernsd. conf. v. 30.

8. *produnt*] B. *prodet* vulgo.

20. *nomina*] Wernsd. *nomine* vulgo.

29. *vir bonus*] *vir bonus es nimium dicendique arte peritus.* Wernsd.

35. *ex humeris*] *Ex humeris frustra phaleras suspendis eburnas* B. ad T. I. p. 692. ut Virgilius XI. 11. *atque ensem collo suspendit eburnum.* — *Atque humeris frustra phaleras imponis eburnis.* Wernsd.

42. *tractare*] Wernsd. *traxere* vulgo. *trahis arte* B.

43. *veteres-vellera*] *inque globos teretes coeuntia vellere sive vertere pensa* Wernsd.

45. *frenarunt*] Wernsd. *fsnarunt* vulgo. *formarunt* B.

56. *melo* etc.] B. Wernsd. *modulante melos pariter cesoque pavinto compede vox* vulgo.

61. *bambalium*] *bombalium* B. Bambalo sive bambalio is est, qui sonitum labris edit, unde instrumentum quoddam musicum appellari poterat.

62. *carmina*] *carmine* Wernsd. qui organa describi dicit, quae voces inspirant pererratas carmine.

63. *huia*] *Iubila folligenis exclamant organa bombis.* Wernsdorf. ad T. I. p. 705. qui hunc versum de organis pneumaticis intelligit, quae a follibus moventur, sed postea in adnotatione ad hoc carmen coniecit: *Huia folligenis exclament organa votis*, ita ut *huia* fictum sit vocabulum, quod flatum atque sonitum tibiarum in organo exprimat. *Humida folligeris exclamant organa vocis.* Lemair., qui *humida* ad hydraulica organa retulit.

75. *ne, dum*] Wernsd. *nec dum* vulgo. *necdum mille iocos atque* B.

82. *stringentes*] *stringentis* (viri) vel *turgentes* Wernsd.

1144.

Anth. IV. 1.

2. *dextra*] *dextera* ms. Voss.

4. *afflictis*] *affructis* mss. Voss. Scalig. — mox *latet* iidem.

6. *utrumque*] *uterque* ms. Scalig., qui v. 5. *discordia* a 1m. habet.

1145.

Anth. IV. 2. Muratori T. IV. p. MCMV. 5.

1146.

Anth. IV. 3. Inter supposititia refert Ferretius in Musis Lapid. p. 333. nec aliter Schraderus ep. crit. p. LIII.

1. *Quintilio*] *Quintiliae victus iacet hic Aemilius igne,*
materiem fati cui dedit acer amor.
Schraderus ep. crit. p. 53.

Aemilius] secunda longa, quam poetae antiqui corripiunt.

1147.

Anth. IV. 4. apud Orellium n. 4837.

1. *volui*] an *potui?* ut infra IV. 56, 5. *vixi dum potui*, *tempore quo licuit.*

1148.

Anth. IV. 6. Apud Gruterum pag. 652. 2. subscribitur *Qui vixit annis XXX.* Helvidius Priscus filius a Domitiano occisus traditur a Suetonio Dom. c. 10.

1149.

Anth. IV. 7.

1. *Blasanus h. Novius*] *Blesius h. Novius* Grut. *Blesamus* Ligorius An *Blasanus hic Novius* etc.?

2. *cuncta*] *contra* Grut.

4. *parebat nemo, Fauni*] legendum: *Parebant nemoris Fauni. plaudebant nemoris Fauni* Wakef. ad Lucret. IV. 585.

6. *decoravit*] *decorabat* Grut.

7. *corpus h. tum.*] *corporis hic tumulus.* Grut.

1150.

Anth. IV. 8.

3. *genialiter*] hilariter, splendide, laute, unde v. 9. eodem sensu *genialis imago.*

1151.

Anth. IV. 9. Fictam esse inscriptionem Fabrettus p. 752. et Schraderus ep. crit. p. LIV. demonstrant.

3. *iugulum secuit*] Apicius non iugulum secuit, sed veneno vitam finivit teste Seneca Consol. ad Helv. c. 10.

6. *Apici*] secunda syllaba semper ab Iuvenale et Martiale producitur.

1152.

Anth. IV. 363. Iterum edidit Burmannus Anth. IV. 582. corruptissime, itidem Vermiglioli Le Antiche Iscriz. Perugine p. 349. T. II.

1153.

Anth. IV. 374.

1154.

Anth. IV. 375.

1155.

Anth. IV. 386.

4. *Vilanus*] *Villanus* et v. 6. *Villano* Bonada.

1156.

Ex Annalibus Viennensibus 1829. T. XLVII. pag. 71 et Allgem. Schulzeitg 1832. n. 52. p. 411.

2. *Sassina*] Umbriae oppidum.

3. *reguit*] sic lapis. Apertum est, hunc versum versum non esse, sed partem subscriptionis efficere.

1157.

Ex Marinii Actis Fratrum Arv. T. I. p. 61.

1158.

Ex Orellii Inscriptt. n. 1193.

1159.

Apud Gruterum pag. 1118. 6. Orellium n. 1184 et 5024. Conf. Schneider. Lat. Elem. Lehre p. 347. Weichert. Poet. lat. rel. p. 254.

1160.

Ex Collectione Pisaurensi T. IV. p. 506. Sed recens esse videtur.

3. *Vacunae*] v. Fea ad Horat. ep. I. 10, 49.

1161.

Apud Pithoeum p. 110. Barth. Advers. VIII. 18.

1162.

Ex Osanni Sylloge Inscriptt. fasc. IX. p. 455.

1163.

Anth. IV. 206. Separavi hoc distichon a reliquis illius carminis versibus. Atque iam Pithoeus non cohaerere sensit. Accedit, quod hi duo versus in Possidii Vita Augustini c. 31. p. 117. edit. Krameri citantur. *Iuxta quod etiam*, ait Possidius, *quidam secularium poeta iubens, quo sibi tumulum mortuo in aggere publico locaret, programmate finxit dicens: Vivere post obitum* etc.

2. *mea*] in libro Possidii. *mea est* vulgo.

1164.

Anth. IV. 10.

1. *superis*] i. e. vivis, der Oberwelt.

1. *patribus*] i. e. parentibus.

2. *cum frui*] *cum frui debueram aetate florida luce, his requiesco locis, vitam cui fata negarunt. Praecipitem* etc. Gruterus p. 656. 2. Bonada.

3. *sub undas*] *sub aulas* Gruter. *sub umbras* Wakefield. ad Lucret. III. 1055. Recte; conf. epigr. sequ. 19. Epig. 124, 25. *misere sub aulas* Bonada.

4. *iam partus*] *gravi usus et arsque mihi fuerat studioso corde reperta maxima quadripedum cura studia quoque plura fuerunt.* Gruter. Bonada. *gravi usus et arsque Venandique mihi fuerat studioso corde reperta. Maxima quadrupedum cura, studia quoque plura fuerunt.* ms. Moroni.

8. *et quandoque*] *ut quandoque simul patribus finito lumine vitae Manibus hic quieti pariter sociavimur una.* Gruter. Bonada, nisi quod *sociabimur* habet.

Et quandoque simul finito lumine vitae
Manibus hic iuncti pariter sociabimur urna.

Wakef. *et*-*sociabimur* edidi, non *ut sociavimur*, quod vulgo legitur. *et* in mss. Cyriaci et Moroni legitur.

1165.

Anth. IV. 11. Inscriptionem dedi ex Grutero p. 903. — *F. Atinius C. F. Fab.* vulgo.

3. *tulerint te dextera*] Heins. *tulerit te dextera* vulgo. *Dextera fati* dicuntur ut *prospera fati.*

5. *vidi Vobernae*] corruptum est *Vobernae*, quia ultima syllaba in *vidi* corripi non potest.

6. *in quo* etc.] vulgatam lectionem in ipso lapide extare, testatus est Maffeius in Mus. Veron. p. 171. *in quo est Atini conditum . . .* Gruter. *in quo Atini corpus conditur exanime* Chr. Saxe in Epigrammatt. vetustorum lapidum p. 46.

1166.

Anth. IV. 12.

1. *vixerat*] *clauserat* Gruter. pag. 904. Torremuzza in nova Collectione Inscriptt. Siciliae p. 178.

1167.

Anth. IV. 13. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 190 et 263. Burmannus optimae Romanarum litterarum aetati tribuit, Wernsdorfius inferiori, Schraderus vero in ep. crit. p. LV. recens esse constituit. Quod Orellius in Eclogis poetarum latinorum p. 278. verum esse negat. Hoc epitaphio nihil simplicius vel purissima antiquitatis secula iactare posse, exclamat Wakefield. ad Lucret. I. 1013.

4. *viscera tota*] *torta* Wakefield. in Silv. Crit. V. p. 100.

6. *clamarem, largis*] *clamans et largis* Bonada.

11. *at status ipse*] *et status ipsi* Bonada.

15. *memorande*] *venerande* Schrader.

18. *numina*] Gruterus in prima editione. Ferretius. Labbaeus. Wernsdorf. *lumina* vulgo ex Gruteri novissima editione. Bonada.

19. *umbras*] Fabrettus. Bonada. *undas* vulgo.

21. *pulsabo*] Fabrettus. *sulcabo* vulgo. *caeruleam remo sulcabo paludem* D' Orville.

28. *iussit et*] *iussit, at* B. inprobante Wakefield. ad Lucret. I. 1013.

31. *Die nepos*] *dic nepos* Fabrettus. *dive nepos* B. Sed Ennius dixit *dia dearum* et *dia nepos*, nec aliter Lucretius II. 172. *dia Voluptas*.

33. *et Apolline iungi*] supplevit B.

40. *vivet A . . .*] „praecedentia *Liber eris, Phoebus eris* requirunt *Non unus Cybeles pectore vivet Atys*. Rectius tamen poeta scripsisset *Non unus Cybeles pectore vivet amor*. Iuvenis enim, qnem Cybele dilexit, non *Atys* priore syllaba brevi, sed *Attis, Attin, Ἄττης* a Latinis et Graecis vocatur. Quis autem credat, antiquum poetam tam turpiter errasse. Ne multis: carmen a novo, quem vitiosa nominis scriptura deceperat, suppositum videtur. Quaedam sane in eo deprehenduntur affectata; quaedam ab emendata scribendi consuetudine penitus aliena; quaedam vix ferenda. Quid? quod nemo ex editoribus lapidem vidit." Schrader. ep. cr. p. LV.

42. *Cyllare*] Cyllarus Pollucis vel Castoris equus velocissimus. — *Cyllari formosus* Bonada.

44. *sit-sit*] *sic-sic* Bonada.

1168.

Anth. IV. 14. Recentem esse inscriptionem, praeter alios Maianaius in epist. p. XXXVI. docuit.

3. *nascentes*] totus versus in Manilio quoque Astronom. IV. 16. legitur.

1169.

Anth. IV. 15.

2. *institui titulum*] Schraderus. *instituit titulum* vulgo.

6. *leges*] Schraderus. *leget* vulgo.

1170.

Anth. IV. 18.

3. *solatia*] *suspiria* Fabricius.

7. *Marii*] „Suspicor scriptum fuisse *Marci*, carmen autem recens esse." Schraderus ep. crit. p. LVI.

1171.

Anth. IV. 19.

4. *iuvenile figuram*] poeta rudis dixit *iuvenile* pro *iuvenilem* m elisa.

1172.

Anth. IV. 19.

2. *plus reliqui*] mehr voriges sollte der Tod ihm geben als das Leben ihm gegeben hatte. *plus dedit huic mors quam vita datura fuit.* Schrader. in Observatt. p. 75., quod ipse retractavit in ep. crit. p. LVI.

5. *nec*] *ne* B.

1173.

Anth. IV. 20. Legitur in Tomo V. Auctt. classicc. ab A. Maio editorum p. 414. et in codice Turicensi C. 58.

2. *amare*] *habere* ms. Turic.

3. *tota-urbe*] *toti notissimus orbi* T. *toti notissimus urbi* Mai.

5. *desint*] *desunt* T. recte.

6. *hic*] *hoc* T.

9 et 10. desunt in T.

12. in hoc v. desinit T.

13. *tragica*] *tragica quoque verba placebant* Mai.

16. *ut-crederes*] *et-crederis* Mai.

17. *ipse etiam, quem*] ita scripsi. *ipse etiam, quam* vulgo.

18. *in vultu se magis esse meo.*] Maii codex. *in vultus se magis ipse meos.* vulgo. *in vultus se m. isse meos.* B.

20. *mota*] *tota quae nata fuit.* Mai. *totaque nota* B.

21. *videantur*] *videbantur* Mai.

22. *raptas*] *raptos* Mai.

23. *turbatus*] an *turbatos?*

24. *titulum*] B. Schraderus ep. crit. p. LVI. *tumulum* vulgo.

1174.

Ex Orellii Inscription. n. 132.

1. *hic ego*] iunge verba *hic ego (sum) natus.*

7. *struxitque*] *struxidque* lapis.

8. *posteriis*] pro *posteris*: sed terminatio unâ syllabâ producta est, ut versus fieret.

1175.

Anth. IV. 21. Haec inscriptio in multis lapidibus invenitur, ut in Orellii Inscriptt. n. 71.

1176.

Anth. IV. 23.

1. *amore*] *honore* Schraderus ep. crit. p. LVI.

1177.

Anth. IV. 21. Hi versus sunt numeri innumeri, a poeta rustico compositi, quos invito lapide corrigere studuit B.

1. *fac mora et*] *fiat mora*, *perlege* B.

2. *et iusai*] *sed iussi* B. Add. T. II. p. 681.

4. *coaglavi*] i. e. coagulavi.

5. *turbavi*] *turpavi* Schrader. ep. crit. p. LVI.

queretur] *queritur* Fabrettus. [Corrige contextum.]

6. *semper*] delevit B.

8. *tantum mihi-semper*] haec delevit B.

9. *tunc meus* etc.] *tunc meus assidue luxit amice focus* B. correxit ex Tibullo I. 1, 6. De qua mutatione vide, quod Huschk. ad Tibullum T. II. p. 685. adnotavit.

1178.

Anth. IV. 25.

Zosimus] Muratori T. III. p. 1712. *Sozimus* vulgo.

1. *vivus*] *vivos* Muratori. Primus versus hexameter, reliqui pentametri.

3. *sunt manes, iaceo*] Muratori. sed transponendum: *si sacri manes sunt, iaceo in tenebris*. Vulgo legitur: *si sacri*[*sunt*] *manes, hic iaceo in tenebris*.

1179.

Anth. IV. 27.

1. *Iter septem*] Muratori T. III. p. 1499, 10., sed alias prima in *iter* brevis est. Vulgo haec duo vocabula desunt.

iam fatale] Muratori. *lamentale* vulgo.

3. *soror, me i. f. sepulcro*] Muratori. *me soror i. f. sepulcro* vulgo. *desine, cara soror, me iam deflere sepultum*. B. *desine, soror, me inlatum iam flere sepulcro*. Hagenbuch ap. Orellium T. I. p. 548. vel potius *Desine me, soror, inlatum iam flere sepulcro*.

4. *etenim*] Schrader. ep. crit. pag. LVI. *et enim* Ficoronius. *etiam* vulgo. — mox *ora* in lapide.

1180.

Anth. IV. 29.

1181.

Anth. IV. 30. Scaliger. existimavit hoc epigramma esse veteris poetae comici, Afranii aut Titinnii, quo pater aliquis familias in comoedia suos alloqueretur.

1. *hoc sumtu*] haec desunt in lapide. *absolvi sumtu* Bonada.

3. *rogant*] *rogitant* B. *optant* Scaliger.

4. *nam quid*] *namque quid* Scalig. Bonada. recte: aliter enim versus non constat.

5. *quam ubi lucem*] *quam, libertatis ubi tu lucem acceperis.* Scaliger.

6. *lapsum*] Pithoeus, nec aliter vulgo. *lassae* Gruter. p. 637, 5. *lassum senectae spiritum* Scalig. *fessae senectae* Bonada.

7. *argumentum*] vulgo ex Scalig. emendat. *signum* Gruter.

1182.

Anth. IV. 31. Christianum monumentum esse videtur. Muratori T. II. p. 712.

1. *hic*] *hoc* B.

2. *Lyciae*] *Latiae* Schraderus ep. crit. p. LVII.

5. *vestrae*] *vestri* Muratori.

1183.

Anth. IV. 32.

1. *praetor*] Burm. ad T. II. p. 92. et in Add. T. II. p. 681. (ubi *praeter* errore impressum est). *pre . . .* vulgo.

2. *praetextatus*] i. e. seit wenigen Tagen mit dem Richteramte bekleidet.

3. *partesque*] D'Orville. *matremque* vulgo.

1184.

Anth. IV. 33. In Orellii Inscriptt. n. 4827.

P. Aelii Ulpii II. et Exdec.] i. e. P. Aelii Ulpii duumviri et exdecurionis. Katancsichius in Geograph. Vet. Istri Adcolarum T. II. p. 368 et 233. Vulgo deest *II. et Exdec.*

4. *sepulcri*] *sepulcro* Muratori, Katancsichius.

1185.

Anth. IV. 34. In Orellii Inscriptt. n. 1777.

1. *sede Iucunda Pathusque*] Maffeius. Id probavit Schraderus ep. crit. pag. LVII., qui Iucundam Pothumque nomina propria esse monuit. Aliter enim versus non constat. *sede iucunda Patiusque* vulgo.

2. *Fatis-tribus*] v. Orellii Inscriptt. n. 1777. qui Procopii locum Goth. I. 25. affert: *τὰ τρία φάτα, οὕτω γὰρ Ῥωμαῖοι τὰς μοίρας νενομίκασι καλεῖν.*

4. *cineres*] Offendor hac synonymorum coniunctione *cineres* et *cana favilla.*

1186.

Anth. IV. 36.

3. *Zelotos*] Graece *Ζηλωτός.* *Zilotos* vulgo. Illud dat Muratori T. III. p. 1769.

6. *namine*] *nomini* Fabrett. p. 88.

me rapuit] Fabrett. et Muratorius. *mima fuit* vulgo.

1187.

Anth. IV. 37.

1. *Zoticus*] *Zoicus* Muratori T. III. p. 1769.

reliqui] Muratori. *reliquit* vulgo, ut Ioannes De Vita quoque in Inscriptt. Beneventanis p. LX. legit.

1188.

Anth. IV. 39. Orellii Inscriptt. n. 4479.

1. *cinis hic*] Maffeus dicit: multa hic insueta occurrunt ut cineris distinctio ab ossibus et separatio. Ideo Schraderus emendat: *Ossa relata domum cinere hic adoperta quiescunt.* Ep. crit. p. LVII.

2. *posuit*] supplevit B. In lapide deest.

1189.

Anth. IV. 40.

1. *Merulator*] nomen proprium. *merulator* vulgo.

ipso qui] Schraderus Ep. crit. p. LVIII. *Publius ipse, quod* vulgo.

3. *nomen - aevom*] corruptum.

Roma mihi patria est, mansurum nomen in aevum.
Hos tumulo versus fraterque sororque dicarunt. B.

1190.

Anth. IV. 42. Aquae Tarbellicae in Aquitania sitae sunt.

1. *Urbis - Aquensis*] i. e. urbis, cui nomen Aquae.

1191.

Anth. IV. 43. In epistola Maiansii p. XLV. Versus trochaici.

1. *quisque*] B. *quique* vulgo.

2. *parvom*] B. *parvo* vulgo.

3. *orta mox sensim*] *munus est mox exorta est sensim* Maiansius.

1192.

Anth. IV. 45. Hendecasyllabi. Novitatem redolere dicit Schraderus Ep. crit. p. LVIII.

2. *Mettus Fuffetius*] Burm. *Metius Suffetius* vulgo. *Metius Fuffetius* Schraderus. *mortuis suffetuis* Muratori T. III. p. 1810.

6. *quod*] Muratori. *qui* vulgo.

nihil satis] Muratori. *n. prorsus* vulgo contra metrum.

1193.

Anth. IV. 46. Recens esse ex Itineribus Keysleri p. 418. patet.

1194.

Anth. IV. 47. Liberius Patricius praefectus erat Galliarum sub Theodorico et Alarico, ut Scriverius adnotavit.

2. *tumuli*] *tumulo* Bonada.

4. *dedere*] scil. mater et pater.

Liberii soboles patri matrique sepulcrum
Trists ministerium mente dedere pia.

Bonada, qui a sequenti versu novum epigramma incipit.

6. *fama*] *vita* Bonada.

10. *pretium maius*] Muratori T. I. 436. Bonada. *pretio maius* vulgo.

11. *Ausoniis*] *Ausoniae* Bonada.

14. *ter denis annis*] Bonada. *ter denos . . tris* Muratori. *ter denis lustris* vulgo. *ter senis lustris* Scriverius.

1195.

Anth. IV. 48.

3. *nunc etenim* etc.] *nunc et cum vivis, nunc et felicibus aevum* ms. Perotti. *nunc etenim vivis nunc et fidelibus aevum* Muratori T. IV. p. 1934. *nunc etenim vivis, nunc in felicibus aevum* Wakefield. ad Lucret. I. 36.

5. *locatus*] *vocatus* Muratori.

6. *pascis*] *poscis* Wakefield.

1196.

Anth. IV. 49.

1. *Syntrophus hic situs est*] hoc primum hemistichium est. Vulgo legitur:

D. Man. P. Caulius Syntrophus hic
Situs est. Vix. Ann. L.
— sine crimine vitae etc.

Illud *Ann. L.* extra versum positum est.

2. *vivitis*] bisyllabum.

3. *natura fueras*] B. *natur . . fueras* vulgo. *natus fueras a* Muratori T. III. p. 1654.

1197.

Anth. IV. 50. Orellii Inscriptt. n. 4831.

1198.

Anth. IV. 51. Recens esse, ex Keysleri Itinerariis p. 531. apparet.

1199.

Anth. IV. 52. Orellii Inscriptt. n. 4845. Muratori T. II. p. 1198. ubi inscribitur *Paulinae Valeriae filiolae dulcissimae parentes moestissimi.*

2. *vita*] *vota* Bonada.

1200.

Anth. IV. 53. apud Orellium n. 4853. Ioannes De Vita in Inscriptt. Beneventanis pag. LIV. Inscriptionem ex Muratorio T. II. pag. 1219. recepi.

Tarquiniae] Ioannes De Vita. Muratori. *Tarquiliae* vulgo.

1. *nam*] Muratori. Ioannes De Vita. *haec* vulgo.

2. *mens* etc.] Muratori. Schrader. Ep. crit. p. 58. *membraque erant vere corpore digna suo.* vulgo.

1201.

Anth. IV. 54.

3. *numerosque*] Pithoeus. *numeroque* vulgo. Alloquitur Arriam et Laodamiam, ut anima Oppiae numeros coelestium augeant.

4. *Arria*] Caecinae Paeti viri consularis coniux. Tacit. Ann. XVI. 34. *Laodamia*] uxor Protesilai.

5. *servat*] *pensat* B. Add. T. II. p. 682.

1202.

Anth. IV. 55. Cf. Seivert Inscriptt. Monum. Rom. in Dacia pag. 156. — Burm. secundum versum addidit: *Cui multum dilecta fui:* quod non hemistichium est, sed partem inscriptionis sepulcralis efficit, quae tota sic legi debet: *Cui multum dilecta fui ego Marcellina. Pro meritis, eernis, quae mihi solus coniux, Aelius, quoque post obitum memor amoris dicat.*

1203.

Anth. IV. 56. Ex pentametris invita Minerva procusis constat carmen.

5. *terra habet hic*] Gruter. p. 757. *terra hic habet* vulgo.

6. *coelum, terra*] B. *terra coelum* vulgo. In *aqua* ultimam producit arsis.

9. *amoque ego* etc.] corruptum. *amore aequo nec casta cessi Penelopae.* Heinsius, quod pentametrum non efficit. An

Atque ego nec castae cessi Penelopae:
Alcesti comitem aemula mors rapuit?

10. *comes*] primum hemistichium corruptum.

15. *Sosia cum Sosio*] *cum socio socia* B. *socia cum socio* Heins.

16. *ipsaque*] Fabricius. *ipsa* vulgo.

1204.

Anth. IV. 57.

1. *brevis hora*] Fabricius Mon. ant. p. 129. i. e. properandum est: brevis enim est hora. — *Siste gradum, fugiat quamvis brevis hora, v.* Ferretius. *Siste gradum, properet quamvis brevis hora* vulgo.

3. *Tarsis*] *Tarsis, idis* adiective eam regionem significat, cuius Tarsus, Cilicum urbs, est caput. *Tharsis* vulgo.

4. *Hesperiae*] Italiae. Ferretius.

6. *corporis instituit*] *corpore constituit* Bonada.

1205.

Anth. IV. 60. iterum edidit Burmannus IV. 376.

1. *inmerito*] B. primum edidit: *Possidet inmerito locus hic cito corpus iniquum*; infra vero: *Possidet inmeritum locus hic cito corpus iniquus*, et coniecit *Possidet Emeritae* etc.

3. *omne, (nefandum!)*] sic scripsi. B. primum ediderat: *reddidit una nefandis*; deinde: *reddidit omne nefandis*.

4. *quos nullis*] recepi, quod secundo loco ediderat B.; prior enim lectio haec erat: *ad superos inimicaque nomine vixit*.

1206.

Anth. IV. 61.

5. *quantos*] i. e. quot. v. Wakef. ad Lucret. V. 46.

10. *fingere*] femina, cui titulus positus est, mima esse videtur, quae multorum hominum vultum vario oris habitu imitari potuerat.

1207.

Anth. IV. 62. In Bonada adiunctum est ep. 106. *Si fructus proprio surgit* etc.

4. *Cyprio*] dum vixi, Venus mihi invidebat: nunc in statua marmorea redivivae parum abest, quin rursus invideat.

1208.

Anth. IV. 63. Candida mortua est temporibus Mauritii Augusti circa a. p. C. 715. Subscriptionem adieci ex Fabretto p. 734.

2. *ipso*] *inde* Bonada.

3. *affectus-dimittere*] Bonada. i. e. liberos suos tuto relinquere. *affectus-demittere* vulgo.

8. *ex fructu*] *ex vultu* B.

10. *vota secundo*] *vota secuta* Bonada.

11. *numquam te*] *te numquam flere quiescit*. Bonada.

1209.

Anth. IV. 64.

1. *siti*] ultima brevi.

4. *docta sonare mele*] intelligitur monodiaria. B. Add. T. II. pag. 682. *melos* Bonada.

5. *octo*] sc. octo annos vixit Titius Philippus puer, proles cito rapta, et Aelia Saturnina, fratri tenero carior una soror, obiit uno insuper anno. Quod ambigue dictum est; Saturnina enim aut primo vitae uno aut nono obiisse videtur.

8. *cantu*.] *saltus* Gruter. p. 654.

1210.

Anth. IV. 66. Carmen rude.

1. *Laberi*] *Laberii* Schrader. Ep. crit. p. LVIII.

5. *haec*] legendum *hae*.

6. *in spica*] inde ab hoc versu versus hexametros agnosco.

7. *germen*] Schrader. *gramen* vulgo.

9. *varium*] *vatum* Bonada.

15. *quod*] *quod fueram, non sum: sed rursus ero, quod modo non sum.* Muratori T. II. p. 771.

1211.

Anth. IV. 67.

5. *umor*] vulgo dicitur *humor*.

6. *defluat*] *profluat* Bonada.

1212.

Anth. IV. 68. In Anthologia Burmanni hoc epigramma superiori coniunctum est, sed error in Add. T. II. pag. 683. ab editore corrigitur.

1. *Rust., car. con.*] *quid lac. opus est, carissime Rusticelli.* Burm. Bonada adnotavit: „Si dicas *carissime Rusticelli*, sculptorem emendabis. Sed non cogitabat, secundam syllabam nominis *Rusticelli* natura corripi." Haec retulit Schraderus in Ep. crit. p. LVIII.

3. *nec*] *neu* Bonada.

4. *ut quae volui*] *v . . quot volui* Boissardus. *vixi quod volui: tempore tempus habet.* B. recte.

5. *annos-annus*] Bonada. i. e. ultimo anno aliquid defuit, quominus viginti annos inpleverit. — *annos-annum* vulgo. *aetas-annos* B.

1213.

Anth. IV. 69. Hoc epitaphium non adeo vetustum esse arbitror.

4. *proh-ah*] *mox-ah* Burm. *post spreta ah! turpis* Wakefield. ad Lucret. III. 1059.

6. *diem*] Burm. et Wakefield. *deum* vulgo.

1214.

Anth. IV. 70.

1. *his*] Schraderus Epist. crit. p. LIV. *hic* vulgo.

Aelia] contra regulam media est longa, ut Schraderus ibidem adnotavit.

2. *tum*] sic scripsi; *cum* vulgo.

3. *mutasti*] ultima brevi.

1215.

Anth. IV. 71. Versus trimetri.

1. *in adolescentula*] Schrader. Ep. crit. p. LIX. *o quanta pietas fuit hac adolescentia* vulgo. *o quanta pietas fuerat in hac adolescentula.* Muratori T. III. p. 1658.

3. *amica, eventum*] hiatus negligitur. His duobus posterioribus versibus adolescentula amicam dolentem solatur.

1216.

Anth. IV. 73. Cum per se hoc distichon intelligi nequeat, maioris epitaphii fragmentum esse iudico.

2. *reddita*] *perdita* Schraderus Ep. crit. p. LIX.

1217.

Anth. IV. 75.

1218.

Anth. IV. 78.

1. *forma pudoris*] i. e. exemplum, das Ideal. Vid. Schraderum Ep. crit. p. LIX.

4. *viventem deo*] i. e. den zu beweinen, der in Gott lebt. Christiana est inscriptio.

1219.

Anth. IV. 79.

2. *Thallusa*] *Thalusia* Heins. inprobante Schradero Ep. crit. pag. LX.

3. *lucibus*] *lusibus* B. An *Quae vix vicenos conplerat nubilis annos?* plane, ut in epitaphio alio apud Orellium n. 4841.

Nonum post decimum conpleras nubilis annum,
Vibia, crudeli funere rupta viro.

6. *lumina cara*] *flumina rara* Heins.

8. *animam*] Gruter. p. 950. *animum* vulgo. *fata eadem dederant.* Bonada.

1220.

Anth. IV. 80. Muratori T. III. p. 1331, 10.

1. *aspecto-tumulo*] *expecta paulum, tumulo subsiste* D'Orville. *Qui spectas, paulum tumulo subsiste.* B. Add. T. II. p. 683.

3. *sapiens, proba*] D'Orville. *sequens prob.* vulgo. Illud *fida marito* supplevit B.

4. *viximus-quatuor*] haec inscriptionem efficiunt, non partem epigrammatis.

6. *sperabam*] D'Orvill. *narrabam* vulgo. Illud *quietem* et *amnis aqua* idem supplet.

1221.

Auth. IV. 81.

4. *deserit ista virum*] *deserit illa virum* In Collect. Pisaurensii T. IV. p. 472.

1222.

Anth. IV. 82. ex Maiansii epist. p. 45.

6. *mater* etc.] *mater fleverit, indicio est* Burm.

7. *nam postq.*] versus uno pede claudicat. *nam postquam et caram monumento hoc cond.* Burm. Add. T. II. p. 683. An *Nam postquam tumulo et monumento hoc condecoravit?*

1223.

Anth. IV. 86. Orell. Inscriptt. n. 4838.

1. *ardente*] i. e. ardentem. Supra *iuvenile figuram* pro *iuvenilem.*

1224.

Anth. IV. 87.

1225.

Anth. IV. 88.

3. *superstes*] *superstans* Burm.

4. *patrumque* etc.] *patremque Arvernum hospitium* (vel *hospitio*) *civem se adscisse superbit.* Crusius.

9. *humili*] *humilem* Crusius.

1226.

Anth. IV. 89. Apud Gruterum alia inscriptio legitur p. 910:

T. Flavio T. L. Antiocho Patrono
Eros et Viola liberti.
Quod quisque vestrum mortuo optarit mihi,
Id illi eveniat semper vivo et mortuo.

Ideo nostro loco tota inscriptio aut mutanda, aut primus senarius sic corrigendus est:

Quod quisque vestrum mortuae optarit mihi,

quod Schradero placuit p. cr. Ep. LXI. idque recepi. Vulgo enim legitur:

Quod quisque vestrum optaverit mihi.

1227.

Anth. IV. 90.

2. *infelicis*] Schrad. Ep. crit. p. LXI. ex Muratorio T. III. p. 1638. *infelix* vulgo. In *Atilia* prima semper corripitur.

15. *vix*] Schrad. *bis* vulgo.

17. *et p. ad letum*] Muratori. *sed p. ad letum* Burm. *et p. ad lectum* vulgo. Mox *sit* Muratori.

22. *vovit*] Schrad. *voluit* vulgo. *Pro vita voluit* Bonada. Burm.

25. *audire*] Schrader, ex Muratorio. *audite* vulgo. [Corr. context.]

1228.

Anth. IV. 93.

2. *titulo*] *tumulo* B.

1229.

Anth. IV. 94.

5. *dum semel occidimus*] *cum semel occideris* Schrader. Ep. crit. pag. LXII.

1230.

Anth. IV. 96.

1231.

Anth. IV. 97.

2. *marmoreisque*] *marmoreusque* Burm. dissuadente Schradero Ep. crit. p. LXII.

5. *nec senior*] Ms. Moroni. *non senior* vulgo.

6. *at fati-sorte*] Heins. *at fato-sorte* ms. Perotti. *ac fato-sorte* vulgo.

1232.

Anth. IV. 98.

5. *incolumis potuisset*] Fabrettus. *incolumi 'potuisset* vulgo. *incolumi potuissem* Heins.

5. *invisa est*] corruptum. An *infesta est?* Schraderus Ep. crit. p. LXII. corrigit *Fortuna invidit.* Sed potius legendum: *Fortuna invida est*relicto hiatu.

spes et] *spes est* Fabretti. *spes et frustrata parentem* B.

6. *cuncta*] Fabretti. *dura* vulgo.

1233.

Anth. IV. 100. *Duo Iuvan. Lupi et Apri* inscribunt mss. Cyriaci et Moroni. *Naufragorum iuvenum duorum* vulgo.

1. *una Iuvavonis*] Schrader. Ep. crit. p. LXIV. *una Iuvaniae* ms. Cyriaci et Moroni. Muratori T. IV. pag. 1905. *una iuventutis* vulgo. *Iuvavo*, *Iuvavia*, *Iuvania*, *Iuvanum* nomina sunt urbis Salzburg. Conf. Mannert. Germanien p. 685. — *una iuveniles* Bonada.

hos] ms. Moroni. Muratori. *haec* vulgo.

2. *libertatis opus*] non liquet.

1234.

Anth. IV. 101.

2. *tulit*] i. e. abstulit.

4. *conpetiere*] *composuere* Burm.

1235.

Anth. IV. 102. ap. Orellium n. 3359.

4. *tam inpubem*] Schrad. Ep. crit. p. LXIV. *nam inp.* vulgo.

6. *hebet*] Bonada. *habet* vulgo.

natum florem l. c. torquet] Bonada. *Mater habet natum, Florum lux candida torquet.* vulgo sine sensu.

1236.

Anth. IV. 103.

8. *tumulo*] *tumulis* Fabrettus p. 184.

1237.

Anth. IV. 104. *Iulii Saturni* Fabricius.

1238.

Anth. IV. 105.

2. *fati*] *fato* Bonada.

3. *et annis*] *ab annis* vel *inanis Spes fuit in puero* B.

1239.

Anth. IV. 106.

1. *subdit*] *surgit de germine, tellus* Bonada.

4. *germina*] Schradaeus et Schraderus Epist. crit. pag. LVIII. *gramina* vulgo.

nequitiae] *Si fructus proprio subdat de germine tellus,*
si referat sparsis debita seminibus;
nascentur tumulo formae nova messis, honores,
et lepor et suavis germen amicitiae.

Wakef. ad Lucret. I. 8.

1240.

Anth. IV. 107.

1241.

Anth. IV. 108.

2. *Caper, et*] *et Caper* Schrader. ap. Burm., sed in Epist. crit. p. LXIV. amplius deliberandum censet. *mater et* Burm. *Caper et facili* Gruter. p. 905. omisso *ex. Longaeva et facili* Bonada.

5. *N . . durae*] *Nam durae mortis s. l. m.*
parce, monent etc. B. *Nec durae* Bonada.

1242.

Anth. IV. 109.

2. *invalidosque*] corruptum.

3. *Chrysologus*] *Grisologus* Fabrettus p. 362.

usque] Heins. Bonada. *utque* vulgo.

1243.

Anth. IV. 110. Iambici senarii.

4. *speciem obtinentem*] *specie obtinentem* Muratori T. II. p. 1070.

5. *Phoeaeensium*] Schrader. Ep. crit. p. LXIV. *Phocaensium* vulgo. *Phoeensium* Muratori. Incolae Phocaeae vocantur Phocaeenses, non autem Phocaenses. Praeterea in *Phocaeensium* syllaba secunda ante vocalem corripitur, cuius rei mentionem fecit Schraderus ibidem p. LIV.

in patrio] Schrader. ex Muratorio. *patrio in* vulgo.

7. *tenebit*] *tenebat* Schrader. *tenebet* ms. Moroni.

Isidis nati] i. e. Ori nomen habebit. In indice B. vitiosa est inscriptio, ex praecedentis epigrammatis scriptione nata. *sidisnati* Muratori.

1244.

Anth. IV. 115.

1. *aetas*] *pars* Muratori T. III. p. 1736. *iacet pars magna* Bonada.

4. *desertae*] *desectae sobolis miserabile* Muratori. Bonada. recte.

1245.

Anth. IV. 116.

2. *tumulo et*] Schrader. Ep. crit. pag. LXV. ex Muratorio, om. *et* vulgo.

4. *bis mihi* etc.] corruptum.

1246.

Anth. IV. 117.

2. *laudatae*] *insontes* Maffeius.

3. *sedes-ducite*] intelligendum ex sequenti *per*. Conf. epigr. 189, 11. Ducite per sedes vestras pro: *ad sedes vestras*. Huschk. ad Tibullum I. 3, 58. p. 96.

7. *super annos*] *super annis* Muratori T. III. p. 1705.

12. *Hecubâ flevit*] ceteri interpretes *Hecuba* nominativum esse statuunt, cuius extrema syllaba debili positione atque caesura concurrente producatur. Sic Santenius ad Terentianum p. 309. Iacobs. ad Anthol. Gr. T. XI. p. 113. Ramshorn. L. Gr. p. 1068. Huschk. ad Tibullum I. 7, 61. Ego ablativum esse duco. Hecuba enim infelicior erat, in extrema senectute moriens, quam Penthesilea, quae iuvenili aetate obiit. So hat Penthesilea weniger als Hekuba geweint. Haec vero sententia quam maxime praecedenti versui apta est.

1247.

Anth. IV. 118.

2. *ture potita*] correxit Katancsichius in Geographia vetere Istri adcolarum T. II. p. 127. miseros ture i. e. Lares, quibus numquam vel

raro sacrificatur. — *tum . . tita* Muratorius T. II. p. 1234. *sorte potita* B. *tum . . sortita* vulgo.

1248.

Anth. IV. 119.

4. *geminasse*] *geminare* Bonada.

6. *Taenarias*] Schraderus Ep. crit. p. LXV. corrigit *Tartăreas*, quia boni poetae *Taenarius* pro *Tartario* et *Taenara* pro *Tartaris* non ponant. In Taenaro, promontorio Laconico, descensum ad inferos esse narrant poetae, unde Taenarius cum multis substantivis iungitur, cum sententia in orco versatur: sed delectum in iis habere debemus, nec ea sociare, quae a propria vi Taenari prorsus abhorrent.

10. *non tulit apta*] quia eius nomen militaris imperii praefecturam sapere videbatur. Burm.

Consule Dioscoro] a. p. Chr. 442.

1249.

Anth. IV. 120. Hendecasyllabi.

1. *Evodiae Cyparae*] hac subscriptione utitur Morcellius Op. Epigraph. T. II. p. 225. Reinesius legit *Clodiae*.

1250.

Anth. IV. 121.

8. *alio pleno, quod*] corruptum.

9. *nomine*] *Nomen Acilianus, quo nomine nunc soror orba*
Vivat etc. Schrader. Ep. crit. p. LXVI.

1251.

Anth. IV. 123.

8. *Domitium*] prima longa. Eum errorem reprehendit Schrader. p. LIV.

10. *ista potens habui*] Gruter. i. e. jene Vorzüge habe ich in meiner Gewalt gehabt; istis virtutibus praeditus fui. — *iste potens habui* vulgo. *habuit* Fleetwood.

1252.

Anth. IV. 124. apud Orellium bis legitur n. 2621 et 4829. Osanni Sylloge Inscript. fasc. IX. p. 489.

2. *nunc*] Burm. addidit ex simili inscriptione, quae ap. Murat. T. III. p. 1551. vel in Inscriptt. Veliternis a Cardinale editis p. 122. legitur:

Desine iamfrustra mater mea, desine fletu
te miseram totos exagitare dies.
namque dolor talis nan nunc tibi contigit uni:
haec eadem et magnis regibus acciderunt.

Longinus histrio erat Macci personam agens, isque ideo adscriptus Esquilinae tribui, quod ea aliquando histrionibus data erat. Osannus.

1253.

Anth. IV. 126. apud Orellium n. 2486. et Morcelli Op. Epigraph. T. I. p. 439.

Iucundus] i. e. *Iucundus*, *Liviae*, *Drusi Caesaris* uxoris, servus, *filius Gryphi et Vitalis*.

3. *saga*] i. e. venefica. Morcelli.

1254.

Anth. IV. 127.

1. *iustis*] *iustus* Gruter. p. 1052.

1255.

Anth. IV. 128.

4. *Crocale*] Schrader. Ep. crit. pag. LXVI. ex Muratorio, in quo legitur *hic Crocale*. — *Corale* vulgo.

6. *formosas-trahunt*] Burm. *formosas-ferunt* vulgo. *formosae-trahunt* Muratori.

1256.

Anth. IV. 129.

6. *Rufinilla*] in hoc hemistichio pentametri contra morem spondeus pro dactylo legitur, cuius licentiae multa in Anthologia iam habuimus exempla, ut A. IV. 56. Aliud vitium in mensura huius nominis deprehendisse putabat Schraderus Ep. crit. p. LIV., at iniuria; versus enim sic metiendus est: *Rufi|nus prior| et|| Rufi|nilla de|hinc.*

1257.

Anth. IV. 130.

1. *subiecta nec ante*] i. e. cum primum peperit, im ersten Wochenbett. Vulgo male interpungitur post *subiecta*. *Nata brevi spatio*, *partu subrepta necato*, B.

2. *Rhanis*] *Rhanos* vulgo.

5. *praesens hic*] Burm. *praentis* vulgo.

1258.

Anth. IV. 131.

1. *sepultae*] Burm. idque confirmat ms. Goth. Duebneri in Iahnii Ann. VIII. 3. 1828. p. 309. *sepulcro* vulgo.

2. *acta*] Burm. *arcta* vulgo. Illud ms. Gothano Duebneri firmatur.

4. *heu! cuius*] *haec*, *cuius* Schrader. Ep. crit. p. LXVI.

7. *Theodote*] penultima longa. Hunc errorem deprehendit Schrader.

Ep. crit. pag. LIV. Fleetwood dedit *Theodorae*, quo vitium tollitur. In ms. Gothano Duebneri legitur: *Est Theodata nomen huic, q.*

1259.

Anth. IV. 132. apud Orellium n. 4839.

1. *fueris*] *fuerim* Schrader. Ep. crit. p. LXVI.

necessest] ap. Orellium. i. e. *necesse est*, quod vulgo legitur. [Corr. context.]

1260.

Anth. IV. 133.

3. *doctissima cumque Essem*] Bonada. *doctissima cum . . Essem* vulgo.

1261.

Anth. IV. 134. *An carmen sit antiquum, dubito.* Schraderus Ep. crit. p. LXVI.

1262.

Anth. IV. 135. Recens esse suspicor.

1263.

Anth. IV. 136. Muratori T. I. p. 423. Inscriptio Christiana.

3. *in quam*] B. *in qua* vulgo.

6. *hinc dolor*] supplevit Schrader. Ep. crit. p. LXVI. vulgo lacuna. — *quanta* supplevit B.

1264.

Anth. IV. 138.

1. *nostra*] cum hoc tum cetera supplementa excogitavit B.

2. *morte*] *more* Bardilius, ut IV. 35, 5. *solito de more.*

1265.

Anth. IV. 139.

1. *Hoc, Anuline, mei*] Bonada. Burm. *Hoc Annullinae mei* vulgo.

2. *vix*] *vixi denos tantummodo menses.* B.

3. *divina-itura*] *damnatas-abitura* B.

5. *nomine inane*] an *nomen inane?*

1266.

Anth. IV. 140.

1. *mors*] Schrader. Ep. crit. p. LXVI. *sors* vulgo.

2. *fausta*] Schrader. *Fausta* vulgo.

8. *tui*] genitivus est; simplicius erat dicere: *solatia lacrimarum mearum sensus tuos non iuvant.*

quos nocuere] mendosum. An *quoi nocuere?*

11. *matris*] *nomen dulce patri, solumque A. p.* Schrader. Ep. crit. p. LXVII.

13. *gelido*] Schrader. *calidum* vulgo.

Vernante calidum decoxit frigore flores
et gemma in fructu m. i. tulit.

Gruter. p. 1177.

1267.

Anth. IV. 141. Inscriptio Christiana.

2. *sacra-aula*] i. e. coelum.

1268.

Ap. Orellium n. 2876.

5. *nobis pueris*] metro reclamante.

12. *in*] construe: *doctus, compendia tot literarum et nominum in currenti stilo notare.*

16. *supererat*] i. e. superabat me.

21. *sciturus domini*] metrum eodem modo, quo v. 5. violatum.

1269.

Edidit Duebnerus ex codice Gothano in Annal. Iahnii 1828. T. III. F. III. p. 314. Alterum epigramma, quod eodem loco adtulit Duebnerus, in Martiali iam legitur.

2. *praefert*] an *praeferat?*

8. *Xandram*] *Xandra* ms. Goth.

1270.

Apud Orellium n. 1782. Iambici senarii. Idem fere distichon supra n. 1215. legitur.

1271.

Epitaphium cuiusdam virginis edidit Duebnerus in Iahnii Annal. 1828. T. III. F. III. p. 315.

1272.

Ex Marinii Actis Fratrum Arvalium T. I. p. 123. et Osanni Sylloge Inscr. fasc. IX. p. 459.

3. *Noveli*] Marinius. *novel* in apographo Osanni, qui vel *novellis* vel *novellum* supplere coniecit; ego *novellis* praefero.

4. *orbe rotae*] *orbe rota* Marinius et Osanni apographum.

6. *fecit, et inferiis*] ita scripsi. *fecit inferis* Marinius. *fecit, inferiis* correxit Osannus.

1273.

Ex Ioannis De Vita Thesauro Antiquitatt. Beneventarum p. LIV. in capite Inscriptt. Supplementa adiecit Ioannes De Vita.

1274.

Anth. IV. 142 — 146. Apud Gruterum p. 607. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 269. Osanni Sylloge Inscriptt. fasc. IX. p. 490. Hoc epitaphium Tiberii Caesaris aetate (non *Titi*, ut Ritter in Elementia grammaticae latinae p. 80. dixit) conscriptum esse, docet inscriptio. — Sed Vulpius ad Catullum 94, 5. p. 473. a docto quodam viro saeculi XVI. factum censebat, et ante hunc Vavassor de vi et usu Q. V. pag. 154. idem statuit, vana quidem ratione commotus. Atimetus Anterotianus, libertus Pamphili, Tiberii Caesaris Augusti liberti, sibi et Claudiae Homonoeae hoc epitaphium fecit.

3. *claris*] *cunctis* ms. Cyriaci.

5. *Paphie*] Ob hunc versum, in quo *Paphie* pro Venere dicitur, totum carmen ab antiquis non profectum esse dixerat Vavassor: quem satis refellit Schraderus in Observatt. p. 13. et in epist. Crit. p. 67. — *Paphia et Charites* in Boissardo legitur.

7. *aetas mea viderat*] *aetas compleverat* in Boissardo.

14. *pensarem*] ms. Henninianus apud Boissardum. *pensarem pro te, o Homonoea, libens.* Bonada. *pensassem* vulgo.

16. *te matura*] *te immatura* ms. Voss. B.

21. *experiare*] *experiere* ap. Boissardum.

22. *quodque mihi*] mss. Moroni, Cyriaci, Bonada. Orellius in Eclogis p. 264. adnotat *quodque i. e. quam partem iuventae mors immatura mihi eripuit.* — vulgo legitur *quodque meae.*

24. *dignissima vita*] *vita* ablativus est. *dignissima vitae* in inscriptt. Antiq. Ioann. Taccini p. 78. Bondam. Var. Lectt. p. 43.

25. *perfruererere*] *perfruere ipse bonis* ms. Gothanus Duebneri. *perfrueare* Gruter. Bonada. Hunc versum corruptum esse putat Osannus.

26. *Η πολὺ* etc.] edidi ex Anthologia Iacobsii T. II. p. 823.

29. *λειπομένη δάκρυα*] *δάκρυα λειπομένη* Iacobs.

1275.

Anth. IV. 146. In uno lapide duo epitaphia diversa diverso tempore insculpta esse, affirmat Fleetwood. Vulgo inscribitur *Gracilis maritus Probinae coniugi*, quod altero epigrammati convenit. Secundum vero epigramma corruptissimum.

10. *Ne quidquam*] *ne quiquam* Gruter. pag. 1058. *nil quidquam* vulgo.

habens] Gruter. *habes* vulgo.

11. *Probina*] prima longa, quem observavit errorem Schrader. ep. crit. p. 54.

iacet] *iacit Gracelis cito rapta marito Diebus paucis vix commodata suo.* Gruter.

12. *diebus*] versus corruptus.

13. *acerbam*] *acerba* vel *acerbis* legendum.

18. *adfectum*] filium.

19. *nil te*] *nil te damna movent communis funere lecti* B. *nil te damna nocent communis fuuere lethi* Ulitius Add. T. II. p. 686.

1276.

Anth. IV. 147. apud Orellium n. 4848. Iambici senarii.

2. *haud*] *hau* Gruterus p. 769. *heu* Bonada.

1277.

Anth. IV. 148.

1. *test*] Gruter. p. 799. i. e. te est. *te 'st* vulgo.

3. *probatast*] Gruter. i. e. probata est. *probata 'st* vulgo.

5. *quae dulcis mores*] i. e. dulces mores. *Lesbia sum, dulcis mores quae sola reliqui* Fabricius, numero rotundiore.

8. *cum suo*] *cum suave homine Spurio* Gruter. *cum unanime Spurio* Barth. Adv. 21, 5., ita ut Spurius sit filius. *dulcis nomine cum Spurio.* Fabricius.

9. *haec*] *hoc* Bonada.

1278.

Anth. IV. 149. ap. Orellium n. 4851.

2. *aeterna*] Fabrettus p. 80. *aeternum* vulgo. *aeterna Sabis amata domu* Bonada.

3. *annos*] Schrad. ep. crit. p. 67. ex Fabretto. *horas* vulgo.

5. *hunc titulum*] ms. Moroni. Fabrett. Gudius. Muratori p. 1292. hoc versu enumerantur ea, quae sunt *ultima dona.* B. omisit hunc versum, secutus Pithoeum. *hunc tumulum* etc. Bonada.

1279.

Anth. IV. 150. ap. Orellium n. 2442.

4. *exegi*] *quos vita exegit dulciter ipsa mea* ms. Beyellius.
canosque per annos,
queis vitae exegi dulce iter ipse mea. Barth.

1280.

Anth. IV. 151.

1. *hunc tibi*] *hunc ego nunc titulum tibi statuo, car. c.* Bonada.

3. *extremum*] *postremum* Bonada.

6. *tumulo*] *titulo* Bonada.

1281.

Anth. IV. 152. Osanni Sylloge Inscript. fasc. IX. p. 457. Vulgo inscribitur *Memmia M. L. Anna.* Epitaphium pulcherrimum.

1. *rosast*] apographum Osanni. i. e. rosa est. *rosa* vulgo sine *st* sive *est.*

2. *certo*] Muratori T. III. p. 1295. Bonada. Millin Magasin Encyclopédique Année 1810. T. II. pag. 146. *certe* vulgo.

3. *formasa videri*] *farmosa Anna videri* Muratorius.

6. *prosequor*] *prosequar* Bonada.

1282.

Anth. IV. 153.

1. *longa faeras*] Fabrettus p. 188. *fueras longa* vulgo.

3. *ardenti*] mss. Moroni et Perotti. Fabretti. *aetheriae* vulgo.

5. *miserumque absumit*] mss. Moroni, Perotti. Fabretti. *miserum, me absumit* vulgo.

9. *imago est*] abest *est* a Fabretto.

1283.

Anth. IV. 154.

5. *munus, versus donamus*] ms. Gothanus Duebneri. B. *versus munus donamus* Gruter. p. 843. *munus, versus donavit* ms. Barthii Adv. LII. 1. — *versus munus donatus* vulgo.

6. *et gratam cessit* etc.] mss. Moroni et Cyriaci. *et doctam cessit docta Thalia lyram.* Laur. Abstemius. ms. Barthii. *et gratam caepsit docta Pedana chelyn.* Gruter. vulgo. *et gratam sculpsit docta Pedana chelyn.* ms. Gothanus. Bonada.

7. *me nunc*] *nunc me* ms. Goth. Hoc distichon deest apud Barthium.

1284.

Anth. IV. 155.

1. *Hermes*] *Herines* Muratori T. III. p. 1351.

2. *Nice, praeissemque*] *Nice: aptassemque, utinam tua fata superstes* vulgo. *nunc ego praeissemque utinam tua fata superstes* Muratori.

4. *rapta iaces* etc.] Muratori. *rapta iaces, annis iam viduata tuis.* vulgo versu pentametro.

5. *lac tibi* etc.] Muratori. *Iam tibi Cybeles sint et rosa grata Diones* vulgo.

6. *serta*] *sertis* Muratori.

7. *meritae*] Muratori. *meritis* vulgo.

8. *annua, et hic*] *annuaque, et manes placida tibi morte qu.* Muratori.

9. *Marathonia*] B. *Marathonis* vulgo. Luscinia Marathonia celeberrima fuisse videtur; alibi Attica aëdon laudatur, ut A. IV. 172, 20.

1285.

Anth. IV. 156.

1. *vixi*] B. *vixit* vulgo.

5. *nomine Maturae*] Gudius. *nomina Maturae* vulgo. *nomina matura* Bonada.

7. *ima*] hunc v. ex Grutero p. 766. recepi, quem B. omisit. Matura XLII. anno obiit, postquam XXVIII. annos in coniugio fuerat.

1286.

Anth. IV. 157. ap. Orellium n. 4834.

1. *Irene*] Muratori T. III. p. 1497. *Eirene* vulgo.

2. *quinos*] *binos* Muratori.

1287.

Anth. IV. 158. Inter monumenta Christiana retulit Scriverius.

1. *hic erepta*] *hic iacet abrepta extremo funeri coniunx* Gruter. p. 832. unde legendum *Hic abrepta iacet supremo funere coniux*.

2. *Thecla*] Mazochius p. 176. B. in Add. T. II. p. 686. *Tecla* vulgo. *praegnans*] *vivens* Gruter.

4. *unum*] an *una*? — *crudeli tabe c. sust. unum* Gruter.

1288.

Anth. IV. 159.

4. *vos sitis pl.*] Bonifacius. *vos ite o pl.* vulgo. *vos este o pl.* Schrader. ep. crit. p. 67. *vos ite placidi* Muratori T. III. p. 1364.

1289.

Anth. IV. 160. Hoc epitaphium una cum sequenti in uno monumento legitur.

2. *perdite amata*] B. et Schrader. in ep. crit. pag. 68. *praedita amans* vulgo.

3. *quin n. in amaritie*] Schrad. *quin nulla in avaritiae* ms. Heins. *quum nulla in avaritie* vulgo. *quum nulla inavarities* Bonada. *amarities* occurrit apud Catullum.

1290.

Anth. IV. 161.

1. *Philematium*] utrumque dicitur vel Philematium vel Philematio. *nominitato*] conditor huius epitaphii Lucretii vocabula imitatur, ut *nominitare* ac *supera* et *necis potiri*. Schraderus ep. crit. p. 68.

3. *eidem*] i. e. eidem patrono.

4. *re fuit*] *qee fuit e puero plus superaque parcius* Muratori T. III. p. 1422. Legendum *qui fuit e vero plus superaque parens*.

1291.

Anth. IV. 162. ap. Orellium n. 4652.

1292.

Anth. IV. 163.

1293.

Anth. IV. 164.

1. *dulcis aput*] B. ex Grut. p. 1061. *dulce caput*, *manes* vulgo.

2. *liquisti morte*] *tu secura iaces*, *nobis reliquisti querelas*. Gruter. An *tu secura iaces*, *nobis liquisti querelas?*

1294.

Anth. IV. 165. Prius distichon a marito, secundum a coniuge dictum est, tertium abruptum corruptumque videtur.

1. *dulce*] ms. Perotti. *chare* vulgo, quod Pithoeus supplevit.

2. *quae*] *quum* B.

3. *flere*] ultima longa. excusat interpungendi ratio. *fletum* B.
me hora manebat] B. *fatalis mihi ora manebant* vulgo.

4. *quae*] uncis inclusi. reliqua ex ms. Perotti recepi. *Quae coniugio distulit illa tuo* vulgo. *quae me coniugio distinet una tuo* B.

5. *tunc tu*] hoc distichon intelligi nequit.

1295.

Anth. IV. 166. Ferretius in Musis lapidarib. p. 144. Gruter. pag. 654. Epigramma corruptum.

1. *Glyconis*] psaltria.

2. *anima*] *animo* Schrader. Epist. p. LXIX. ad ep. 210. — *usque ipsa* Bonada.

3. *tetricos-honores*] i. e. sie verdüsterte sich nie den Reiz des Lebens, sondern brachte dasselbe stets in Lust und Freude zu. Infinitivi *madere* et *sequi* pendent ab *egit*, sie trieb das Trinken und Singen, id est, sie trank und sang.

4. *mage*] Pithoeus. *magi lascivos suabes* vulgo. Sed mage lascivos et suaves honores egit.

Sic numquam tetricos egit sibi lucis honores,
Sed magi' lascivos suavis Bacchoque madere,
Simplicitate loqui: cantus mollesque choreas
Lusibus ipsa suis generabat, saepe et amores.

Bonada.

5. *choreas*] Grut. *coronas* vulgo.

6. *amores*] Grut. *amore* vulgo.

10. *severa*] Boissardus. *benigna* vulgo.

1296.

Anth. IV. 171.

1. *Livia-tellus*] Forum Livii.

2. *satas*] ms. Pighii. *satam* vulgo.

5. *et tantum*] *inanium* ms. Morgagni. *et miserae liquit solatia inania amanti*. B. An *Haec tantum?*

6. *ponere*] *reddere* Gruter. p. 823.

1297.

Anth. IV. 172.

2. *mersa deo*] *mersa vado* B.

10. *nunc-ipsa*] Bonada. *huic-ipse* vulgo.

15. *bis senos*] corruptum, mater obiit XXII. aenos natus: igitur filius XII. annos natus esse non potest, sed potius sex annos natus erat ut in versu undecimo dictum est. An *hos senos?* quod certe sensu, metro autem minus commendatur.

19. *Attica aëdon*] A. IV. 155. *et super in nido Marathonia cantet aëdon* i. e. luscinia.

20. *comes in lachrimas*] Schrader. ep. crit. pag. 68. *in lacrimis* Bosscha ad Anth. gr. T. IV. p. 284. *ad lacrimas* ms. Gudii. *comes his lacrimis* vulgo. *comes lacrimis* Bonada.

Siren] Sirenes, lusciniae, hirundines, cycni de lugubri cantu poëtarum non raro dicuntur.

21. *et Alcyone*] ms. Gudii. Schrader. *ut Alciona* vulgo. De Alcyone sive Halcyone (der Eisvogel) extat epigramma in Anth. V. 172, et conf. Lange vermischte Schriften p. 211.

22. *et tristis-et*] unum alterumve *et* corruptum. *cum tristis* Bosscha.

23. *Oebalius-cycnus*] cycnem Italicum sive Ligusticum intelligit poeta, quem, mortem Phaethontis querentem, describit Ovidius in Met. II. 367.

mecum] *moriens* Bosscha.

1298.

Anth. IV. 173.

1. *caste*] *castae* Bonada. B.

1299.

Anth. IV. 175. Millin Voyage dans le Midi de France T. III. p. 502. Christiana est inscriptio.

1. *Apelles*] prima longa. *deb. coniugio pia ea scribit Apelles* D'Orville. Malum poetam corrigere non licet.

2. *quam rapuit . . mors*] *quam rapuit moesto mors* Bonada, Muratori T. III. p. 1299. lacunam ante *quam rapuit* indicat, Millinius vero eodem loco, quo Burmannus, habet.

6. *refero munus . .*] In *refero* vitium latet, cum *re* brevis sit syllaba. *refero munus Sempronia* Tollius. — Millinius adnotavit: *Le nom de cette épouse est effacé dans l'inscription. Je ne sais pourquoi le*

P. Dumont a placé ici celui de Sempronia, *qui rend le vers faux. Ce nom se retrouve encore dans plusieurs manuscrits conservés à Arles. On ne remarque plus sur le monument que la trace d'unò.*

7. *viri*] Schrader. ep. crit. p. 68. *viro* vulgo. *virom* B.

11. *Pompeius Apelles*] *Sextus Pompeius Apelles, qui probablement était un affranchi de la famille Pompéia, a exprimé d'une manière trop obscure ses regrets sur la mort de son épouse; les qualités de cette jeune dame méritoient sans doute d'être chantées plus dignement, mais l'amour coniugal navoit pas inspiré à Apelles le talent des vers.* Millin.

1300.

Anth. IV. 178.

4. *poterunt*] *potuerunt* Bonada, *poterint* vulgo. verum recepi e Maffeii Mus. Veron. p. 423.

8. *sibi*] *tibi* Schrad.

10. *a domino*] Pertinet hoc epigramma ad Firmam Epaphroditi contubernalem, non uxorem; nam civis Romanus fuisse non videtur, qui praenomine et familiaa nomine caruit. Idque confirmat tertius versus, ubi coniux distinguitur a maritis, qui proprie talea dicuntur post contractas nuptias. Epigramma meminit conlibertorum, qui duo videntur fuisse, quorum alter militiam sequebatur, alter a domino iussu eius aberat. Maiansius ep. p. XLI.

1301.

Anth. IV. 179.

1. *florea grata*] i. e. flores gratos. *florea prata* vel *rura* B. Add. T. II. p. 687.

4. *ac leve*] *at gelida hibernum tempus tellure videtur.* B. Add. l. l. Interpretor: und eine leichte Winterzeit möge dir unter der Erde zukommen.

1302.

Anth. IV. 180. ap. Orellium n. 4828. Versus iambici scazontes.

4. *quantum doloris*] construe: sic numquam tantum doloris suspires, quantum titulus iste testatur.

1303.

Anth. IV. 181.

1. *hic*] *heic* Muratori T. III. p. 1339. *hac* vulgo. *haec* B.

1304.

Anth. IV. 183. Edidi ex Petri De Lama Inscriptt. antiq. p. 119., qui ad finem seculi quarti inscriptionem refert. *Il P. Affò*, inquit idem, *lo pubblicò con qualche errore, io lo riproduco fedelmente trascritto.*

1. *cursus variumque laborem*] Pietro de Lama. Muratori T. III. p. 1770. *casus variosque labores* vulgo.

2. *conciliarem opes*] synaloephe neglecta. Sic Pietro de Lama. Muratori. *ut iustas conciliaret opes* Millin Voyage dans le Milanais T. II. pag. 106., qui adnotat: *Cette épitaphe paroît être du temps d'Honorius et d'Arcadius. Muratori met en tête ces mots Macrobius sibi et Theodosiae coniugi opt. V. F. Ils n'y sont pas, et rien dans l'inscription n'est relatif à ce Macrobe.*

3. *transmisi*] Pietro de Lama. *amisi* Muratori. vulgo.

quaecumque] an *quodcumque*?

4. *haec tamen*] Pietro de Lama. *et satis ad manes sufficit urna mihi* vulgo. Muratori.

5. *et*] Pietro de L. *at* vulgo.

7. *manebat*] *maneret* Millin.

9. *extendere*] Pietro de L. Millin. *adquirere* vulgo.

10. *titulus*] Pietro de L. Muratori T. III. p. 1770. *tumulus* vulgo ex Muratorio T. III. p. 1370.

non perit] i. e. memoria bonorum hominum non interit. *non probat* Millin.

bonos] *probos* Murat. T. III. p. 1770.

1305.

Anth. IV. 184. ap. Orellium n. 4841. Morcelli Op. Epigraph. T. I. p. 438.

4. *facinus victrix*] *fati victrix!* B.

1306.

Anth. IV. 185.

1307.

Anth. IV. 189.

Sca] i. e. Scaptia tribu.

1. *post morte*] i. e. mortem. v. 4. *post morte*. v. 6. *fine* pro *finem*.

2. *indicium, obitos*] synaloephe neglecta syllaba *um* arsi producitur.

4. *quid*] Muratori T. II. pag. 758. *quod* vulgo. Was nützt das Leben, wenn wir uns nicht auf die Zeit nach dem Tode vorsehen? der Name, der Ruhm verbreitet sich, und nur der Leib wird verbrannt.

5. *nomen, fama volat*] *nomen fama vehat* B. eleganter T. II. pag. 183.

1308.

Anth. IV. 192.

Crasfiliae] Muratori. Cassia Sulpicia Crasfilia dicitur. *Cras. filiae* vulgo.

1309.

Anth. IV. 193.

1. *L . . . haec*] Muratori T. IV. p. 2076. nomen viri desiderat, ut

Larcius, Lollius, Lucius, Laelius. *Lubens* B. suppleverat, quod in Corrigendis p. 785. retractavit.

1310.

Anth. IV. 195. Inscriptio Christianorum.

6. *ad natum*] *ad fatum* B.

ductus] ms. Alciati et Schrader. ep. crit. p. 69. *iunctus* vulgo. Hoc distichon obscurum est.

1311.

Anth. IV. 196. Osanni Sylloge fasc. IX. p. 458.

3. *sacrati*] i. e. cineres mei sunt sacrati, et per matrem caram positi. An *cineres simul iamque sacrati?*

5. *pius saepe colit*] pronuntiandum *piu' saepe colit* vulgo. *quos pia saepe colit mater* B. v. 9. *floribu' sertis.*

7. *me unam retinete*] i. e. me unam tenete in Orco.

9. *floribus*] pronuntiandum *floribu'.*

10. *dicant*] *dicat* schedae Osanni.

1312.

Anth. IV. 197.

2. *da mi*] „i. e. Ossa sepulta hominis precantur, ne tumulum hunc urina contamines; sed, si gratus homo es, misce, et mihi (i. e. mihi lapidi, qui tumulum lego), da. *Dare* enim et *addere* verba sunt in sacrificiis propria.“ Gerardus Hasseltus in Act. Societ. Traiect. T. I. pag. 263.

1313.

Anth. IV. 199. ap. Morcelli Op. Epigraph. T. I. p. 438.

1314.

Anth. IV. 200.

1. *gratus*] Schrad. *grato* vulgo.

2. *Tusidius*] *T. Usidius* Muratori T. III. p. 1319.

hunc titulum] metrum claudicat. *titulum hunc* neglecta elisione B.

1315.

Anth. IV. 201. Iambici senarii.

15. *aetatis-foedere*] non liquet.

20. *sed lumen*] construe *sed nomen viri omne lumen vel decus mihi dedit.*

22. *inluminas*] *inluminans* Bonada.

24. *nanctus es*] *nactus est* Bonada.

30. *tu piu' moves te*] scripsi adsentiente Orellio nostro in Eclogis p. 285. In *pius s* eliditur. — *tu pius moves te* vulgo. Hagenbuchius *te* delebat.

46. *paras*] *putas* Bonada.
50. *cui placere*] Schrader. ep. crit. p. 69. *cur placere* vulgo.
51. *Romulae*] *Romuleae* Bonada. Conf. Bentl. ad Hor. C. 1. 2. 46.
52. *si tuae*] *si tuai* Bonada. *sit tuae* B. *si fuat similis* vulgo.

1316.

Anth. IV. 202.

1317.

Anth. IV. 203. Hoc distichon in multis epitaphiis legitur.

1318.

Anth. IV. 206. Vulgo carmen ab alio disticho incipit:

Vivere post obitum vatem vis nosse, viator?
Quod legis, ecce loquor. Vox tua nempe mea est.

Id, ut par erat, separatum edidi supra.

11. *exeruere*] Heins. *exercere* vulgo.

1319.

Anth. IV. 207.

1320.

Anth. IV. 209.

6. *laetus omni*] versus claudicat.
7. *nec*] *ne* Schrader. ep. crit. p. 69.
8. *floris*] Bonada. Schrader. *Floris* maiore litera quasi nomen proprium vulgo.
10. *una fide coluit*] *una* nominativo casu, i. e. prae omnibus.
12. *supremumque*] *supremumque suum reddidit obsequium.* Bonada. *supremisque suis reddidit obsequium* Maffeius. Muratori. In lectione Burmanni particula *que* offendor.
19. *vitam habitamque*] In *vitam* ultima arsi producitur.
24. *vitae ei reddere*] Bonada. In lapide VITAE I REDDERE. Illud I explicat Mazocchius per dativum *ei*. — *vitae reddere* vulgo.
26. *iungit-iunxerat et*] *iunxit tumulus iunxerat ut thalamus* Muratori T. III. p. 1737.

1321.

Anth. IV. 210.

5. *anima*] *animo* Schrad. ep. crit. p. 69.

1322.

Anth. IV. 211.

1. *coniu..*] *coniugibus geminis* B. supplevit.

1323.

Anth. IV. 215.

4. *pia*] ultima brevi contra naturam pentametri: quod corrigi nequit mouente Boissonadio ad Theognidem v. 440. pag. 250. et Santenio ad Terentian. v. 1778. p. 291.

5. *mirare*] *mirere* Muratori T. II. p. 956. *miserare* B.

6. *hoc*] omitt. Muratori.

1324.

Anth. IV. 216.

1. *pater Osius*] Labbaeus. *pater Orsius* ms. Alciati. *decus*, *Theodosius* B. quod in Corrigendis retractavit p. 785. *PR. osius* Gruter. pag. 1056.

3. *Mediolani*] B. *MLI* ms. Alciati. *IMI* Gruter. vulgo.

9. *rei*] bisyllabum.

12. *ex tanto*] *in tanto* Labbaeus.

14. *tumulis*] *tumulo* Labbaeus. Illud etiam ep. 219. *accepit tumulos*, *qui dare debuerat.*

1325.

Anth. IV. 217. Inscriptio Christiana.

1. *Tertia*] Schrader. ep. crit. p. 69. *tertia* vulgo.

4. *vixit*, *et heu tenero*] Bonada. *vixit et tenero* vulgo. *vixit et heu misero* vel *vixit et a tenero* B.

6. *rerumque*] *verique* B.

1326.

Anth. IV. 218. ap. Orellium n. 4819.

1. *dispar damna leges*] *Dispar damna lege Parkarum et stamina dispar* in Marinii Actis Fr. Arv. T. I. pag. 161. Bonada. Sed in hoc disticho magna obscuritas inest: legendum enim

Dispar damna leges, Parcarum crimina dispar:
Haec ridenda tibi est, hic lacrimandus erit.

i. e. mit ungleicher Empfindung wirst du von dem zweifachen Verlust, von der doppelten Grausamkeit der Parcen lesen. Denn über den Tod der hier begrabenen alten Amme wirst du lachen, über den Tod aber des Sohnes weinen. Vulgo legitur *haec ridenda mihi est*, ita ut *leges* in primo versu intelligi nequeat.

4. *at hic terno*] *terno consule natus* i. e. tres annos natus. *ad hic tertio* Marinius.

6. *Persephone*] *Persephones* Marinius.

1327.

Anth. IV. 219.

3. *coepto*] *coeptae* Markland.

4. *finiit*] bisyllabum. *quam finiit* Bonada.

6. *quos*] Muratori T. II. p. 1134. Bonada. *qui* vulgo. *quoi* B.

1328.

Anth. IV. 220. Palladius is esse dicitur, cui carmen, quod supra legitur n. 263., tribuitur. Cf. Wernsd. Po. lat. T. II. p. 389.

1. *vitae Palladii*] *ut te Palladi* Gruterus. *vitae Palladi* ms. Meermanni. Si illud *Ut te, Palladi, raptum* etc. vera est lectio, secunda syllaba in *Palladi* contra morem producitur.

1329.

Anth. IV. 221.

1. *supervacua*] in metro vitium est, cum ultima syllaba producatur contra regulam. Explica: Vota fletusque supervacua fuerunt. Numina enim deorum, naturae lex et fatum arcuerunt, quo minus irrita essent vota.

3. *praecesti*] vel *praeisti* B. *sprevisti* vulgo.

4. *beatûm*] B. *veatum* vulgo.

1330.

Anth. IV. 222. Gruter. p. 1000. Subscriptionem ex Mazochio duce Burmanno adieci. Vulgo inscribitur *Vibius C. L. Helenius Vibiae L. Latinae.*

4. *tui*] *mei* Bonada.

1331.

Anth. IV. 223.

1. *Musa*] Gruterus. p. 843. *charta* vulgo.

6. *eheu*] *heu heu* B. Sed vide Ramshorn L. G. p. 1027.

1332.

Anth. IV. 224.

3. *has*] Gruter. p. 1055. *his* vulgo.

5. *maiorum*] Schrader. prob. Nodell. ad Avian. p. 112. *maior enim* vulgo.

8. *tum-mitis*] Schrad. ep. crit. p. 69. *cum-miles* vulgo.

15. *Te Levita pater* etc.] Schrad. ex Grutero.

Te luxitque pater, soboles coniuxque fidelis
Te mixtis lacrimis longe et amata domus.

vulgo.

1333.

Anth. IV. 226.

1334.

Anth. IV. 227.

1. *ereptus*] *prima praerepte iuv.* B.

2. *numerabat*] *numerabas* B.

3. *heu!*] Schrader. ep. crit. p. 70. *heus* vulgo.

1335.

Anth. IV. 228.

2. *merito*] B. *intro* vulgo.

1336.

Anth. IV. 230. Ex litteris initialibus per acrostichin exit nomen *Iulius Secundus*, ut IV. ep. 322.

3. *litore Phocaico*] Massiliae.

11. *trino de numine*] *trino de nemine* Gruter. p. 690. *trino denemine* Broukhusius. Trinum fati numen dicitur, quia tres sunt Parcae.

1337.

Anth. IV. 231.

1338.

Anth. IV. 232. Versus senarii.

1. *filius illum-dedit*] non liquet.

4. *puerilem*] *puer item* Cannegieter.

5. *ac*] delevit Cannegieter.

6. *millibus*] int. passuum.

1339.

Anth. IV. 229.

1. *specie*] B. *speciem* vulgo.

2. *forma equidem* etc.] B. in Corrigendis p. 785. — *forma rudi puerum, Priscum agnomine quondam* vulgo.

1340.

Anth. IV. 233.

1. *qui legis*] an *quisquis es?*

3. *patris*] *patrem p. referens et nomine matrem* Schrader. ep. crit. p. 70., quia vox *amborum* docere videatur, matris mentionem praecessisse.

7. *mortis*] Bonada. vulgo abest.

12. *luctus sollicitare*] Bonada. ut alibi *parcite fata mea sollicitare.* — *luctu sollicitare.* vulgo.

1341.

Anth. IV. 234. Versus senarii.

9. *..rio gnatae*] Huius epitaphii tres ultimi versus post decimum sunt collocandi; cohaerent enim:

. desiderio gnatae fletus in dies
edunt sibi esse talem ereptam filiam.
Quas ob res hoc monumentum aedificavit p a t e r
gnatae sibique et uxori hanc constituit d o m u m,
aeternum ubi omnes pariter aevum degerent.

Sic Schrader. ep. crit. p. 70.

11. *pater*] *pater me; et genitrix, germana, oro atque obsecro* Schrader. Undecimus et quinque subsequentes verba sunt defunctae, quibus suos solari conatur. Idem.

13. *si in vita*] *si in vita iucundae* (aut *iucunda ac*) *voluptati fui,*
vobis, viro atque amicis notisque omnibus.
Schrader.

1342.

Anth. IV. 235. Versus senarii.

2. *sed filio ante*] *sed filiom ante* B.

3. *adquiescerent*] Muratori T. II. p. 969. *adquiescent* vulgo metro corrupto.

1343.

Anth. IV. 236. Gruterus inter spuria retulerat, quod refutavit Maiansius ep. crit. p. XIV.

2. *pisces*] Maiansius. *piscem* vulgo.
captabat] Maiansius. *capiebat* vulgo.
missile] calamus missilis valet die Leimruthe.

3. *praeter*] i. e. praeterea, Wernsd. in Poet. lat. Min. T. VII. p. 138., vel ad epigr. 142. nec inauditum est, *praeter* pro *praeterea* poni, ut Gesnerus in Th. multis Plinii maioris locis demonstrat. — *praedae* Heins.

1344.

Anth. IV. 239.

2. *fluctibus abluerunt*] B. *fl. adluerunt* vulgo. *fletibus abluerunt* Schrader. ep. crit. p. 71.

1345.

Anth. IV. 240. Numeri innumeri.

1. *dulces nati*] Bonada. *dulcis natae, quod caro e pignore restat* B. *dulcis nati* vulgo. *Nati* valet liberos, sive pueros sive puellas: hoc enim loco puella lugetur.

2. *membra qui p.*] *qui parvula membra* B.

3. *dolorem*] *moerorem* B.

6. *sumeret*] *consumeret* B.

8. *mater et genitor*] *pater et genitrix* B.

9. *quo legenti*] *quoque simul redeat sub corde figura legenti,*
luminaque ut fletu siccato saepe madescant. B.

1346.

Anth. IV. 241.

1347.

Anth. IV. 242.

3. *natos*] int. esse.

1348.

Anth. IV. 243. Versus senarii.

1. *libet, et*] Schrader. ep. crit. p. 71. deest *et* vulgo.

2. *ahena*] Heins. *aenea* vulgo. Conf. epigr. 37.

1349.

Anth. IV. 246.

1. *iacet*] *iaceo* Bonada.

2. *cineres lilia*] *cineres sint lilia sintque rosae* Bonada.

3. *sibi*] *terraque, quae mater nunc est, tibi sit levis, oro.* Bonada.

1350.

Anth. IV. 247. Inscriptio Christiana.

4. *quoi solus*] Muratori T. IV. p. 1880. *quoi soli* vulgo.

. *dolor*] *labor* Muratori.

9. *sors*] *mors* Muratori.

10. *fata*] *vota* Murat.

1351.

Anth. IV. 248. Totum epigramma inter epitaphia Neapolitana apud Schradaeum in Monum. Ital. p. 234. duobus distichis auctius legitur.

4. *iam*] *nam* B.

1352.

Anth. IV. 249.

5. *nonne*] Schrader. ep. crit. p. 71. *non* vulgo.

1353.

Anth. IV. 250. Versus reciproci. Gudium spurium esse hunc titulum merito censere, adnotat Gruterus.

7. *pergas*] Gruter. p. 667. *pergens* vulgo.

1354.

Anth. IV. 252.

1. *vitae vixdum*] B. *bis binos vix dum compl. annos* Muratori T. III. p. 1282. *bis quinos vixit dum compl. annos* vulgo. *bis binos vixit vixdum e. a.* Bonada.

2. *nimium .. to*] *nimium fato* Bonada. *nimium subito* vel *dicto* B.

6. *beata est*] *peraeta est* Schrader. ep. crit. p. 72. ex Virg. A. III. 493. *Vivite felices, quibus est fortuna peracta Iam sua. — — Vivite felices Superi, quorum fortuna beata est.* Muratori.

1355.

Anth. IV. 253. Hoc cum sequenti epitaphio cohaeret.

3. *dirae-volucres*] *dira volucre* Heinsius. *sed quoniam dirae seeuerunt fila volueres* Gudius ap. Gruter. p. 670.

1356.

Anth. IV. 254.

2. *corpora*] totus versus obscurus est.

1357.

Anth. IV. 255. Versus senarii, qui non semel in inscriptionibus reperiuntur.

1. *fas-fuerat filium*] Schrad. Ep. crit. p. 72. *Quod fas parenti facere debuit filius* vulgo. *Debuit* interpretatio est illius *fas fuerat*.

2. *mors inmatura*] *mors fecit inmatura, faceret ut parens*. Schrad. ex Bonifacio.

1358.

Anth. IV. 256.

6. *et conprecor*] *patronae, Conprecor utque levi terra tegat tumulo*. B. *Et conprecor, ut levi* Muratori T. II. p. 1234.

1359.

Anth. IV. 257. Versus anapaestici paroemiaci id est anapaestici dimetri catalectici, Ramshorn. L. Gr. p. 1086.

5. *atque annos*] B. et Schrad. Ep. crit pag. 73. addiderunt *atque*, quod vulgo deest.

1360.

Anth. IV. 259.

1. *praepostera*] B. *si non. rum. pre. posir. iura fuissent*, apud Anton. Ricchi Reggia de Volsci p. 150. — *constantia* vulgo, quod certe in *contraria* commutandum fuisse Burmannus in Add. p. 690. dicit.

2. *titulo*] Ricchi. *tumulo* vulgo.

1361.

Anth. IV. 260.

3. *pro*] *prae* Oudend.

7. *gratus eram*] Aptius, inquit Schraderus Ep. crit. p. 73. cohaerebunt, si 7 et 8 post 14 traieceris.

9. *vidit-pervigilare*] i. e. quis non vidit, bonos convivas ad meos iocos vultu semper hilari et in noctem pervigilantes. B.

14. *dicere*] Tiberius Claudius Esquilina tribu, Augusti libertus, Tiberinus in vivis fuit sub Tiberio Claudio Augusto. Ars illi canere veterum poetarum ac praecipue Homeri carmina ad potentum convivia. Muratori T. II. p. 655.

Caesareo-foro] intellige forum Iulium. D'Orville.

19. *Delphin* etc.] Oudend. et Editores Marmorum Taurinensium T. II. p. 66. Tot annos se vixisse dicit, quot stellae sunt in Pegaso vel Delphino, id est XXVI. vel circa. *Quod meat in stellis dedit hinc quod Pegasus ales* vulgo.

1362.

Anth. IV. 261. Intactum reliqui, cum pessime sit descriptum.

1363.

Anth. IV. 263. Hoc carmen in usum suum convertit Michael Marullus lib. II. epigr. 30.

1364.

Anth. IV. 264.

1. *iuventa*] Pingonius in Antiqu. Taurinensib. pag. 69. *iuventam* vulgo. *Catullam* Barth. Adv. LII. 1., ubi epigrammati nulla inscriptio adiecta legitur.

2. *meis*] *viro* Barth. *nec licuit miserum me superesse meis.* B.

3. *praesentem*] *praereptum* B.

mater] *flevit praesentem pater et flevere sorores* Muratori T. II. p. 1234. Bonada. *flent putem pater, flevere sorores* Barth. *flevit p. frater, flevere sorores* Schrader. Ep. crit. p. 74.

5. *quae prius*] Barthius hunc versum omisit; nec ullus eum merito, si abesset, desideraret.

1365.

Anth. IV. 265.

2. *tristis senior*] *tristis senio* B.

1366.

Anth. IV. 266.

6. *colens*] *fovens* Schrader. Ep. crit. p. 74.

1367.

Anth. IV. 267.

1. *sita*] ultima longa.

2. *aequales*] violata pentametri lege.

4. *perducere annum*] elisione neglecta ut vs. seq. in *me adularent* et 6. in *rapuit me ad* et v. 9. *morte iniqua.*

6. *saevus Pluto*] *saevos Pluto* vulgo, ut in multis epitaphiis plerumque *vivos* invenitur, non *vivus.*

10. *perficiat*] *conficiat* Schrader. Ep. crit. pag. 74. *excruciet* B. Add. p. 688. T. II.

1368.

Anth. IV. 268.

1369.

Anth. IV. 269. Inscriptio Christiana.

2. *Bonite*] *Boniti* B. quia in inscriptione vulgo *Bonitius* legitur. Sed in Muratorio T. IV. p. 1846. hic quoque *Bonitus*.

3. *quam*] Muratori. Bonada. *qui* vulgo.

florebas, *Barbula*, *grato*] Bonada. Bonitus enim Barbula hic iacet. — *florebas barbula grata* vulgo ridicule. *florebat barbula grata* Schrader. Ep. crit. p. 75.

5. *o mihi quam*] *omnibus et subito* Muratori. Bonada.

1370.

Anth. IV. 270.

1. *ereptam matri*] *ereptam viro et matri* vulgo ex Muratorio T. III. p. 1689. Illud *viro et* ex inscriptione translatum videtur.

3. *vivae*] *viva* Muratori.

5. *fletu-exagitare dies*] Lacuna suppleri poterat ex alio lapide Muratorii T. III. p. 1551.

1371.

Anth. IV. 271.

4. *et specie florentem*] scripsi. *et me specie florentem mei videre sodales* vulgo ex Muratorio T. IV. p. 2062. *et me florentem specie videre sodales* B. Schrader. Ep. crit. p. 75.

5. *fratrem-meus*] omnia haec uncis inclusi. Legendum

Ex parte altera:

Dolere mater noli: faciundum hoc fuit.
Properavit aetas: voluit hoc fatus meus.

Ea enim, quae ex altera parte lapidis leguntur, male ab illo, qui epigramma e lapide descripsit, medium in epigramma interiecta sunt. Illud *fratrem flentem* ad epigramma pertinere putat B., quod aliter visum est Schradero.

7. *diem vitae*] B. *diem meae* vulgo.

8. *inferna* etc.] B. *inferna mei posuere ratem* vulgo.

9. *iuvenis misereto*] Schrader. *iuvenes miserete* vulgo.

1372.

Anth. IV. 272. Versus quinque priores ap. Orellium n. 1844, totum ap. Lancillotti in Inscriptt. Siciliae p. 152.

4. *provida*] *prodiga* Bonada.

5. *et pavit*] *expavit* Schrader. ep. crit. p. 75.

11. *Placet hoc*] i. e. Sic voluisti, o fatum! Idem hemistichium in Lucano VIII, 793 legitur.

1373.

Anth. IV. 274.

2. *fluit*] *cluit* Bonada.

7. *plus male*] boni auctores *peius* dicere solent, sed sermo popularis altera comparativi formula utebatur, unde Itali, Galli, Hispani receperunt. Conf. Ferd. Winkelmann in Iahnii Ann. II. Suppl. 4. H. 1835. p. 504.

8. *actum est, excessi*] *has luce si excessi* Bonada.

9. *nil iam plus*] *nil amplius* Fabrettus p. 191. *amplius in me nil vobis* etc. B.

10. *meum, hic*] relicto hiatu.

1374.

Anth. IV. 275.

5. *doleatur*] *moveatur* B.

1375.

Anth. IV. 276. Inter epigrammata Sannazarii legitur, nec antiquum est, ut ex Keysleri itinere patet pag. 831.

2. *en tibi*] *accipe, quae nobis te dare par fuerat.* In editione Epigr. II. 19. Sannazarii.

3. *quando*] ex Sannazarii editione Schraderus Ep. crit. p. 76. nec aliter Keyslerus, qui ex lapide descripsit. — *quondam* vulgo.

1376.

Anth. IV. 277.

1. *quod-cuncta*] an *quot-cuncta?*

2. *dignae*] *Divae, Caesia, contulerunt.* B.
contigerunt] Schrad. Ep. crit. p. 76. *coniicerunt* vulgo.

3. *lanifici pr. f.*] *lanifica, praeclara fide*, Schrad. recte.

1377.

Anth. IV. 278. ex Maiansii Epistola p. XIX.

1. *nobeis underic.*] *nobis hunc undevigesimus* B., quod ipse retractavit in Corrigendis p. 785., cum *undevigesimus* quatuor priores syllabas productas habeat. Conf. Schrader. Ep. crit. p. 56. ad epigr. 22.

4. *perpetuo*] Maiansius, qui ipse lapidem descripsit. *perpetua* Muratorius, ita ut syllaba brevis in fine hemistichii sit, qua de re v. Santen. ad Terentian. p. 297.

1378.

Anth. IV. 281.

1. *octennem*] B. ... *nem* vulgo.
5. *sepultum*] B. *sepulcrum* vulgo.

1379.

Anth. IV. 282.
1. *sita est*] neglecta elisione.
5. *annus decimus*] Schrader. Ep. crit. p. 76. *annis X.* vulgo.

1380.

Anth. IV. 284.
2. *legi*] *vehi* Muratori T. II. p. 1189.
3. *praeteriens*] hic versus non est: versus si esse debet, illud *Procule* expellamus. *Et tu praeteriens dicas: Procule, sit tibi terra levis.* Muratori T. II. p. 1189. Similiter supra Anth. IV. 277: *Te rogo praeteriens dicas: Sit tibi terra levis!*

1381.

Anth. IV. 285.
1. *et te*] ex particula *et* argumentari licet, deesse aliquot versus huius epitaphii, aut legendum est *o te, terra, pr.*

1382.

Anth. IV. 286.
2. *incidit aetas*] non liquet.
5. *munera*] B. *funera* vulgo.

1383.

Anth. IV. 287.

1384.

Anth. IV. 288.
2. *tenerae vix*] B. supplevit, *tenera quattuor* vulgo.

1385.

Anth. IV. 289. ap. Orellium n. 2784. Zethus et Amphion nomina fratrum servorum, ut alibi Pollucis et Castoris nomine inveniuntur.
2. *Amphio mi frater*] „metri peritior scripsisset *Amphion frater.*" Schrad. Ep. crit. p. 77.
honc] B. *hoc* vulgo.
3. *fratresque sorores*] *fratresque sororque* B. Add. T. II. p. 691. Sed metro impeditus dixit auctor *fratresque sorores* pro *fratres sororesque.*

1386.

Anth. IV. 290. Katancsichius in Vet. Geograph. Istri Adcolarum T. II. p. 448.

1387.

Anth. IV. 291. De antiquitate dubito.

1388.

Anth. IV. 292.

1. *Epios*] Epius, Eppius, Epia, Eppia frequenter in Indice Gruteri leguntur.

fratre] *patre* Bonada.

Cinyra] Bonad. Schrader. Ep. crit. p. 77. *Cinyras* nomen viri esse constat ex Ovid. Met. X. 299. *Cinir* vulgo.

4. *terram optate*] hemistichium contra regulam factum.

1389.

Anth. IV. 283.

1. *Manes sitis*] utinam boni dii sitis. Manes proprie boni dii vocantur. v. O. Müller die Etrusker. pag. 95. T. II. Quid enim *manis* proprie valeat, ex *immanis* apparet.

2. *rapitis*] senibus parentibus liberos sero procreatos eripuerant Manes.

5. *quae*] scripsi. *quo* vulgo, quod aut in *quae* aut in *cur* mutandum erat. Parca parentibus multos annos dedit nolentibus, filium vero tam cito abstulit.

6. *vota*] vota parentium, ut filius superstes esset, vana fuere.

7. *nam solos s. p., quos*] Piranesius. Bonada. *orbis* pro anno dicitur. *nam solos septem proles o vos duxerit orbes* vulgo. *nam solis septem, proles quos duxerat, orbes* Schrader. Ep. crit. p. 77.

1390.

Anth. IV. 295.

3. *aeternum*] B. supplevit. vulgo deest.

1391.

Anth. IV. 296.

2. *obit*] i. e. *obiit*.

4. *quartum ad*] neglecta elisione.

1392.

Anth. IV. 297.

1393.

Anth. IV. 298.

1. *pia*] ultima producta. *piae* Reinesius ad Class. XVII. Inscr. pag. 861. Conf. B. ad T. II. p. 143 et 605.

sacri hic] neglecta elisione. Luxor. Lf. 7. *defuncta est tandem haec iurgia ferre per umbras.*

1394.

Anth. IV. 299.

1. *pote*] Pithoeus. Bonada. Schrader. Ep. crit. p. 77. *puto* vulgo. Nemo infelicior aut desertior esse potest quam pater liberis superstes.

1395.

Anth. IV. 300.

1396.

Anth. IV. 301.

1. *dulcissimo*] *dulcissime nate* B.

1397.

Anth. IV. 302. ap. Orellium n. 4840.

1398.

Anth. IV. 304.

2. *quo inferrer*] i. e. sie gab mir auch, wo ich bestattet werden könnte, wann ich sterbe.

1399.

Anth. IV. 307. edideratque B. etiam lib. II, 134. Obiit hic M. Petilius Probo iuniore consule a. u. 513.

4. *male*] legitur in Anth. II. 134. *mala* vulgo.

1400.

Anth. IV. 308.

8. *doctiloqui-erat*] Schrader. Ep. crit. pag. 77. ex Labbaei Thes. *doctiloquum-eras* vulgo.

12. *poteretur*] Schrader. ex Labbaeo. *potiretur* vulgo.

13. *quum*] Schrader. ex Labbaeo *quam* vulgo.

15. *commune nobis*] metro repugnante.

Nunc nobis custos serva comm. sep.
Nos quoniam haec tecum mox teget urna simul. B. An
Nunc commune mihi custos tu serva sepulcrum:
Quae vos, haec eadem mox teget urna simul?

16. *urna*] *orna* vulgo.

1401.

Anth. IV. 309.

1. *sic pia*] i. e. Quamquam vita nunc beata tibi contigit, et Larium more salutem superstitum tuorum providebis, attamen maximum sentimus te amisso tam cito dolorem.

3. *intimus*] Gruter. p. 748. *anxius* vulgo.

5. *lucos*] date sedem in hortis ac nemoribus Elysii.

7. *huic c. ut m.*] Heins. B. Schrader. *hic c. ut meruit* Ferretius. *quod certe hic m.* vulgo.

8. *texeruntque favi*] Gruter. *exstruxere favi* vulgo. *et fluxere favi* Schrader. Ep. crit. p. 77.

1402.

Anth. IV. 300. Rufo Festo Avieno, cuius epigrammata supra attulimus, a filio suo epitaphium positum esse, monuit Wernsdorfius Poet. lat. T. V. p. 526.

5. *chorus deorum*] *μακάρων χορός*, concilium deorum.

1403.

Anth. IV. 311.

1. *Meia*] *Maeia* Muratorius T. III. p. 1264.

2. *turba tenella*] Muratorius et Bonada. *turba novella* ex Schradaei Mon. Ital. pag. 187. excitat Schraderus Ep. crit. p. 77. *Romula turba* vulgo.

3. *referret*] Muratori *parabat* vulgo.

4. *Pario*] Muratori. *Patrio* vulgo.

5. *dona*] Schrad. *vota* vulgo.

8. *natorum*] hunc versum ex Murat. et Bonada edidi. vulgo deest. Ultimum distichon alienum putat B.

1404.

Anth. IV. 313. ap. Orellium n. 4842.

2. *quae genuit*] Aram posuerunt filii in oppido, ubi mater habitaverat, ossa autem eius in patriam remiserunt.

1405.

Anth. IV. 314.

5. *quamvis*] corruptum videtur.

9. *sorte*] *forte* B. errore typograph.

1406.

Anth. IV. 315. Hendecasyllabi.

1. *hoc turba in*] *hoc sunt in* B. An *hoc cubant tumulo?*

1407.

Anth. IV. 316. In uno lapide duo epigrammata diversa incisa sunt: ergo alterum ab altero separavi.

1. *oblita*] *apta* legitur in Philosophicis Transactionibus Vol. LIII. p. 213. Ex Add. T. II. p. 692.

5. *Idalia*] i. e. myrtea virga. *idalia . . . improba* ibidem.

1408.

Anth. IV. 316. Distinxi a praecedenti.

1. *haec*] *hoc* legitur in Philosoph. Transactionibus Vol. LIII. pag. 213. Ex Add. B. T. II. p. 692.

2. *et iusta*] *Venuste* ibidem.

3. *deposui*] *me posui coniugem meam mihi Iuncia rogatam* ibidem. *coniugemque* vulgo legitur, sed versus refutat. *Iuncta rogatam corruptum.*

5. *satiem*] B. *satiam* ibidem. *ratum* vulgo.

9. *hos ut*] *Vi te Gafriane excolerem titulosque relinquam Vivos, vi hoc f.* ibidem.

10. *vivus*] *vivu' ut ego facerem* Bonada.

12. *moriar, iac.*] *mor. Manibus iac. fossa q.* ibidem.

1409.

Anth. IV. 317.

3. *tibi digno*] an *tibi dignae*? Versus corruptus est, *Valentina* enim primam syllabam brevem habere debet.

4. *nomen*] *in titulo nomen iam viget ecce tuum* B.

6. *tegit* B. *tecum* vulgo.

7. *extricate*] versus corruptus.

1410.

Anth. IV. 318.

4. *rapto*] *rupto* B.

1411.

Anth. IV. 319.

1. *Nicario super ossa*] legendum *iaces super ossa Nicari.*

2. *deposito*] Torremuzza in Inscriptt. Siciliae pag. 135. — *deposita* vulgo.

1412.

Anth. IV. 322. Litterae initiales efficiunt nomen *L. Nerusius Mithres*, ut in Epigr. 230.

6. *solus*] Bonada *solii* errore typographico monente Schrader. pag. LXXVIII.

1413.

Edidi ex Topografia di Napoli a Romanelli conscripta T. III. p. 55.

3. *Anxia*] Anxia vel Anxa vel Anxanum urbs in regione Frentanorum.

1414.

Anth. IV. 324.

1. *nata*] *Nata, sed in lacrimis solum, dolor omnibus, infans hic sita sum, vixi tempus inane meis.* Bonada.

1415.

Anth. IV. 325. apud Orellium n. 639., quem consule.

1416.

Anth. IV. 326.

1. *quondam*] Schrader. Ep. crit. pag. 78. CD Ms. Moroni. *necdum* Apianus. *raptus* vulgo prob. Chr. Saxio in Lapid. Vetust. Epigrammatt. pag. 67.

bigarius] auriga bigarum.

2. *cupio currus*] *currus cupio, cito decido ad umbras.* ms. Moroni.

1417.

Anth. IV. 327.

2. *Attas*] *adstas* Bonada.

3. *hora*] Bonada. i. e. Du stirbst in trauervoller Stunde. *ora* vulgo.

6. *at*] An *et?* — *at quantum* Bonada.

7. *sic*] *hic* Heins.

1418.

Anth. IV. 328. ap. Orellium n. 4850. Hendecasyllabi tres priores versus.

1. *parve*] *parvae* Fabrettus.
3. *quam*] *quem* Fabrett.
suscitavi vivus] *vivus excitavi* Schrader. Ep. crit. p. 78.

1419.

Anth. IV. 329.

1420.

Anth. IV. 330.
1. *Tutilius*] *Rutilius* Bonada.
4. *cum fateare*] Bonáda. *cum fatiare* vulgo. *cum futum acre vides* vel *cum patiare, vides* B.
6. *diversis a. vicibus*] clausit lumina mea praepostero fato, quia ipse longe maior natu iuniorem me sepeliebat. Pentameter male factus est. *lumina diversis aetatis cursibus actus.* B. in Corrigendis pag. 785., ita ut hexameter pro pentametro, ut par erat, prodeat.
7. *prius*] *pius* B.
10. *.emper*] Bonada, *super* vulgo errore typograph. monente Schradero in Ep. crit. p. 78.

1421.

Anth. IV. 331.
1. *tempera*] ultima brevi.
2. *flere*] ultima longa.

1422.

Anth. IV. 332. ap. Orellium n. 4843.

1423.

Anth. IV. 333. Recens esse videtur.
2. *hic*] an *haec?*
3. *remoramur*] B. *remoramus adhic* vulgo.

1424.

Anth. IV. 334.
1. *sancta*] iunge cum *tellus*, non cum *ossua.* Wakef. ad Lucret. I. 136.

1425.

Anth. IV. 336. apud Orellium n. 5031. Iambici senarii.
3. *me, heic decorarat*] *me heic decorat.* Gruter. p. 627. *hic me decoraat* ms. Cyriaci. *illei me decorarunt stola* vulgo.

5. *fecit*] ms. Cyriaci. Gruter. Schrader. Ep. crit. pag. 78. *fert* vulgo.

Eita libertate illei me a pupula decoraat
stola laeta vixi annos veiginti optimi.
domum omnem supremus funestavit dies,
mors animam eripuit, non veitae ornatum abstulit.

Lupulus in Itinere Venusino p. 346. quorum duo priores sunt ἄμετροι.

1426.

Anth. IV. 337.

1. *Astorio*] *Altorio* Muratori T. III. p. 1433. *Artorio* B.

3. *cui domus Assyriis*] Bonada. *domus Asirirus* vulgo. *qui domus Assyrius* Heins. *quique domo Assyrius* B. *cui domus Assyribus* Muratori.

5. *vicenos et tres*] Muratori. Schrader. Ep. crit. pag. 78. *vicenos plures* vulgo. *post ter vix denos et tres bene conditus annos* B.

1427.

Anth. IV. 338.

1428.

Anth. IV. 339.

7. *nec-concessa est*] nicht habe ich Ruhm erlangt, ohne dass mich die Kollegen beweinten.

1429.

Anth. IV. 341. In Topografia Neapolitana a Romanellio composita T. III. p. 79.

1. *Decimus*] prima longa, quem notavit errorem Schraderus. Ep. crit. p. 54.

2. *circitor*] media longa, quam ceteri poetae corripiunt. Schrader. Ep. crit. p. 79.

4. *hoc tumulo*] Romanelli. *hac functo* vulgo. *haec functo* Bonada.

5. *urnam*] *humum* Romanelli.

6. *gemens*] Romanelli. *pio* vulgo.

1430.

Anth. IV. 343.

1. *Iguvio*] Iguvium Umbriae oppidum, postea Eugubium dictum, unde tabulae Eugubinae. Mannert Italia T. I. p. 483.

fora multa] medicus erat circumforaneus.

5. *Clusino-sepulcro*] Clusii medicus diem obierat, ossa autem eius Iguvium perlata sunt.

1431.

Anth. IV. 545. ap. Orellium n. 1197.

1432.

Anth. IV. 546. ap. Orellium n. 1200. Osanni Sylloge Inscr. fasc. IX. p. 461.

3. *natae*] nescio an legeretur *coniugis exiguo et natae pietate sepultus?*

4. *Fidens*] *Tideus* Osannus.

1433.

Anth. IV. 547.

3. *lustri*] *lustris* Barthius Adv. IV, 17. An *septem quinquennia lustra* i. e. XXXV annos?

5. *fata*] Muratori T. III. p. 1538. quod cum verbo *mutari* melius convenit quam *fila*, quod vulgo legitur. Nec aliter Handius iudicat ad Statii Silv. II, 24.: *Vetus codex fata sororum, quod non mutaverim. Haec enim librarii et critici ad eruditionem suam mythologicam conformare solent, poetarum libertati parum concedentes.*

1434.

Anth. IV. 548.

2. *cum*] B. *quae* vulgo.

1435.

Anth. IV. 551.

3. *meos cineres*] Grut. p. 655. *meos casus* vulgo.

in illis] i. e. inter sacerdotes Cybelae. Hector Mygdonis in collegio sacerdotum Cybeles fuit

4. *Mygdonis*] in Indice Gruteri *Hector Mygdonius* citatur.

8. *ferre iocos*] *i. e.* Spässe machen. Luxor. Ep. 70. 5. *quosque feras iocos* was für Spässe du auch machen magst.

1436.

Anth. IV. 552.

1. *Fortuna*] Fortuna coniux divi Caesaris esse dicitur.

3. *carus, nec*] Bonada. *caris nec vilis amicis* vulgo.

4. *mecum*] *mihi* Bonada.

5. *Anthis*] *Athis* Bonada.

6. *Ikadium*] *Ikadius* Bonada.

1437.

Anth. IV. 553. apud Orellium n. 2602. et in eiusdem Eclogis pag. 265. Iambici senarii. Visconti monumentum hoc ad Neronis tempora retulit.

4. *ubi se r.*] *ubei reliquias c.* Augustinus.

5. *hei*] Rutgersius. *heic* vulgo. *haec* ms. Pighii.

10. *choro*] *choris* Bonada.

11. *graeca-scaena*] ludi graeci alias quoque ap. Orellium n. 2608 et 2614. memorantur.

13. *carmine*] i. e. *non tam cantu quam filo fati, a carminare ut Carmentae, Carmentes.* Orellius in Eclog.

15. *iacent*] *id ex ipso marmore Gudius adscripserat Grutero, qui male edidit* t a c e n t. B.

17. *post leti diem*] *post leti domum* i. e. sub leti domum. Orellius.

19. *domo*] *ex ipso lapide notavit Gudius.* B. *domu* vulgo.

1438.

Anth. IV. 354. Apud Orellium n. 2990. Zacharia in Itin. Ital. pag. 164. inscribitur *Festio. Papiri. Prisci. Delic.*, vulgo autem legitur *Festo Labiri Primoge. Delic.* unde legendum *Festo Papirio, Prisci delicio.*

1. *tumulo*] Schrader. Ep. crit. p. 79. *titulo* vulgo.

Papiri] Schrader. *Labiri* B. *labillo* vulgo. *lapillo* Zacharia.

2. *quae moerens fato*] Zacharia. *quem adferens fato* vulgo.

4. *hunc*] *nunc* B.

1439.

Anth. IV. 355.

4. *lacrimam*] An *lacrimas*?

5. *Pollentia*] Ligurum oppidum.

7. *illic subter*] Bonada *illi super* vulgo.

8. *subit*] i. e. subiit.

1440.

Anth. IV. 356.

2. *parasitus Apollinis*] sic histriones Apollinis vocantur.

1441.

Ap. Orellium n. 2623.

que] legendum *qui.*

soveis-nuges] i. e. suis nugis. Illud monosyllabum pronunciari debet.

1442.

Anth. IV. 357.

1. *exutis*] *exiguis* Bonada.

2. *quae*] *qua* ms. Buchelianus. B.

5. *quod si*] *quid si* ms. Barthii.

tuae] *suae* ms. Cittadini.

1443.

Anth. IV. 359. *Patroniae Anniae Agathoniae* ms. Buchelii.

4. *hic*] *hinc* B.

9. *patronae*] *secunda et prima syllaba corripiuntur, quare putarem proprium mulieris nomen.* Buchelius. Ac maiore litera scripsit Bonada. Vid. Anth. IV. 396. *Murria hoc titulo pătrŏnum pietatis honorat.*

10. *titulus*] Schrader. Ep. crit. p. 79. *tumulus* vulgo.

1444.

Anth. IV. 360.

2. *Aterno*] B. *Atern.* vulgo. Aternus est fluvius Hadriae.

1445.

Anth. IV. 361.

1. *iacet*] B. *iaces* vulgo. Iacet mater rapta natis, quos ad ubera liquit.

3. *triste ministerium*] Anth. IV. 370. *solventes nato triste ministerium.*

1446.

Anth. IV. 381.

nec patris] hic versus est, reliqua prosa oratio.

1447.

Anth. IV. 385. Obscurissimum epigramma, de cuius antiquitate dubitavit Muratorius. Conf. Keyslers Reisen p. 790.

1. *deus*] Murat. *deo* lapis.

5. *minus*] *nimis* B.

7. *sol*] *sed* vulgo, errore typograph.

8. *uret*] Murat. *aret* lapis.

1448.

Anth. IV. 388.

1449.

Anth. IV. 392.

1. *dicas*] Schrader. Ep. crit. p. 80. *dicat* vulgo.

1450.

Anth. IV. 393.

1451.

Anth. IV. 394.

1. *cunctorum*] *functorum* Heinsius.
morte] elisa *m*.
2. *coniugi*] Heins. *coniuge* vulgo.
4. *fovendo*] *fovendi* Bonada.

1452.

Anth. IV. 395.
2. *tumulis*] Schrader. Ep. crit. p. 80. *titulis* vulgo. *titulo* Bonada, unde *tumulo* legendum erat.
4. *aeternaeque*] *et domus aeternae tu tueare focos.* Bonada.

1453.

Anth. IV. 396.
1. *Murria* etc.] ex Fabretto p. 417. et Bonada recepi. *A. hoc titulo patronum pietatis honorat* vulgo. *Dia hoc titulo* etc. Muratori T. III. pag. 1560. *Patronum* duabus prioribus brevibus ut in Anth. IV. 359, 9.
3. *non iussa* etc.] huc retuli distichon, quod apud Burmannum Anth. IV. 205. separatim legitur. *non iussa testamento neque voce rogata. Libertae vivit hic, aliis obiit.* vulgo. *non iussa tamen, nec voce rogata Hic aliis obiit, vivit libertae suae suavis patronus.* Bonada. Muratori. Fabrettus.

1454.

Anth. IV. 397.
5. *sibi*] *tibi* Bonada.

1455.

Anth. IV. 398.
2. *quid*] *Vos quid vostris voltis*
cum oculis emissiciis? Bonada.

1456.

Anth. IV. 399.
2. *nec Tusci*] edidi ex Maffeii Museo Veron. p. 174.
usci saltus pascua nec Sicula
volucris ante ire vaga. qui flamina chori vulgo.
3. *Cori*] B. *chori* vulgo.

1457.

Anth. IV. 402.
11. *subi*] i. e. subii.
12. *tegit*] Bonada. *teget* vulgo.

1458.

Anth. IV. 404.

1459.

Anth. IV. 406. Paulo emendatiorem exhibui naeniam disticho praemissam, quae apud Fabrettum p. 332. legitur.

1460.

Anth. IV. 405. Hendecasyllabi.
3. *sitam*] B. *sed situm leget hic breve puellae* vulgo.
5. *amor excidit*] B. ex ms. *multorumque amorum excidit* vulgo.

1461.

Anth. IV. 5. Christianis inscriptionibus adnumerat Gruterus et Scriverius. Add. T. II. p. 679.
1. *Aulus-Egnatius*] Gruter. p. 1050. *Aulu'-Egnatiu'* vulgo.

1462.

Anth. IV. 26.
1. *vixere probati*] supplevit Bonada.

1463.

Anth. IV. 28. Muratori T. II. p. 762.

1464.

Anth. IV. 41.

1465.

Anth. IV. 44.

1466.

Anth. IV. 83.
3. *annuis an refugis*] *abnuis et refugis? Frustra! nam te auferet Orcus* Bonada.

1467.

Anth. IV. 84. Christiana inscriptio.
2. *terdenos*] *terdenis aevi binos quater addidit annos,*
laeta, dolique expers, culpa procul, integra, honesta.
Schrader. Ep. crit. p. 60.
4. *alma*] *alta* Schrader.

1468.

Anth. IV. 91. ex Muratorio T. III. pag. 772, 11.

1469.

Anth. IV. 125.

1470.

Anth. IV. 137.

1471.

Anth. IV. 168. Apud Orellium 4641.

1. *hic est*] legendum

Hic est illa sita, pia, frugi, casta, pudica.
Sempronia Moschis.
Quoi pro meriteis ab coniuge gratia relatast.

Epitaphium ex uno hexametro constat, reliqua pedestri sermone scripta.

1472.

Anth. IV. 169.

1. *commune*] i. e. communem. — eliditur *m* ut supra *iuvenile figuram.*

2. *nobile*] *nobilis* Muratori T. II. p. 905.

3. *oculis*] *oculis iuvenis fato* Murat.

1473.

Anth. IV. 170. Muratori T. I. pag. 397, 1. Christiana inscriptio corrupta.

1. *longo*] *longo quaeratur in eu.* Muratori.

2. *Theuduli*] *Theoduli* Murat. In indice Muratorii *Theodula* ex hoc epigrammate excitatur, nec aliter (*Theodulae*) legendum videtur.

3. *reddideras* etc.] Muratori. *reddideras subolemque parique dicata marito.* vulgo sine sensu.

4. *post dece*] corruptum, sensus est nunc te tellus habet, postquam septendecim fasces exegeras.

5. *exegeras fasces* etc.] Muratori. *exegera se asce seu tegit* vulgo.

6. *pro meritis pendo* etc.] Muratori. *pro meriti spendo merentia voto.* vulgo.

1474.

Anth. IV. 176.

1475.

Anth. IV. 177.

1476.

Anth. IV. 182.

1. *annos*] deest apud Murator. T. III. p. 1427.

1477.

Anth. IV. 186. Corruptissimum.

1478.

Anth. IV. 188.

1479.

Anth. IV. 191. Osanni in Sylloge Inscriptt. fasc. IX. p. 455.

Grati et Hilari] Omnia haec verba usque ad *Asphale* inscriptionem efficiunt, nec versum componunt. Unicus versus ut in multis epitaphiis adiectus est, nec assentior Burmanno mutanti *Hic iaceo coniux, hilari cognomine dicta.* Asphale primum Grato nupserat, deinde mortuo Grato Hilaro. Utrumque nomen, *Gratus* et *Hilarus*, saepe in epitaphiis inveniuntur.

1480.

Anth. IV. 194.
1. *factum est*] *Actum est* Schrader. Ep. crit. pag. 69.
bone] *vir bene vive* B.

1481.

Anth. IV. 198. Duo primi versus sunt iambici sènarii (Schrader. Ep. crit. pag. 69.), reliqui hexametri et pentametri.
5. *et tamen est nunc*] *est etiam nunc* Schrader.

1482.

Anth. IV. 208. Conf. Muratori T. III. p. 1341.
7. *servavit*] *servabit* B. Schrader. Ep. crit. pag. 69.

1483.

Anth. IV. 212.

1484.

Anth. IV. 213.
4. *quot*] *quod* Bonada.
6. *quot*] *quod* Bonada.

1485.

Anth. IV. 225.

Cananivati] mire discrepant cum auctores tum inscriptiones in hoc nomine. Natio quaedam Batavorum Canonefatum proprie appellabatur. Vid. Osannus in Sylloge Inscr. fasc. IX. pag. 481. Plinius H. N. IV. c. 15. §. 29. *Cannenufatum*, Tacitus Ann. XI. 18. Canninefates vocat,

Inscriptio ap. Orellium n. 96. *Clam Cannunefatum* citat, Velleius II, 105. *Caninifaci* in cod. habet.

1486.

Anth. IV. 237.

1. *ad torum*] *ad torum, ait miser o sic.* Scriverius.

2. *ista*] *isthaec* B.

1487.

Anth. IV. 238.

2. *semper subitura dolorem quos*] scripsi. *semper subitura dolore quos* Muratori T. II. p. 1181. *semperque habitura dolorem; quo* vulgo.

1488.

Anth. IV. 273.

1489.

Anth. IV. 279. Conf. Muratori T. II. pag. 1235. Hoc epitaphium non versibus, sed prosa oratione constat.

1490.

Anth. IV. 293.

1491.

Anth. IV. 294.

1492.

Anth. IV. 303.

Dulcis eram] haec verba pentametrum efficiunt, praecedentia verba ad inscriptionem pertinent, neque numerum habent.

1493.

Anth. IV. 305.

1494.

Anth. IV. 306. Muratori T. II. p. 1172. 7.

7. *aeternasque* etc.] An *aeternas lacrimasque reliquit Carpo parenti?*

coloniae pater] i. e. magistratus.

1495.

Anth. IV. 320.

1496.

Anth. IV. 321.

1497.

Anth. IV. 364. Osanni Sylloge Inscript. fasc. IX. p. 460.

1. *non aequos Parcae*] leg. *Non aequa o Parcae.*

2. *compositos*] *composita* Fabrettus p. 419.

4. *debuit*] bisyllabum.

5. *tristia*] i. e. tristia contigerunt mihi, qui vivo amissa coniuge. Osannus mutabat *quia amissa.*

9. *fila*] *fusi* Bonada. Osanni apographum. recto. pensa enim deficiunt rupta in primo munere fusi. i. e. statim in primo stamine.

10. *iniustae*] *o nimis iniuste! ter denos dare munus in annos* Bonada.

12. *primus Pistes*] si hoc deletur, pentameter constabit.

1498.

Anth. IV. 365.

1499.

Anth. IV. 367.

1500.

Anth. IV. 368.

1501.

Anth. IV. 369. ex Muratorio T. III. p. 1255. 8.

1502.

Anth. IV. 377.

2. *sum*] adieci e Fabretto p. 421. vulgo deest.

3. *apud superos*] auf der Oberwelt, auf der Erde.

6. *Phariaes*] *deae Phariae* Bonada.

10. *tradiditque*] *tradidit, qui pietate sua coleret fastigia nostra,* Fabrettus, Bonada.

11. *secura*] *secure* Bonada.

14. *et Venereos*] ultimum distichon ex Fabretto addidi.

1503.

Anth. IV. 378.

1504.

Anth. IV. 379.

1. *hic*] an *his?*
Zmyrnea] B. Add. T. II. p. 691. *Zmyrna* vulgo.

1505.

Anth. IV. 380.

1506.

Anth. IV. 383.

1507.

Anth. IV. 384.

1508.

Anth. IV. 387.

1509.

Edidi ex Osanni Sylloge Inscr. fasc. IX. p. 462.

1510.

Anth. IV. 371.
Afra] ultima longa.

1511.

Ap. Orellium n. 4832.
3. *Thetidis*] *Phlidis* vulgo. Illud ex inscriptione recepi.
6. *serta quod*] an *sertaque hunc tumulum?*
7. *fuci*] Orellius *fusi* Marinius. Onyxkännchen zur Schminke und Alabastervasen.

1512.

Ap. Orellium n. 4852. qui adnotat: Inest eteostichon antiquissimum; scil. in vocabulis his *multIs toreVma iocIs exIguo VItae spatIo feLIcIter-effugI crImen* inest numerus XVIIII.

1513.

Edidi ex libro *Atti Dell' Academia Romana d' Archeologia.* Vol. II. pag. 666. Roma, 1825. Conf. Orellii Inscriptt. T. II. pag. 451. n. 5070. Supplementa invenit Petrus Viscontius.

1514.

Ex Collect. Pisaurensi T. IV. p. 509.

1515.

Anth. IV. 362.

2. *et viro eripior*] *aque viro eripior* B.

3. *Fuscinilla*] versus pedes sic metiendi videntur:

nomine| Fusci|nilla Pe|teli|na domo|orta.

Petelinus graece Πετηλῖνος. v. Mannert Geogr. Italia T. II. p. 211. In *domŏ orta* vocalis ante vocalem corripitur plane ut in versu secundo *virŏ eripior.*

1516.

Anth. IV. 390.

1. *in oras*] *amaris* B. legendum *in horas* eodem sensu, quo illud *Gallo, cuius amor tantum mihi crescit in horas.*

1517.

Anth. IV. 391.

1. *hic Cl. cara*] *Clodia cara suis, cunctis i. p.*
hic sita, sed subito tempore rapta obiit.
aeterno amissam quam deflet t. c. B.

1518.

Ex Katancsichii Vetere geographia Istri accolarum Budae 1826. T. I. p. 64. Epitaphium in sarcophago Tettini eruto.

1. *quam*] *quem* lapis.
raptam] *rapta* lapis.

2. *prime-cum*] syllaba deest. Katancsich.

4. *superante*] pro tribus longis, paeon tertius pro molosso ponitur. Katancsich.

5. *obilfmne*] totam inscriptionem edidit Katancsichius l. l. p. 437. Est corruptissima.

1519.

Ex Annall. Viennensibus 1829. T. XLVII. p. 66.

1. *sancte*] *sanctae* lapis, qui extat Aquileiae.

2. *genas*] *gena* lapis.

3. *oppressa*] *opressa* lap.

4. *huic*] Steinbüchel *hec* lap. et *necemquae.*

Inscriptio christiana esse videtur, quae corruptior est quam ut intelligi possit.

1520.

Ex Marinii actis Fratr. Arval. T. I. p. 170.

1521.

Anth. IV. 312.
2. *potis*] *potes* Muratori T. II. p. 1129.

1522.

Apud Morcellum in Op. Epigraphicis T. V. p. VIII.
3. *iuventa*] an *iuventae?*

1523.

Anth. IV. 366.
1. *quem patria*] B. *patria quem* vulgo.

1524.

Anth. IV. 370.

1525.

Anth. IV. 372.

1526.

Anth. IV. 373.

1527.

Ex Morcelli Oper. Epigraphicis T. II. p. 228. ubi dicit: *Addo et hoc alterum, quod nuperrime in agro Urbisalviensi inventum est. senariolos etenim habet concinnos, ut vides, et antiqui leporis.* Apud Orellium n. 4830.
3. *quoius*] monosyllabum pronunciandum.

1528.

Ap. Orellium n. 4833. Millin Voyage T. III. p. 576.
1. *dolor*] In *dolor* atque *fecere* latet vitium.
2. *Iul. Lucinae*] metrum claudicat, si *Iuliae* plene scribas.
3. *flos aetatis*] i. e. florentissima aequalium puellarum.
saxo] *sacxo* lapis ut *vicxit.*

1529.

Ap. Orellium n. 4835. Haec vel similis formula in multis lapidibus reperitur.

1530.

Ap. Orellium n. 4836. Burm. ad Anth. IV. 203.
2. *ne tenerae*] legendum *et tenerae aetati ne gravis esse velis.* Idem enim distichon Anth. IV. 175 et 992. reperitur.

1531.

Ap. Orellium n. 2709.

1532.

Ex Marmoribus Salonitanis Cl. X. 80. Katancsichius in Geographia Istri Adcolarum T. II. p. 29.

1533.

Ex Marm. Salonitanis ce. x. n. 143. Katancsichius l. l. p. 37. T. II.

1534.

Ex Pietro De Lama Iscriz. Antiche p. 118.

5. *clusit*] sic supplevi. In lapide *clus.*

1535.

Ap. Orellium n. 4847.

2. *crudeles*] *crudelem* in collect. Pisaurensi T. IV. p. 479. errore fortuito.

8. *tuis*] monosyllabum. *tis* in lapide legitur.

1536.

Anth. IV. 323. Conf. Pietro De Lama Iscrizione antiche pag. 119. Hi versus Elegiacorum more sunt insculpti, quamvis sint iambici. Ad finem quarti post Christum seculi inscriptionem refert Pietro de Lama. — Burm. eum multis lacunis edidit.

1. *perlige*] pro *perlege* quod vulgo legitur.

2. *Xanthippe Iaia eaedem Ludicro*] Pietro de Lama. Fabrettus in Inscriptt. pag. 148. Xantippa Iaia vulgo appellabatur Ludicrum. In Indice Gruteri legitur *Xantippe sive Laia.* —

Nomen Xantippe Iata, idem ludicro
quod Bonada.
Nomen Xantippae Iaiae aedem ludicro. vulgo.

3. *quou*] versus corruptus ἄμετρος. *quoi* vulgo. *quod* Gruter.

6. *malo*] *manes* vulgo. *fata conficiunt mala.* Bonada. recte.

7. *lues*] *ignita torret ultra qu. . . . ies* vulgo.

8. *venusta*] *venusta amoena inte . . . . rrula* vulgo.

9. *insita*] *insita . . . libus* vulgo. *insita 'st caelestibus* Bonada. recte.

10. *luci*] *lunae* vulgo.

11. *dixerant*] *dixerunt* vulgo.

12. *natust*] *natus* vulgo.

1537.

Anth. II. 260. Pithoeus praefixit nomen Euriali Moranii Asculani. Extant vero Moranii Asculani duo Epigrammatum libri, Senis excusi a. 1516, quo tempore ipse vivebat. Sed in adnotationibus p. 480. scribit, esse epigramma Hieronymi Salinae Caeci. Alibi auctor Andreas Croscaeus vocatur.

1538.

Anth. III. 177. Pithoeus et Scaliger Pulici cuidam vetusto poetae tribuerunt, sed Pulex de Custodia (Pulice de Custozza) Vicentinus, qui seculo quinto decimo vixit, auctor est, ut inter alios Fabricius in Bibl. lat. Med. et Inf. Aet. T. VI. pag. 22. et Lessingius in Opp. T. I. pag. 120. adnotarunt. Burmannus statuit, Pulicem de Custodia hoc epigramma ex vetusto codice descripsisse ac pro suo venditasse.

1539.

Anth. II. 2. Hoc epitaphium omnino omitti debebat, cum prosa oratione scriptum sit. Etsi scio, virum doctum quendam in versu Saturnio compositum esse dixisse. Haec verba floxerunt ex Guarini Veronensis versione latina Plutarchi vitae Alexandri c. 69. De Guarino dixit Fabric. Bibl. M. et I. Aet. T. III. p. 119.

1540.

Anth. III. 64. Ex Francisci Petrarchae Ecloga tertia, in qua se Sbuppei nomine cum Laura sua, quam Daphnen vocat, loquentem inducit. Conf. Bimardi Dissert. in Muratorii Thes. T. I. p. 33.

11. *tibi consule, Daphne*] Petrarcha. *tibi consule eorum* vulgo.

1541.

Anth. III. 265. Vid. Add. T. II. pag. 741.; ex quibus patet, hoc epigramma inter Adriani Scorelii Batavi poemata legi pag. 69.

1542.

Anth. IV. 65. Hieronymus Wolfius epitaphium vertit ex Zonarae Ann. lib. XIV. Cap. 14.

1543.

Anth. IV. 74. Est Vineti versio graeci epigrammatis, quod in Anthologia Palatina Iacobsii legitur T. II. p. 829. epig. 232.

1544.

Anth. II. 235.

Olim ex hoc epigrammate colligebatur, Petronium Arbitrum aequalem fuisse Neronis imperatoris. Niebuhrius autem ullam ei inesse auctoritatem negavit (Klein. Schriften p. 347.), quia codex, in quo legitur, non vetus, ut fama ferebat, sed recentissimus est. Nec auctor eius aetatem codicis superare videtur. Iulius enim iste, qui inter elogia de Petronio Iulius Romanus appellatur, non alius quam Iulius Sabinus est, qui alias Iulius Pomponius Laetus dicitur, et anno 1497. mortuus est.

1. *Petronii*] ms. Barth. Adv. XXX, 15. *Petroni* vulgo.

3. *quare ille praesa*] *Quartillae prosa gaudet* Rivinus. *quare illi in prosa* Barth. *Quartilla haec pro se gaudens* Salmas. *quare illo prenso* Dorleansius. *quare indeprensa* H.

4. *at quoque*] *et qu.* Barth. *ac qu.* Salmas. *ut qu.* Dorleans. *has qu.* H.

5. *nam iter*] *nam pariter diri scripsitque Neronis amici*
Arbiter Rivin. *illam instar diri* Barth. *nam pariter diri* Dorlea. H. *nam rbter diri* Binetus.

amictu] *amicus* Binetus.

6. *et ipse*] *ab ipse* H. Barth. *ita ipse* Rivin.

1545.

Anth. I. 22. Recens esse adnotavit Pithoeus ac Scriverius, et conversum ex Meleagri epigrammate, quod in Anth. Palat. T. II. p. 115., Anal. Brunckii T. I. pag. 32. legimus. Conf. Barth. ad Stat. Theb. IX, 428.

2. *prodiit*] *prosilit* (graece ἥλατο) Iacobs Spec. Emend. p. 66.

abluerant] *abluerunt* B.

4. *seiunctus*] int. Bacchus. Vinum merum ignis est. — *seiunctis prodit ignis et urit adhuc* Iacobs. *extinctus* B. sed conf. Add. T. II. p. 702.

1546.

Anth. V. 213. Maffeius Augustino Brenzonio, qui XVI. seculo vixit, tribuit. v. B. Add. T. II. p. 749.

1547.

Anth. V. 214. Iacobus Bugius, Andensis, auctor esse fertur a Moneta in Append. Menagian. T. IV. p. 163.

1548.

Anth. V. 215. Iterum editum est in Add. T. II. pag. 708. Hoc epigramma iis adnumerandum, de quibus Schraderus Ep. crit. p. 59. ad Anth. IV. 76. dixit.

1. *quae gurgitis huius*] ex Virgilii Geo. IV, 321.
Mater Cyrene, mater, quae gurgitus huius
Ima tenes, monente Schradero ad V, 216.

4. *suis*] B. Add. T. II. p. 708. *tuis* vulgo.

1549.

Anth. V. 216. Hoc epigramma Angli pro vetusto venditarunt: qua de re optime praecepit Schraderus, ut in epigr. praecedenti dixi.

1550.

Anth. V. 217. Cf. Wernsd. Poet. lat. T. VII. p. 125. Hoc epigramma factum est, ut proverbium illud *Hoc sub rosa dictum est* explicaretur poetice.

1551.

Anth. I. 5. Vulgo inscribitur *Apuleii*. Recens esse constat. Conf. Oudend. ad Appul. T. II. p. 572.

1552.

Anth. I. 6. Marullo tribuit Burmannus.

1553.

Anth. I. 66. Ex Altercatione Hadriani et Epicteti, nescio quo auctore composita, quae adiuncta est Notitiae Imperii, a Frobenio et Labbeo editae p. 194.

1554.

Anth. III. 96. Ex Altercatione Hadriani et Epicteti, quam modo memoravimus, pag. 193. Conf. Ciceronis Cato Mai. c. 19. n. 18. edit. Wetzel. Idem epigramma aliter in inscriptione legitur, quam P. E. Visconti in Sylloge cum March. Melchiorri a. c. 110. n. 86. et in carmine suo *La Via Appia* p. 58. edidit. *Quomodo mala in arbore pendunt sic corpora nostra Aut matura cadunt aut cito acerva ruunt. Domatius Tiras filiae dulcissimae.* Hanc ita corrigas

Mala ut in arboribus pendent, sic corpora nostra
aut matura cadunt, aut cito acerba ruunt.

1555.

Anth. I. 77. Epigramma est in Gratias marmoreas, quas Victoria Columna, Ferdinandi Marchionis Piscariae coniux, in palatio suo habuit.

1556.

Anth. II. 24. Burmannus recens esse iudicavit.

1557.

Ex Add. T. II. p. 716. Aevi sequioris esse dicit Burmannus.

1558.

Anth. II. 209. Recens est.
2. *Euripides*] secunda brevi contra usum poetarum.
homo] *humo Hac iaceo* Ferret. quod proco.

1559.

Anth. II. 170. Poetae scholastici esse opinatur Burmannus.

1560.

Anth. II. 227. Conf. Schoenwisneri Antiquitatum et historiae Sabariensis libri pag. 86. Millin Magazin Encyclopedique 1803. T. III. pag. 222.

1561.

Anth. II. 20. *Antiquos esse hos versus, praestare non ausim.* Burmannus.

1562.

Anth. II. 95. Cf. Maiansius in Ep. p. XV. sqq.

1563.

Anth. III. 21. Ab Italo quodam fictum dicit Almeloveenius.

1564.

Anth. III. 146. Recens esse epigramma in Choerilo suo Naeckius demonstravit pag. 255.

1565.

Anth. III. 172. Cf. Add. T. I. p. 745. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 256.

1566.

Anth. III. 263. *Quod dulce carmen non tantum a recentioris aevi poeta conscriptum, sed etiam affectatae venustatis refertum dicunt Scaliger aliique, mihi vero e Graecis desumptum videtur, et ingenua suavitate satis commendatum.*" Handius ad Statii Silv. II, 120. Sed auctorem habere Ant. Thebaldeum Ferrariensem Leichius dicebat. (v. B. ad T. II. pag. 76.). Maffeius vero Augustino Brenzonio, qui XVI. seculo vixit, tribuit. (v. B. Add. T. II. p. 749.).

1567.

Anth. III. 266. Pithoeus Iulii Bulengeri esse adnotavit.

1568.

Anth. III. 267. Pithoeus et Scriverius Hieronymi Vulpii Novocomensis esse scribunt.

1569.

Anth. III. 269. Claverius Ioh. Aurato poetae Regio tribuit.

1570.

Anth. IV. 16. Antonius Augustinus Dialog. X. antiqu. pag. 164. Michaelis Marulli esse dicit.

6. *Pythio*] *Auctor novi carminis syllabarum modos ignoravit, aut veterum consuetudine neglecta* P y t h i u s *bisyllabum fecit.* Schrader. Ep. crit. p. LV.

1571.

Anth. IV. 17. Muratorius T. III. pag. 1806. 4. recentiorum seculorum fetum suspicatur, eique assentitur Schraderus Ep. crit. p. LV.

2. *nomen*] *numen* Schrader. Ep. crit p. LV.

1572.

Anth. IV. 22. *Facile apparet, haec epigrammata fuisse conscripta a nebulone, qui persuadere volebat Hellevenam esse* C a s t r a V e t e r a. Maiansius Ep. I. p 11.

2. *undevigesima*] *Notae leges carminis in una voce* **undevigesima** *bis turpiter neglectae nebulonis, qui popularibus inponere voluit, fraudem patefaciunt.* Schrader. Ep. crit. p. LVI.

1573.

Anth. IV. 35. *Maiansius ep. I. pag.* 41. *huiusmodi quisquilias flocci se facere declarans fictum credidisse videtur.* Schrader. Ep. crit. p. 57.

1. *Pyladen*] Pylades mihi videtur esse Anuii Novati patris filius. Chr. Saxe in I. Missu ad Muratorium. T. I. p. 544.

1574.

Anth. IV. 38. Burmannus fictum esse dicit.

1575.

Anth. IV. 58. Iam Pithoeus antiquum non esse epitaphium dixit.
7. *Christinae*] *Crispinae* Fabrettus.

1576.

Anth. IV. 59. Invenitur in Ioh. Ioviani Pontani Poematibus.

1577.

Anth. IV. 72. Heinsio et Schradero Ep. crit. pag. 59. ob Angelae nomen suspectum fuit.

1578.

Anth. IV. 76. Burmannus fictum esse epitaphium putat.
1. *et lac*] *en lac* Wakefield ad Lucret. I. 350.
liquida] prima longa. nec aliter Lucretius I, 350.

1579.

Anth. IV. 77. Schraderus docuit in Ep. crit. p. 59, duo esse epitaphia, unum in Lucretiam Maffaeam, alterum in gemellos Maffaeos.

1580.

Anth. IV. 85. Hendecasyllabi. Schraderus Francisci Columnae esse vult. Ep. crit. p. 60.

2. *Polyphilus*] peccat in metrum.
3. *sopitam*] peccat in metrum.

1581.

Anth. V. 95. Extat in poematis Basilii Zanchii.

1582.

Anth. IV. 99. Legitur inter carmina Cottae. Vulgo inscribitur *Quinterini pueri tumulus.*
5. *cur non*] vulgo hic versus omissus, qui extat in carmine Cottae.

1583.

Anth. IV. 112. Recens esse ex adnotatione Burmanni patet, nec aliter Schraderus iudicavit in Ep. crit. p. 64.

1584.

Anth. IV. 113. Recens esse Schraderus docuit in Ep. crit. p. 64.

1585.

Anth. IV. 114. Recens esse Schraderus docuit in Ep. crit. p. 65.

1586.

Anth. IV. 122. Bonada, Dorvillius, Burmannus carmen recens esse senserunt. Ac Dorvillio a Ioviano Pontano compositum videbatur.

1587.

Anth. IV. 167. Novum esse, agnoverunt Orellius ad Inscriptt. T. I. p. 566. et Schraderus Ep. crit. pag. 68. Sed Wernsdorfius in Poet. T. II. p. 41. Valerio Catoni vindicaverat, non alia causa quam ob nomen Lydae.

1588.

Anth. IV. 174. Extat hoc tenerrimum epitaphium Divione in ecclesia S. Magdalenae. Burmannus atque Schraderus Ep. crit. pag. 68. recens esse dixerunt.

1589.

Anth. IV. 187. Burmannus atque Schraderus in Ep. crit. pag. 68. et in Libro Emendationum p. 174. novum esse docuere. Cuiuscunque est, pulcherrimum esse sentio.

1590.

Anth. IV. 190. A Schradaeo in monum. Ital. pag. 3. sub nomine Dorotheae Tonnae, a Chytraeo in Delic. Var. Itin. p 352. sub titulo Iuliae Maffaeae affertur, unde recens esse collegit Schraderus Ep. crit. p. 68.

1591.

Anth. IV. 204. *Carmen hominis barbari.* Schrader. Emend. pag. 218. Ineptissimam pessimi versificatoris inscriptionem vocat Maiansius Ep. crit. p. 69.

1592.

Anth. IV. 214. Maiansius Ep. p. X. fictum putat, nec aliter iudicasse videtur Schraderus Ep. crit. p. 69.

1593.

Anth. IV. 244. Ex Itinere Keysleri p. 786. patet, epitaphium ab Antonio Epicuro, poeta Neapolitano, quia 1555. diem obiit, factum esse, nec aliter Schraderus iudicavit in Ep. p. 68.

1. *nata, sed heu*] *Nata, eheu* Keysler.

5. *nam tibi dumque*] *Dum tibi namque* Keysler.

1594.

Anth. IV. 251. Extat in Iani Anysii, poetae Neapolitani, carminibus lib. VII. p. 104. Cum titulo *De filio comeso a matre in obsidione Hierosolymitana.* Schraderum hoc carmen silentio praeterisse miror.

8. *haec-sidera*] i. e. solem et lunam. Burm. Add. T. II. pag. 693.

1595.

Anth. IV. 258. Carmen, quod in Schradaei tantum Monumentis Italiae p. 140. legitur, recens esse Schraderus dixit in Ep. crit. pag. 68., atque sententiam eius recenti more formatam quivis facile sentiet.

1596.

Anth. IV. 262. Ex Schradaei Monum. Ital. p. 243. patet, Claudiae Caglianae feminae rarissimae Neapolitanae hoc carmen inscriptum esse, nec aliter iudicavit Schraderus p. 68. Ep. crit.

1597.

Anth. IV. 280. Eis epigrammatis adnumerari debet, quae, tamquam ex Italia sibi missa forent, Angli credulis venditarunt. Ac Burmannus una cum Schradero in Ep. crit. p. 68. fictum esse docuerunt.

7. *tuum*] versus corruptus.

1598.

Anth. IV. 340. Maiansius Ep. pag. XXXVI. adnotat: Ego minime dubito de huius epigrammatis existentia, sed spurium esse omnino mihi persuasi: quod facile probabis, si versuum singulorum sententiam, pueriles imitatiunculas et ridiculam connexionem observare volueris, omnia ab illo tempore alienissima.

12. *contegit ossa lapis*] in epist. Maiansii p. XXXV. *conditus hoc lapide.* vulgo.

1599.

Anth. IV. 342. Legitur inter epitaphia recentia urbis Romae hac inscriptione *Perpetuae securitati Vicentio Macro Io. F. Vicentino philosopho et medico atque utriusque linguae iuxta erudito. Qui vixit ann. XXXV. Io. Georgius Prissinus amico dulciss. verecundiss. que op. d. s. m. p.*, unde Schraderus Ep. crit. pag. 68. delendum esse ex Anthologia antiqua censuit.

1600.

Anth. IV. 349. Emendatius edidi ex Boissonadii Commentation. Epigraphica Epistolis Lucae Holstenii addita pag. 429. „*Haec inscriptio*, inquit ille, *est celeberrima et, ni fallor, falso suspecta.* — Novam enim inscriptionem esse putat Schraderus in Epist. crit. pag. 68. atque Orellius in Inscriptt. Corpore T. I. p. 566.

2. *te in*] om. *te* vulgo.

perditus heu!] *p. ah.* vulgo.

4. *hinc dum te*] i. e. *ex hoc loco, ex hoc sepulcro tuo, cui insideo, te continuo aspicio, te, cuius suavissima imago meis usque observatur oculis.* Boisson. — *hinc, te cum* vulgo.

1601.

Anth. IV. 350. Burmannus ipse carmen aetatis non admodum vetustae esse dicit, idque Manfridi nomen satis comprobare videtur.

1602.

Anth. IV. 358. Ex inscriptione, quae in Schradaei libro legitur, apparet, Cynthiam, cui hoc epitaphium positum est, obiisse anno 1540., unde Schraderus carmen recens esse dicit in Ep. crit. p. 79.

3. *etenim*] Schraderus. *etiam* vulgo.
5. *te, Cynthia*] Schradaeus. *et Cynthia* vulgo.

1603.

Anth. IV. 389. Hoc epigramma, quod in Schradaei tantum Monum. Ital. pag. 161. legitur, recens esse puto, cum sententia eius ab antiquo more abhorreat.

1604.

Anth. IV. 400. Antonii Thebaldaei epigramma, ut iam Fabrettus p. 331. ex inscriptione eius luculenter demonstravit. Nec aliter indicavit Schraderus Ep. crit. p. 68.

1605.

Anth. IV. 401. Fabrettus pag. 331. eiusdem aetatis ac praecedens esse dixit, itidem recens esse Schraderus in. Ep. cr. p. 68. adnotavit.

1606.

Anth. IV. 403. Broukhusius ad Tibullum II. 4, 32. docet, Ioachimum Bellaium hoc epigramma sibi vindicasse, et ex Italico vertisse. Ioachimus Bellaius, poeta, historicus, grammaticus natus est ann. 1524. ut ex Saxii Onomastico T. III. pag. 265. patet. Schraderus quoque in Ep. crit. 68. recens esse monuit.

Appendix.

1607.

Anth. I. 170.
4. *Atride nec*] *Atridae aut* B.
20. *contendunt petere*] *Undique conveniunt, et virginitatis amore contendunt, dubii oppetere seu vivere cedat ille dies:* — Med. Wakker Amoenitatt. p. 157.
48. *quisquam*] *quisnam* Schraderus Add. T. I. p. 725.

1608.

Anth. I. 171.
3. *Cererem*] *cerem corruptam mundis emittit* ms. Salm.
8. *redoletque*] *redolentque* ms. Salm.
9. *verubus*] *veribus* ms. Salm.

1609.

Anth. I. 172.
3. *veris*] *verus* M. Wakker Amoen. p. 17.

14. *ergo iugo parat*] *ergo iussa parat* B. Add. T. I. p. 725.
104. *effata*] *affata* Schrader. Add. T. I. p. 725.
128. *parce*] Schrader. et Higtius Add. T. II. p. 711. *pasce* vulgo.
162. *dilapsus calor*] B. Add. T. II. p. 711. Klotz. in Antiburmanno p. 71. *delapsus color* vulgo.

1610.

Anth. I. 173. Wernsdorf. Poet. T. III. p. 57 et 357 sqq.
3. *incole*] *indole* Higtius Add. T. II. p. 711.
4. *voluptas*] *voluntas* Higtius.
10. *gravi conponam*] *graves conponant carmina fletus* vel *gravi cōnponam carmina fletu, Plus valet iste dolor* Higtius.
11. *dolorem*] — *nec conplent verba dolores,*
quae sensus patientis habet: nec regna requiro,
quae male victa dedi. Higtius.
15. *celerare*] Higtius. *celare* vulgo.
17. *meritisque*] *mentisque* Higtius. *metrisque* Wernsdorf.
19. *quid*] *quod* Wernsd.
20. *formal*] Schrader. Higtius. *firmat* vulgo.
21. *condemnat*] Schrader. Higtius. *commendat* vulgo.
28. *mira fides*] Higtius. Wernsd. *mira fide* vulgo.
33. *perdi*] *totum pro! crimine perdo.* Higtius.
41. *negent*] *neget* Schrader.
45. *cum de fratre*] Higtius. *quod de fratre* vulgo.
55. *amplexuque*] ms. Divion. Wernsd. *amplexusque* vulgo.
63. *foecundo*] — *fecundo semine rerum*
mutat terra vices, et verni temporis auras
laeta vocat: spisso revirescit gramine campus;
64. - *Triticeas ligat herba comas, nec fallit aristis*
proventum meliore die.
Wakefield. ad Lucret. I. 756.
69. *reparare labores*] *reparare labori* Schrader. Add. T. I. p. 726.
75. *regit*] — *regit aequora fluxus*
lite sua (vel *vice sua*?) *vicibusque suis, quod deperit, auget*
officiis natura vacans. Higtius.
86. *piacula*] *pericula* Schrader.
92. *miseramque*] *seramque* B.
97. *crescit*] *cessit* Schraderus. Higtius.
107. *fovebat*] *fallebat* B. *figebat* sive *fingebat* Oudend.
117. *reposcent*] *reposcam* Higtius.
122. *non*] *nunc* Higtius.
123. *at*] Oudend. *et* vulgo.
132. *sed*] *sit* Higtius.

134. *dum*] Oudend. *sum* vulgo.
136. *tutior*] *tutior esse timens, inhonesta pericula poscis;* Higtius.
144. *regat*] *negat* Higtius.

1611.

Anth. I. 174.

1612

Anth. I. 175.
1. *Turne, spes*] *Turne, o spes* B. inprobante Wakefield. ad Lucret. IV. 78.

1613.

Anth. III. 81.
1. *tuae*] deest ms. Salm.
4. *furiis*] *furtis* Salm.
14. *extemplo*] *exemplo* Salm.
18. *quaerens*] *querendum* Salm. a 1. m.
artus] *arte* Salm.
19. *alterna*] *alternas* Salm.
23. *tunicas*] *tunica* Salm.
24. *gaudentque, nec*] *gauderentque ultra* Salm.
26. *manus*] *manus me credite* Salm.
28. *tot*] deest Salm.
30. *aere*] *haerenitendi* Salm.
32. *intenti*] *intendunt* Salm.
34. *ipsa — armis*] *ista — artis* Salm.
40. *tum*] *tunc vero ad voces c. m. inter morem* Salm.
47. *ima*] *ia appetunt quam veris* Salm.
48. *alter*] *tales* Salm.
52. *hunc*] *quem* Salm.
54. *ebuli*] *epuli vacis nimioque* Salm.
61. *capit ante*] *capitate* Salm.
62. *risuque*] *rursusque* Salm.
70. *quae — quocumque*] *quam — quodcumque* Salm.
72. *quemquam*] *quidquam* Salm.
74. *ingeminata*] *ingemitata* Salm.
80. *reddi*] *redit si poscit* Salm.
81. *indebita*] *indevita* Salm.
90. *autem elapsus*] *autem melapsus* Salm.
91. *natorum*] *nautorum* Salm.
92. *hos*] *huc* Salm.
95. *digitos*] *digito* Salm.
100. *cede locis*] ante h. v. alius versus in Salm. legitur:
non vires alias conversaque nomina sentis
caede locis.,

102. *fata*] *facta* Salm.
104. *illum*] *illo* Salm.
108. *retinens*] *retines* Salm.

1614.

Anth. I. 98. Pentadio Scaliger atque Wernsdorfius Poet. T. II. p. 325. vindicat, et est Pentadii epitaphio Hectoris, 241, simillimum. *Eusebio* vero vulgo inscriptum, *Eusthenio* in ms. Thuan. Petav., qui inter poetas scholasticos est.

1. *notissima*] *novissima* m. Thuan.

2. *clarum*] *clara* m. Turicensis C. 58.

3. *totiens*] m. Thu. *toties* vulgo.

armis] *hastis* m. Tur. a 1 m. deinde *victoribus* mss. Thu. Voss. Petav., ut Virg. Aen. X, 67. *fatis auctoribus*. ep. 543, 8. *corruptore auro*.

7. *ille Menoetiadae solvit*] m. Voss. *ille manu aeacidae* [*solvit* m. Petav. Thu. *ille interceptus soluit* m. Tur. *ille interfectus subiit* vulgo.

8. *succubuere*] m. Voss. *procubuere* vulgo.

10. *cum pressi hostilem*] m. Tur. Gothanus ap. Duebnerum in Iahnii Ann. 1828 p. 309. *compressi hostilem* m. Pithoei. *compressi hostili* m. Petav. Voss. *Hostilem pressi fraude p. humum* vulgo.

fraude] int. Paridis.

1615.

Ex libro Feae Frammenti di fasti consolari e trionfali Roma 1820. p. 10. coll. pag. L.

3. *itero*] pro *iterum*, ut *tertio consul* nonnulli dixerunt pro *tertium consul*. L. Catilius Severus II. et Titus Aurelius Fulvus II. consules a. u. 873. Hadriano imperante.

7. *simitu*] vocabulum obsoletum pro *simul*.

1615. *a*

Anth. I. 44.

3. *cum Phineo*] *Harpyias, quarum Phinei maduere veneno* Schrader. Add. T. II. p. 704.

6. *visa*] hic versus abest a mss.

P. Virgilii Maronis aliorumque poetarum
P r i a p e i a.

1616.

Anth. VI. 1. *Cata dicta veterum poetarum in Priapum* ms. Mediolanensis. *Publii Virgilii Maronis Mantuani, poetae celeberrimi de*

vita et moribus Lapsacenorum liber incipit. ms. Guelferbytanus 705. *Publii Virgilii Maronis poetae Mantuani ad Priapum.* ms. Faurianus (Parisiensis) 8236. *P. Virgilii Maronis poetae inter omnes Latinos excellentis Priapeia.* Guelf. 704. *P. Virgilii Maronis Priapeia* mss. Broukhusianus, Wittianus, Mediceus, Colbertinus atque Coburgensis teste Forbergo ad Antonii Hermaphroditum p. 114. Singulorum carminum inscriptiones ex Guelferb. 705. arcessivi.

3. *hoc*] *hic* ms. Guelferb. 703.

6. *tectum nullis*] *nullis tectum* ms. Broukhusii.

8. *hanc*] *haec* in marg. ms. Guelferb. 705. ms. Voss. Lindenbrogii et duo Medicei. *hac* ms. Puteanus 8232.

1617.

Anth. VI. 2. Hendecasyllabi.

1. *teste te*] *te* deest Vaticano, Guelferb. 703. *teste te Priapo* mss. Fabricii.

5. *virgineum locum*] *ingenuum locum* ms. Broukhusii. Guelferb. 703. *inguen locum* ms. Guelf. 704. *ingenuum chorum* m. Puteanus. *virgineum iocum* m. Vatic. *virgineum coram* mss. Fabricii. *virgineum chorum* mss. Medic. Voss. Leid. Lindenbrog.

8. *ducere*] *dicere* m. Putean.

10. *tui notavi*] *tuis* mss. Medic. *anotavi* ms. Guelf. 705.

1618.

Anth. VI. 3.

1. *obscure*] *obscene* m. Baluzianus 8206.

2. *nil*] *non* ms. Broukh.

3. *quod*] *quae* m. Guelf. 704.

cupies] *cupias* m. Guelf. 703.

4. *cum teget*] *quom tenet* m. Puteanus. *dum tenet* mss. Guelf. Faurian. Baluzian. Colbertinus 8205. *tepet* m. Lindenbr.

5. *quodque*] *que* deest m. Guelf. 704.

7. *prima cupido*] *cupido prima* m. Guelf. 705.

8. *dum timet*] hunc versum sub Ovidii nomine adfert Seneca lib. I. Controv. 2. p. 104.

alterius] *illius* m. Lindenbr.

1619.

Anth. VI. 4.

1. *obscoenas*] *obscenis* Scioppius. Anton. Forberg. p. 208.

2. *dicans*] ab iambo incipit hendecasyllabus. *ducens* Scioppius. Anton. Forberg. *dicens* ms. Fabricii. Lindenbr.

Elephantidos] Elephantis poetria, quae in libris suis varia coitus schemata descripsit.

1620.

Anth. VI. 5.

4. *si dederis nobis*] *si mihi tu dederis* m. Guelf 704.

hortus] Similiter Kaestnerus in epigrammate ad C. A. Klotzium:

Olim truncus eras; nunc vir sis, Saxia fecit:
Custodem te horto praeficit ista suo.

1621.

Anth. VI. 6.

1. *quod sum*] mss. Guelf. 705. 704. Baluzian. a m. 2da. alii, Heinsius, Anton. *quod sim* vulgo.

3. *prendam*] *prehendam te — prehensam* m. Faurian. *et canendo prensam* m. Putean. *et* deest m. Guelf. 703. 704. *tenendo* m. Lindenbr.

5. *tensiorem*] *tentiorem* m. Baluzian. Guelf. 704. *tenciorem* m. Guelf. 703.

1622.

Anth. VI. 7.

1. *nam te paedico*] *nam te pe dico* mss. Vossian. Vatic. Wittianus, Faurian. Colbert. Dicit *paedico* pro *praedico*. — *nam prae, Pae, dico* vulgo. *nam prae* m. Putean. Epigramma sequioris aevi esse opinatur Burmannus.

2. *mea*] *mihi* m. Colbert. Guelf. 705.

1623.

Anth. VI. 8.

2. *turpe est vos*] *turpe vos est* m. Guelf. 703.

1624.

Anth. VI. 9.

1. *mihi*] *mei* B.

sit] *est* m. Guelf. 705.

2. *tela*] *signa* mss. Broukhus. Vatican. *cum sua signa* m. Putean.

3. *habet*] *habens* m. Lindenbr.

5. *valet*] *valuit* ms. Faurian.

6. *tepido*] *trepido* ms. Baluzian.

7. *num*] *non* ms. Baluz. Putean. Guelf. 703. 704.

8. *clamve*] *clamne* m. Faurian. Putean. Guelf. 704. vulgo. *clam nec* ms. Colbert.

9. *num*] *non* m. Baluz. *non — nodosa* m. Guelf. 703.

10. *tunica*] *tunicam* m. Putean.

num] *non* m. Baluz. Guelf. 703. 704.

13. *quod*] *quia* m. Guelf. 704.

1625.

Auth. VI. 10.

4. *lignum rude*] *rude lignum* m. Guelf. 703.

7. *salsa*] *falsa* m. Baluz. Faurian. Putean. Colbert. Guelf. 704. *ficta* Guelf. 703.

1626.

Anth. VI. 11.

1. *ne prensere*] *ne prensare cave prensus nec* m. Colbert. Guelf. 705. *ne pr. c. prensus* m. Putean. *ne prensare* m. Baluz. *ne prehensere cave prehensis non* m. Faurian. *nec pr.* c. *prensis* m. Guelf. 703.

2. *saeva*] *scaeva* m. Colbert.

3. *conto*] *concto* m. Guelf. 703. *cuncto* m. Faurian.

4. *rugas*] *rugam* m. Guelf. 703. 704. Lindenbr.

1627.

Anth. VI. 12.

1. *quaedam haud iunior*] Heinsius. Forberg. ad Antonium Panormit. p. 79. *quaedam iunior* mss. Faur. Baluz. Putean. Guelf. 703. 704. 705. Colb. Coburgensis, *quaedam senior* m. Vatican. *quaedam serior* Scaliger, Anton. vulgo.

2. *Cumaeae*] *Cumanae* Guelf. 703.

3. *tibi*] scil. Hecalae. *illi* Guelf. 705. *et qualis tibi* Guelf. 704.

5. *solet huc*] *huc solet* Guelf. 703.

7. *sibi, mentulam*] *sibi mentula* m. Faur. Putean. Forberg. *tibi mentula* Colbert.

9. *exscreavit*] *hic screavit* Putean. *hoc creavit* Colb. *hic sacravit* Guelf. 704. *excreavit unum hic* Guelf. 703.

10. *tolle*] „non dentem, ut interpretes volunt, sed cunnum aniculae prurientis vult Priapus procul abesse a conspectu suo, latere sub tunica scissa (nam tunicae puellarum tolli consuetae non solent esse scissae) et fugere lucem more suo: diu enim desuevit nudari mutonibusque peti. Neque aliud est nisi cunnus aniculae, qui tanto patet indecens hiatu, barbato macer eminente naso, ut credas Epicuron oscitari.“ Forberg.

11. *rufa*] *ruffa* Faur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 704. 703. *sisa — ruffa*, Guelf. 705. *russa* Forberg. et ms. Lindenbrogii.

12. *semper solet*] *solet semper* Guelf. 703.

lucem] *lucum* Barth. Anton.

15. *Epicuron*] *epuicureos* Putean. *epicureos citari* Guelf. 703. Baluz. *epicureum obscitari* Faur. *epicurii* Colb.

1628.

Anth. VI. 13.

1. *praecidere*] *percidere* Forberg. ad Antonium p. 277. *paedicere* Scaliger. Anton.

2. *tertia poena*] irrumatio.

1629.

Anth. VI. 14.

1. *salacis*] *fallacis* Guelf. 703.

2. *puta*] *putes* Putean.

5. *istuc*] *istud* Faurian. Baluz. Guelf. 703. 705.
vappae] *napeae* Guelf. 705. *vape* Guelf. 703.

9. *quilibet*] *quibus huc* m. Putean. *cui libet* B.

10. *oblitus*] *obsitus* Putean. *nigri* m. Lindenbr.

1630.

Anth. VI. 15.

3. *is me sentiet*] *si me sentiat* Colbert.

4. *inter*] hic versus post quintum legitur in Fauriano. Guelf. 704. et Colb. *intra* Putean. *intrat* Guelf. 703. *intret* Guelf. 704.

5. *haec*] *hoc* Guelf. 705. *hoc tibi* Guelf. 704. *haec tibi ne quisquam* m. Lindenbr.

6. *praecisum*] *praecissum* m. Faurian.

1631.

Wernsdorf. Poet. lat. M. T. VII. p. 131.

1. *qualibus*] *qualibet — ceneida*. Putean.
rapuit] *cepit* Heins. Anton.

2. *qualibus Hesperidum*] *qualibet ippomenis* Putean. *qualibus hippomenes* Colb. Faur. Baluz. Guelf. 705. 703. 704.

4. *Nausicaam*] *Nausicen* Faur. *Nassicam* Baluz. Colb. *Nausicam* Guelf. 703.

5. *pinxit*] *sumpsit* Putean. *perinxit achonti* Guelf. 703.

6. *qua lecta cupido*] *qua lecta est cupido pacta puella viro*. Baluz. Putean. *qua cupido lecta* Colb.

7. *talia quinque*] Lessingius ex ms. Rhedingeri in Opp. T. I. p. 266. nec aliter in Aldina ed. 1534. *talicunque* Faur. *taliacunque* vulgo. *qualiacunque pius* m. Lindenbr.

1632.

Anth. VI. 17.

1. *circitor*] media brevi more poetarum bonorum. Vid. Schrader. epist. crit. p. LXXIX.

2. *quid*] *cur* Faur. *qui* Heins.

1633.

Anth. VI. 18.

1. *pene*] *penne* Guelf. 705.

2. *laxa*] *lassa* Putean.

1634.

Anth. VI. 19.

1. *ecquando*] Scaliger. Anton. *hic quando* Faur. Baluz. Guelf. 703. 704. vulgo. *hic quandoque helethusa* Guelf. 705.

2. *tegente*] *teget* Faur.

3. *extis*] *extu-movet* Guelf. 705. *aestis* Faur. *extis satius altiusve movet* Baluz. Guelf. 704. *extis altius altiusve movet* Putean. *extis alcius assaciusque movet* Guelf. 703. *Exosse aptius altiusque motat* Forberg. ad Antonium Panormitanum p. 44.

aptius altiusque] *altius altiusque* Tollius.

4. *crissabit*] *crispabit* Bentleius ad Lucret. IV. 1264.

5. *sic ut*] deest *ut* Puteano, Guelf. 704. *haec ut* m. Lindenbr.

6. *movere*] *moveret* Guelf. 703.

1635.

Anth. VI. 20.

1. *telum*] *bellum* Guelf. 703.

2. *tua est*] *sua* omisso *est* Faurian. Guelf. 703. *sua est* Guelf. 705.

3. *sutilibus*] Putean. *si utilibus* Colb. *subtitibus* Faur. a m. 2da.

5. *invicti*] *invecta* Putean.

1636.

Anth. VI. 21.

1. *copia me perdit*] *copia mi periit* Anton.

3. *quaeque tibi*] Lessingius Opp. T. I. p. 267. ex ms. Rhedingeri et Guelferbyt. 705. nec aliter Faur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 703. 704. *Haec quaecumque tibi posui vernacula poma.* vulgo.

1637.

Anth. VI. 22.

1. *faciet*] *fecerit* Guelf. 705. *faciat* Anton.

mihi] *mi* Guelf. 703.

2. *haec*] *nec* Guelf. 703.

1638.

Anth. VI. 23.

1. *hic*] deest Putean.

violam rosamve] *rosam violamve* Guelf. 705.

2. *inempta*] *inepta* Putean.

6. *nequidquam*] *nec quicquam* Colb. *pulsat* Faur.

1639.

Anth. VI. 24.

3. *habeas poenam*] *penem licet indignere feroque* ms. Heinsii. *fero-*

que Guelf. 705. Totum ex Leonidae epigrammate versum est, quod in Antholog. Palat. Iacobsii T. II. p. 697. legimus.

4. *hoc ego? Pr.*] hanc interpunctionem annotavit B. et Lessingius Opp. T. I. p. 269. Paedicabo te, licet indignabundus dicas, feramne hanc contumeliam propter olus subreptum? *hoc quoque propter olus* Putean. *promptus olus dicas* Colb. *hanc ego propter olus* Faur.

1640.

Anth. VI. 25.

1. *hoc sceptrum*] Parodia loci Homerici in Iliade I. 234. Conf. Virg. Aen. XII. 206.

arbore ut] *arbore est recisum* Taur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 703. 705. 704.

2. *poterit virere*] *poterit revirere* Putean. *pote revirere* Is. Vossius. B. *nulla etiam* m. Lindenbr.

5. *cui*] *quos* Guelf. 703.

nobiles] *nubiles* Heinsius. *mobiles* D'Orville.

1641.

Anth. VI. 26.

1. *porro nam*] *porro quis erit hic modus* Faur. *modus et metus Quirites* Colb.

7. *exfututus*] *cernitis ut futurus ut sim* Colb. Faur. Guelf. 703. *cernitis ut futuiturus sim* Putean. Guelf. 705. 704. *cernitis fututurus ut sim* Baluz. *et fututus* m. Lindenbr.

10. *quamlibet*] *qualibet* Faur. Guelf. 705.

11. *defecit*] *deficit* Baluz. Guelf. 704.

12. *miser*] deest Guelf. 704.

1642.

Anth. VI. 27.

1 *Circo*] *cirtho* Guelf. 705. *magnoque not. circo* Faur. *magnae, notissima Circe* Colb. *circo* deest Guelf. 704.

3. *pruriginis*] *pruritus* Guelf. 704.

Priapo] *Priape* Faur.

4. *adducta*] *abducta* Faur. Baluz. Guelf. 704. 703. 705. *obducta* Putean.

5. *orat*] *ora* Baluz.

1643.

Anth. VI. 28.

1. *et*] *sed* Guelf. 705. Faur. *non aegre* Colb.

4. *gravis*] *gravius* Putean.

1644.

Anth. VI. 29.

2. *verbis*] *inprobis probisque* Guelf. 704. 705. 703. Putean. *improbis probrisque* Faur. Colb. *improbis probusque* Baluz.

3. *sed cum tu*] *sed tu cum* Guelf. 703.

4. *ostendas*] *ostendis* Faur. Baluz. Putean. Guelf. 704.

1645.

Anth. VI. 30. 31. Coniunxi haec epigrammata, quae vulgo separata leguntur.

2. *dic*] *da* m. Broukhus. B.]

3. *uvas*] *unam* Guelf. 705. 703. Baluz. Putean. a m. 2da. *uvam* Faur. Colb.

4. *quas aliter*] *cur aliter-aquam* Baluz. Colb. *cur aliter* Putean. Guelf. 703. 705. 704. *unde aliter* Faur. Aliter haec verba explicat Handius ad Tursell. T. I. p. 272. et Wakefield. ad Silv. Crit. 4. p. 91., aliter Forberg ad Antonii Hermaphrod. p. 298.

1646.

Anth. VI. 32. Iambici scazontes.

1. *nil mei*] Faur. *nil manu mei* Guelf. 703. *nil mea* Guelf. 705. Baluz. *nil tua* Guelf. 704. *nil mihi* vulgo.

2. *ipsa*] *ipse* Putean.

4. *ut ipsa*] *ut ipsa tuo de queas culu* Putean.
culo] *cunno* Scioppius.

1647.

Anth. VI. 33.

3. *collatas*] *collatasque sibi suisque* Faur. *collataque sibi suisque* Colb. *collatasque sibi quae suisque* Guelf. 703.

4. *facit*] *fecit* Anton.

7. *atque putris*] Anton. Hand. ad Tursell. T. I. p. 472. *atque petra pumex* Scaliger. *caret ut putrisque pumex* vulgo. nec aliter Faur. Guelf. 703. *uti putrix pumex* Guelf. 705. *usque putris pumex* Baluz. Putean. Corruptum duco; Antonii enim lectio metro non convenit.

8. *ut*] *nisi* m. Lindenbr.

9. *scobemque*] *scrobemque* Guelf. 705. Putean. *scorbemque* Baluz.

12. *larvialem*] *larvalem* Guelf. 703. 705. 704.

13. *aeque*] *atque* Scioppius.

1648.

Anth. VI. 34. Hoc epigramma non adeo vetustum esse existimo.

1. *Naïdas*] In Guelf. 705. legitur:

Ad quendam quomodo debeat servire Priapo.
Penne nates fodias, si vis servire Priapo. (v. Lessingii Opp. T. I. p. 265.)
Naiades antiqui driadesque h. P.
et quo etc.
nunc — — — — — *plena libido est*
ut etc.

Priapus ad quendam.
Turpe quidem f a t u sed, si tentigine rumpar,
falce manu posita fiet amica manus. —

Naiades driadesque Guelf. 704. 703.

3. *libido*] *tibido est* Faur. Baluz. Putean. Colb. Guelf. 703. 704. Lindenbr.

5. *fatu*] Guelf. 705. Anton. *factu* vulgo.
sed ne] *sed si* Guelf. 705. 704.

6. *manu*] *falce tamen* B.

1649.

Anth. VI. 35.

5. *verpas*] *verpos-salignos* Guelf. 703. *verpas-salignos* Faur.
tibi] *sibi* Baluz.

1650.

Anth. VI. 36.

2. *si prensus*] *si deprehensus eris bis* Faur. *si prehensus eris* Baluz. *si praecisus eris bis* Put. Colb. Guelf. 703. 704. Lindenbr. *si prenssus eris* Guelf. 705. An *si deprensus eris bis?*

4. *patiare et hanc*] *patiaris hanc* Faur. Put. *patiare hanc* Guelf. 705.

1651.

Anth. VI. 37. Iambici scazontes.

1. *quisque*] *corporis formas quisque* Faur. *corporis quisque formas* Put. Colb. Guelf. 703. 705. 704.

3. *trahit figuram*] Faur. Put. Colb. *trahit figuram virginis celer Bacchus* Baluz. Colb. Guelf. 703. 705. 704. *trahitque Bacchus virginis tener formam* vulgo.

4. *Minerva flavo*] *Minerva flava: lumine est Venus paeto.* Antonius de Rooy. *Minerva glauco lumine est, Venus paeto.* B. Anton. *munera flavo lumine Venus peto.* Guelf. 704. item *est* omitt. Taur. Put. Guelf. 703. *lumine Venus leto* Guelf. 705.

5. *frontem comatos*] *fronte crinitos* Faur. Baluz. Put. Guelf. 704. 705. *frorenti crinitos* Colb. *frontes crinitos* Guelf. 703. *frontem cruentos* Scaliger. Anton. i. e. rubros, quia Fauni minio sunt rubricati. *frontem crinitos* m. Lindenbr.

6. *deum*] *deus* Guelf. 703.

7. *Lemni dispares*] *Lemni quae d.* Guelf. 705.

8. *semper*] *semper et* Guelf. 705.

10. *inter hos*] Guelf. 703. *inter hòc* Guelf. 705. *inter haec* vulgo, defendente Ouwenio in Noctt. Hag. p. 281.

11. *Priopo*] *deus Priapo nemo mentulatior est* Put.

1652.

Anth. IV. 38.

4. *chirurgique*] *chirurgamque* Faur. Put. *cirurgicamque* Baluz. Guelf. 705. 704. 703.

5. *me*] *me duci medicis nimisque* m. Lindenbr.

6. *puta*] ultima brevi. Conf. Ramshorn. L. Gr. p. 1043. Heindorf. ad Horat. sat. II. 5, 32. *puto* Anton.

7. *verebar*] *videbar* Guelf. 704. Put.

11. *quam*] *qua* Faur.

12. *compar*] Scaliger. *parva cum similisque* Faur. *parva et consimilis* Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. *parve et consimilis* Colb. *parque* Anton.

14. *nutu*] *vultu* Guelf. 705. 704. 703.

1653.

Anth. VI. 39.

1. *simpliciter tibi me*] *implicer tibi me* Put. *me tibi* Guelf. 703.

4. *quod peto*] construo *si dederis id, quod peto, accipies, quod petis. quod petis*] *quod cupis* Guelf. 703.

1654.

Anth. VI. 40.

3. *pingitur*] an *fingitur?*

cupido

4. *formosissimus*] *formosissimus est apollo omnium* Faur. Put. Guelf.

cupido

703. 704. 705. *formosissimus omnium est Apollo* Baluz. Colb.

8. *fatui*] *statui* Guelf. 705.

1655.

Anth. VI. 41.

1. *tuburanas*] *suburbanas* Baluz. Guelf. 703. 704. 705. *Thelesina* m. Lindenbr.

2. *puto*] *puta* Guelf. 703.

suo est] deest *est* Guelf. 704. 705.

4. *hunc-habent*] *hanc-habet* Baluz. *hanc-habent* Guelf. 703. 704. *hoc* m. Lindenbr.

1656.

Anth. VI. 42.

1. *venerit huc*] *huc venerit poeta fiet* Faur. *venerat* Guelf. 703.

4. *ficosissimus*] *ficosissimus al. iocosissimus al. fucosissimus* Guelf. 705. *focosissimos* Guelf. 703.

1657.

Anth. VI. 43.

1. *Aristagoras*] *Aristogoras* Guelf. 704.

2. *de cera facili*] m. Vossianus. Scaliger. *de cera facta* vulgo, nec aliter codices Sillігii. *de cera picta* Hand. ad Gronovii Diatr. I. p. 164.

1658.

Anth. VI. 44. dico

1. *loquor*] *dico* Guelf. 705. 704. 703. Faur. *loquor* Baluz.

2. *per*] deest Guelf. 705.

3. *deprensos*] *deprehensos quoque ter* Faur. *terque* Put. *deprehendens* Colb. *deprensos quoque ter* Guelf. 703. *deprehensos ter* Guelf. 704.

4. *ne*] *non* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704.

1659.

Anth. IV. 45.

1. *dicas*] *dicis* Guelf. 703. Ouwens. in Noctt. Hag. p. 283. explicat: *Quid dicas puellam illam, quae mentulam meam osculatur, velle hanc hastam licet ligneam, hoc est, ab hac hasta petere.*

3. *dixit*] *defit* Put.

4. *veris usibus*] *lusibus* Heins. *verae viribus* Ouwens.
rudis] *nudis* Baluz.

1660.

Anth. IV. 46.

1. *rigidus*] *rigidum* Put.

3. *similis foret*] *foret similis* Guelf. 703.

4. *cinaede*] *cinaedo* Put. Bal. Guelf. 705.

5. *torqueasque*] *torquearis* Faur. Baluz. Colb. Guelf. 703. 705. *usque quo torquearis* Put. *usque quae torquearis* Guelf. 704.

6. *num tandem*] *non tamen* Guelf. 705.
est] *es* Scioppius. Extare in Baluz. *est* testatur Sillіgii manus.

7. *quam*] *qui* Faur.

1661.

Anth. VI. 47.

1. *Mauro*] *moro* Guelf. 704.

2. *sed morbosior*] codd. Silligii. Scioppius. Anton. *O sed mollior* vulgo.

4. *ursis*] *ursibus* Guelf. 705.

5. *Medis*] *mediis laxior melicisque libratis* Guelf. 705. *Medis laxior Indicis libratis* Colb. Put. *Medis laxior Indicis libratis* Baluz. Guelf. 703. 704. *M. l. I. bactris* Faur.

6. *mantes hic licet*] Alciatus. Anton. Du kannst zwar bleiben, aber ich wollte lieber, du gingest davon. *manes hic licet* vulgo. *mallem scilicet, ut libenter ires.* Is. Vossius. *manes hic licet et libenter erres* Faur.

8. *erucarum*] *caricarum* Guelf. 705.

9. *teram dolemque*] *terra dolem* Guelf. 705. *dolem teramque* Guelf. 703.

10. *cunni*] *cum* Guelf. 704.

1662.

Anth. VI. 48. Iambici scazontes.

1. *qui*] *hic* Put.

3. *rivalem*] *rivales* Put.

5. *et ipse*] *at ipse* Broukbusius. *ut ipse* Colb.

longa nocte] *nocte longa* Put. Faur. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

6. *erucis*] *caricis* Guelf. 705.

1663.

Anth. VI. 49.

1. *quod*] *qui* Put.

2. *significor*] *significo* Faur.

3. *nec*] *non* Colb. Faur.

5. *cum*] *quom* Guelf. 703.

1664.

Anth. VI. 50.

1. *tectoria*] *tentoria* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703.

4. *mentula*] *mea* Baluz.

1665.

Anth. VI. 51.

3. *et non*] *et nec dat mihi nec negat se daturam* Guelf. 705. *et nec* Faur. Put. Guelf. 703. 704.

4. *causasque*] *que* deest Faur. Baluz. Colb. Guelf. 705. *causas usque* Guelf. 703.

6. *cum paribus*] Guelf. 705. Colb. Faur. Scaliger. *comparibus* vulgo. *similibus* Guelf. 703. 704. Put. Baluz.

nostris] *nostrae* Baluz. Guelf. 704. Heinsius.

7. *cingemus*] *cingimus* Guelf. 703.

1666.

Anth. VI. 52. Wernsdorf. Poet. T. VII. p. 128. Iambici scazontes.

1. *negoti*] *negocii* Guelf. 705. 704. 703. *negotii* vulgo.

3. *in nos incidit*] *incidat in nos* Put. *quisquis non incidat* Guelf. 703.

5. *est*] deest Guelf. 705.

6. *flava legit*] Baluz. *flavae legis arctheae* Guelf. 705. *flava legis arete* Faur. *flava legis orchiae* Put. *flava non tegis atecte* Colb. *flava rethis arethe* Guelf. 703. *legis crethe* Guelf. 704.

7. *adserenda*] *asservanda* Faur. Baluz. Colb. *asservata* Guelf. 704. *observanda* Put. Guelf. 705. *observata* Guelf. 703.

8. *tanto q. periculo*] *tanta q. pericula* Guelf. 703.

9. *magisque*] *magisve* Anton.

prunum] *primum* Guelf. 705.

11. *praesigne*] *praefigere* Put.

12. *quam vocant A.*] *quae vocatur aulana* Faur. *quam vocatur alna* Baluz. Put. Guelf. 705. *quae vocatur alvo* Colb. *quae vocatur alna* Guelf. 703. 704. *quae vocatur Albana* Scaliger. Heinsius.

14. *non brassicarum*] Scaliger. Anton. *brassicarum fero gloriosior caulis* Faur. Baluz. Colb. *brassicarum foro gloriosior caulis* Guelf. 703. 705. *brasicarum fere gloriosior* Guelf. 704. *brasicaeque fero gloriosior* Put. *non brassicarum ferre glorior caules* B. Wernsdorf. *non brassicae fero gulosior* vulgo.

15. *betasve*] *betave quantos* Baluz. 1m. *betasve quanta* 2m. *betaeve quantos educat nullus ager* Put. *betteve* Guelf. 705. *beteve-ortos-nullos* Guelf. 703. *bleteve* Guelf. 704.

16. *suum caput*] *super caput* Faur.

17. *quemquam*] *quanquam* Baluz.

18. *ad ocymum*] *acimumve cucumeresque* Guelf. 705. *cucumeresque* Baluz. *acimumque cucumeresque humi* omisso *fusos* Guelf. 703.

19. *credo sessilesve*] *crede scissilesve* Guelf. 705. *credas* Put. *venire sessiles crede* Guelf. 705.

20. *nec ut*] *sed nec ut s. n. tollant* Guelf. 703.

21. *mentamque*] *mentamve* Guelf. 703. 705.

22. *acresque*] *acresve* Put. Colb. Guelf. 705. Scioppius. Anton.

alliumque fibratum] *alliumque furatum* Faur. Baluz. Put. *aleumve furatum* Guelf. 705. *aleumque furatum* Guelf. 704. *alumine furatum* Guelf. 703.

23. *cuncta, nostro*] Scaliger. Anton. *quae cuncta quamvis nostro habemus in septo* vulgo. *conta nostro quamvis habeamus* Guelf. 705. *quamvis mo habeamus* Faur. *habeamus* Colb. Guelf. 703. 704.

27. *convolatis*] *evolatis* Guelf. 703.

28. *et vos hoc ipsum*] *et nos* Faur. Put. Colb. *Hoc vos et ipsum* Santenius ad Terentianum p. 254, cum *hoc* numquam corripiatur. Sed

Lennepius in Addendis ad Terentianum p. 434 hoc praeceptum infirmare studet. Conf. Ramshorn L. Gr. p. 1042. *Et vos id ipsum* Avancius.

1667.

Anth. VI. 53.

3. *stator*] *statis hic libidinosius* Guelf. 705. *statis* Guelf. 704. 703. *status* Put.

4. *alternis*] *alterni sed eundo* Guelf. 704. *alternis et eundo et redeundo* Faur. *sed eundo* (*subeundo* nego) *et exeundo* Baluz. Colb. *sed eundo et redeundo* Put. Guelf. 703. 705.

5. *porta*] *portam te facient* Colb. *potentiorem* Guelf. 705.

6. *accedent*] *accedant* Guelf. 704.

7. *peculiati*] post v. 7. leguntur in Put. *vinna canus huc subinde venit.* — *pensibile* Colb. *pensibus* Faur.

9. *partem*] *partum* Guelf. 703. 705.

10. *nihilo*] Scaliger. Bentlei. ad Hor. Serm. I. 5, 67. bisyllabum est *nihilo.* — *nihil* vulgo. *et nil* Put. *et nil dexterius mimiciatus* Colb. *mutiniatus* Faur.

11. *qui*] *si* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

malum] *malo* Pithoeus. B.

12. *tantum sciet*] Guelf. 703. 704. 705. Faur. Baluz. Put. Colb. *tantum hic sciet* vulgo.

1668.

Anth. VI. 54.

2. *alti*] *altos* Guelf. 704. 705. Colb. Put. Baluz. Faur.

cita] Guelf. 703. 704. Colb. Tollius. *sua* vulgo. musta cita der brausende Most.

6. *boni*] *bonum* Baluz. *bonis* Guelf. 703.

1669.

Anth. VI. 55. Epigramma spurium iudice Burmanno.

2. *D*] *te* Put. Baluz. Faur. Guelf. 703. 704. 705.

1670.

Anth. VI. 56.

1. *posset*] *possit* Guelf. 703.

2. *subripuisse*] *surripuere* Colb. Baluz. Faur. Guelf. 704. 705. 703. *de manibus* Guelf. 703.

3. *tam me*] *me tam* Faur. Baluz. Guelf. 704. 705.

4. *veros*] Guelf. 705. B. *iustos* vulgo.

5. *perdidero*] *perdiderim* Guelf. 703. 705.

6. *Lampsace*] *lausace* Guelf. 704.

1671.

Anth. VI. 57.

2. *minanti*] *minitanti* Guelf. 703.

3. *heu heu*] *heu me miserum quid ista lignum.* omisso *est* Guelf. 703. 705. *heu me* Faur.

ista] sc. mentula. *hasta* Salmasius. B.)

4. *me*] deest Guelf. 705.

5. *domino tamen*] *tamen deo* Guelf. 705.

1672.

Anth. VI. 58.

2. *turba et putrida*] *turba putida* Faur. Baluz. Guelf. 704. *turba putrida* Put. *turba putrista* Guelf. 703. *turba pudica* Colb.

4. *Tithoni*] *Titonique* Guelf. 705.

6. *desit*] *desim* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

9. *roget*] *rogat-fiet* Guelf. 703.

8. *si nummos*] *si minus hoc tamen habet* Guelf. 705. Hic versus spurius esse videtur Barthio et Antonio. Atque Weberus eum prorsus delevit.

1673.

Anth. VI. 59. Iambici scazontes.

1. *quicumque*] *quicumque nostram fur fefellerit fidem* Faur. Baluz. Put. Guelf. 703. 704. *quic. nostram fur fef. curam* Colb. Lindenbr. In Guelf. 705. epigramma deest.

2. *marceat procul culo*] *imminet procul dubio* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. *verminet procul culo* Is. Vossius.

4. *nullum invenerit*] Salmasius. D'Orville. B. *nullum inveniat* vulgo, metro violato. *non ullum inveniat* Anton. *nullum inveniet* Guelf. 703. *nullum reperit* Faur. *n. reperiat* Baluz. Colb. Guelf. 704. *n. reperiet* Put.

1674.

Anth. VI. 60.

1. *praedictum*] *praedicta* Put.

2. *ibis*] *eris* Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. Lindenbr.

1675.

Anth. VI. 61.

1676.

Anth. VI. 62. *is*

3. *autumnis*] *autumque* Guelf. 703. *autumnus* Guelf. 704.

6. *germine*] *germen* Guelf. 705. *excientes* Guelf. 703. a m. *germen exuentes* ms. Heins. B.

aflavit

7. *ustulavit*] *afflavit* Guelf. 703. *sceri f. ustulavit* Guelf. 705.

8. *pluviaeve*] deest *ve* Guelf. 704. *pluvia nec siccitasve* Guelf. 703.

11. *anser*] *auster* Faur.

13. *sed quod*] *sed quia* Faur.

1677.

Anth. VI. 63.

custodiat

1. *custodiet*] *custodite* Guelf. 705.

1678.

Anth. VI. 64.

1. *Parum est, mihi*] Scioppius. *Parum est, miser quod hic fixi sedem* vulgo versu truncato. *Parum est mihi quod hic fixi sedem* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 704. *parum est mihi quod hic fixi fidem* Guelf. 703. 705. *Parum est, meam mihi miser quod hic fixi sedem* Weberus. *parum est, quod hic fixi mihi miser sedem* Anton.

2. *terra*] *terram* Guelf. 704.

3. *sustinens diu*] *sustinemus aestatem* Baluz. Guelf. 704. *sustinens aestatem* Put. Guelf. 703.* 705. *siticulosae sustinens diem aestatis* B.

4. *parum, quod* etc.] Scioppius. *parum, quod imi perfluunt sinus imbres* vulgo. *quod meos superfluunt* Faur. *parumque imi p. sinus* Baluz. *quod imi perfluunt* Colb. *imis superfluunt sinus* Guelf. 703. 705. *imos superfluunt* Guelf. 704. *parumque sinus superfluunt imbres* ms. Vatican. *Parum, quod imos perpluunt sinus imbres* B. *parumve, quod superfluunt sinus imbres* Scalig. Anton.

6. *rigetque*] *riget dura b. vincta cristallo* Guelf. 703.

duro] Faur. Heins. *dura* vulgo.

7. *parum, quod*] *parumque actam — lucem* Guelf. 703.

9. *terribilem deum*] *deum* deest Faur. Put. Guelf. 705. *terribiles fuste* Baluz. Guelf. 704. *quod terribilem fuste* Guelf. 703. *Huc adde, quod me fuste de rudi vilem* Scaliger. Sed adnotat Lachmannus ad Propertium V. 5. p. 367. *Quem locum frustra sollicitari existimo, dum anapaestum in inpari tantum sede admitti a grammaticis sibi persuaderi sinunt, quae regula Graecis certe numquam nota fuit. — terribilem deum e fuste* Anton. *quod me tortilem deum fuste* Barthius Adv. I. XXI. 3.

10. *rusticae*] *rustice* Faur. Baluz. Guelf. 704.

11. *ultimum*] Scioppius nec aliter codd. Silligii. *vilius* vulgo.

13. *inpudentiae*] *inpudenti* Guelf. 704. 703. *istis accedit inpud. sig.* Faur.

14. *pyramis*] *pirami* Guelf. 705.

16. *fututore*] *futuitore* Guelf. 705.

17. *quo tot* etc.] Heins. *Quo tot figuras quot Philaenis enarrat non admovetis pruriosa discedit.* ms. Ubaldini. *quae tot figuris, quot Philaenis enarrat, Non inventis prurigi-nosa discedit* vulgo. *Quae ut tot figuras, quot Philaenis enarrat, Non invenit, pruriginosa discedit* Scioppius. *quae tot figuris — non ad inventis pruriosa* Faur. *quae tot figuras quas — non invenit pruriosa* Baluz. *quae tot figuras — non inventis pruriosa* Put. Guelf. 704. *quae tot figuris quod Ph. e. discedit inventis pruinosa nostrique* Guelf. 703.

1679.

Anth. VI. 65.

1680.

Anth. VI. 66.

1. *hic tibi, qui*] *haec tibi quae* Guelf. 703. 705. *hec* Baluz.

2. *caeditur e tepida*] *cedetur tepida* Guelf. 703. *ara* Faur.

3. *exanimum*] *extraneum* Put. Baluz. Faur. Guelf. 704. *extraneus* Guelf. 705.

omne] *esse* Guelf. 703.

1681.

Anth. VI. 67.

3. *nimirum*] *nimirum tibi* Gronovius. *Nae mirum, nisi* Ouwens in Noctt. Hag. p. 284. *nisi timeas videri* Guelf. 705.

4. *concupiscis*] *concupisti* Baluz.

1682.

Anth. VI. 68. Epigramma spurium esse Burmannus opinatur.

1. *Didus fac*] Heins. *Dido fac* Faur. Guelf. 703. 704. 705. *Didonis prima sequetur* vulgo.

2. *Cadmi*] Put. Scriverius. *cani* vulgo. Forberg. p. 333. *canis* Guelf. 705. *capitis* Baluz.

3. *quodcumque* etc.] ms. Heinsii. *quotque fit ex illis, mihi tu deprensus in horto* vulgo.

tu mi] Faur. *tu mis* Guelf. 703. 704. 705. Componitur vox *paedicare.*

4. *tuo*] *tibi* Guelf. 704. a m.

1683.

Anth. VI. 69. Coniunxi carmen 69 et 70 auctoritate ductus Fauriani.

4. *cogor, Homereas*] Bentleius ad Horat. Art. Poet. 120. *cogor. Homeriacas* Heinsius. *carpsi meracas* Guelf. 705. *coris meracas* m. Lindenbr. *choris merachas* Baluz. *choris merarchus* Put. *choris meracas*

Guelf. 704. *constitui meracas* Guelf. 703. *constituique meras* Scioppius. *constiti, Homeriacas* vulgo.

5. *ille vocat* etc.] Gronovius. Heinsius. *Psoleon ille vocat, quod nos Psoloenta vocamus* vulgo et Scioppius. *psolonenta* Guelf. 705. *psolenta ceraunon* Baluz. Put. *psoloenta cerauno* Guelf. 703. *quod psolenta ceranon* Guelf. 704. *quod nos psoleon, ille vocat ψολόεντα κεραυνόν;* Anton.

7. *σμερδαλέον*] Anton. *smerdalion* Faur. *merdaleon* Baluz. Put. Guelf. 704. *merdalion* Guelf. 703. *herdalion* Guelf. 705.

nisi] *in se* Guelf. 704. *si res non munda* Weber.

8. *smerdalea*] *smerdaleum est* Faur. *merdalea* Baluz. Guelf. 704. *mentalea* Put. *mendalis* Guelf. 703. *mendalia* Guelf. 705.

9. *quid?*] *qui* int. Homerus. Heins. *quod* Guelf. 703. Ab hoc versu vulgo carmen 70 incipit.

Troica] *Troïa* Heins.

11. *nota*] *nata* Heusinger in Lessingii Symbol. III. p. 108. Anton. *tenta* Heins.

16. *tensior*] *tentior* Baluz. Put.

17. *nota*] *nata* Scioppius. Anton. Sed Faur. Baluz. Guelf. 703. 704. 705. *nota* habent.

18. *illa*] *ille* Guelf. 705.

19. *Ulixi*] Put. Guelf. 703. 704. *Ulixis* Faur. Guelf. 705.

20. *hunc*] *hanc* m. Vatic. B.

21. *hinc*] *hanc* Put. *hic* Guelf. 704. Heins.

22. *μῶλν*] *tmoli-tmoli* Faur. Baluz. *thmoli-thmoli* Put. *moli-moli* Guelf. 703. 704. *thinoli-thinoli* Guelf. 705.

23. *hinc*] *hic* Guelf. 704. Heins.

Calypso] *calipson* Guelf. 703. 705. *athlantidamque calipson* Put. Guelf. 704. Conf. Schneider. L. Gr. p. 300.

24. *vasa petisse*] Faur. Baluz. *vasa perisse* Guelf. 704. *iussa tulisse* vulgo. *vasa tulisse* Guelf. 703. *iussa petisse* Put.

27. *tamen ille*] *vir ille* Guelf. 705.

28. *mens*] *spes* Guelf. 703. 705.

29. *quaeras*] ms. Ubaldini. *visas* vulgo.

32. *arrectos*] *errectos* Guelf. 705.

34. *sive fuit* etc.] m. Vatic. *sive illi laterum, seu fuit artis opus* vulgo. *sive erat artis opus* Put.

35. *vos nunc*] Baluz. Put. Guelf. 704. 705. *modo vos* vulgo.

36. *sciero*] *sensi* B. Add. T. II. p. 700.

37. *lege*] *parte* Faur. Guelf. 703.

38. *factus*] *natus* m. Holstenii. B. Weber. v. Hand. ad Gron. Diatr. I. p. 164.

1684.

Anth. VI. 71.

3. *aestimato*] *extimato* Guelf. 703. 704. 705.

4. *mentula*] *quot pondo tibi mentulam est cacandum.* Guelf. 705. *quot pondo est tibi mentulum cacandum* Guelf. 704. *est* deest Guelf. 703. *qui p. t. mentula cacanda* Baluz.

1685.

Anth. VI. 72.

1. *illusit*] *illa mi pauper et inq.* Faur. *illa fit* Baluz. Guelf. 705. Put. *illa fit in pauper* Colb. *illa mihi pauper fit inqu.* Guelf. 703. *ira fit mihi* Guelf. 704.

2. *qui libum*] *cum libido dederat* Guelf. 703. *cum libido deerat* Guelf. 705. *libo* Faur. *quom verbum dederit* Put. *cum* Guelf. 704.

3. *quare*] *quarum* Colb. Faur. *quarum-abditis in inguen* Guelf. 705. *abditis in unguem* Put. *inguen* Baluz. a m.

4. *hinc abit*] *hic abibit* Baluz. *abibit pacto* Guelf. 703. *abibit* Guelf. 704.

5. *huc*] *hac* Faur.

6. *nidorem*] *odorem* Guelf. 703. 705.

8. *rigendo*] *rigando* Guelf. 703. Wakef. ad Lucret. IV. 1023. i. e. commingendo. *liceat* Put.

9. *at*] *aut* Baluz. *huic* Colb.

10. *famelicorum*] *famelicarum* Faur. *nec* Put.

1686.

Anth. VI. 73.

1. *carpes*] *capias* Guelf. 703.

2. *quid*] *quia* Guelf. 703. *qui* Heins.
eris] *erit* Baluz.

1687.

Anth. VI. 74.

1. *cura*] *tutelam pomarii diligens Priape facito*
rubricato furibus minare mutino.

Faur. Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. *tutela p. d. P. f. rulicato furibus rumere marino* Colb. *curam pomari diligens Priape facito rubricato furibus minare mutino* m. Vatic. *furi rubricato minare mutonio* Anton. *Pomarii tutela diligens, rubro, Priape, furibus minare mutino.* Scioppius.

1688.

Anth. VI. 75.

1. *movear*] *moveat* Guelf. 704. *moneat* Put. Colb.

2. *braccica mala*] Anton. *bracchia macra* Put. Colb. Baluz. *brachia macra* Guelf. 703. 704. *brassica macra* Faur. *bractica macra* Guelf. 705. *μακρὰ βραχεῖα* vulgo. *bracea mala* Freund in Lexico suo s. v.

1689.

Anth. VI. 76.

1. *obliquis*] *o quid me paticae* Baluz. *o quid me patici* Put. *obliquis quid me pat.* Guelf. 704.

2. *in*] deest Faur. Baluz. Guelf. 705. *stat non ingainibus* Guelf. 703.

3. *et*] deest Guelf. 705.

4. *aram*] Interpretatus est Forberg. ad Antonium Panormit. p. 197. Aram enim puellarum cunnum esse vult, ad quem veluti ad aram Priapi solet mentula facere libamenta. *arram* Guelf. 705. *arrham* Lessingius Opp. T. I. p. 264.

6. *petet*] *petat* Faur. Guelf. 703. *petit* Baluz. Colb.

1690.

Anth. VI. 77.

2. *Dodone* etc.] m. Vatic. *Dodona tibi I. sacrata est* Faur. Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705. *Dodona est tibi, Iupiter, sacrata* vulgo.

2. *Diti undae et*] Anton. *Mycena Diti: undae Taenaros* vulgo. *Diti uda Taenaros* D'Orville. *Diti unda est. Taenaris* B. *micene dites undae tenedos equoreoque* Guelf. 703. 704. 705. Baluz. Put. *mycenae dites undarum Tenedos marisque regi* Faur.

4. *tuetur*] *tutetur* Guelf. 703.

5. *Pythius*] *phitius* Baluz. Guelf. 704. 705.

7. *Maenalon*] *Maenalos* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 705.

8. *est tutela*] *tutela rhodos est* Faur. Baluz. Put. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

12. *Ennaeae*] *Ethnee* Guelf. 705. *Athenae C. nimis* Guelf. 703. *Ethnee-murus* Guelf. 704.

13. *Cyzicos*] *cocytos* Faur. Baluz. Colb. Guelf. 703. *cocythos hostreo la* Put. *coacos hostreola* Guelf. 704. *cocitus* Guelf. 705.

15. *mortales*] *et patres mihi lampsacon* Faur. totus v. deest. Put. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

1691.

Anth. VI. 78.

2. *albicet*] *albicat* Guelf. 703. a 2m. *quod sum — albicat* B.

3. *deprensos*] *deprehensos* Guelf. 704. Faur.

4. *Priamum*] *priapum* Guelf. 705.

5. *stomachum mihi*] *mihi stomacum* Faur. Guelf. 703. 705.

6. *qui*] *quid* Faur.

9. *admittere*] *admittetur* Guelf. 703. *amittere* Put.

11. *expiare*] *expirare* Faur.

17. *putaret*] *quis ergo putarit* Put.

18. *abstinerem*] Faur. Colb. *lusus-abstinerem* Baluz. Guelf. 704. *ut elusus-abstinemur* Put. *abstineret* vulgo.

21. *fibulam*] *seputam* Baluz. Guelf. 703. 704. 705.

1692.

Anth. VI. 79.

1. *at*] *ah* Anton. — *escam* Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705.

2. *cunnilinge*] *cunniligni* Guelf. 703. 704. 705.

3. *fortis*] *foris* Put. Baluz. Guelf. 703. 704. 705.

4. *celer*] *celerique passu* Faur. Baluz. Colb. Guelf. 703. 704. 705.

5. *Landace*] *laodice* Faur. *laudices* Baluz. Put. Guelf. 704. *ludices* Guelf. 705. *lauodices* Guelf. 703. *Labdace* Scaliger.

6. *fossis*] *ficis* Munkerus.

1693.

Anth. VI. 80.

1. *tento*] *tenero* Baluz. Put. Guelf. 703. 704. 705.

2. *hic tibi*] *exprobravit tibi hanc suo* Baluz. *hanc* Put. *hocne tibi suo* Guelf. 703. *exprobavit hanc* Guelf. 704. 705.

4. *es*] Scaliger. *est* vulgo. nec aliter codd. Sillígii.

1694.

Anth. VI. 81.

1. *at non*] *at non longa bene bene stat non mentula* Put. *longa bene non stat bene* Baluz. *longa bene non stat huc mentula* Guelf. 704. *at nunc longa satis, nunc stat* Tollius.

4. *haec aliud*] *haec aliquid* Guelf. 704. *hoc* Guelf. 703.
maius eo] *mole sua* ex mss. Is. Vossius. *maius ea* Anton.

7. *novitasque*] *gravitasque* Put.

8. *esse*] *esse repetenda est-ista* Colb.

9. *dum vivis*] Hoc distichon in Faur. Baluz. Guelf. 705. 704. huic carmini adiunctum est. A Scaligero vero separatum editum, quia in Petronii Satyrico c. 131. legitur. Sed totum epigramma Petronii esse iudico.
sperare] *spectare* Guelf. 704. Put.
decet] *licet* in Petronii Satyrico. *debes* Colb.

1695.

Anth. VI. 82. Tibullo vindicandum est teste Scaligero, et a Lachmanno inter cetera Tibulli poemata receptum pag. 71.

1. *villicus aerari quondam*] Scaliger. *Aerari quondam custos* vulgo.

1696.

Anth. VI. 83. In codicibus Tibullo inscribi, Scaliger atque Muretus testantur, et a Lachmanno carminibus huius poetae adiectum est.

1. *hoc novi*] *hoc novum est q. i. deum nunciat* Colb. *quid hoc negotii est, quid deum ira nuntiat* Faur.

3. *cum iaceret*] *cum iam ecce abditus* Colb. *tepenti* m. Rehdigeranus.

4. *fuit*] *erat* Faur.

quieta] *vieta* Heinsius.

5. *caput*] *iners senile caput extulit* Colb.

6. *placet*] *place* Colb. *sub arborum comis* Rehdig. Faur.

7. *soles*] *doles* Colb.

revincte] Scaliger. Anton. *sacrum revinctus* Colb. Guelf. 703. Faur. Lachmannus. *sacrum revictas* Rehdig.

8. *ruber*] *rubris* Colb.

9. *o Triphalle*] ms. Scaligeri. *o Priape* vulgo.

saepe] *semper-deligamus* Rehdig.

10. *sine*] *saepe* Colb.

11. *abegimus*] *albegimus quoque voce: saepe — — feriet* Rehdig.

14. *vale*] hic v. post v. 15 legitur in Faur. Guelf. 703. Rehdig. Anton.

15. *vale*] totus v. deest Colb.

16. *pallidus*] *callidus* Guelf. 703.

17. *canisque* etc.] Scaliger.

cariosas scevus usque tam bene aut tibi
fricabit obliquum latus lutuosus Faur.
canis ille scaevus usque bene aut aut tibi
fricabit obliquuum latus apud lutos. Colb.

canisve sevis fricabis oblitum latus Guelf. 703. mediis omissis. *Canisque saeva susque minget, aut tibi Lutosus affricabit oblitum latus.* Anton.

19. *sceleste*] *o sceleste penis o amenum malum* Faur. *at o sceleste penis, o meum malum* Guelf. 703. *at o sceleste penis: o amoenum malum* Rehdig.

grave] deest Faur. Colb. Guelf. 703.

20. *gravi*] *grave piaque tege noxias* Guelf. 703. — *tege* (ia superscr.) Rehdig. totus v. deest Colb.

22. *imminente*] *eminente* Faur. *imminente quid oro* Guelf. 703. *imminete* Rehdig. *ingemente qui toro* Anton.

23. *arte*] *ante* Colb.

natem] *vatem* Rehdig.

24. *iocosa*] *neo locos a te levi* Guelf. 703. *nec iocosa nec levi manu* Rehdig.

25. *fovebit*] *foebit apprime vel lucidum femur* Rehdig. *a prime l. f.* Guelf. 703. *fovebit apprimetve lubricum* Anton.

26. *bidens*] *videns-scaevis memor* Colb. *videns* Guelf. 703. *ridens* Rehdig.

27. *inter*] *intus* Faur. *inguine* Guelf. 703. *intus-inguine* Rehdig.

28. *latet*] totum v. dedit codex Scaligeri. Deest Faur. Colb. Guelf. 703. et vulgo.

29. *vagaque* etc.] ms. Scaligeri. *vacuaque pelle tectus inguinum gelu* vulgo. *tectus inguina gelu* Colb. *tectusque inguinum gelu* Faur. *tectus inguinum gelu* Guelf. 703. Rehdig.

30. *fores*] *forem* Faur. Rehdig.

31. *paratur*] *parantur - ter quater* Faur. *parantur - ter aut quater* Colb. Guelf. 703. Rehdig. *paratur - ter et quater* Anton.

32. *voret*] *furet* Guelf. 703. — *lubrica* Colb.

33. *licebit*] *lugebit* Colb.

angue lentior] ms. Scaligeri. *auguelencior*; Guelf. 703. *aut languentior* vulgo.

34. *tereris*] *teres* Faur.

35. *quadruplexque*] deest *que* Faur. Rehdig. Guelf. 703.

compleas] *impleat* Rehdig.

37. *merseris*] *immerseris* Colb. *sonantem merserit* Guelf. 703. *merserit* Rehdig. *luteo* Faur.

38. *quid est, iners?*] *quid iners pigerne* Faur. *iners pigerque* Guelf. 703. Rehdig.

39. *inultus*] *invultus* Rehdig.

41. *senseris*] *sentias* Anton. *sonante senserit ipe pede* Rehdig. *sonante s. ire* Colb. Faur. *sonante senserit* Guelf. 703.

42. *rigente* etc.] ms. Scaliger. *repente nervos excitet libidine* vulgo. *libidinem* Guelf. 703.

43. *arrigat*] *erigat* Rehdig. Guelf. 703.

44. *incitare*] ms. Scalig. *imitare possis* Colb. *incitare potiusque dum* Guelf. 703. Rehdig. *evitare possit* m. 2da. *neque mutare possit* vulgo. *neque mutare possit — tibi* Faur.

45. *iocosa*] *locosa* Rehdig.

1697.

Anth. VI. 84. *Vergilii catalepton* inscribit m. Rehdigeranus.

1. *autumno*] *autumnus* m. Rehdigeri.

3. *ligneus*] *igneus* m. Rehdig.

4. *hic deus*] Broukhusius. *hac deus* vulgo.

ignaris] *ignavis* Antonius de Rooy.

1698.

Anth. VI. 85. Catullo sine codicum auctoritate vulgo inscribitur.

6 — 9 ut spurios damnat Handius.

9. *mihi glauca*] sic codices. *mi glauca duro oliva cocta frigore* Handius. Silligius. *mihique glauca duro oliva frigore.* Muretus.' vulgo.

14. *teneraque*] Heins. *tenerque* vulgo. *tenella matre* D'Orville. Hand. Sillig.

18. *trux*] Is. Vossius. Dukerus. *crux* vulgo.

1699.

Anth. VI. 86. Versus Priapeii. Hoc carmen Catullo vulgo tribuitur, Virgilio vero a Santenio ad Terentianum p. 365.

3. *fabricata*] Schraderus in Emendat. p. XX. *formidata* mss. *conformata* vulgo.

4. *nutrivi*] de numero huius versus dixit Hermannus in Elem. p. 577. — *nunc tuor* Scaliger.

6. *coloni*] supplevit Scaliger.

9. *saepe*] Schraderus in Emendat. p. 12. *semper* vulgo.

11. *primitus tenera*] Hermannus in Elem. p. 575. Silligius. *primitu et tenera* vulgo. *primitus et tenera* Santenius ad Terentianum p. 270.

15. *hanc-aram*] Muretus. Silligius. Anton. *haec arma* mss. Dukerus.

20. *Priapus*] *Priapi* Heinsius.

1700.

Anth. VI. 87. Versus Priapeii. His versibus Catulli nomen a Terentiano p. 127. adiectum est.

2. *quaque silva*] *silva* supplevit Scaliger. *qua portusque, Priape* supplevit Santenius ad Terentianum p. 364.

1701.

Anth. III. 264.

2. *nostrae-puellae*] *vestrae cultior hortus est puellae.* Menagius ad Diogenem Laert. T. I. p. 441. ed. Huebneri.

3. *nam Priapus*] *hortorum deus ipse quaestuosum.* Menagius.

1702.

Burmannus attulit in adnotationibus ad T. I. p. 715 et T. II. p. 559 et 572.

1703.

Anth. V. 218. Hendecasyllabi.

3. *feras quid*] *f. quod orto* Gorius.

4. *obduxi licet*] *obducas* B. ne indicativus *licet* sequatur.

1704.

Anth. V. 219. Est carmen populare in Priapum, satis memorabile. Hendecasyllabi.

4. *bonis*] *bonus* B.

6. *dissipem*] versus Sapphicus interiectus ut v. 10, 23.

A d d e n d a

in textum.

pag. 8. lin. 7. *custodes ovium, teneraeque* comma delendum est.

- 10. ep. 40. 1. *concoquit frigus, calore* legendum mutata interpunctione *concoquit, frigus calore* i. e. Prometheus concoquit gentem, miscens calore frigus atque humore aritudinem.
- 11. ep. 47. 1. *pudentis* leg. *pudentes.*
- 11. ep. 49. 2. *quom experrecti sient* leg. *quando experrecti sient:* sic versus constat. In eodem epigr. quintum versum inde a verbis *qui videt-tempora* non intelligo. In versu nono legendum *diversum ferri*, ut apud Nonium extat p. 295. v. *experritum*, non *diversim.* In versu octavo interpunctio tollenda post *tribus.*
- 13. ep. 55. 10. scribendum *etenim ipsi di negare cui n i l potuerunt*, nec aliter versu ultimo *sepulcri similis n i l nisi nomen retineo*, non *nihil.* In v. 20. legi potest *Satifacere populo et tali poteram viro.* expulso *cum.*
- 14. ep. 57. v. 8. *nequitiae nidum in eacabo fecit meo.* Nonne legendum est: *nequitiae nidum in cacabo fecit t u o*, ita ut respondeat supra *t u o palato* et *Gallina t i b i Numidica.*
- 23. ep. 94. v. 4. *longe est tangere, quod nequeas* mutanda est interpunctio: *longe est, tangere quod nequeas.*
- 28. v. 14. *carmina cum lingua tum sale Cecropio.* legendum *carmina, cum lingua tum sale, Cecropia.* aliter enim sermo contortus.
- 35. ep. 109. v. 13. *regis eras, Etrusce, genus tu Caesaris almi* interpunge post *genus.*
- 36. v. 44. *Iam nunc ille tener.* An *T a m nunc ille tener tum gravis hostis erat!*
- 37. v. 93. *victor potiatur in umbra,*
  victor odorata dormiat inque rosa. interpungo
  victor potiatur, in umbra
  victor odorata dormiat inque rosa i. e. victor potiatur amore, et dormiat in umbra odorata et in rosa.
- 48. ep. 135. v. 5. *solus honor nobis, arx et tutissima nobis.* An *Solus honor n o s t r i s arx et tutissima r e b u s?*

pag. 66. ep. 190. v. 15. *Ah! pudor extinctus doctaeque infamia turbae sub titulo prostant.* legendum addito signo exclamationis in fine prioris versus.:

Ah pudor extinctus, doctaeque infamia turbae!
Sub titulo prostant int. Musae.

- 94. ep. 236. v. 8. *Purpureos sibi flos vultus non pingit Iacchum* interpunge *Purpureos sibi flos vultus non pingit, Iacchum* i. e. flos purpureos sibi vultus non pingit, nova frons monstrat nec Iacchum nec mitem laetitiam. *Nec* supplendum ante *Iacchum.*
- 95. v. 13. *Occubuit minor hic fractis et viribus, astu* interpunge *Occubuit minor hic, fractis et viribus astu* i. e. occubuit hic minor, et Amphitryoniades torpuit fractis viribus, oppressus astu.
- 95. ep. 239. v. 2 et 3. *considens* legendum *confidens* i. e. ut Notus Icarium mare verrit vi sua fretus.
- 97. ep. 244. 3. *ripam* lege *ripas.*
- 102. ep. 260. v. 1. *Phoebaeo* lege *Phoebeo.*
- 113. ep. 283. v. 30. *Mulcet agros lenique astris adremigat aura.* Wakef. ad Lucret. I. 9. p. 6. emendat:

  „*Mulcet agros, lenique satis adremigat aura;*
  Protinus ut liquidum Phoebi iubar ore reclusit. Male Burm. coniectat *blanditu* in secundo versu. Et *satis* i. e. segeti de meo dedi pro mendoso *astris. Adremigat satis* nempe: quo non potuerat elegantius. Rescripsi quoque *reclusit* vice *recussit,* et vere, ni fallor." — In v. 6. coniicit Nodellius Obss. critt. p. 72.

  Ostentans retegensque nitentia membra tegendo.
- 114. v. 64. *spicula costis* legendum *spicula castis.*
- 117. v. 7. Odae *monumenta secti* leg. *monumenta secli.*
- 117. v. 14. *Ut solet, in somnis animus ventura repingens* etc. Interpunctio his versibus corrupta. Legendum:

  ut solet in somnis animus ventura repingens
  anxius et vigili praesumere gaudia cura,
  Phoebei etc. i. e. ut in somnis animus anxius, et vigili cura ventura repingens, gaudia praesumere solet.
- 119. v. 65. *Varius* Weichertius in Comment. de L. Vario I. p. 23 docet, hoc loco non Varium sed *Varum* intelligendum esse, illum nempe belli ducem, cui Virgilii Ecl. X inscripta est.
- 119. v. 71. *Cassius hic magni vindex* leg. *Cassius hic Magni vindex.* Pompeius enim intelligitur.
- 122. ep. 291. v. 5. *pulchra sed immenso qui duxit culmina coelo.* An *qui eduxit culmina coelo* ut ep. 294. Publica qui celsis *educit* moenia tectis. Ibidem v. 7. *publica vox* corrige *publica rex.*
- 125. ep. 299. v. 22. *quod verbis epigrammaton facetis*] corrigo *quos verbis epigrammaton facetis* etc.
- 130. ep. 314. Totum epigramma ex ms. Thuaneo sic legendum est:

Quo festinus abis gula impellente, sacerdos?
An tibi pro psalmis pocula corde sedent?
Pulpita templorum, ne pulpita quaere tabernae,
Quo caeli laudes, non phialas referas, In 1. versu *cuila inpelente*, in v. 4. *filas* codex habet.

pag. 132. ep. 320. v. 9. *decebet* leg. *decebit.*

– 133. ep. 322. v. 4. *Bachum* leg. *Bacchum.*

– 140. ep. 351. v. 2. *cuncti viscera negotii* legendum *cuncta viscera negotii*, ut Forberg. ad Hermaphroditum p. 141 affert.

– 146. ep. 368. v. 3. *Insanam potius te probo psaltriam* An *insanam potius te p u t o psaltriam?*

– 146. ep. 369. v. 2. *Te pretium* leg. *Da pretium.*

– 150. ep. 382. v. 14. *una omnis* leg. *una omnes* et v. 25. *limina nova* leg. *limina nota.*

– 151. ep. 383. v. 3. *Hinc radios sol ipse capit, quos huic dare possit* legendum *Hinc radios sol ipse capit, quos huic dare poss e t. Posset* recepi ex ms. Thuaneo: nam aut *posset* aut *potest* sententia postulat.

– 156. ep. 389. v. 35. *velis* contra morem prima longa, v. 36. *pridie* contra morem prima brevi dicitur.

– 158. ep. 390. v. 2. *duobus* leg. *duabus.*

– 167. ep. 411. 5. *Aetneum* leg. *Aetnacum.*

– 177. ep. 476. 3. *iacit* leg. *iecit.*

– 179. ep. 483. 4. *Scorpion* leg. *Scorpius.*

– 191. ep. 542. v. 3. *tempore, ac longo fragile ac caducum*] legendum *tempore, ac longo fragile e t caducum.* ex mss. Voss. Scalig.

– 219. ep. 643. *squammeus — squammeus*] leg. *squameus — squameus* una *m.*

– 232. ep. 700. v. 2. *Ne stola te dubium teneat cultusque venusti corporis ambiguus* etc. An *ambiguum?*

– 232. ep. 701. v. 1. *Magnus Alexander bellisque horrendus et armis.* Delendum *q u e.*

– 237. ep. 723. 4. *arce* legendum *arces.*

– 238. ep. 730. 3. *profugas* legendum *profugus.*

– 254. ep. 820. v. 15. *In damnum felix et victor, ut inpius esset Nescius.* An *In damnum felix et victor, et inpius esse Nescius?*

– 268. ep. 862. v. 3. *nec me praelatum cupio tibi ferre poeta.* Legendum aut *nec me praelatum cupio tibi ferre poetam*, consentientibus duobus mss., aut *nec me praelatum cupio tibi, summe poeta,*

Tom. II.

pag. 6. ep. 890. *In ursum Togatum* leg. *In Ursum Togatum.*
- 8. ep. 894. v. 5. *Haec nunc Bellator* dele punctum.
- 8. ep. 895. v. 2. *ut mutare magis saepe fluenta libet* An *e t mutare m a r i s saepe fluenta libet?*
- 14. ep. 918. v. 8. *corporeas* leg. *corporeo*s.
- 17. ep. 920. v. 115. muta commate punctum in fine versus.
- 27. ep. 948. v. 5. *an nescis populi fastum* legendum *an nescis populi p a s t u m.*
- 41. ep. 997. v. 7. *optat in formam bonis* leg. *optat in formam b o v i s*
- 45. ep. 1012. v. 3. *vincere nec libeat villosa beste*] leg. *vincere nec libeat villosa v e s t e.*
- 46 ep. 1016. v. 3. *Si pictas volucres* legendum *S i c pictas volucres* etc.
- 50. ep. 1027. v. 2. *Conticuit mediam rerum confectio noctem.* Legendum *Conticuit media rerum confectio nocte.*
- 52. ep. 1030. v. 13. *Omnia cum redeunt, homini sua non redit aetas.* An *Omnia cum rede a n t?*
- 52. ep. 1031. v. 3. *dum subit* legendum *tum subit.*
- 72. ep. 1102. v. 1. *constructa limphis et ultra.* An *et ulva?*
- 76. ep. 1125. v. 1. *Dum sis patris heres* legendum *Cu m sis patris heres.*
- 81. ep. 1143. v. 25. *Te insontes palmam semper tribuere patrono* Nodellius in Obss. crit. p. 71. emendat *Te insontes palmam semper t e n u e r e patrono.* Deinde v. 30. *Ad te n o n breviter: nam sic te velle putamus.* Nodellius p. 3. legit *Ad te n u n c breviter.*
- 86. ep. 1162. Hoc epigramma, quod ex Osanni sylloge sumsi, ex Virgilii versibus in Aen. II. 536. constat, unde legendum est:

  Di, si qua est coelo pietas, quae talia curet,
  Persolvant dignas grates et praemia reddant.
- 91. ep. 1177. v. 5. *Nullius thalamos turbavi, nemo queritur* legendum *nemo queretur.*
- 91. ep. 1178. v. 1. *Vivus mi feci ne post me lentius heres.* Nodell. Obss. cr. p. 66 emendat

  Vivus mi feci, ne post me l e n t i o r heres
  Conderet exiguo busta suprema l o c o.
- 94. ep. 1187. v. 2. *Cineres corpus.* Excidit *In cineres corpus.*
- 94. ep. 1188. v. 2. *posuit.* dele interpunctionem.
- 95. ep. 1194. v. 3. *Liberii soboles matrique patrique superstes* dele interpunctionem. Liberii enim liberi, matrique patrique superstites, patri suo hunc tumulum exstruxerant. *Soboles superstes dedere* pari ratione dictum qua Sallustius *senatus prudens censuere.* Ideo interpretatio, quam in adnotatione adieci, extirpari debet.

pag. 104. ep. 1227. v. 25. *has audite preces* legendum *has audire preces.*

- 111. ep. 1259. v. 1. *fati quod lege necesse* legend. *fati quod lege necessest.*
- 113. ep. 1268. *Xantiae et Tydonii* leg. *Sydonii.*
- 115. ep. 1273. v. 4. *dolere sini* legendum *dolere sinu.* i. e. sich herzlich zu betrüben.
- 142. ep. 1363. v. 6. *femina, fortuna celsior ipsa manu* legendum *femina fortuna celsior ipsa sua.*
- 142. ep. 1364. v. 2. *nec licuit misero me superesse meis.* An *nec licuit misero mi superesse meis?*
- 144. ep. 1370. In inscriptione legitur *pia et sancta suo* legendum *pia et sancta viro suo.*
- 146. ep. 1377. *M. Acilius L. F. Fortanus* legendum *Fontanus.*
- 156. ep. 1420. In subscriptione: *Hoc sepulcrum F. Fl.* leg. *T. Fl.*
- 160. ep. 1435. v. 2. *dum vacat et acita* legendum *dum vacat et tacita.*
- 161. ep. 1438. v. 1. *Parvo sub hoc tumulo* legendum *Parva sub hoc tumulo.*
- 166. ep. 1459. *Murhino* leg. *Murrhino.*
- 170. ep. 1476. v. 1. *annos extungere* An

  Non potuit totos ter denos exigere annos.
  Heu quantus etc.
  Plus amor est animum, lacrimisque incenditur ardor.
  Nulla datur requies, haeretque in pectore vulnus.

  In v. 3. *est animum* valet: comedit animum.
- 173. ep. 1487. v. 3. *quos superat.* vulgo legitur *quo superat.* Nunc emendare malo *quod superat.*
- 176. ep. 1498. v. 3. *fuge si tecum ceperit* An *nec fuge, si tecum coeperit umbra loqui?*
- 179. ep. 1512. v. 1. *Haec ego bis denos nondum matura per annos* An *Hac ego,* ita ut *hac* pertineat ad *humo,* quod sequitur.
- 186. ep. 1538. v. 1. *gravido* leg. *gravida.*
- 202. ep. 1597. v. 7. *tuum moestus avus, tuum propinqui*] *versus corruptus.* Integer est versus: ab iambo enim incipit hendecasyllabus.

A d d e n d a

in adnotationes.

pag. 3. lin. 3. *sepolcro* legendum *sepolcro.*

- 3. - 4. *prezso* leg. *presso.*
- 4. - 5. *Teraunilia* leg. *Keraunilia.*
- 4. - 6. a fine *duonorum* leg. *duonorum*]. Hoc signum saepenumero omissum est.
- 7. in ep. 11. *impedit* leg. *impedivit.*
- 7. in epigr. 14. Naeke in Indice Praelectionum a. 1833. hos versus non Saturnios esse docet, sed hexametros ex annalibus Ennii sumtos, quorum numerum Livius dissolverit. In Paulli Diaconi Historia Miscella II. 1. iidem versus in modo heroico leguntur·

  Qui invicti ante fuere viri, pater optime Olympi,

  hos et ego in pugna vici, victusque sum ab isdem. Vid. Iahnii Annall. 1833. IX. I. p. 112.
- 10. ep. 20. v. 4. *Hanc ego rationem minus probo.* adde: Conf. Wagnerus ad Virg. A. IX. 151.
- 10. in ep. 20. v. 6. excidit vulgata lectio: *Surrenti lopadas; glaucum Cumas apud. at quid.*
- 11. in ep. 21. v. 2. *nam tibi munimentum* leg. *nam tibi munimenta.*
- 14. in ep. 31. lin. ult. *his situs* leg. *hic situs.*
- 18. in ep. 40. lin. 23. *improbans Scaliger* legendum *Scaligeri.*
- 18. ep. 41. v. 2. *tantidem pro tantundem Ruddimannus p.* 125. add. Sed hoc loco *tantidem* non pro *tantundem* ponitur, sed eo sensu quo dico: *emo tantidem*, ita ut respondeat praecedenti *nummo curare* i. e. was wunderst du dich, dass Serapis um Geld kurirt: kurirt nicht Aristoteles um den gleichen Preis?
- 20. ep. 48. lin. 2. *Dordrae* legendum *Dordrac.*

pag. 20. ep. 50. lin. 7. a fine *Dordrae* leg. *Dordrac.*

- 26. ep. 66. v. 2. *obscuro lumine Pisces.* aliter in epigr. 481. *fulgenti lumine Pisces.*

- 30. ep. 73. lin. 6. *tegurio dicitur. B. ad Petron.* leg. *tugurio dicitur. B. ad Propertium.*

- 33. ep. 78. v. 6. *In Salemonis episcopi* etc. leg. *In Salomonis episcopi* etc. Burmanni enim errorem Saxius in Onomast. T. II. p. 132. correxit.

- 41. epigr. 100. Miror sane, interpretes hoc epigramma aut in Pompeium aut in Mithridatem, aut in Alexandrum Magnum, aut denique in Antonium dictum existimasse: in nullum enim eorum, si rem considerare voles, cadere potest. Putares describi Hannibalem, si non in v. 4. dixisset poeta *hic reges Asiae fregerat.* Sed nescio an *Iugurtha* his versibus significetur.

- 46. ep. 106. *Wagnerus eius esse negat. Assentitur Medenbach Wakker.* Illud *assentitur*, ne ambiguum sit, muta: *In eadem sententia est Medenbach Wakker;* multo enim prius quam Wagnerus hic vir doctus sic iudicavit.

- 48. ep. 108. add. Wernsdorf. Poet. T. II. p. 71.

- 51. lin. ult. II. 148. add. Anth. II. 148.

- 63. ep. 121. v. 7. *ratibus c. prensis* An *ratibus pronis* i. e. concitatis?

- 65. ep. 122. Add. Fragmentum elegiae esse censet Scaliger.

- 73. ep. 145. *Observavimus, multos aliorum poetarum versus carminibus suis inseruisse* add. Sic in epigr. 175 versus Virgilianos, in ep. 180 versus Lucretii inseruit.

- 74. ep. 151. v. 4. *Has inter ludebat aquis errantibus amnis*] Wakefield ad Lucretium V, 517 emendat:

Has inter lucebat aquis luctantibus amnis. et v. 7. *quae circum gramina fusae Ac molles violas cantu sua rura colebant.* idem corrigit ad Lucr. IV. 139: *quae circum germina fusae Ac molles violas cantu sua rura fovebant.*

- 74. ep. 152. v. 5. *albaque de viridi riserunt lilia prato.* Wakefield ad Lucr. I. 188 mutat *actaque* i. e. emissa, extrusa, sublata.

- 74. ep. 155. v. 3. *Sirenumque domus.* An *Sirenumve domus?* Italiam domu Sirenum significari, palam est.

- 76. ep. 168. v. 4. *Areaque attritis ridet adusta pilis* i. e. splendet: nitent enim capita calvorum. Wakefield ad Lucr. II. 501.

- 77. ep. 173. v. 4. *tuis i. e. tuis sacris.* Haec delenda sunt. Construo *Lydus templum ponit in tuis Hypaepis* i. e. in Hypaepis, quae tibi, Priape, sancta sunt.

- 77. ep. 177. v. 5. ut *Virg. A.* add. lib. XI. 854.

pag. 82. ep. 188. v. 8. *iunzit* leg. *iungit*.

- 82. ep. 189. v. 6. *pia carmina Homeri*. Coniicit amicus quidam doctus: *Legi tria carmina Homeri*, intelligens Iliadem, Odysseam, Batrachomyomachiam.
- 84. ep. 191. v. 4. *has saepe soleri* l. *solere*.
- 84. ep. 192. *hephthememeri* leg. *hephthemimeri*.
- 87. ep. 202. v. 9. *utrisque-utrisque* add. Nunc vulgatam lectionem *utrique-utrique* non amplius a loco moverem, praesertim cum in v. 12. legatur *victor uterque fuit*.
- 88. ep. 207. v. 2. *ambulare* pronuntiandum *amblare*. add. idque facies, si cum Schradero putabis, iambicos esse versus. Salmasius vero atque Heinsius versum secundum quartumque pro trochaicis habuere, nec erat alia causa, cur Heinsius in v. quarto *cimices* coniiceret: id enim primam longam habet, quod cum trochaico numero convenit.
- 89. ep. 209. v. 6. *ac redit* vir doctus suspicatur, *ac redit*, *ex* corruptum esse.
- 92. ep. 223. add. v. 27. *mox Sicula* leg. *mox Siculae tenet arva domus*, *Manesque parentis*, ut iam Oudendorpius correxerat.
- 93. v. 59. *vulnere Mezenti laudaem nam fecerat iram* leg. *non segnior instat Vulnere Mezenti: audacem nam fecerat ira.*
- 93. v. 65. *non negat et contra pugnat* leg. *non negat: at contra pugnat.*
- 93. v. 68. *pugnae vices* Oudend. leg. *pugnaeque vices* Oudend.
- 93. ep. 225. v. 1. *principium* senarius corruptus. Vir doctus suspicatur

  Principium vitae obitus ***nobis*** *meditatio est.* vel
  Principium vitae obitus ***ferme*** *meditatio est.*
- 99. ep. 235. v. 65. *testor* inserit Oudendorp. add. Similiter in versu sequenti legendum cum Burmanno *Viscera sunt; notumque* etc.
- 99. v. 88. *Quid causas petis in me exitiumque meorum.* excidit signum interrogationis in fine versus.
- 99. v. 129. *velati capita ramis* corrige *velati* ***tempora*** *ramis.*
- 99. v. 145. *caput a vertice revulsum* corrige *caput a cervice revulsum.*
- 99. v. 188. *Quid tantum Oceano properent* lege *Quid tantum Oceano prope****rant****.*
- 99 v. 189. *Nescio quod certum est.* lege cum Burmanno ex Virg. Ecl. VIII. 107 *Nescio quid certe est.*
- 99. v. 208. *Hic nostri reditus* lege *Hi nostri reditus.*
- 99. v. 298. *Add. T. p. 727.* lege *Add. T. I. p. 727.*

pag. 100. v. 387.' *aut qui tibi. corruptum. Excidit aliquid* add. Oudendorpius corrigit: *aut si tibi nostri Pulsus amor (iuris materni cura remordet) Natis parce tuis.*

– 101. ep. 241. v. 3. *violentis ictus* Thuan. add. Satius eram, a vulgata Burmanni lectione *violenti victus* non discedere, quia codicis Thuanei lectio, quae praeterea a Turicensi quoque e. 58. confirmatur, in metrum peccat. Ultima enim vocabuli *violentis* brevis est. Quare aut *violenti victus* aut *violenti strictus* scribendum esse puto. In v. 4. ms. Turicensis legit *frigis* in v. 6. *txerat ipse* a. 1. mann, *tutaverat* a. 2. In v. 8. ex ms. Turic. recipiendum puto *Quos fletus Hecubae, quos dedit Andromachae!* Hanc enim lectionem praecedens quoque versus postulare videtur. In v. 9. legitur *rephsum.* in v. 10. *merens acumulavit.*

– 102. ep. 245. v. 4. *In Thuan.* 8071 *neque a 3tio neque a 4to versu abest est teste Sillígio.* Hoc prorsus mutandum est. In Thuaneo quoque et in 3tio et in 4to versu *est* omittitur. Quem in errorem me induxerat impeditissima Sillígii manus, qui *fehlt* et *steht* vix discernendis litteris scripsit.

– 109. ep. 262. v. 13. *utraque fert auris aurum. In auris* ultima syllaba contra morem producitur.

– 109. v. 62. *deum non posuisset eum. Iovem B., ne par sonus inter deum et eum existat.* Add. Hunc sonum in hoc ipso carmine invenies ut in versu 2. 8. 14. 24. 26. 28. 30. 32. 40. 44. 48. 50. 52. 56. 58. 60. 70. 78. 80. 82. 84. 88. 90.

– 109. v. 74. *regna perire* adde hanc adnotationem: *Paris te, non Helenam praetulisset, nec paternum regnum perdidisset Priamus.* Altera enim explicatio *Si tu cum deabus contendisses, te, non Venerem Paris praetulisset* ad versum 86. spectat.

– 111. ep. 267. v. 12. *bisseno-fasce.* Add. Non ad Symmachi consulatum, quem viginti post hanc epistolam scriptam annis adeptus est Symmachus, sed ad proconsulatum eius Africae, quem a. 370 cepit, haec verba referenda esse monuit Susius in Susianis ad Symmachum Part. VI. p. 13. coll. Part. VII. p. 2.

– 114. ep. 274. v. 2. *freta, portus*] *portus, freta* Walckenaer. add. Walckenaerii lectio recipi debet, quia sic tantum *portus* pluralis esse potest: in vulgata lectione singularis est, quia ultima brevis. Porro v. 7. eum eodem Walckenaerio legendum erat *ter quinis aperit cum fascibus annum* i. e. als er das Jahr mit dem 15ten Consulat beginnt.

– 119. ep. 282. v. 36. *Do, quodvis*] Oudendorp. Legendum erat *Do, quod vis, licet* Ich gebe dir, was du willst, obgleich die andern Göttinnen mir Krieg und Tod drohen mögen. Oudendorpius *quidvis* scribere debebat. Nodellius in Observatt. Critt. p. 64 legit *Do*

quodvis, licet arma mihi mortemque minetur intell. *amor.* secundum Virgilium A. IX. 348. *Dicam equidem, licet arma mihi mortemque minetur.*

pag. 123. ep. 295. v. 17. *meroris*] *contra metrum.* add. At similia exempla infra in ep. 325. adnotavi.

– 125. ep. 303. v. 6. *transnatat*] *sic scripsi.* add. Praeterea verba huius versus melius struenda sunt: *Ac solet quo liber esse transnatat suum mare.*

– 126. ep. 309. v. 4. *capitis*] *hic versus una syllaba brevior.* add. An *capitis velo capessit?*

– 127. ep. 319. v. 5. *orge* B. *sed vitiosa est lectio.* Add. Forberg ad Antonium Panorm. p. 198 coniicit *vacua cur arrigis ara* aut *vacuae cur arrigis arae?* aram enim mentulam vocari putat, quia puellae mentulae faciant libamenta.

– 127. ep. 325. v. 7. *quesumus* add. *quesumus* ex *quaesumus* corripitur, ut ep. 295. v. 17. *Erige languentem, morbos depelle*| *mĕroris.* ep. A. III. 190, 4. *fĕditas* in mss. Salm. Div. Thu. ep. A. V. 166. *Ŏdipum* pro Oedipo. A. V. 196 *hĕres.* A. V. 205, 6. *obscĕnitas.* Conf. Vossii Aristarchus T. I. p. 132. ed. Foertsch. A. II. 109. *Ĕgyptiaci.*

– 128. ep. 329. v. 1. *sternis* legendum *stertis.* add. Nec aliter in ms. Thuaneo, in quo hoc epigramma sic legitur:

Stertis anelanti fessus quod corde licaoni
exorent lucis munera parta Dei
et tibi vigilias semper nox tetra ministrat
iam scio te nostro vivere nolle die.
Aut si tale tibi studium natura paravit,
vix danti podas sis velut intere di.

– 130. ep. 343. v. 10. *cui-parit legendum aut quo-salit, aut quem pascit* ut *polus pascit sidera ap. Virg.* Delenda sunt illa *aut quem pascit ut polus pascit sidera ap. Virg.* Acquiesco enim in *quo salit*, alterum *pascit* metrum non patitur.

– 130. ep. 348. v. 7. *sua rota* leg. *sua vota* et ibidem *nec famam* leg. *ne famam.*

– 131. ep. 357. v. 7. *hoc, quod antea desertum erat, loco* leg. *hoc, qui antea desertus erat, loco.*

– 132. ep. 358. v. 12. *constituit-medit.* leg. *constituit-meditanda.*

– 136. ep. 385. v. 28. *gravi*] *non deest teste Sillingio in ms. Thu. uti B. retulerat.* Corrigo *Deest in ms. Thu.* et vide, quae annotavi in Add. ad ep. 245.

– 140. ep. 591. v. 5. *parati*] Goldastus in *Ovidii Nasonis Eroticis et*

Amatoriis Opusculis p. 190. legit *parabant*, quod praefero. Ibidem v. 15. Post hunc versum versus excidisse videtur: trinis enim versibus certant ver atque hiems, hoc autem loco post duos versus loqui desiuit hiems. V. 18. *crescentem luce serena* Goldast. legit: *crescenti luce serena*, quod probo. i. e. mit dem wachsenden Tage. Anth. IV. 353, 6. *crescente aevo* mit zunehmenden Jahren. V. 23.

Qui torpore gravis, tenebrosis tectus in antris,
Post epulas Veneris, post stulti pocula Bacchi.

Verbum sententiae deesse, aegre fero, unde legendum puto: *Qui torpore gravi es tenebrosis tectus in antris* etc. Goldast. legit: *Qui torpore gravi tenebrosis* etc. Sed sic quoque soloecismus latet, quem Nodellius in Observ. Crit. p. 69 hoc modo expungere curavit:

Quae torpore gravis, tenebrosis tecta sub antris,
post epulas veniens, post multi pocula Bacchi.

pag. 142. ep. 392. v. 9. *Goldasti similem, nec tamen parem transpositionem versuum continere videtur.* Sic scripsi, cum Goldasti librum nondum nactus eram. Nunc vidi, ordinem versuum apud Goldastum hunc esse:

Dic, filomela, velis cur noctem vincere cantu?
  Ne noceat ovis vis inimica meis.
Pestem, dic age, num poteris depellere cantu?
  Aut possim aut nequeam, me vigilare iuvat.
Vox, filomela, tua citharas in carmine vincit,
  Et superat miris musica flabra modis.
Vox, filomela, tua curarum semina pellit,
  Recreat et blandis anxia corda sonis.
Vox, filomela, tua cantus educere cogit,
  Inde tui laudem rustica lingua canit.
Florea etc.

– 143. ep. 395. v. 27. *novum* B. suspectum habet. add. Nodellius Observat. crit. p. 65. coniicit *Confer opes, marmor Nomadum.*

– 149. ep. 484. v. 4. *et Libram quam Caesar habet* i. e. et Libra, quam Caesar habet. Constat, Virgilium (Georg. I. 34.) et Manilium l. IV. 545 sqq. Augusto Librae locum assignare propter iustitiam eius et aequitatem.

– 150. ep. 498. v. 1. *Vere novis laeta decorantur floribus arva* leg. *vere novo laetis decorantur floribus arva*, ut vulgo legitur. In carminibus enim poetarum scholasticorum numerorum leges violari non solent.

– 151. ep. 508. v. 2. *versus ut amnis abit* legendum *versus et amnis abit ut in ep.* 506.

– 154. ep. 539. v. 2. *nam fugere serpens* legendum *nam sugere serpens.*

– 155. ep. 543. v. 27. *Atqui sunt, quos propter.* An *Atqui sunt,*

quas propter etc, int. opes. Ja Geld ist es, um dessen Willen die Habsucht Verträge zu brechen wagt. Aliter interpretatur Wernsdorfius.

pag. 161. ep. 568. v. 3. *genitor.* Oudendorpius in Add. T. II. p. 701. *genitorem* pro Iove simpliciter non poni dicit, sed eum refutat iam epigramma 565, et Virgilius in Aen. I. 155, ubi Neptunus eodem modo *genitor* appellatur.

- 168. ep. 596. *Hi versus multa arte compositi sunt, quippe serpentini simul ac reciproci.* Erravi. Serpentini enim sunt, reciproci non sunt. Quare alterum distichon delendum est.

- 172. ep. 612. v. 2. *pendet amore Venus.* Aut Piersoni coniectura *perdita amore Venus* praeferenda, aut legendum *Ardet amore Venus.* Sed idem hemistichium invenitur in Anth. I. 173. v. 9. *Pendet amore domus, castus dolor auget amorem.*

- 180. ep. 657. *Deterioris enim seculi scriptores Iason, iaspis tribus et duabus syllabis efferebant.* Delendum illud *tribus et.*

- 191. ep. 724. Osannus in Sylloge Inscriptionum fasc. VIII. p. 403 lusum poeticum esse dicit, a nescio quo poetastro in speciem inscriptionis compositum. Idem versum ultimum aliter legit:

  Aspice res hominum quam brevis urna tenet.

- 191. ep. 729. v. 4. *Durachii* legendum *Dyrrachii.*

- 192. ep. 734. v. 2. *victor. victus* H. Ego quoque Heinsio assentior.

- 198. ep. 771. v. 6. *mare Caspicum* legendum *mars Caspium.*

- 204. ep. 800. lin. 5. *ep.* 459 legendum *ep.* 801.

- 206. ep. 812. v. 6. *ep.* 467 legendum *ep.* 818.

- 212. ep. 837. *in flammas moriens iussit et igne dare. Igne* dativus est, ut in ep. 1186: *Nomine me rapuit mors inimica meo.*

- 215. ep. 856. Primus versus Rustici aliusve scriptoris est, reliqui Virgilii in Aeneide I. 607; quare interpunctio primi versus in colon immutanda est, interpunctio tertii versus in comma.

- 217. ep. 862. Extat in Goldasti Opusculis Eroticis Ovidii.

Tom. II.

pag. 5. ep. 888. v. 4. *et libet* legendum *et licet.*

- 10. ep. 904. v. 2. *fundere vita locos.* *An callens cingere vite locos?*

- 12. ep. 913. v. 1. *Ante rate s Siculo discurrent aequore pisces* legendum: *Ante freto s Siculo discurrent aequore pisces*

i. e. vorher werden aus dem Sicilischen Meere die Fische über die obene Fläche springen. *Aequor* eodem modo apud Virgilium legitur Aen. V. 446. *Praecipitemque Daren ardens agit aequore toto.*

pag. 16. ep. 932. v. 1.) *spes summa malorum*] Sic poeta dixit pro *spes summum malorum*, nisi potius corruptum putamus ex *spes, cura malorum.*

- 17. ep. 982. v. 22. *nec perit atque redit*] an legendum *nam perit atque redit?*
- 28. ep. 980. adde: *ap. Wernsdorf. Poet. T. VII. p.* 132.
- 28. ep. 981. adde: *ap. Wernsdorf. T. VII. p.* 133.
- 29. ep. 982. adde: *ap. Wernsdorf. T. VII. p.* 133.
- 37. ep. 1024. Anth. V. 1. *quartus vero, qui sepulcrales inscriptiones continet, agmen ducat.* Ineptum typographorum vitium: legendum enim *agmen claudat.*
- 39. ep. 1029. v. 7. *Phaethontius ardor*] *i. e. Saturnus, qui Φαίνων a graecis nominatur.* — *brumali frigore sidus*] *intelligitur Mars.* Perversa est haec explicatio. Phaethontius enim ardor hoc loco Martis stellam, brumali frigore sidus Saturni stellam significat. In eodem versu pro *suscipit* legendum videtur *suspicit.*
- 44. ep. 1055. v. 6. *teptant*] An *te spectant?*
- 51. ep. 1087. v. 17. *relicto hiatu inter parva haec.* adde: *vulgo, relicto hiatu* etc.
- 53. ep. 1099. *includitur in pelle caprino* legendnm *in pelle caprina.*
- 55. ep. 1116. v. 1. *adsurgere citro.* Falso sum interpretatus verba. Sensus enim est: Omnia poma citro cedere debent; alle müssen vor der Pomeranze aufstehen, ihr den Vorzug einräumen.
- 61. ep. 1155. Hoc epigramma editum est in Osanni Sylloge fasc. X. p. 556.
- 68. ep. 1194. v. 4. *dedere*] scil. *mater et pater.* Hoc delendum est; liberi enim Liberii huic tumulum extruxerunt.
- 69. ep. 1204. *brevis hora.* Nunc in vulgata lectione acquiescere malo.
- 70. ep. 1209. v. 5. *primo vitae nno* legendum *primo vitae anno.*
- 71. ep. 1210. *Carmen rude.* Tres priores versus sunt trochaici, in quorum secundo emendandum est *frugi matris conquiescit.* Quartus et quintus iambici sunt.
- 71. ep. 1215. Conf. Osanni Sylloge X. p. 521.
- 74. ep. 1232. *invisa est.* Vir Doctus coniiciebat *Fortuna in vi-*

ta, spes est frustrata iacentem. i. e. das Glück hat mich im Leben, die Hoffnung im Tode getäuscht.

pag. 75. ep. 1238. v. 3. *Nomen erat Clemens, minime laedendus, et annis Spes erat in puero.* An legendum *et omnis Spes erat in puero?* d. i. und alle meine Hoffnung ruhte auf dem Knaben.

- 76. ep. 1246. v. 12. *Hecuba flevit.* Eandem plane sententiam apud Ciceronem in Tuscul. I. 39. §. 93. legimus *Non male ait Callimachus: multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum.*

- 77. ep. 1250. v. 8. *alio pleno, quod*] *eorruptum.* Nunc corruptum non esse video. Cum enim annus vigesimus et primus nondum plenus esset, sive cum annum vigesimum primum nondum complevisset, vitam Aciliano rapuit Lachesis.

- 79. ep. 1266. v. 8. *tui*] *genitivus est.* Aliter nunc versum explicem. *quarum solatia nulla sensus tui sunt, sed nos, quis* (sic legendum) *nocuere, iuvant.* i. e. Nimm die Thränen, obgleich deine Empfindungen kein Trost für meine Thränen sind, aber sie sind eine Wohlthat für mich, wiewohl sie mir schaden. *Sensus tui* eodem modo versu 4 legitur *quorum sensus adhuc, quod dolet, intus amat* d. i. dessen Empfindung (dessen Herz) noch den Gegenstand ihrer Betrübniss liebt.

- 80. ep. 1268. v. 5. *nobis pueris*] metro reclamante. Legendum enim: *nam nobis puerulis simul* vel *nam nobis parvolis simul.* v. 8. *aera* legendum *aere* v. 18. comma puncto mutetur.

- 81. ep. 1274. v. 24. *Taccimi.* legendum *Tacuini.*

- 81. ep. 1275. *quod altero epigrammati convenit.* leg. *quod alteri.* v. 12. corruptus non est: pronunciandum enim *debus post.* In v. 13 *acerbam* non mutandum est; valet enim *immaturam, immatura morte raptam.*

- 82. ep. 1276. Conf. Osanni Sylloge X. p. 529 et 592.

- 82. ep. 1279. v. 1. *hunc tibi perpetuo titulum* Nodell in Obss. cr. p. 66 emendat *Hunc tibi perpetuum tumulum* etc.

- 83. ep. 1284. v. 3. *maligna*] legendum *maligne.*

- 85. ep. 1295. v. 3. Infinitivi *madere* et *sequi* pendent ab *egit.* Immo infinitivi historici sunt pro *Baccho madebat, simplicitate sequebatur cantus et molles choreas generabat.*

- 86. ep. 1297. v. 15. *bis senos*] *eorruptum. mater obiit XXII annos natus* legendum *nata.* Deinde coniiciebat aliquis, pro *bis senos* legendum esse *bis ternos.*

- 87. ep. 1300. v. 1. *eum me mea vita maneret.* legendum *eum mi mea vita maneret;* aut *me* altera forma dativi est. Idem error inest in ep. 1354. v. 2.

pag. 87. ep. 1302. v. 2. *his parce tumulis ingredi pedem saepe*] *saepe* corruptum est; legendum enim *His parce tumulis ingredi, pedem siste*.

- 88. ep. 1304. v. 3. *quaecumque*] *an quodcumque?* Non opus est. Conf. Ochsnerus ad Eclog. p. 364.

- 89. ep. 1312. v. 2. *qui tumulum lego* leg. *tego*.

- 89. ep. 1314. v. 2. *hunc titulum*] *metrum claudicat*. Nec mirum: haec omnia verba inscriptionem faciunt.

- 89. ep. 1315. v. 6. *nostri pectoris consortio*, post haec verba comma ponendum: *consortio* enim nominativus est. v. 15. legendum *aetatis usu consecrato foedere* i. e. im Zusammenleben, das durch das ehliche Bündniss geheiligt war.

- 90. ep. 1320. v. 12. *supremumque*] *In lectione Burmanni particula que offendor. Que* recte se habet; in fine enim huius versus punctum commate mutari debet. In v. 26. legendum *quos iungit tumulus, iunxerat ut thalamus*.

- 91. ep. 1324. v. 4. *noverit ut* legendum *noverit et* i. e. diesen soll das Volk von Mailand jetzt betrauern, und erkennen, dass ein grosser Mann gestorben ist.

- 94. ep. 1341. v. 15. *nunc quoniam fatum se ita tollit* legendum *tulit*.

- 95. ep. 1354. v. 3. *nec licuit lumen fato superesse parentes*. An legendum *nec licuit lumen fato superesse parentis?*

- 96. ep. 1356. v. 2. *Corpora*] *totus versus obscurus est. Corpora* aut pendet a *semianimes*, aut legendum *corpore*. Der Sohn hätte die beiden Körper der Eltern bestatten sollen, nun aber begraben sie halb entseelt am Körper meinen todten Körper.

- 99. ep. 1374. v. 3. *doleatur*] *moveatur* B. An legendum *doleat tam mortis acerbae?*

- 100. ep. 1380. v. 1. *Si non fatorum praeceps hic mortis obisset*. In *mortis* latet vitium: sententia enim nihil aliud desiderat nisi *mortem obisset*, idque ipsum in hoc epigrammate neminem offendat, cum eius licentiae multa reperiantur exempla. Versus secundus in ep. 1360 quoque occurrit.

- 100. ep. 1384. v. 3. *Abrepta superis flentes iam liqui parentes*] An *abrepta a Superis flentes iam linquo parentes?*

- 100. ep. 1385. v. 3. *valeant fratresque sorores*] An *fratres valeantque sorores?*

- 101. ep. 1389. v. 5. *quae*] sic scripsi. *quo* vulgo. Cum *quo* pro *quare* vel *quam ob rem* poni possit, vulgata retinenda est. In v. 7. legendum: *Nam solos septem proles quos duxerat orbes Septua-*

ginta forent i. e. denn die 7 Jahre, welche allein der Sohn erlebt hatte, waren 70 geworden, wenn die Parce uns nicht unglücklich hätte machen wollen. Eadem porro sententia, quae in v. 10 legitur, a Vopisco in Probo c. 15 refertur *Illis sola relinquimus sola.*

pag. 102. ep. 1397. *Annos qui vixi* leg. *vixit.*

- 102. ep. 1399. *Obiit hic M. Petilius Probo iuniore consule a. u.* 513. leg. anno Chr. 513.

- 103. ep. 1400. v. 10. *sit sine fine dolor*] legendum *fit sine fine dolor.* Deinde v. 16. *quae nos, haec tecum mox teget urna simul.* An *quae vos, haec mox me con teget urna simul?*

- 103. ep. 1402. v. 3. *Iamque venis, tendit dextras chorus inde deorum* legendum *Iamque venis, tendit dextras chorus ipse deorum.*

- 104. ep. 1406. v. 1. *hoc turba in*] An *hoc cubant tumulo?* Sed in *cubant* prima brevis est, et spondeus plerumque primo loco hendecasyllabi legitur, unde malo *Hoc parvo in tumulo.*

- 104. ep. 1408. v. 10. *vivus ut hoc facerem*] an *vivus et hoc facerem?*

- 105. ep. 1412. v. 6. *solus*] *Bonada. solüi errore typographico* leg. Bonsda. *soluï* vulgo errore typ.

- 105. ep. 1417. v. 2. *Attas* An *Atta?* quod vocativi forma est. In v. 3. et 4. aliter interpungendum:

Morte gravi raptus taetra defungeris hora
Immeritus, decimo progressus nobilis anno.

- 106. ep. 1424. *sancta*] *iunge cum tellus.* Imo cum *alvo,* i. e. Göttin Erde, nimm in den heiligen Schoos die Gebeine auf.

- 106. ep. 1425. v. 2. *huic autem obsequens*] *autem* delendum est auctoritate Fabricii. In v. 4. legendum *A pupula annos viginti obtinui domum.*

- 108. ep. 1432. v. 3. *natae*] Osannus in Sylloge Inscr. X. p. 583 legit *coniugis Exiguo natae pietate sepultus* i. e. durch die Liebe der Gattin, der Tochter des Exiguus, bestattet.

- 109. ep. 1437. v. 17. *et antecessi genita post leti diem*] Haec verba integra esse iudico. Lusus inest in *ante* et *post.* Ich die Tochter hinterliess Trauer meinem Vater und ich ging ihm voran zum Tode, ich die später geboren.

- 110. ep. 1444. v. 5. *Vel rate funerea utinam tecum comitata fuissem*] redundat *tecum.*

- 111. ep. 1453. v. 1. *Murria*] An *Murria patronum hoc titulo pietatis honorat?*

- 119. ep. 1528. v. 1. *O dolor! quantae lacrimae fecere sepulcrum* An *O dolor, o quantae lacrimae flevere sepulcrum?*

pag. 120. ep. 1532. v. 4. *que coluere cadunt neglexere manent.* An *qui coluere, cadunt; neglexere, manent?* i. e. ii, qui coluere numina vestra, cadunt; ii vero, qui numina vestra neglexere, manent.

- 120. ep. 1536. v. 3. *quou exprimens dolore fugit anima corpore*] An *quoius prae dolore fugit anima corpore? quoius* monosyllabum. In v. 8. legendum *venustam, amoenam, inter morbum garrulam.* In v. 10 pro *viventi* legendum *vigentem.*
- 121. ep. 1541. *Anth. III.* 265. leg. 165.
- 123. ep. 1549. v. 7. *Quin si fraude mala quid hinc reportes* legendum *quod si* etc.
- 124. ep. 1558. v. 2. *quod proco* legendum *quod probo.*
- 124. ep. 1563. v. 1. *Tirenus* leg. *Tyrrhenus.*
- 127. ep. 1581. *Anth. V.* 95. leg. *Anth. IV.* 95.
- 128. ep. 1593. *quia* 1552 *diem obiit.* legendum *qui anno* 1555 *diem obiit.*
- 128. ep. 1594. v. 8. *haec sidera*] *i. e. solem et lunam.* Burm. *Dele haec:* id enim non cum *sidera* coniungendum est, nec Burmannus ea vocabula coniunxit. Könnet ihr Gestirne diess ruhig ansehen?

INDEX

EPIGRAMMATUM.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

I.

N.

P.

Q.

	Anth. Burm.	Ed. nov.
quod solum formae decus est cecidere capilli	III. 257.	168
quod te pallidulum Marine noster	Lux. 15.	313
quod tua mille domus solidas habet alta	III. 70.	911
quod tu debueras frater post tempora nostra	IV. 138.	1264
quod viva emerui moriens quod et ipsa rogavi	IV. 185.	1306
quod vixi flos est. servat lapis hoc mihi nomen	IV. 93.	1228
quod voto petiere suis plerumque parentes	IV. 277.	1376
quos cursus solis iungant sua tempora menses	V. 116.	389
quos habet unus amor quos perdidit unus et	I. 149.	670
quos paribus nutrix eadem pavisse papillis	I. 137.	664
quot lacrimas moriens liquisti filia matri	IV. 262.	1596
quo tua Romanae vindex clarissime linguae	II. 156.	67

R.

	Anth. Burm.	Ed. nov.
Rapta iacet natis quos mater ad ubera liquit	IV. 361.	1445
rapta sinu matris iacet hic miserabilis infans	IV. 241.	1346
raptus aquator Hylas Nympharum gaudia	I. 151.	672
raptus ego superis patribusque ablatus inique	IV. 10.	1164
raro decens capillo	Lux. 11.	309
reddere te fatis Ephire si pos..	IV. 188.	1478
reddita post longum Tyriis est mira voluptas	Lux. 43.	341
redditur effigies liquida spectantis in unda	V. 101.	517
regia festa canam sollemnibus annua votis	T. 2. p. 628.	290
regia praeclaraa erexit iussio moles	III. 36.	293
regius est Abcar servus palus hispidus ursus	V. 205.	1132
regna licet teneat sceptrumque leonis	V. 208.	1137
reliquias Danaum dira premit arte	I. 164.	686
repente noctia circiter meridiem	—	51
res eadem adsidue momento volvitur uno	III. 105.	251
ridiculum est cum te Cascam tua dicit amica	III. 244.	59
Roma domus fiet Veios migrate Quirites	II. 81.	792
Roma labore vigil fregit Carthaginis arces	—	276
Romane aquam Albanam cave lacue contineri	—	6
Romani princeps populi decus ordinis	II. 166.	405
Roma potens dum iura suo declarat in orbe	II. 186.	394
Roma tibi ambiguum mea mors sine teste	II. 171.	557
Roma vetus veteres dum te rexere Quirites	III. 4.	881
Romuleum Sicula qui fingit carmen avena	II. 197.	425
Romulus adgreditur regnum qui condidit urbem	II. 19.	710
roscida pumiceo Pallantias exit amictu	V. 3.	458
rupe sub hac vaga lympha fui sine nomine	—	885
rure morans quid agam respondi pauca	III. 59.	280
rustica perpetuae non te sors pallida vitae	IV. 193.	1310
rusticus ad tectum gressus referebat ab urbe	V. 129.	1069
rusticus indocte si quid dixisse videbor	VI. 69.	1683

S.

	Anth. Burm.	Ed. nov.
Sabinus ille quem videtis hospites	II. 130.	102
sacratum Phoebo Cumanam fertur in urbem	II. 195.	414
saepe dat ingenium quod vis conferre negabat	V. 138.	393
saepius futuis nimisque semper	Lux. 10.	308
salva Roma salva patria	—	783
salve sancte pater Priape rerum	V. 219.	1704
Samnis sum genere Proculam dixere parentes	IV. 87.	1224
sancta probis pax est irasci desine victus	III. 75.	452

T.

U.

V.

Catalogus Poetarum.

*) i. e. Dissertatio de Auctoribus Anthol., quam in praefatione emisi.

Auctores recentiores.

